Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible Society courtesy of John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher version 4.9.4 on 5/13/2022
100% Free to Copy and Print
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
30 ..... ܡܪܩܘܣ
42 ..... ܠܘܩܐ
62 ..... ܝܘܚܢܢ
78 ..... ܡܥܒܕܐ
99 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
108 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
116 ..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
122 ..... ܪܘܡܝܐ
125 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ
128 ..... ܓܠܛܝܐ
130 ..... ܐܦܣܝܐ
132 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܐ
134 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܒ
135 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
138 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
140 ..... ܛܝܡܬܐ
141 ..... ܓܠܝܬܐ ܐ
142 ..... ܛܝܛܘܣ
148 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
151 ..... ܥܒܪܝܐ-ܐ
154 ..... ܥܒܪܝܐ-ܒ
156 ..... ܝܥܩܘܒ-ܐ
159 ..... ܝܥܩܘܒ-ܒ
160 ..... ܝܥܩܘܒ-ܓ
161 ..... ܝܗܘܕܐ
162 ..... ܝܘܚܢ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ᚠᚢᚦᚨᚱᚲ ᛗᛟᚱᚷᚢᚾ ᚩᚷᛚᚨᚱ ᚹᚨᛏᚲᚺ ᚹᚨᛋ ᚹᚨᛋ ᛁᚾᚲ ᚱᚩ ᚲ ᛟᛗᛏ ᛒᛟᚱᚷᚨ ᚱᚩᚱ ᚱᛟᛗ ᛁᚱᚱ ᚷᚨᚱᚨ ᚹᛁ ᛟᛗ
ᚱᛟᛗᚨ ᚲ ᛟᛗᛏᚨ
23:34 ᛒᛟᛟᚱ

1 אמרתי לנצח אבנה חסד שמים תכין אמונתך בהם
2 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי
3 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור כסאך סלה
4 והודו שמים פלאיך אף אמונתך בקהל קדשים
5 כי מי בשחק יערך ידמה לה׳ בבני אלים
6 אל נערץ בסוד קדשים ונורא על כל סביביו
7 ה׳ אלהי צבאות מי כמוך חסין יה׳ ואמונתך
8 סביביך מושל בגאון הים בשאת גליו אתה תשבחם
9 רהב כחלל דכאתה בזרוע עזך פזרת אויביך
10 לך שמים אף ארץ תבל ומלואה יסדתם
11 צפון ונגב אתה בראתם תבור וחרמון בשמך
12 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך
13 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו
14 פניך אשרי העם יודעי תרועה ה׳ באור פניך
15 יגילון כל היום ובצדקתך ירוממו
16 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו
17 כי לה׳ מגננו ולקדוש ישראל מלכנו
18 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר
19 על גבור הרימותי בחור מעם׳ מצאתי דוד עבדי
20 בשמן קדשי משחתיו אשר תכון ידי תאמץ
21 אף זרועי אמצנו לא יעניך בן עול ולא
22 אנה אכה מפניו ומשנאיו אגוף
23 ואמונתי וחסדי אתו ובשמי תרום קרנו
24 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו
25 הוא יקרא אלי אבי אתה אלי וצור ישועתי
26 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ
27 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו
28 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים
29 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכו
30 אם חקותי יחללו ומצותי לא יזכרו
31 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם
32 ואם חסדי לא אפר ולא אכזב באמונתי
33 לא אחלל ומוצא שפתי לא אשנה
34 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב
35 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי
36 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה
37 ואתה זנחת וגעלת התעברת את משיחך
38 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו
39 פרצת כל גדריו שתת מבצריו
40 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו
41 הרים ימין צריו שמחת כל אויביו
42 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה
43 השבתו מטהר ולכסא כסאו לארץ מרטת
44 הקצרת ימי עלומיו הערותו צפרת סלה
45 עד מתי ה׳ תסתר לנצח תבער כאש חמתך
46 זכר מה חלדי הן לשוא בן אדם כל
47 מי גבר יחיה ולא יראה נפש מיד שאול
48 אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד
49 זכר אדני חרפת עבדיך אשר נשאתי בחיקי
50 אשר חרפו אויביך ה׳ אשר חרפו עקבות
51 משיחך ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן

2 ראה נא אל אמלל ואבל בחשך ובגלמוד
2 אל תבעת ואל תקצף עד מאד אל תזכר
3 עוונות אבותינו ואבותינו ונינו יחדו
4 אל אלהי אבותינו ואל אלהי אבותי
5 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
6 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
7 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
8 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
9 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
10 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
11 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
12 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
13 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
14 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
15 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
16 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
17 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
18 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
19 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
20 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
21 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
22 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
23 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
24 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי
25 אל אלהי אבותי ואל אלהי אבותי

8 בבבר מחבל מבבר בבבבר מבבבר בבבבר בבבבר ב

אמר אליהם אל תגרעו מן הצאן ומן הבקר ומן
הכבשים ומן העזים ומן הבגדים ומן הכסף ומן
הזהב ומן הבגדים ומן 4 הנחנו נא לכם אחינו
אנשים אמרו אל אבינו הנה נא אנחנו
נתנו לכם אחינו אנשים ומן הבגדים ומן הכסף
ומן הזהב ומן הבגדים ומן 5 הלכו אחינו
אל אביהם אל ארץ כנען ויגידו לו לאמר
עוד אבינו אמר אל אחיו אל אחי
אבינו, לבן אמר לו הנה נא אל אבי
אבינו ומן הבגדים ומן הכסף ומן הזהב ומן הבגדים
ומן הבקר ומן הצאן ומן הכבשים ומן העזים ומן
הבגדים ומן הכסף ומן הזהב ומן הבגדים ומן 6 ומן
הבקר ומן הצאן ומן הכבשים ומן העזים ומן
הבגדים ומן הכסף ומן הזהב ומן הבגדים ומן
אל אבי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו,
אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
7 הלכו אחינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל ארץ כנען ויגידו לו לאמר עוד אבינו
אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
8 אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
9 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
10 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
11 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
12 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
13 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
14 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
15 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
16 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
17 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
18 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
19 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
20 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
21 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
22 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
23 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
24 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
25 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
26 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
27 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
28 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
29 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
30 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
(Geenna g1067) אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
31 (Geenna g1067) אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
32 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
33 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
34 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
35 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
36 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
37 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
38 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
39 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
40 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
41 אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
42 אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
43 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
44 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
45 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
46 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
47 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
48 אמר אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו

6

ויאמר יוסף אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
2 אל אחיו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו
אל אחי אבינו אל אחי אבינו אל אחי אבינו

לה ויהי ביום הראשון בחדש הראשון לשנת
שתים לצאתם מארץ מצרים דבר יהוה אל
30 משה במדבר סיני באהל מועד ביום
לחדש הראשון בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר 31 שא את ראש כל
עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות כל זכר לגלגלתם מבן
32 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל
תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן 33
ואתכם יהיו לאיש איש לבדו לראש בית
אבתו הוא מטה אבתיו אלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם ראובן אליצור בן
שדיאור 34 לשמעון שלמיאל בן צורישדי
אלי אליאב בן חלון לגד

7

ויהי ביום כלות משה להקים את
המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל
כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם 2 ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות
העמדים על הפקדים 3 ויביאו את
קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב
ושתים עשר בקר עגלה על שני הנשיאים
ושור לאחד ויקריבם לפני המשכן
4 ויאמר יהוה אל משה לאמר 5 קח
מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד
ונתת אתם אל הלוים איש כפי עבדתו
6 ויקח משה את העגלות ואת הבקר
ויתן אתם אל הלוים 7 את שתי העגלות
ואת ארבע הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם 8 ואת ארבע העגלות ואת שמנה
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן 9 ולבני
קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם
בכתף ישאו 10 ויקריבו הנשיאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
המזבח 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את
קרבנם לחנכת המזבח 12 והיה הקרב
ביום הראשון נחשון בן עמינדב
למטה יהודה 13 וקרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזלק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן למנחה 14 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת 15 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
16 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים שנים בקרים חמשה עתדים
חמשה אלים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זאת קרבן נחשון בן עמינדב
17 ובזבח השלמים בקר שנים עתדים
חמשה אלים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זאת חנכת המזבח אחרי המשח
אתו ויקרב נשיא לנשיא את קרבנו
לפני יהוה 18 ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא יששכר 19 הקריב
את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה 20 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
21 פר בן בקר אחד איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה 22 שעיר עזים
אחד לחטאת 23 ובזבח השלמים בקר
שנים עתדים חמשה אלים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זאת קרבן אליאב בן
חלון 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון 25 קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזלק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן
למנחה 26 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 27 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה 28 שעיר עזים
אחד לחטאת 29 ולזבח השלמים בקר
שנים עתדים חמשה אלים חמשה כבשים
בני שנה זאת קרבן אליאב בן חלון
30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור 31 קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזלק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן
למנחה 32 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 33 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה 34 שעיר עזים
אחד לחטאת 35 ולזבח השלמים בקר
שנים עתדים חמשה אלים חמשה כבשים
בני שנה זאת קרבן אלישור בן שדיאור
36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלומיאל בן צורישדי 37 קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזלק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן למנחה 38 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת 39 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
40 שעיר עזים אחד לחטאת 41 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
שלומיאל בן צורישדי 42 ביום הששי
נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
44 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 45 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
46 שעיר עזים אחד לחטאת 47 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
אליסף בן דעואל 48 ביום השביעי
נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד
49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
50 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 51 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
52 שעיר עזים אחד לחטאת 53 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
אלישמע בן עמיהוד 54 ביום השמיני
נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
56 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 57 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
58 שעיר עזים אחד לחטאת 59 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
גמליאל בן פדהצור 60 ביום התשיעי
נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני
61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
62 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 63 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
64 שעיר עזים אחד לחטאת 65 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
אבידן בן גדעוני 66 ביום העשירי
נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
68 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 69 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
70 שעיר עזים אחד לחטאת 71 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
אחיעזר בן עמישדי 72 ביום האחד
עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן
73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
74 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 75 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
76 שעיר עזים אחד לחטאת 77 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
פגעיאל בן עכרן 78 ביום השנים עשר
נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן
79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזלק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה
80 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 81 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
82 שעיר עזים אחד לחטאת 83 ולזבח
השלמים בקר שנים עתדים חמשה אלים
חמשה כבשים בני שנה זאת קרבן
אחירע בן עינן 84 זאת חנכת המזבח
ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
קערת כסף שתים עשרה מזלקי כסף
שתים עשרה מזרקי זהב שתים עשרה
כף זהב 85 שלשים ומאה משקל
המזלק אחד כסף שבעים שקל
המזרק אחד כל כסף הכלים אלפים
ושבע מאות בשקל הקדש 86 כפות
הזהב שתים עשרה מלאות קטרת
עשרה עשרה בשקל הכף כל זהב הכפות
מאה ועשרים בשקל הקדש 87 כל בקר
לעלה שנים עשר פרים אילים שנים
עשר כבשים בני שנה ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת 88 וכל בקר
לזבח השלמים עשרים ושנים פרים
אילים שישים עתדים חמשים אלים
חמשים כבשים בני שנה זאת חנכת
המזבח אחרי המשח אתו 89 ובבא
משה אל אהל מועד לדבר עמו ויישמע
את הקול מעל הכפרת אשר על ארון
העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו

25 ומאה ועשרים אלף, ומנוגעיו, אשר נגע בהם הצרעת, לא היו
לו; ויבא אל-פרעה, ויגד לו. 26 ויאמר אליו, אם-נא אדני, אם-
אין בעיניך, אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך
אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-
אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה,
ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין
בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא
אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-
פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא
אין בעיניך אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך
אדבר-נא אל-אדוני אל-פרעה, ואם-לא אין בעיניך אדבר-נא אל-

אמר, אם

13 אמר רבי אבא בר כהנא אמר רבי יוחנן, מנין
שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
14 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
15 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
16 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
17 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
18 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
19 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
20 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
21 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
22 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
23 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
24 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
25 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
26 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
27 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
28 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
29 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
שאין מקבלין

11 אמר רבי אבא בר כהנא אמר רבי יוחנן, מנין
שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
2 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
3 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
4 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
5 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
6 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
7 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
8 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
9 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
10 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
11 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
12 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
13 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
14 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
15 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
16 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
17 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
18 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
19 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
20 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
21 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
22 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
23 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
24 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
25 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
26 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
27 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
28 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
29 שאין מקבלין
לא לא לא אמר אלא אמר רבי יוחנן, מנין
שאין מקבלין

ואל ירחם עין אויבך ונפש אויבך אל תחס
לבלתי אבד אבדן כי אם לא תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום׃ 30 כי אם־שמור תשמר
את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום
לעשתה׃

12 1 אלה המשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך כל־הימים אשר אתם חיים על־האדמה׃
2 אבד תאבדון את כל־המקומות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם יורשים אתם אותם
את־אלהיהם על־ההרים הרמים ועל־הגבעות
ותחת כל־עץ רענן׃ 3 ונתצתם את־מזבחתם
ושברתם את־מצבתם ואשרתם תשרפון באש
ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שמם
מן־המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן ליהוה
אלהיכם׃ 5 כי אם־אל־המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל־שבטיכם לשום את־שמו
שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם
שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל־משלח
ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי לא
באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־הנחלה
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 והיה כי־תעברו
את־הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיך
מנחיל אתכם והניח לכם מכל־אויביכם
מסביב וישבתם בבטח׃ 11 והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו שם
אל־תביאו את כל־אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת
ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃
12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם
ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין־לו חלק
ונחלה עמכם׃ 13 השמר לך פן־תעלה
עולתיך במקום אשר תראה׃ 14 כי אם־
במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך
שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך׃ 15 אך בכל־אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל־שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא
תאכלו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
וכל־נדריך אשר תדר ונדבותיך
ותרומת ידך׃ 18 כי אם־לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃
19 השמר לך פן־תעזב את־הלוי כל
הימים אשר אתה חי על־האדמה׃
20 כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבולך
כאשר דבר־לך ואמרת אוכלה בשר
כי־תאוה נפשך לאכל בשר בכל־אות
נפשך תאכל בשר׃ 21 כי־ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם וזבחת מבקרך וצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת
בשעריך בכל־אות נפשך׃ 22 אך כאשר
יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלו׃ 23 רק
חזק מאכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולא־תאכל הנפש עם־הבשר׃ 24 לא
תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים׃
25 לא תאכלנו למען אשר־יטב לך
ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך
ונדריך תקח ובאת אל־המקום אשר
יבחר יהוה׃ 27 והעלית עולתיך
הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך יישפך על־מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר
ושמעת את כל־הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען יטב לך ולבניך
אחריך עד־עולם כי תעשה הטוב
והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי
יכרת יהוה אלהיך את־הגוים אשר
אתה בא שמה לרשתם מפניך והורשתם
אותם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך
פן־תנקש אחריהם אחר השמדם
מלפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם
ואעשה־כן גם־אני׃ 31 לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את־בניהם ואת־בנתיהם ישרפו באש
לאלהיהם׃

הלל המלך המלך 34 המלך מבחר הלבנון הרבה הקשבות המלך
בעבור הדבר אשר עשה דוד אביו ויעשה לו בית בירושלים
ויעבר שלמה את כל אשר צוה אביו ויבן בית לשם אלהי
ישראל ויעבד לה׳ ויעבד לה׳ ויעבד לה׳ ויעבד לה׳ ויעבד לה׳
ויעבד לה׳

לחמלות ונגזל מהם כל מה שהם רכשו בכל מה שהם עבדו
בזיעת אפם ומכל מה שהם יצרו בכל מה שהם נתנו
6 כי אם רק בכל מה שהם אוהבים ומה שהם שונאים
מה שהם בוחרים ומה שהם דוחים 7 אלוהים לא מאפשר
מצב שבו מישהו אחר יקבל את מה שהם רוצים
לקבל 8 מ, רק אלוהים יקבל לא רוצה לא יקבל לא רוצה
שבו אנשים אחר מבינים מה הם אוהבים ומה הם
שונאים 9 מכיוון שלא לא יקבל אלוהים לא לקבל אי
אפשר שבו אנשים אחר יקבל מה שהם רוצים
10 אבל לא מתנגדים אנשים אחר מנסים לקבל
מה שהם רוצים 11 אבל, אנשים
מתנגדים אלוהים בכבוד אנשים אחר
ובמה אנשים מכים מלא אבלה, מבינים אנשים
12 מכיוון אנשים אלוהים לא מבינים
אנשים אבלה אם אי אפשר לא מבינים
13 אבל רק בעבר אם אי אפשר אנשים
בכבוד מיום אלוה אנשים בכבוד בכבוד, מה אנשים
אנשים אנשים אלוה אנשים מה אנשים אבלה
14 אנשים אי
אנשים אנשים אבל אנשים אנשים אנשים אנשים
15 אנשים אבלה אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים

32 אם יש אצל אדם אמונה ואין לו מעשים, מה
הועיל אחיו? האם אמונה יכולה להושיעו?
33 אם אח או אחות אינם מצוידים בבגדים
ובמזון לכל יום, 34 ואחד מכם אומר להם
לילך לדרך בשלום, שיתחממו ויתפרנסו
ולא נותן להם את הדברים הדרושים לגופם,
35 מה תועיל אמונה כזאת? 36 כך גם
אמונה ללא מעשים מתה היא. 37 אולם
אדם אחר אומר: אמונה ומעשים הם דרכים
שונות לעבודת אלוהים, ומי יוכל לדעת
איזו מהן אמיתית? אני אומר לו: הראה לי
אמונה ללא מעשים, ואני אראה לך אמונה
מתוך מעשיי. 38 אם יש אלוהים אחד,
אמונה זו טובה. אולם גם השדים מאמינים
בכך, ורועדים מפחד. 39 הלא ידע
אדם כי אמונה ללא מעשים אינה אמונה
אמיתית?

16

אחיי, אל תלכו בדרך הרעה
לבקר אנשים עשירים ונכבדים. 2 אולם
אל תבזו לעני. 3 אם אתם מכבדים
אדם עשיר ומלבש בגדים יקרים, ואומרים
לו: "שב כאן בכבוד", ואילו לעני אתם
אומרים: "עמוד שם", הרי אתם מראים
שאתם מפלים בין אדם לאדם, ומשתמשים
בכוחכם לרע. 4 הלא אתם מבינים
שאלוהים בחר בעניים כדי שיהיו עשירים
באמונה, ויירשו את הארץ שהבטיח לאוהבי
אלוהים? 5 אולם אתם בזים לעניים.
מי מן העשירים מנצל אתכם? מי מן
העשירים מוציא אתכם לדין? 6 הלא
אותם עשירים מגדפים את שם אלוהים
אשר נקרא עליכם. 7 אם אתם אוהבים
את אחיכם, אז אתם עושים את המצווה
שנתן אלוהים בתורה: "אהוב את רעך
כמוך". 8 אבל אם אתם מכבדים אדם
עשיר, אתם חוטאים ומפרים את
התורה. 9 אל תעשו זאת! אל תשכחו
שאלוהים אוהב אתכם ומצווה עליכם
לאהוב אחיכם. 10 אם תקיימו מצווה
אחת ותפרו מצווה אחת, אתם חוטאים
כנגד כל המצוות. 11 אלוהים אמר: "אל
תנאף", ואמר גם: "אל תרצח". אם לא
תנאף אבל תרצח, אתה חוטא כנגד
אלוהים. 12 אל תשכחו שאלוהים
אמר לנו: "אל תגנבו". אם אתם
מדברים כך ופועלים כך, אתם
אמורים לדון אותם כאנשים
שאלוהים בחר בהם לחיות לפי
תורת חירות. 13 אם לא תרחם
על אדם, אלוהים לא יראה חסד
אליך. אולם אם אתה מראה חסד
לאחרים, אלוהים יראה חסד
אליך ויסלח לך. 14 אחיי, מה
תועיל אמונה, אם אין מעשים
לצדה? 15 אם אדם ואישה
אינם מצוידים בבגדים ובמזון
לכל יום, 16 ואתה אומר
לאדם ולאישה: "לכו לדרככם
בשלום", אבל אינך נותן
לאדם ולאישה את הדברים
הדרושים לגופם, מה
תועיל אמונה? 17 כך גם
אמונה ללא מעשים אינה
אמונה אמיתית. 18 אולם
אדם אחר אומר: אמונה
ומעשים הם דרכים שונות
לעבודת אלוהים. אני
אומר לו: הראה לי אמונה
ללא מעשים, ואני אראה
לך אמונה ומעשים. 19
(Hadēs g86) אתה מאמין
לכל הדברים הטובים
שאלוהים אחד
בלבד, ואתה
מתפלל אליו
בכוונה
ובכוונה
טהורה?
אמונה
כזאת
אינה
מספיקה
לישועה.
20 אדם
אינו
יכול
לבטוח
באמונה
ובמעשים
הטובים
שלו
בלבד,
אבל
אמונה
ומעשים
הם
דרכים
שונות
לעבודת
אלוהים
אחד
בלבד.
אמונה
ומעשים
הם
אבן
ומלבן
המרכיבים
בית
אחד.
21 אברהם
אבינו
הוכיח
לנו
שאמונה
ומעשים
הם
דרכים
שונות
לעבודת
אלוהים
אחד
בלבד.
אמונה
ומעשים
הם
אבן
ומלבן
המרכיבים
בית
אחד.
22 אברהם
הוכיח
לנו
שאמונה
ללא
מעשים
אינה
אמונה
אמיתית.
23 אם
לא
מאמין
לי,
אז
אני
אומר
לך
שאם
אינך
מאמין
לאלוהים
אינך
מאמין
לאדם,
אלוהים
לא
יראה
חסד
אליך.
24 אברהם
הבטיח
לאל
לעשות
כל
מה
שאלוהים
אמר
לו
לעשות,
ואז
אלוהים
הבטיח
לו
ברכות
רבות.
25 אם
לא
כן
אם
לא
כן
אם
לא
כן

18 בן, שבע שנה היה מנשה בהמלכו
בירושלים ושם אמו משלמת בת
הרוץ מיטבתה 2 ויעשה הרע בעיני
יהוה כתועבות הגוים אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל 3 ויבן את
הבמות אשר אבד חזקיה אביו
ויקם מזבחות לבעל ויעשה אשרה
כאשר עשה אחאב מלך ישראל
וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם
4 ויבן מזבחות בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלים אשר אשים
שמי שם 5 ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה
6 והעבר את בנו באש בגי בן הנם
ועונן וכשף ונחש וידענים הרבה
עשה הרע בעיני יהוה להכעיסו
7 ויהי לו את הפסל אשר עשה
בית האלהים אשר אמר יהוה אל
דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלים אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי
לעולם 8 ולא אוסיף להניע את
רגל ישראל מן האדמה אשר
העמדתי לאבותיהם רק אם
ישמרו לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אותם
עבדי משה 9 והם לא שמעו
ויתע אותם מנשה לעשות
הרע מגוי אשר השמיד יהוה
מפני בני ישראל 10 וידבר יהוה
ביד עבדיו הנביאים לאמר
11 יען אשר חטא מנשה מלך
יהודה את התועבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו ויחט גם את יהודה
בגלוליו 12 לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מביא רעה
על ירושלים ויהודה אשר כל
שומעיה תצלינה שתי אזניו
13 ונטיתי על ירושלים קו שומרון
ומשקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלים כאשר ימחה את הצלחת
מחה והפך על פניה 14 ונטשתי
את שארית נחלתי ונתתים ביד
אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל
אויביהם 15 יען אשר עשו הרע
בעיני ויהיו מכעיסים אותי מיום
צאת אבותם ממצרים ועד היום
הזה 16 וגם דם נקי שפך מנשה
מאד עד אשר מלא את ירושלים
מפה אל פה מלבד חטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה 17 ויתר דברי מנשה
וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה 18 ויישכב
מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו
בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו
19 בן עשרים שנה אמון בהמלכו
וישב שתים עשרה שנה בירושלים
ושם אמו משלת בת הרוץ מיטבה
20 ויעשה הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו 21 וילך בכל
הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
הגלולים אשר עבד אביו וישתחו
להם 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה 23 ויקשר
עבדי אמון עליו וימיתו את המלך
בביתו 24 ויכו עם הארץ את כל
קשרי המלך אמון וימליכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו 25 ויתר
דברי אמון אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 26 ויקבר אתו בקברו
בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו
19 בן שמנה שנים יאשיהו בהמלכו
וישב שלשים ואחת שנה בירושלים
ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת
2 ויעשה הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך דוד אביו לא סר ימין
ושמאול 3 ויהי בשנת שתים עשרה
למלך יאשיהו שלח המלך את שפן
בן אצליה בן משלם הסופר בית
יהוה לאמר 4 עלה אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתם כסף הבית
אשר הובא בית יהוה אשר אספו
שמרי הסף מאת העם 5 ויתנו
אותו אל יד עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה ונתנו אותו
לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק את הבדק הבית 6 אל
חרשים ובנאים ולקחת עצים
ואבני מחצב לבדק הבית 7 רק
לא יחשב אתם הכסף אשר יתן
על ידם כי באמונה הם עשים
8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
אל שפן הסופר מצאתי ספר
התורה בבית יהוה ויתן חלקיהו
את הספר אל שפן ויקרא אתו
9 ויבא שפן הסופר אל המלך
ויביא עוד את הדבר אל המלך
לאמר עבדיך נתכו את הכסף
אשר נמצא בבית יהוה ויתנו
אותו ביד עשי המלאכה הממנים
בבית יהוה 10 וגם הגיד שפן
הסופר אל המלך לאמר ספר נתן
לי חלקיהו הכהן ויקרא שפן
לפני המלך 11 ויהי כשמע המלך
את דברי ספר התורה ויקרע את
בגדיו 12 ויצו המלך את חלקיהו
הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיה ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד המלך לאמר
13 לכו דרשו את יהוה בעדי
ובעד השארית בישראל ובעד
יהודה על דברי הספר הנמצא
הזה כי גדולה חמת יהוה אשר
נצתה בנו על אשר לא שמרו
אבתינו את דבר יהוה לעשות
ככל הכתוב על הספר הזה
14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה בן
חרס שמר הבגדים והיא יושבת
בירושלים במשנה 15 ותאמר
אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי 16 כה אמר יהוה הנני מביא
רעה אל המקום הזה ואל יושביו
את כל הדברים אשר כתב על
ספר אשר קראו לפני מלך
יהודה 17 יען אשר עזבוני וקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני
בכל מעשי ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה 18 ואל
מלך יהודה השלח לדרשו את יהוה
כה תאמרון אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת

ירושלים ויהי בשנת ארבע עשרה שנה
למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור
על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם
13 ויהי בשנת ארבע עשרה למלך חזקיה
ויעל סנחריב מלך אשור אל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם 14 ויקח חזקיה מלך
יהודה את כסף וזהב אשר נמצא בבית
יהוה ובאוצרות בית המלך ויתן אל
מלך אשור שלח מלאכים אל חזקיה
מלך יהודה לאמר חטאתי שוב מעלי
אשר תתן עלי אשר תשא אלי שלש
מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב
16 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
17 בעת ההיא קצץ חזקיה מלך יהוה
את דלתות היכל יהוה ואת המזוזות
אשר צפה חזקיה מלך יהוה ויתן
אותם למלך אשור 18 ומלך אשור
שלח את תרתן ואת רבשריס ואת
רב שקה מלכיש אל המלך חזקיה
בחיל כבד מירושלים ויעלו וילכו
ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו
אצל תעלת הברכה העליונה אשר
בשדה כובס 19 ויקרא אל המלך
ויצא אליהם אליו אלעיקים בן חלקיה
אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח
בן אסף המזכיר 20 ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיה כה אמר
המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת בו 21 אמרתי אך
שפת מלחמה ועצה לגבורה עתה
על מי בטחת כי מרדת בי 22 ועתה
הנה בטחת לך על משענת הקנה
הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך
איש עליה והיתה לו לפלגות ותקבה
כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עליו 23 ועתה התערב נא את אדני
אשור ונתתי לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים עליהם
24 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי
אדני הקטנים ותבטח לך מצרים
לרכב ולפרשים 25 ועתה הלא אל
יהוה עלה אנכי לשחת את המקום
הזה ויאמר יהוה אלי עלה אל הארץ
הזאת והשחת אתה אל אמר אל
רבשקה דבר נא אל עבדיך בלשון
ארמית כי שומעים אנחנו ואל תדבר
אתנו יהודית באזני העם אשר על
החומה 27 ויאמר אליהם רבשקה
האל אדני שלחני דבר את הדברים
האלה אל האנשים הישבים על החומה
לאכל את צאתם ולשתות את מימיהם
עמכם 28 ויעמד רבשקה ויקרא
בקול גדול ביהודית ויאמר שמעו
דברי המלך הגדול מלך אשור
29 כה אמר המלך אל יטעו אתכם
חזקיה כי לא יוכל להצילכם מידו
30 ואל יבטח חזקיה את יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה הזה לא תנתן
ביד מלך אשור אל תשמעו אל
חזקיה כי כה אמר מלך אשור
ברכו אתי מן המנחה ואל תעשו
אתי ברכה ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מים בורו
32 עד בואי ולקחתי אתכם אל
ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש
ארץ לחם וכרמים ארץ זית שמן
ודבש וחיו ולא תמותו אל תשמעו
אל חזקיה כי יסיתכם לאמר יהוה
יצילנו 33 הצלו הצילו אלהי הגוים
איש את ארצו מיד מלך אשור
34 איה אלהי חמת וארפד איה
אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי
עוא וספרים הי כי הצילו את
שמרון מידי 35 מי בכל אלהי
הארצות אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את ירושלים
מידי 36 וחרשו העם ולא ענהו
דבר אחד כי מצות המלך לאמר
לא תענהו אותו 37 ויבא אליקים
בן חלקיה אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר
אל חזקיה קרועי בגדים ויגידו
לו את דברי רבשקה

20 בימים ההם חלה חזקיה למות
ויבא אליו ישעיה בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה 2 ויסב פניו
אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר
3 אנה יהוה זכר נא אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך חזקיה בכי גדול
4 ויהי ישעיה טרם יצא העיר
ודבר יהוה אליו לאמר 5 שוב
ואמרת אל חזקיה נגיד עמי כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתיך הנני
רפא לך ביום השלישי תעלה בית
יהוה 6 והוספתי על ימיך חמש
עשרה שנה ומיד אשור אצילך
אתך ואת העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי 7 ויאמר ישעיה קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על השחין
ויחי 8 ויאמר חזקיה אל ישעיה
מה אות כי ירפא יהוה לי וכי אעלה
ביום השלישי בית יהוה 9 ויאמר
ישעיה זה לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את הדבר אשר דבר
הלך אחור עשר מעלות אם קדמה
הצל עשר מעלות 10 ויאמר חזקיה
נקל הוא לנטות הצל עשר מעלות
אם אחור יטה הצל עשר מעלות
11 ויקרא ישעיה הנביא אל יהוה
ויעל את הצל במעלות אשר ירד
במעלות אחז אחור עשר מעלות
12 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן
בן בלאדן מלך בבל ספרים וברכה
אל חזקיה כי שמע כי חלה חזקיה
13 ויחן אליהם חזקיה ויראם את
בית נכתו ואת הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן הטוב
ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרותיו לא היה דבר אשר לא
הראם חזקיה בביתו ובכל ממשלתו
14 ויבא ישעיה הנביא אל המלך
חזקיה ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיה
מארץ רחוקה באו מבבל 15 ויאמר
מה ראו בביתך ויאמר חזקיה את כל
אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר
לא הראיתים באוצרותי 16 ויאמר
ישעיה אל חזקיה שמע דבר יהוה
צבאות 17 הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבלה לא יותר אמר יהוה
18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר
תולד יקחו והיו סרסים בהיכל
מלך בבל 19 ויאמר חזקיה אל
ישעיה טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר הלא אם שלום ואמת יהי
בימי 20 יתר דברי חזקיה וכל
גבורתו ואשר עשה את הברכה
ואת התעלה והבא המים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה 21 וישכב
חזקיה עם אבתיו וימלך מנשה
בנו תחתיו

21 בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים שנה מלך בירושלים
ושם אמו חפצי בה 2 ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר
הורישם יהוה מפני בני ישראל
3 ויבן את הבמות אשר אבד חזקיה
אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש
אשרה כאשר עשה אחאב מלך
ישראל וישתחו לכל צבא השמים
ויעבדם 4 ויבן מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלים אשים
את שמי 5 ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה
6 והעביר את בנו באש ועונן
וניחש וכשף ועשה אוב וידעוני
הרבה מאד לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו 7 ופסל האשרה אשר עשה
שם בבית אשר אמר יהוה אל דוד
ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים
אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם 8 ולא אוסיף
להניע את רגל ישראל מן האדמה
אשר נתתי לאבתיהם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צויתים ולכל
התורה אשר צוה אותם עבדי משה
9 ולא שמעו ויתע אותם מנשה
לעשות הרע מגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל 10 וידבר
יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר
11 יען אשר חטא מנשה מלך יהודה
את התועבות האלה הרע מכל אשר
עשו האמרי אשר לפניו וגם
בגלוליו חטא את יהודה 12 לכן
כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מביא רעה על ירושלים ויהודה
אשר כל שומעיה תצלינה שתי אזניו
13 ונטיתי על ירושלים קו שומרון
ומשקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלים כאשר ימחה את הצלחת
מחה והפך על פניה 14 ונטשתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם
והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם
15 יען אשר עשו הרע בעיני ויהי
לי לכעס מיום צאת אבותם מארים
ועד היום הזה 16 וגם דם נקי שפך
מנשה מאד עד אשר מלא את ירושלים
מפה אל פה מלבד חטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני
יהוה 17 יתר דברי מנשה וכל אשר
עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה 18 וישכב מנשה עם אבתיו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך
אמון בנו תחתיו 19 בן עשרים
שנה אמון במלכו ושתים שנים
מלך בירושלים ושם אמו משלמת
בת הרוץ ממצבה 20 ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו
21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו
ויעבד את הגלולים אשר עבדו אביו
וישתחו להם 22 ויעזב את יהוה
אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה
23 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו
את המלך בביתו 24 והכו עם הארץ
את כל קשרי המלך אמון וימליכו עם
הארץ את יאשיה בנו תחתיו
25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 26 ויקבר בקברתו
בגן עזא וימלך יאשיה בנו תחתיו
27 בן שמנה שנים יאשיה במלכו
ושלשים שנה מלך בירושלים ושם
אמו ידידה בת עדיה מבצקת
28 ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך אביו דוד לא סר ימין
ושמאול 29 בשנת שתים עשרה
למלך יאשיה שלח המלך את שפן
בן אצליה ואת מעשיה שר העיר
את בית יהוה לאמר 30 עלה אל
חלקיה הכהן הגדול ויתם כסף
הבא בית יהוה אשר אספו שמרי
הסף מאת העם 31 ויתנו אל יד
עשי המלאכה הממנים בבית יהוה
ונתנו אל עשי המלאכה העובדים
בבית יהוה לחזק את הבדק בית
32 אל בנאים ואל חרשים ואל
גדרים ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק הבית 33 אל אין יד אשר
נתן אל המלאכה העשה מלאכה
אמונה 34 ויאמר המלך אל חלקיה
הכהן ואל אחיקם בן שפן ואל
עכבור בן מיכיה ואל שפן הסופר
ואל עשיה עבד המלך לאמר
35 לך דרש את יהוה בעדי ובעד
השאר בעד ישראל ובעד יהודה
על דברי הספר הזה אשר נמצא
כי גדולה חמת יהוה אשר נצתה
בנו על אשר לא שמרו אבתינו
דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על
הספר הזה 36 ותלך חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרס שמר
בגדים והיא יושבת בירושלים
במשנה ותדבר אליה כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח
אתכם אלי 37 כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל
יושביו את כל דברי הספר אשר
קרא מלך יהודה 38 תחת אשר
עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה
39 ואל מלך יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת יען רך לבבך וכנעת
מלפני יהוה בשמעך אל המקום הזה
ואל יושביו לשמם לקללה ותקרע
בגדיך ותבך לפני הנני גם אני
שמעתי נאם יהוה 40 לכן הנני
אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך
בשלום ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ויביאו את דבר המלך אל
חלקיה ואל אחיקם ואל עכבור
ואל שפן ואל עשיה לאמר 2 ויעל
המלך בית יהוה ואת כל איש יהודה
וכל יושבי ירושלים עמו והכהנים
והנביאים וכל העם למן ועד גדול
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר
הברית הנמצא בבית יהוה 3 ויעמד
המלך על העמוד וכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר
מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבבו
ובכל נפשו לקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר הזה
ויעמד כל העם בברית 4 ויצו המלך
את חלקיה הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף להוציא
מהיכל יהוה את כל הכלים אשר
עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים ויעלם מחוץ לירושלים
בשדות קדרון ונשא עפרם אל בית
אל 5 ויגרש את הכמרים אשר נתן
מלכי יהודה לקטר במות בערים
ומסביבות ירושלים וגם המקטרים
לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל
צבא השמים 6 והוצא את האשרה
מבית יהוה אל מחוץ לירושלים
אל נחל קדרון ויצרף אותה בנחל
קדרון ויכתת עד אם לעפר ותשלך
עפרה על קברות בני העם
7 ופרץ את בתי הקדשים אשר
בבית יהוה אשר נשים אורגות שם
בתים לאשרה 8 ויבא את כל הכהנים
מערי יהודה וטמא את הבמות אשר
הקטירו שם הכהנים מגבע עד
באר שבע ויתץ במות השערים
אשר פתח יהושע שר העיר אשר
שמאל איש העיר אשר שער שער
9 אך לא עלו כהני הבמות אל
מזבח יהוה בירושלים כי אם אכלו
מצות בתוך אחיהם 10 וטמא את
התפת אשר בגי בן הנם לבלתי
העביר איש את בנו ואת בתו באש
למלך 11 ויגרש את הסוסים אשר
נתנו מלכי יהודה לשמש יהוה
פתח בית יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרברים ואת מרכבות
השמש שרף באש 12 ואת המזבחות
אשר על גג העליה אחז אשר עשו
מלכי יהודה ואת המזבחות אשר
עשה מנשה שתי חצרות בית יהוה
הרס המלך ונתץ מש מן המקום
13 והבמות אשר לפני ירושלים
אשר מימין להר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ
צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם
תועבת בני עמון טמא המלך
14 וישבר את המצבות וכרת את
האשרים וימלא את מקומם עצמות
אדם 15 וגם את המזבח אשר בבית
אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל גם את המזבח
ההוא ואת הבמה נתץ שרף שרף
אבן אכה לעפר ויצרף אל אשרה
16 ויפן יאשיה ויראה את הקברים
אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות
מן הקברים ויצרף על המזבח
ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש
האלהים אשר קרא את הדברים האלה
17 ויאמר מה הציון אשר אני רואה
ויאמרו אליו אנשי העיר אשר שם
קבר איש האלהים אשר בא מיהודה
ויקרא אל הדברים אשר עשית על
מזבח בית אל 18 ויאמר הניחו אל
יזע עצמותיו ולא נמלטו עצמותיו
מן הנביא אשר שמרון 19 וגם כל
בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר
עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר
יאשיה ויעש אליהם ככל המעשים
אשר עשה בבית אל 20 וישחט את
כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות
ושרף עצמות אדם עליהם וישב
ירושלים 21 ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה
22 אמנם לא נעשה הפסח הזה מימי
השפטים אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה
23 כי אם בשנת שתים עשרה למלך
יאשיה נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלים 24 גם את אבות הידעני
והתרפים והגלולים והשקצים אשר
היו בארץ יהודה ובירושלים בער
יאשיה למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיה
הכהן בית יהוה 25 ולא היה לפניו
מלך כמוהו אשר שב אל יהוה בכל
לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל
תורת משה וגם אחריו לא קם כמוהו
26 אך לא שב יהוה מחרון אפו
הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל
הכעיסו אשר הכעיסו מנשה
27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
מלפני כאשר הסרתי את ישראל
והמאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי
את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי
שמי שם 28 יתר דברי יאשיה וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
29 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים
על מלך אשור אל נהר פרת ויסע
המלך יאשיה לקראתו ויהרגהו
במגדו כראותו אתו 30 ויסעו
עבדיו מעליו מגדו ויבא אל ירושלים
ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ
את יואחז בן יאשיה וימשחו
וימליכו תחת אביו בירושלים
31 בן עשרים שנה יואחז במלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם
אמו חמיטל בת ירמיה מלבנה
32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשו אבתיו 33 ויאסר אתו
פרעה נכו בדבלתה בארץ חמת
מלכתו בירושלים ויענש את הארץ
מאה ככר כסף וכר זהב 34 ויתן
פרעה נכו את אליקים בן יאשיה
תחת יאשיה אביו וישב שמו יהויקים
ואת יואחז לקח ויבא מצרים
ויבא שם ויהי מת 35 ואת הכסף
ואת הזהב נתן יהויקים לפרעה
אך הערים את הארץ לתת את הכסף
לפי מצות פרעה איש איש מערכו
נגש הארץ את הכסף מעם עם הארץ
לתת לפרעה נכו 36 בן עשרים
שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלים ושם אמו זבידה
בת פדיה מרומה 37 ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו

מלכות שמים דומה לאדם המזרע זרע טוב בשדה שלו׳
25 ובעוד האנשים ישנים בא אויבו וזרע זרעים רעים
בתוך החיטים ואחר־כך הלך לו׳ 26 וכאשר צמח הזרע
והבשיל הופיעו גם הזרעים הרעים׳ 27 ובאו עבדי בעל
הבית אל האדון ואמרו לו׳ אדוני, הלא זרע טוב זרעת
בשדה שלך? מדוע אם כן הופיעו הזרעים הרעים?
28 ענה להם האדון׳ אויב עשה זאת׳ אמרו לו העבדים׳
אם כן, אולי נלך ונאסוף אותם? 29 אמר להם׳ לא,
פן בעת שתאספו את הזרעים הרעים תעקרו גם את
החיטים׳ 30 הניחו לשניהם לגדול יחד עד הקציר,
ובעת הקציר אמר לקוצרים׳ אספו תחילה את הזרעים
הרעים וקשרו אותם לחבילות לשרפם, ואילו את
החיטים אספו אל אסמי׳ 31 אמר להם משל אחר׳
מלכות שמים דומה לגרגר חרדל׳ אדם לקח אותו
וזרעו בשדה שלו׳ 32 אמנם הוא הוא הזרע הקטן
ביותר מכל הזרעים׳ אולם כאשר הוא גדל הוא
הופך לגדול מכל הירקות ומגיע לגבהים כעצים
גדולים, עד שעופות השמים באים ומקננים בענפיו׳
33 ואמר להם משל אחר׳ מלכות שמים דומה לשאור
שאישה מערבבת בשלוש סאים של קמח, עד שהכל
נתחמץ׳ 34 כל אלה דיבר ישו לעם בדרך משלים,
ולא דיבר אליהם בלי משלים׳ 35 כך נתקיים מה
שנאמר בנביא׳ אפתח פי במשלים, אגלה דברים
נעלמים מאז בריאת העולם׳ 36 אז עזב ישו את
העם ובא אל הבית׳ ותלמידיו באו אליו ואמרו׳
הסבר נא לנו את המשל על הזרעים הרעים
בשדה׳ 37 ענה ישו׳ הזורע הוא בן־אדם, 38 השדה
הוא העולם, הזרע הטוב הם בני־המלכות, והזרעים
הרעים הם בני־הרע׳ 39 האויב אשר זרע אותם הוא
השטן, והקציר הוא סוף העולם, והקוצרים הם
המלאכים׳ 40 כאשר אספו את הזרעים הרעים
ושרפו אותם באש, כך יהיה בסוף העולם׳ 41 בן־
האדם ישלח מלאכיו, ואלה יאספו מתוך מלכותו
את כל הדברים המכשילים ואת כל אלה אשר
עושים רע׳ 42 ויטילו אותם לתוך כבשן האש,
שם יהיה בכי וחרון־נפש׳ 43 אז יזרחו הצדיקים
כשמש בתוך מלכות אביהם׳ מי אוזן לו לשמוע
ישמע׳ 44 מלכות שמים דומה לאוצר חבוי בשדה,
אדם מצאו ונעלם׳ ובשמחתו הוא הלך ומכר
את כל אשר לו, וקנה את השדה ההוא׳ 45 גם
מלכות שמים דומה לסוחר אחד שחיפש פנינים
יפות׳ 46 ובמצאו פנינה אחת יקרת־ערך הלך
ומכר את כל אשר לו, וקנה את הפנינה׳
47 גם מלכות שמים דומה לרשת שהושלכה
לים ואספה דגים מכל המינים׳ 48 כאשר מלאה
הרשת הוציאו אנשי הדייג אל החוף, וישבו
ואספו את הדגים הטובים לכלים, ואילו הדגים
הרעים הטילו לים׳ 49 כך יהיה בסוף העולם׳
מלאכים יבואו ויבדילו את הרעים מבין הצדיקים
50 ויטילו אותם לכבשן האש׳ שם יהיה בכי וחרון־
נפש׳ 51 הבנתם את כל אלה?׳ אמרו לו תלמידיו׳
כן, הבנו׳ 52 ענה להם׳ לכן כל סופר שלמד
מלכות שמים דומה לבעל בית אחד שמוציא
מאוצרו דברים חדשים וישנים׳ 53 כאשר סיים
ישו לספר משלים אלה׳ עזב את המקום׳
54 ובבואו אל ארצו הוא לימד את אנשי
בית־הכנסת׳ ואנשים רבים נדהמו מחכמתו
ומגבורותיו׳ 55 ואמרו׳ הלא זה בן־נגר
ואמו מרים, ואחיו יעקב ויוסף ושמעון
ויהודה׳ 56 ואחיותיו כולן אתנו׳ מאין
לו כל אלה? 57 ונפלו בו׳ ישו אמר
לתלמידיו׳ נביא אינו נבזה אלא
בארצו ובבית־אביו׳ 58 ולא עשה
שם נפלאות רבות, מפני
חוסר האמונה שלהם׳
14 בעת ההיא שמע
הורדוס המלך
את שמועות
ישו׳ 2 ואמר
לעבדיו׳ זה
יוחנן המטבל
הוא׳ הוא
הוקם
לתחיה
מן המתים,
ולכן
מופלאות
אלה
פועלות
בו׳ 3 כי
הורדוס
אחז
ביוחנן
ואסר אותו
בכלא
בגלל
הרודיה
אשת
אחיו
פילבוס׳
4 כי
יוחנן
אמר
לו׳
אסור
לך
לשאת
אותה׳
5 הורדוס
רצה
להרגו
אולם
פחד
מן
העם
כי
יוחנן
נחשב
לנביא׳
6 ובעת
יום־הולדת
הורדוס
רקדה
בת
הרודיה
לפניו
ונתפעל
מן
הריקוד
7 ולכן
הבטיח
בשבועה
לתת
לה
כל
אשר
תבקש׳
8 ובעצת
אמה
ביקשה
לקבל
את
ראש
יוחנן
המטבל
על
גבי
צלחת׳
9 הורדוס
הצטער
מאוד
אולם
לא
יכול
היה
לסרב
לבקשה
מפני
שנשבע
לה
לפני
כל
האורחים
10 ואת
ראש
יוחנן
המטבל
כרת
הורדוס
בכלא
11 ראש
הנער
הובא
לבת
הרודיה
ובת
הרודיה
נתנה
אותו
לאמה׳
12 ותלמידי
יוחנן
המטבל
באו
ונטלו
את
גופתו
ויקברו
אותו
בקבר
ואחר־כך
הלכו
לבשר
לישו׳
13 ישו
הבין
מדוע
נהרג
יוחנן
המטבל׳
הוא
עזב
מיד
את
המקום
בסירה
ונסע
אל
מקום
נידח
לבדו׳
אולם
אנשים
רבים
הבחינו
בו
ונמהרו
ללכת
אחריו
ברגל
מן
הערים
הסמוכות
14 וכאשר
הגיע
ישו
אל
המקום
ראה
המון
אנשים
רבים
ונכמרו
רחמיו
עליהם
ורפא
את
חליי
רבים
מהם׳
15 ובערב
יום
אחר
ניגשו
אליו
תלמידיו
ואמרו
לו׳
אדוני,
הנה
אנו
נמצאים
במקום
נידח
ואין
לאנשים
מזון
לאכול׳
אולם
אנשים
רבים
הלכו
אחרינו
ברגל
מן
הערים
הסמוכות
16 ואמר
אליהם
ישו׳
אין
צורך
שיעזבו
אנשים
אלה
את
הכפרים
שלהם
ויבואו
אל
מקום
זה
17 אולם
תלמידיו
הגיבו
לו׳
אדוני,
אין
לנו
אלא
חמש
כיכרות
לחם
ושני
דגים
18 ישו
אמר
לתלמידיו׳
הביאו
אותם
אלי
לכאן׳
19 ישו
הורה
לאנשים
לשבת
על
הדשא
ולקח
את
חמש
הכיכרות
ושני
הדגים
ונשא
עיניו
אל
השמים
ובירך
אותם
ונתן
לתלמידיו
לחלק
לאנשים
20 ולכל
האנשים
אכלו
ונשבעו
(aiōn g165)
ואף
נותרו
שאריות
רבות
מלא
שנים־עשר
סלים׳
21 מספר
האנשים
שאכלו
היה
כמספר
גברים
בלבד
ונשים
וילדים
לא
נמנו
עמהם׳
22 ישו
הורה
לתלמידיו
לעלות
אל
הסירה
ולנסוע
לעבר
הגדה
האחרת
של
הים
בעוד
הוא
מפזר
את
האנשים
23 ובאשר
פיזר
ישו
את
האנשים
עלה
הוא
לבדו
אל
ההר
כדי
להתפלל
24 אולם
הסירה
כבר
הרחיקה
מן
החוף
ונלחמה
בגלים
הגדולים
שהכו
בה
מן
הרוח
הנגדית׳
25 ובאשמורת
הבוקר
הלך
ישו
אל
תלמידיו
בהליכה
על
הים׳
26 ואולם
כאשר
ראו
תלמידיו
את
ישו
הולך
על
הים
הם
נבהלו
ואמרו
זה
רוח
הוא
ומתוך
פחדם
צעקו
מרוב
יראה׳
27 אולם
ישו
הרגיע
אותם
ואמר
אל
תיראו
אני
הוא׳
28 אז
אמר
אליו
פטרוס
אם
אתה
אדוני
צוה
עלי
לבוא
אליך
על
המים׳
29 ישו
אמר
לו
בוא׳
ופטרוס
ירד
מן
הסירה
והלך
על
המים
לעבר
ישו׳
30 אולם
כאשר
הרגיש
פטרוס
את
עוצמת
הרוח
הנגדית
הוא
נבהל
ופחד
ולא
יכול
היה
לעמוד
על
המים
ונפל
אל
תוך
הים׳
31 אז
הושיט
ישו
ידו
ותפס
בפטרוס
ואמר
לו
מדוע
אתה
מפקפק
ומדוע
אין
לך
אמונה
מספקת
לעמוד
על
המים
ולא
לטבוע
בתוכם׳
32 ובעלה
ישו
אל
הסירה
ורוח
הים
נרגעה׳
33 ואנשי
הסירה
הביטו
בישו
ואמרו
אמת
אתה
בן־אלוהים׳
34 ובעלה
ישו
אל
חוף
ארץ
גנוסר
35 ואנשי
המקום
הכירו
בישו
ושלחו
לכל
הסביבה
לבשר
לאנשים
36 ואנשים
רבים
הביאו
אל
ישו
חולים
ובקשו
אותו
שיתן
לחולים
לגעת
בשולי
בגדיו
ואלה
אשר
נגעו
בו
נרפאו
מחלותיהם
ומכאוביהם׳
15 אז
באו
אל
ישו
מן
הערים
הסמוכות
פרושים
וסופרים
ואמרו
לו׳
מדוע
אין
תלמידיך
מקיימים
את
מצוות
הזקנים
ונוטלים
מים
לרחצה
לפני
הארוחה?
2 הלא
אנו
יודעים
כי
אין
הם
מקיימים
את
מצוות
הזקנים
ואת
מצוות
אלוהים
בגלל
מסורת
הזקנים
שלהם׳
3 ענה
ישו
ואמר
אליהם׳
מדוע
אתם
מקיימים
את
מצוות
הזקנים
ואת
מצוות
אלוהים
בגלל
מסורת
הזקנים
שלכם?
4 אלוהים
אמר
לנו
בתורה
לכבד
את
אבינו
ואמנו
ומי
שמקלל
אבינו
ואמנו
יומת
מות
נורא׳
5 אולם
אתם
אומרים
לאדם
שאם
אמר
לאביו
ולאמו
כל
אשר
אני
מוקדש
לאלוהים
6 אין
הוא
חייב
לכבד
את
אביו
ואמו
ובכך
הפרתם
את
מצוות
אלוהים
בגלל
מסורת
הזקנים
שלכם׳
7 אתם
צבועים
ונבואת
ישעיה
נתקיימה
בכם
8 אמר
אלוהים
לעם
הזה׳
אמנם
הם
מכבדים
אותי
בשפתיהם
אולם
לבם
רחוק
ממני
9 ולא
יועיל
לכבדני
מי
שמלמד
תורות
אנוש
ומצוות
אדם
בלבד׳
10 אז
קרא
ישו
אל
האנשים
ואמר
אליהם׳
שמעו
ודעו
11 לא
הדבר
אשר
יבוא
אל
האדם
מן
החוץ
ומלכלך
אותו
הוא
אשר
יוציא
מן
הפה
ומלכלך
אותו׳
12 אז
ניגשו
אליו
תלמידיו
ואמרו
לו׳
הלא
ידע
אדוני
כי
הפרושים
נפגעו
מדבריך
13 ענה
ישו
ואמר
אליהם׳
כל
נטיעה
אשר
לא
נטע
אבי
שבשמים
תעקר
ותיזרק
מן
הגן
14 הניחו
לפרושים
אין
הם
מנהיגים
נכונים
לעם
ואם
עור
מוביל
עור
אל
תוך
בור
15 ענה
לו
פטרוס
ואמר
אדוני,
הסבר
נא
לנו
את
המשל
הזה
16 ענה
ישו
ואמר
אליהם׳
הלא
גם
אתם
עדיין
אינכם
מבינים
17 הלא
ידעתם
כי
כל
אשר
נכנס
לתוך
הגוף
דרך
הפה
אינו
מלכלך
אותו
18 אולם
אשר
יוצא
מן
הפה
בא
מן
הלב
ומלכלך
אותו
19 כי
מן
הלב
יוצאים
המחשבות
הרעות
ומעשי
הרצח
והנאפוף
והזנות
והגנבה
והעדות
הכוזבת
והגידופים
20 אלה
הם
אשר
מלכלכים
אותו
אולם
לא
מלכלך
אותו
אכילת
מזון
בלא
נטילת
מים
לרחצה
21 ישו
הלך
מאזור
ההר
ונסע
לעבר
גבולות
צור
וצידון
22 ואשה
כנענית
אחת
מן
הסביבה
הגיעה
אליו
וצעקה
אליו
ואמרה
אדוני,
בן־דוד
רחם
עלי
ובתי
מוכה
שד
רע
23 אולם
ישו
לא
הגיב
לדבריה
ולא
הביט
בה
ותלמידיו
באו
אליו
ואמרו
לו
שלחה
נא
אל
ביתה
כי
הרעישה
אותנו
בצעקותיה
24 ישו
אמר
לתלמידיו
לא
שלחו
אותי
אלא
אל
הבית
הזה
אל
עדר
הכבשים
25 אולם
האשה
הגיעה
אליו
והשתחוותה
לפניו
ואמרה
אדוני,
עזרני
26 ישו
הגיב
ואמר
לא
יפה
לקחת
את
לחם
הבנים
ולהשליכו
לכלבים
27 ענתה
לו
האשה
אמנם
אדוני
אולם
גם
הכלבים
אוכלים
מן
הפירורים
הנופלים
מן
שולחן
אדוניהם
28 ישו
ענה
לה
אמרי
אמת
אשה
גדולה
אמונתך
ובתך
תרפא
מיד
מן
המכה
הרעה
29 ישו
הלך
מאזור
ההר
ונסע
לעבר
הים
הגליל
ועלה
אל
ההר
ושב
שם
30 ואנשים
רבים
באו
אליו
ובאו
עמם
חגרים
ועיורים
ואילמים
ונכים
ורבים
אחרים
ופרשו
לרגלי
ישו
ונרפאו
מן
המכות
31 ואנשי
העם
הופתעו
מן
הנס
שנעשה
לאילמים
שדיברו
ולנכים
שהלכו
ולעיורים
שראו
ונתנו
כבוד
לאלוהי
ישראל
32 ישו
קרא
אל
תלמידיו
ואמר
לתלמידיו׳
אני
מרחם
על
האנשים
הללו
כי
שלושת
הימים
האחרונים
הם
עמי
ואין
לאנשים
מזון
לאכול
ואם
אשלחם
ריקם
לבתיהם
הם
עלולים
לעלות
מחלשות
בדרך
כי
רבים
מהם
באו
מרחוק׳
33 ותלמידיו
אמרו
לו׳
אדוני,
מנין
לנו
בשדה
הנידח
הזה
לחם
רב
כזה
לשבוע
אנשים
רבים
כאלה?
34 ישו
שאל
אותם
כמה
לחם
יש
לכם
ואמרו
לו׳
שבעה
כיכרות
ומעט
דגים
35 ישו
הורה
לאנשים
לשבת
על
הדשא
36 ולקח
את
שבעת
הכיכרות
ואת
הדגים
ובירך
אותם
ונתן
לתלמידיו
לחלק
לאנשים
37 ולכל
האנשים
אכלו
ונשבעו
ואף
נותרו
שאריות
רבות
מלא
שבעה
סלים
38 ומספר
האנשים
שאכלו
היה
כמספר
גברים
בלבד
ונשים
וילדים
לא
נמנו
עמהם
39 ישו
הורה
לאנשים
לשבת
ולנסוע
לעבר
הגליל
ועלה
אל
ההר
ושב
שם
16 ובעת
ההיא
באו
אליו
הפרושים
והצדוקים
ואמרו
לו
לנסות
אותו
ולבקש
מופת
מן
השמים
2 ענה
ישו
ואמר
אליהם׳
בערב
אתם
אומרים
לנו
כי
יהיה
מזג־אוויר
יפה
מפני
שהשמים
אדומים
3 ובבוקר
אתם
אומרים
לנו
כי
יהיה
מזג־אוויר
רע
מפני
שהשמים
אדומים
ובמראה
השמים
אתם
יודעים
לקרוא
אולם
אינכם
יודעים
לקרוא
את
הסימנים
הנגלים
לעיניכם
בעולם
4 הדור
הרע
והמנאף
מבקש
מופת
אולם
לא
יינתן
לו
מופת
אלא
מופת
יונה
הנביא׳
ואז
עזב
ישו
אותם
ונסע
5 ותלמידיו
באו
אל
עבר
הים
ושכחו
לקחת
עמם
לחם
6 ישו
אמר
אליהם׳
הזהרו
ושמרו
מן
הפרושים
ומן
הצדוקים
7 ותלמידיו
אמרו
ביניהם
לאמר
אין
לנו
לחם
8 ישו
הבין
מדוע
הם
דנים
ואמר
אליהם׳
מדוע
אתם
דנים
ביניכם
לאמר
אין
לנו
לחם
9 הלא
ידעתם
ולא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
לחמשת
אלפים
אנשים
ולא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
לאלפים
אנשים
10 ולא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
לשבעת
אלפים
אנשים
ולא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
לאלפים
אנשים
11 מדוע
לא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
ולא
הבנתם
כי
אני
הוא
אשר
הוא
מסר
לכם
לחם
לאלפים
אנשים
12 אז
הבינו
תלמידיו
כי
לא
דיבר
אליהם
ישו
לשמור
מן
הלחם
אלא
מן
הדברים
אשר
דיבר
אליהם
הפרושים
והצדוקים
13 ובעת
שבא
ישו
לעיר
קיסריה
פילבוס
שאל
ישו
את
תלמידיו
ואמר
אליהם׳
מי
אומרים
בני־אדם
כי
אני
בן־האדם
14 ענו
תלמידיו
ואמרו
אומרים
כי
אתה
יוחנן
המטבל
הוא
אליהו
הנביא
ואחרים
אומרים
כי
אתה
ירמיה
הנביא
15 ישו
אמר
אליהם׳
ומי
אתם
אומרים
כי
אני
בן־האדם
16 ענה
לו
שמעון
פטרוס
ואמר
אתה
המשיח
בן־אלוהים
חי
17 ישו
הגיב
ואמר
אליו
אשרי
אתה
שמעון
בן־יונה
כי
לא
בשר
ודם
גילו
לך
זאת
אלא
אבי
שבשמים
18 ואני
אומר
לך
כי
אתה
פטרוס
ועל
הסלע
הזה
אבנה
את
כנסייתי
ושערי
שאול
לא
יגברו
עליה
19 ואתן
לך
את
מפתחות
מלכות
שמים
ואשר
תאסור
בארץ
יאסר
בשמים
ואשר
תתיר
בארץ
יותר
בשמים
20 ואז
הורה
ישו
לתלמידיו
לא
לגלות
לאנשים
מי
הוא
אמר
לתלמידיו
לא
לגלות
לאנשים
מי
הוא
אמר
לתלמידיו
לא
לגלות
לאנשים
מי
הוא
21 מאז
החל
ישו
לגלות
לתלמידיו
כי
עליו
לנסוע
לירושלים
ולסבול
מן
הזקנים
ומן
הכוהנים
הגדולים
ומן
הסופרים
ולהיות
מומת
ולקום
ביום
השלישי
22 אולם
פטרוס
הוכיח
אותו
ואמר
אל
נא
אדוני
לא
יבוא
אליך
דבר
כזה
23 ישו
הגיב
ואמר
לפטרוס
לך
אחור
שטן
אתה
מכשול
לי
אתה
חושב
לא
כאלוהים
אלא
כאדם
24 ישו
אמר
לתלמידיו
אם
רוצה
אדם
לבוא
אחרי
עליו
לשכח
את
עצמו
ולשאת
את
צלבו
ולבוא
אחרי
25 כי
מי
שרוצה
לשמור
על
נפשו
יאבד
אותה
ומי
שיאבד
את
נפשו
בגלל
אני
ימצא
אותה
26 ומה
יועיל
לאדם
אם
ירוויח
את
כל
העולם
ואולם
יאבד
את
נפשו
ומה
יתן
אדם
תמורת
נפשו
27 בן־
האדם
עתיד
לבוא
בכבודו
ובמלאכיו
ואז
ישלם
לכל
אדם
לפי
מעשיו
28 ישו
אמר
לתלמידיו
אמת
אומר
אני
לכם
כי
יש
מן
העומדים
כאן
אנשים
אשר
לא
יטעמו
את
המוות
עד
שיראו
את
בן־האדם
בא
בכבודו
ובמלכותו
17 ובעוד
שישו
ופטרוס
ויעקב
ויוחנן
אחיו
עומדים
בהר
הם
רואים
מראה
נפלא
2 ישו
נראה
לפניהם
בדמות
אחרת
ופניו
הבהיקו
כשמש
ובגדיו
הלבינו
כאור
3 ופתאום
נראו
אליהם
משה
ואליהו
ודיברו
עמו
4 ופטרוס
אמר
לישו
אדוני,
הנה
אנו
נמצאים
במקום
נפלא
ואם
תרצה
אבנה
כאן
שלושה
אהלים
אחד
לך
ואחד
למשה
ואחד
לאליהו
5 בעוד
פטרוס
מדבר
הופיע
ענן
בהיר
ומתוכו
נשמע
קול
אלוהים
אמר
לתלמידיו
אמר
לתלמידיו
אמר
לתלמידיו
6 ובשמוע
הקול
נפלו
תלמידיו
על
פניהם
ויראו
מאוד
7 אולם
ישו
הגיע
אליהם
ונגע
בהם
ואמר
אל
תיראו
8 ובהרימם
עיניהם
לא
ראו
אלא
ישו
לבדו
9 ובעת
שירדו
מן
ההר
הורה
ישו
לתלמידיו
לא
לגלות
לאנשים
מה
ראו
עד
שיקום
בן־האדם
מן
המתים
10 ותלמידיו
שאלו
אותו
מדוע
אומרים
הסופרים
כי
אליהו
הנביא
עתיד
לבוא
לפני
בוא
המשיח
11 ישו
הגיב
ואמר
אמת
אליהו
הנביא
עתיד
לבוא
ולתקן
את
הכול
12 אולם
אני
אומר
לכם
כי
אליהו
הנביא
כבר
בא
ואולם
לא
הכירו
בו
ועשו
לו
ככל
אשר
חפצו
ובן־האדם
עתיד
לסבול
מן
האנשים
13 אז
הבינו
תלמידיו
כי
דיבר
אליהם
ישו
על
יוחנן
המטבל

23 מעתה נאם יהוה צבאות אל הרועים הרעים את צאן
מרעיתי ׃ לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל אל הרועים
אשר־רועים את־העם הזה אתם הפצתם את־צאני
ולא־פקדתם אותם הנני פקד עליכם את־רע מעלליכם
נאם־יהוה ׃ ואני אקבץ את־שארית צאני מכל־הארצות
אשר־הדחתי אותם שמה והשבתי אותם אל־נותיהם
ופרו ורבו ׃ והקימתי עליהם רועים ורעום ולא־ייראו
עוד ולא־יחתו ולא־יפקדו נאם־יהוה ׃ הנה ימים באים
נאם־יהוה והקימתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ ׃ בימיו תושע יהודה וישראל
שכן לבטח וזה־שמו אשר יקרא־לו יהוה צדקנו ׃
לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר עוד חי־יהוה
אשר העלה את־בני־ישראל מארץ מצרים ׃ כי אם־חי־יהוה
אשר העלה וגאסף את־זרע בית־ישראל מארץ צפון
ומכל הארצות אשר הדיחם שם ׃ ואשבם על־אדמתם
׃ לנביאים נשבר לבבי בקרבי רחפו כל־עצמותי
הייתי כאישׁ שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה
ומפני דברי קדשו ׃ כי־מלא הארץ מנאפים כי־מפני
אלה אבלה הארץ יבשו נאות המדבר והיה מרוצם
ורעתם לא־יכון ׃ כי גם־נביא גם־כהן חנפו גם־בביתי
מצאתי רעתם נאם־יהוה ׃ לכן יהי דרכם להם כחלקלקות
באפלה ודחו ונפלו בה כי־אביא אליהם רעה שנת
פקדתם ׃ ובנביאי שומרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל
והתעו את־עמי ישראל ׃ וגם בנביאי ירושלים ראיתי
שערורה נאפים והולכים בשקר וחזקו ידי מרעים
לבלתי־שוב איש מרעתו היו לי כלם כסדם ויושביה
כעמרה ׃ לכן כה־אמר יהוה צבאות אל־הנביאים
הנני מאכילם לענה והשקיתים מי־רוש כי מאת
נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ ׃ כה אמר
יהוה צבאות אל־תשמעו אל־דברי הנביאים הנבאים
לכם מתהללים אתכם חזון מפי יהוה יבברו ׃
אמרו אמר לאמרי נאם־יהוה שלום יהיה לכם וכל־
הולך בשרירות לבו אמרו לא־תבא עליכם רעה ׃
כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את־דברו מי
הקשיב בדברו וישמע ׃ הנה סערת יהוה חמה יצאה
וסערה משכלת על־ראש רשעים תחיל ׃ לא־שב אף־
יהוה עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה ׃ לא שלחתי הנביאים ואני רצתי
לא דברתי אליהם ואני נבאתי ׃ הלו־נא אל־הנביאים
נאם־יהוה אשר גנבים דבר־אחי ׃ הנני אל־הנביאים
נאם־יהוה נבאי חלמות שקר ויספרום ויתעו את־עמי
בשקריהם ובהתלליותם ואני לא שלחתים ולא־צויתים
ולא־יועיל לעם הזה מאומה נאם־יהוה ׃ וכי־ישאלך
העם הזה או־נביא או־כהן לאמר מה־משא יהוה
ואמרת אליהם מה־המשא ונטשתי אתכם נאם־יהוה ׃
והנביא והכהן והעם אשר־יאמר משא־יהוה ופקדתי
על־האיש ההוא ועל־ביתו ׃ כה תאמרו איש אל־רעהו
ואיש אל־אחיו מה־ענה יהוה ומה־דבר יהוה ׃
ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי־המשא יהיה לאיש
דברו ונהפכתם דברי אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו ׃ כה תאמר אל־הנביא שאל־אותו מה־ענה
יהוה ומה־דבר יהוה ׃ כי־אם־כדבר זה אמרתם
משא־יהוה ושלחתי אליכם לאמר לא־תאמרו משא
יהוה ׃ לכן הנני נשא אתכם ונטשתי אתכם
ואת־העיר אשר־נתתי לכם ולאבתיכם מפני ׃
ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמת עולם אשר לא
תשכח ׃ כה הראני יהוה והנה שני דודאים
מלאים תאנים מנגד היכל יהוה אחר הגלות
נבוכדנאצר מלך־בבל את־יכניה בן־יהויקים מלך
יהודה ואת־שרי יהודה והחרש והמסגר מירושלים
והביא אותם בבלה ׃ כתאנים הטובות מאד
כתאנים הבכורות ׃ ותאנים הרעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע ׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר ׃
כה־אמר יהוה אלהי ישראל כאלה הטובות כן
הכרתי את־גלות יהודה אשר שלחתי מן־המקום
הזה לארץ כשדים ׃ ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתים אל־הארץ הזאת ובנתים ולא אהרוס
ונטעתים ולא אתוש ׃ ונתתי להם לב לדעת אותי
כי אני יהוה והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
כי־ישבו אלי בכל־לבם ׃ וכתאנים הרעות אשר
לא־תאכלנה מרע כי־כה אמר יהוה כן אתן את־
צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו ואת־שארית ירושלים
הנשארת בארץ הזאת והיושבים בארץ מצרים ׃
ונתתים לזועה לרעה לחרפה ולמשל לשנינה
ולקללה בכל־המקומות אשר אדיחם שם ׃ ושלחתי
בהם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר עד־כלותם
מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבתיהם ׃

ולא תפחד מפני אדם כי כבגד יאכלם
עש ואל תפחד מחרפת אנוש ומגדפתם
אל תחת: 31 כי כבגד יבלו עש וכצמר
יאכלם תולעת וצדקתי לעולם תהיה
וישועתי לדור ודור: 32 הקיצה הקיצי
לבשי עז זרוע יהוה הקיצי כימי קדם
דורות עולם הלא את היא המחצבת
רהב מחללת תנין: 33 הלא את היא
הציתה ים מי תהום רבה השמת מעמקי
ים דרך לעבר גאלים: 34 (Geenna g1067)
ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
יתפסו ונסו יגון ואנחה: 35 אנכי אנכי
הוא מנחמכם מי אתה כי תירא מאנוש
ימות ומבן אדם חציר ינתן: 36 ותשכח
יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד
תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר
כון למשחית ואיה חמת המציק: 37 מהר
צעה לפתח ולא יכבה המעטה לבלתי
הגיע לחמו: 38 אנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
39 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי
אתה: 40 עורי עורי התיצבי ירושלים
אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו
את קבעת הכוס התרעלה שתית: 41 אין
מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלתי: 42 הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס
חמתי לא תוסיפי עוד לשתות אותה:
43 והיתה אל יגיעי נגשיך ואת אמרת
לנפשך שוחי ונעברה ונשימה כארץ
גבך וכדרך לעברים: 44 הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס
חמתי לא תוסיפי לשתות אותה עוד:
45 והשמתי בידך מגיני עניה ומכות
שפתים אמרו אל נפש לכי ונעברה
ונשימה כארץ גבך וכדרך לעברים:
46 הנה יעשיל עבדי ירום ונשא וגבה
מאד: 47 כאשר שממו עליך רבים
כן מבלי אישו משחתו מאדם ומבני
אדם: 48 כן יזה גוים רבים עליו
יקצו מלכים פיהם כי אשר לא
סופר להם ראו ואשר לא שמעו
התבוננו: 49 מי האמין לשמועתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה: 50 כי
יעלה כיונק לפניו וכשרש מארץ
ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו
ולא מראה ונחמדהו: 51 נבזה
ונחדל אישים איש מכאובות
וידוע חולי כמסתר פנים נבזה
ולא חשבנהו: 52 אכן חליינו הוא
נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה:
53 והוא חלל מפשענו מדכא
מעונתינו מוסר שלומנו עליו
ובחבורתו נרפא לנו: 54 כלנו כצאן
תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כלנו: 55 נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו כשה
לטבח יובל וכרחל נגזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו: 56 מעצר ומדין
לקח ואת דורו מי שיחו כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי נגע למו:
57 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר
במותיו על אשר חמס לא עשה ולא
מרמה בפיו: 58 ויהוה חפץ דכאו
החלי אם תשים אשם נפשו יראה
זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו
יצלח: 59 מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים
ועונותם הוא יסבל: 60 לכן אחלק
לו ברבים ועם עצומים יחלק שלל
תחת אשר הערה למות נפשו ואת
פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע:

24

רנו עקרה לא ילדה פצחי רנה
ורני לא חלתי כי רבים בני שוממה
מבני בעלת: 2 הרחיבי מקום אהלך
ויריעות משכנתיך יטו אל תחסכי
האריכי מיתריך ויתדותיך חזקי:
3 כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך
גויים יירש וערים נשמות יושיבו
אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי
כי לא תחפירי כי בושת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי
עוד: 4 כי בעלך עשיך יהוה צבאות
שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל
הארץ יקרא: 5 כי כאשה עזובה
ועצובת רוח קראך יהוה וכאשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
6 לרגע עזבתיך וברחמים גדולים
אקבצך: 7 בשצף קצף הסתרתי
פני רגע ממך וברחמי עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה: 8 כי מי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד
לבלתי עבר מי נח עליך וגערתי בך:
9 כי הרים יזועו וגבעות תמוטנה
וחסדי ממך לא יזוע וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך יהוה: 10 עני
סערה לא נחמה הנני יסד באבנים
שיך ויסדתיך בספירים: 11 ושמתי
כדכד שמשותיך ושעריך לאבני
אקדח וכל גבולך לאבני חפץ:
12 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום
בניך: 13 בצדקה תכונני רחקי מעשק
כי לא תיראי ומחתה כי לא תקרב
אליך: 14 הן גור יגור אין מאתי
מי גר אתך עליך יפול: 15 הנה
לבדו יגור אין מאתי מי גר אתך
אליך יפול: 16 הנה אני בראתי
חרש נפח באש פחים ויוציא כלי
למלאכתו ואני בראתי משחית
לחבל: 17 כל כלי אשר יצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

25

הוי כל צמא לכו למים ואשר אין
לו כסף לכו שברו ואכלו לכו שברו
בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב:
2 למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם
בלא לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם:
3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי
נפשכם וכרתי לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאום
נתתיו נגיד ומצוה לאומים:
5 הן גוי לא תדע תקרא ואומה
לא ידעוך אליך תרוץ למען יהוה
אלהיך וקדוש ישראל כי פארך:
6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו
בהיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו ישב אל יהוה
ורחם עליו ואל אלהינו כי הרבה
לסלח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו
דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבותיכם
: 10 כי אם כאשר ירד הגשם והשלג
מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל:
11 כן יהי דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את
אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו
בו: 12 כי בשמחה תצאו ובשלום
תובלון הרים וגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף:
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה
לשם לאות עולם לא יכרת: 14 כה
אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות: 15 אשרי אנוש יעשה זאת
בן אדם יחזיק בה שמר שבת מחלל
ושמר ידו מעשות כל רע: 16 ואל
יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל
עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ
יבש: 17 כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
באשר חפצתי והחזיקו בבריתי:
18 ונתתי להם בביתי ובחומתי
יד ושם טוב מבנים ומבנות שם
עולם אתן לו אשר לא יכרת:
19 ובני הנכר הנלוים אל יהוה
לשרתו ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שומר שבת
מחללו וחזקים בבריתי: 20 והביאתים
אל הר קדשי ושמחתים בבית
תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי בית תפלה יקרא
לכל העמים: 21 נאם אדני יהוה
מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ אליו
לנקבציו:

25 ויהי ביום הבכר ויבא יעקב מן־השדה ועשו
הוא עיף׃ 2 ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני נא
מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו
אדום׃ 3 ויאמר יעקב מכרה כיום את־בכרתך לי׃
4 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה לי
הבכרה׃ 5 ויאמר יעקב השבעה לי כיום את־בכרתך
לי׃ 6 וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב׃
7 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה׃ **26** 8 ויהי
רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים
גררה׃ 9 וירא אליו יהוה ויאמר אל־תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 10 גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את־כל־
הארצות האל והקימתי את־השבועה אשר נשבעתי
לאברהם אביך׃ 11 וארבה את־זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את־כל־הארצות האל
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 12 ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל
עד כי־גדל מאד׃ 14 ויהי־לו מקנה־צאן ומקנה־בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 וכל
הבארות אשר כרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך
אל־יצחק לך מעמנו כי־עצמת מאד מאנו׃
17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃
18 ויחפר יצחק את־בארות המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא־להן
אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו־שם
באר מים בשאר׃ 20 ויריבו רעי גרר עם־רעי
יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם־הבאר עשק
כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחבות ויאמר כי־עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃ 24 וירא
אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל־תירא כי־אתך אני וברכתיך
והרביתי את־זרעך בעבור אברהם עבדי׃
25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט־שם
אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר־צבאו׃
27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אותי ותשלחו מאתכם׃ 28 ויאמרו
ראו־ראינו כי־היה יהוה עמך ונאמר תהי־נא
אלה בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך׃
29 אם־תעשה־עמנו רע כאשר לא נגעוך וכאשר
עשינו עמך רק־טוב ונשלחך בשלום אתה עתה
ברוך יהוה׃ 30 ויעש־להם משתה ואכלו
ושתו׃ 31 וישכימו בבקר ישבעו איש לאחיו
וישלח יצחק ויצאו מאתו בשלום׃ 32 ויהי
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו־לו על־
אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו אליו מצאנו מים׃
33 ויקרא אתה שבעה על־כן שם־העיר באר־שבע
עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן־ארבעים שנה
ויקח אשה את־יהודית בת־בארי החתי ואת־
בשמת בת־אילון החתי׃ 35 ותהיינה מרת רוח
ליצחק ולרבקה׃ **27** ויהי כי־זקן יצחק
ותכהין עיניו מראת ויקרא את־עשו בנו הגדול
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר
הנה־נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה
שא־נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה־לי
ציד׃ 4 ועשה־לי מטעמים כאשר אהב אבי
ותביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי
בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל־עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃
6 ורבקה אמרה אל־יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את־אביך מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃
7 הביאה־לי צידה ועשה־לי מטעמים ואכלה
ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני
שמע בקולי לאשר אני מצוה אותך׃ 9 לך־נא
אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃
10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך
לפני מותו׃ 11 ויאמר יעקב אל־רבקה אמו
הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃
12 אולי ימשני אבי והיתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר־לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך
קח־לי׃ 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה
את־בגדי עשו בנה הגדול החמדת אשר אתה
בבית ותלבש את־יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת
עורות גדיי העזים הלבישה על־ידיו ועל־חלקת
צוארו׃ 17 ותתן את־המטעמים ואת־הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל־אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני מי־אתה בני׃
19 ויאמר יעקב אל־אביו אני עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום־נא שב ואכלה מצידי
למען תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל־בנו
מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה
אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל־יעקב גשה־נא
ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃
22 ויגש יעקב אל־יצחק אביו וימשהו ויאמר
הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא
הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות
ויברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
אני׃ 25 ויאמר הגישה־לי ואכלה מציד בני
למען תברכך נפשי ויגש־לו ויאכל ויביא־לו
יין וישת׃ 26 ויאמר לו יצחק אביו גשה־נא
ושקה־לי׃ 27 ויגש וישק־לו ויריח את־ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה׃ 28 ויתן לך האלהים
מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃
29 יעבדוך עמים וישתחו־לך לאמים הוי גבר
לאחיך והשתחוו לך בני אמך ארורי לארריך
וברכיך ברוך׃ 30 ויהי אך כלה יצחק לברך
את־יעקב ואך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 וגם־הוא עשה
מטעמים ויביא לאביו ויאמר לאביו יקום אבי
ויאכל מציד בנו למען תברכני נפשך׃
32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני
בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדולה
עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד־ציד ואכל
מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃
34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים את־בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויאמר הלא־אמרת לי׃
37 ויען יצחק ויאמר לעשו גביר שמתיו לך
ואת־כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש
סמכתיו ולך אפוא מה־אעשה בני׃
38 ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת היא־לך
אבי ברכני גם־אני אבי׃ וישא עשו קולו
ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה
משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים
מעל׃ 40 ועל־חרבך תחיה ואת־אחיך
תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך׃ 41 ויעקב שנא את־עשו על־הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו
ימי אבל־אבי ואהרגה את־יעקב אחי׃
42 (aiōnios g166) ותגד לרבקה את־דברי עשו בנה
הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך
להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקולי וקום
ברח־לך אל־לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו
ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת אחיך׃
45 עד־שוב אף אחיך ממך ושכח את־אשר
עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם הגם
אשכל גם־שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר
רבקה אל־יצחק קצתי בחיי מפני בנות
חת אם־לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה־זה לי חיים׃ **28**
ויקרא יצחק אל־יעקב ויברכהו ויצו אתו
ויאמר לו לא־תקח אשה מבנות כנען׃
2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך
וקח־לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃
3 ואל שדי יברך אתך ויפרה אתך וירבך
והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את־ברכת
אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את־ארץ
מגריך אשר נתן אלהים לאברהם׃
5 וישלח יצחק את־יעקב וילך פדנה ארם
אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי־ברך יצחק את־
יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
אשה מבנות כנען׃ 7 ויעמע יעקב אל־אביו
ואל־אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי
רעות בנות כנען בעיני אביו יצחק׃
9 וילך עשו אל־ישמעאל ויקח את־מחלת
בת־ישמעאל בן־אברהם אחות נבית על־
נשיו לו לאשה׃ 10 ויעקב יצא מבאר שבע
וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי
בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא׃ 12 וחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃
13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
אשר־אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃
14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ים וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי
לא אעזבך עד אשר אם־עשיתי את־אשר
דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃
17 ויירא ויאמר מה־נורא המקום הזה אין
זה כי אם־בית אלהים וזה שער השמים׃
18 וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־
שם מראשתיו וישם־אתה מצבה ויצק שמן
על־ראשה׃ 19 ויקרא־שם המקום ההוא בית־אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר
יעקב נדר לאמר אם־יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן־לי
לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום
אל־בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃
22 והאבן הזאת אשר־שמתי מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר תתן־לי עשר אעשרנו לך׃

אל אלהיך אשר אתה ירא מפניו ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ 14 אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
אשר סביבתיכם׃ 15 כי אל קנא אלהיך בתוכך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך מעל
פני האדמה׃ 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ 17 שמר תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה אתך׃ 18 והיטב והישר בעיני יהוה למען יטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 19 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ 20 כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ 21 ואמרת לבנך
עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצא יהוה אתנו ממצרים ביד חזקה׃ 22 ויתן יהוה אות ומופתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃ 23 ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע ליתן לאבתינו׃ 24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את
יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את
כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 26 כי תבא אל הארץ אשר יהוה נשבע לאבתיך
לתתה לך׃ 27 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי שבע גוים רבים ועצומים ממך׃ 28 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם המם גדול עד
השמדם אותם׃ 29 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד
השמדך אותם׃ 30 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש
בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 31 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ 32 כל הדבר אשר אנכי מצוך אתו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא
תגרע ממנו׃ 33 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 34 והיה האות
והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ 35 לא תשמע
אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 36 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 37 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ 38 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך
או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך׃ 39 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ׃ 40 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו לא תחמל ולא תכסה עליו׃
41 כי הרג תהרגנו יד תהיה בו תחלה להמיתו ויד כל העם באחרנה׃ 42 וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא מארץ מצרים מבית עבדים׃ 43 וכל ישראל
ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 44 כי תשמע בעיר אחת אשר יהוה
אלהיך נתן לשבת שם לאמר׃ 45 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך והדיחו את יושבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 46 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 47 הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה וכל אשר
בה ואת בהמתה לפי חרב׃ 48 את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה והצת באש את העיר ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך ותהיה תל עולם לא תבנה עוד׃ 49 והדבק בידך מן החרם למען ישב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 50 כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ 51 לא תאכלו כל
תועבה אשר שנא יהוה׃ 52 אלה הבהמה אשר תאכלו שור כשב ועז׃ 53 איל וצבי ואקו ודישן
ותאו וזמר׃ 54 כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסעים גרה בבהמה אותה תאכלו׃ 55 אך את זה לא
תאכלו מעלה גרה ומפרסי הפרסה את הגמל והארנבת והשפן׃ 56 כי גרה הם לא יפרסו טמאים הם
לכם׃ 57 והחזיר כי מפרסת פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
תגעו׃ 58 אך את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 59 וכל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 60 מכל צפור טהרה תאכלו׃ 61 וזה אשר לא תאכלו
מהם נשר הרחם והעזניה׃ 62 והדיה והאיה לפי מינה׃ 63 כל עורב לפי מינו׃ 64 ובת היענה
והשחף לפי מינו׃ 65 ינשוף ותנשמת וקאת׃ 66 ורחם וחסידה׃ 67 אנפה לפי מינה ודוכיפת
ועטלף׃ 68 כל שרץ העוף טמא הוא לכם׃ 69 לא תאכלו׃ 70 כל עוף טהר תאכלו׃ 71 לא תבשל גדי
בחלב אמו׃ 72 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ 73 ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים׃ 74 וכי יברכך יהוה אלהיך בכל אשר יהיה לך
ונתת כסף בצרור ולכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ 75 והיה הכסף אשר תאוה נפשך
בבקר ובצאן ובין בחמר ובין בשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך׃

27 בה הָיָה מִן הַיּוֹם הַהוּא וָאֵילָה לְבַדּוֹ אֶת־
הָעָם לְבַדּוֹ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה׳ וַיֹּאמֶר
2 אֶל־מֹשֶׁה לָמָּה תִתְיַצֵּב עַל־הָעָם׳ מִן־הַבֹּקֶר
3 עַד־הָעָרֶב׳ וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ׳ אֶת כָּל־
אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם׳ וַיֹּאמֶר׳ מַה־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם׳ מַדּוּעַ אַתָּה יָשֵׁב לְבַדֶּךָ
4 וְכָל־הָעָם׳ הַנִּצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר׳ עַד־עָרֶב׳
וַיַּרְא מֹשֶׁה׳ כִּי־הוּא מְזַלְזֵל׳ לַעֲשׂוֹת׳ אֶת־
הַדָּבָר׳ אֲשֶׁר אִתּוֹ׳ לֹא יָכוֹל אַתָּה לַעֲשׂוֹת׳ לְבַדֶּךָ
5 אַתָּה גַּם־אַתָּה׳ תִּבָּל׳ גַּם־הָעָם׳ הַזֶּה׳ אֲשֶׁר־
אִתָּךְ׳ כִּי־כָבֵד מִמְּךָ׳ הַדָּבָר׳ לֹא תוּכַל׳ עֲשׂוֹתוֹ׳
לְבַדֶּךָ׳ 6 אִם־כָּה יַעֲשֶׂה־לְּךָ׳ אֱלֹהִים׳ וְיוֹסִיף׳
כִּי אַתָּה׳ הוֹצֵאתָ׳ אֶת־הַדְّבָרִים׳ הָאֵלֶּה׳ מֵעִם
7 הָעָם׳ הָזֶה׳ וְגַם־אָנֹכִי׳ אֶרְאֶה׳ אֶת־הָעָם׳
הַזֶּה׳ אֲשֶׁר־אִתָּנוּ׳ הַמִّלְחָמָה׳ כִּי־כָבֵד׳ הוּא
מִמֶּנִּי׳ לֹא אוּכַל׳ אֲנִי׳ לְבַדִּי׳ אֶשָּׂא׳ אֶת־כָּל־
הָעָם׳ הַזֶּה׳ וְאֶת־הַדָّבָרִים׳ הָאֵלֶּה׳ אֲשֶׁר־
אֶמְרוּ׳ אֵלַי׳ וְהָיָה׳ אִם־כָּה׳ אַתָּה׳ עֹשֶׂה׳ לִי׳
הָרֹג׳ הָרְגֵנִי׳ נָא׳ אִם־מָצָאתִי׳ חֵן׳ בְּעֵינֶיךָ׳
וְאַל־אֶרְאֶה׳ בְּרָעָתִי׳ 8 וַיֹּאמֶר׳ יְהוָה׳ אֶל־
מֹשֶׁה׳ אֱסֹף׳ לִי׳ שִׁבְעִים׳ אִישׁ׳ מִזִּקְנֵי׳
יִשְׂרָאֵל׳ אֲשֶׁר׳ יָדַעְתָּ׳ כִּי־הֵם׳ זִקְנֵי׳ הָעָם׳
וְשֹׁטְרָיו׳ וְלָקַחְתָּ׳ אֹתָם׳ אֶל־אֹהֶל׳ מוֹעֵד׳
וְהִתְיַצְּבוּ׳ שָׁם׳ עִמָּךְ׳ 9 וְיָרַדְתִּי׳ וְדִבַּרְתִּי׳
עִמְּךָ׳ שָׁם׳ וְאָצַלְתִּי׳ מִן־הָרוּחַ׳ אֲשֶׁר׳ עָלֶיךָ׳
וְשַׂמְתִּי׳ עַל־שְׁנֵיהֶם׳ וְנָשְׂאוּ׳ אִתְּךָ׳ אֶת־
מַשָּׂא׳ הָעָם׳ וְלֹא תִשָּׂא׳ אַתָּה׳ לְבַדֶּךָ׳
10 וְאֶל־הָעָם׳ תֹּאמַר׳ הִתְקַדְּשׁוּ׳ לְמָחָר׳
וַאֲכַלְתֶּם׳ בָּשָׂר׳ כִּי בְּשֶׁמַע׳ בְּאָזְנֵי׳ יְהוָה׳
לֵאמֹר׳ מִי־יַאֲכִלֵנוּ׳ בָשָׂר׳ כִּי־טוֹב׳ לָנוּ׳
בְּמִצְרָיִם׳ וְנָתַן׳ יְהוָה׳ לָכֶם׳ בָּשָׂר׳ וַאֲכַלְתֶּם׳
11 לֹא יוֹם׳ אֶחָד׳ תֹּאכְלוּן׳ וְלֹא יָמִים׳ מִמָּחָר׳
וְעַד־חֹדֶשׁ׳ יָמִים׳ עַד־אֲשֶׁר׳ יֵצֵא׳ מֵאַפְּכֶם׳
וְהָיָה׳ לְכֶם׳ לְזָרָא׳ יַעַן׳ כִּי־מְאַסְתֶּם׳
אֶת־יְהוָה׳ אֲשֶׁר׳ בְּקִרְבְּכֶם׳ וַתִּבְכּוּ׳ לְפָנָיו׳
לֵאמֹר׳ לָמָּה׳ זֶּה׳ יָצָאנוּ׳ מִמִּצְרָיִם׳
12 הַאַרְבַּעַת׳ אֲלָפִים׳ רַגְלִי׳ הָעָם׳ אֲנֹכִי׳
בְּתוֹכוֹ׳ וְאַתָּה׳ אָמַרְתָּ׳ בָּשָׂר׳ אֶתֵּן׳
לָהֶם׳ וְאָכְלוּ׳ יָמִים׳ 13 הֲרֵי׳ לֹא׳ מִן־הָעָם׳
אֶל־הַר׳ הַזֶּה׳ אֲשֶׁר׳ בְּכִיתֶם׳ עָלָיו׳ לֵאמֹר׳
מִי־יַאֲכִלֵנוּ׳ בָשָׂר׳ כִּי־רָע׳ לָנוּ׳ בְּמִצְרָיִם׳
וְנָתַן׳ יְהוָה׳ לָנוּ׳ בָּשָׂר׳ וַאֲכַלְנוּ׳ לֹא׳
יוֹם׳ אֶחָד׳ וְלֹא׳ יָמִים׳ מִמָּחָר׳ 14 וְלֹא׳
עֲשָׂרָה׳ יָמִים׳ וְלֹא׳ חֲמִשָּׁה׳ יָמִים׳ עַד־
חֹדֶשׁ׳ יָמִים׳ עַד־אֲשֶׁר׳ יֵצֵא׳ מֵאַפְּכֶם׳
וְהָיָה׳ לְזָרָא׳ 15 כָּל־הַנִּמְצָא׳ אִתָּנוּ׳ אֲשֶׁר׳
לֹא־הָיָה׳ מֵת׳ וְגַם־אָנֹכִי׳ אֶרְאֶה׳ אֶת־
אֲשֶׁר׳ אָנוּס׳ הוּא׳ אֶל־הַר׳ הַזֶּה׳ אֶל־
הָעָרִים׳ אֲשֶׁר׳ בְּתוֹכוֹ׳ וַיֵּצֵא׳ רוּחַ׳ מֵאֵת׳
יְהוָה׳ וַיָּגָז׳ שְׂלָוִים׳ מִן־הַיָּם׳ וַיַּטֵּשׁ׳
עַל־הַמַّחֲנֶה׳ כְּדֶרֶךְ׳ יוֹם׳ כֹּה׳ וְכֹה׳ סָבִיב׳
לְמִחֲנֵה׳ וְכְאַמָּתַיִם׳ עַל־פְּנֵי׳ הָאָרֶץ׳
17 וַיָּקָם׳ הָעָם׳ כָּל־הַיּוֹם׳ הַהוּא׳ וְכָל־הַלַּיְלָה׳
וְכָל־יוֹם׳ הַמָּחֳרָת׳ וַיַּאֲסֹף׳ אֶת־הַשְּׂלָוִים׳
הַמַּמְעִיט׳ אָסַף׳ עֲשֶׂרֶת׳ חֳמָרִים׳ וַיִּשְׁטְחוּ׳
לָהֶם׳ שָׁטוֹחַ׳ סָבִיב׳ לַמַّחֲנֶה׳ 18 הַבָّשָׂר׳
עֹדֶנּוּ׳ בֵין׳ שִׁנֵּיהֶם׳ טֶרֶם׳ יִכָּרֵת׳ וְאַף׳
יְהוָה׳ חָרָה׳ בָּעָם׳ וַיַּךְ׳ יְהוָה׳ בָּעָם׳
מַכָּה׳ רַבָּה׳ מְאֹד׳ 19 וַיִּקְרָא׳ שֵׁם׳ הַמָּקוֹם׳
הַהוּא׳ קִבְרוֹת׳ הַתַּאֲוָה׳ כִּי־שָׁם׳ קָבְרוּ׳
אֶת־הָעָם׳ הַמִּתְאַוִּים׳ 20 מִן־הַחֲצֵרוֹת׳
נָסְעוּ׳ הָעָם׳ חֲצֵרוֹת׳ וַיִּהְיוּ׳ בְּחֲצֵרוֹת׳
21 וַיֹּאמֶר׳ יְהוָה׳ אֶל־מֹשֶׁה׳ לֵךְ׳ רֵד׳
הָעֵד׳ בָּעָם׳ וְקִדַּשְׁתָּם׳ הַיּוֹם׳ וּמָחָר׳
וְכִבַּסוּ׳ שִׂמְלֹתָם׳ 22 וְהָיוּ׳ נְכֹנִים׳
לְיוֹם׳ הַשְּׁלִישִׁי׳ כִּי׳ בַיּוֹם׳ הַשְּׁלִישִׁי׳
יֵרֵד׳ יְהוָה׳ לְעֵינֵי׳ כָל־הָעָם׳ עַל־הַר׳
סִינָי׳ 23 וְהִגְבַּלְתָּ׳ אֶת־הָעָם׳ סָבִיב׳
לֵאמֹר׳ הִשָּׁמְרוּ׳ לָכֶם׳ עֲלוֹת׳ בָּהָר׳
וּנְגֹעַ׳ בְּקָצֵהוּ׳ כָּל־הַנֹּגֵעַ׳ בָּהָר׳
24 מוֹת׳ יוּמָת׳ לֹא׳ תִגַּע׳ בּוֹ׳ יָד׳ כִּי־סָקוֹל׳
יִסָּקֵל׳ אוֹ׳ יָרֹה׳ יִיָּרֶה׳ אִם־בְּהֵמָה׳
אִם־אִישׁ׳ לֹא׳ יִחְיֶה׳ בִּמְשֹׁךְ׳ הַיֹּבֵל׳
הֵמָּה׳ יַעֲלוּ׳ בָהָר׳ 25 וַיֶּרֶד׳ מֹשֶׁה׳
אֶל־הָעָם׳ וַיֹּאמֶר׳ אֲלֵהֶם׳ 26 וַיְדַבֵּר׳
אֶל־מֹשֶׁה׳ לֵאמֹר׳ רֵד׳ הָעֵד׳ בָּעָם׳
פֶּן־יֶהֶרְסוּ׳ אֶל־יְהוָה׳ לָרְאוֹת׳ וְנָפַל׳
מִמֶּנּוּ׳ רָב׳ 27 וְגַם׳ הַכֹּהֲנִים׳ הַנִّגָּשִׁים׳
אֶל־יְהוָה׳ יִתְקַדָּשׁוּ׳ פֶּן־יִפְרֹץ׳ בָּם׳
יְהוָה׳ 28 וַיֹּאמֶר׳ מֹשֶׁה׳ אֶל־יְהוָה׳
לֹא׳ יוּכַל׳ הָעָם׳ לַעֲלוֹת׳ אֶל־הַר׳
סִינָי׳ כִּי׳ אַתָּה׳ הַעִדֹתָה׳ בָּנוּ׳ לֵאמֹר׳
הַגְבֵּל׳ אֶת־הָהָר׳ וְקִדַּשְׁתּוֹ׳ 29 וַיֹּאמֶר׳
יְהוָה׳ אֵלָיו׳ לֶךְ׳ רֵד׳ וְעָלִיתָ׳ אַתָּה׳
וְאַהֲרֹן׳ עִמָּךְ׳ וְהַכֹּהֲנִים׳ וְהָעָם׳ אַל־
יֶהֱרְסוּ׳ לַעֲלוֹת׳ אֶל־יְהוָה׳ פֶּן־יִפְרֹץ׳
בָּם׳ 30 וַיֹּאמֶר׳ מֹשֶׁה׳ אֶל־יְהוָה׳ לֹא׳
יוּכַל׳ הָעָם׳ לַעֲלוֹת׳ אֶל־הַר׳ סִינָי׳
כִּי׳ אַתָּה׳ הַעִדֹתָה׳ בָּנוּ׳ לֵאמֹר׳
הַגְבֵּל׳ אֶת־הָהָר׳ וְקִדַּשְׁתּוֹ׳ 31 וַיֹּאמֶר׳
יְהוָה׳ אֵלָיו׳ לֶךְ׳ רֵד׳ וְעָלִיתָ׳ אַתָּה׳
וְאַהֲרֹן׳ עִמָּךְ׳ וְהַכֹּהֲנִים׳ וְהָעָם׳ אַל־
יֶהֱרְסוּ׳ לַעֲלוֹת׳ אֶל־יְהוָה׳ פֶּן־יִפְרֹץ׳
בָּם׳ 32 וַיֵּרֶד׳ מֹשֶׁה׳ אֶל־הָעָם׳ וַיֹּאמֶר׳
אֲלֵהֶם׳ לְמָחָר׳ הִנָּכוֹנוּ׳ לִשְׁלֹשֶׁת׳
יָמִים׳ אַל־תִּגְּשׁוּ׳ אֶל־אִשָּׁה׳ 33 וַיַּעַל׳
מֹשֶׁה׳ מֵהַר׳ אֶל־הָעָם׳ וַיְקַדֵּשׁ׳ אֶת־
הָעָם׳ וַיְכַבְּסוּ׳ שִׂמְלֹתָם׳ 34 וַיֹּאמֶר׳
אֶל־הָעָם׳ הִכֹּנוּ׳ לִשְׁלֹשֶׁת׳ יָמִים׳
אַל־תִּגְּשׁוּ׳ אֶל־אִשָּׁה׳ 35 וַיְהִי׳ בַּיּוֹם׳
הַשְּׁלִישִׁי׳ בִּהְיֹת׳ הַבֹּקֶר׳ וַיְהִי׳
קֹלֹת׳ וּבְרָקִים׳ וְעָנָן׳ כָּבֵד׳ עַל־הָהָר׳
וְקֹל׳ שֹׁפָר׳ חָזָק׳ מְאֹד׳ וַיֶּחֱרַד׳
כָּל־הָעָם׳ אֲשֶׁר׳ בַּמַּחֲנֶה׳ 36 וַיּוֹצֵא׳
מֹשֶׁה׳ אֶת־הָעָם׳ לִקְרַאת׳ הָאֱלֹהִים׳
מִן־הַמַּחֲנֶה׳ וַיִּתְיַצְּבוּ׳ תַּחְתִּית׳
הָהָר׳ 37 וְהַר׳ סִינַי׳ עָשַׁן׳ כֻּלּוֹ׳
מִפְּנֵי׳ אֲשֶׁר׳ יָרַד׳ עָלָיו׳ יְהוָה׳
בָּאֵשׁ׳ וַיַּעַל׳ עֲשָׁנוֹ׳ כְּעֵשֶׁן׳
הַכִّבְשָׁן׳ וַיֶּחֱרַד׳ כָּל־הָהָר׳ מְאֹד׳
38 וַיְהִי׳ קוֹל׳ הַשֹּׁפָר׳ הוֹלֵךְ׳ וָחָזֵק׳
מְאֹד׳ מֹשֶׁה׳ יְדַבֵּר׳ וְהָאֱלֹהִים׳
יַעֲנֶנּוּ׳ בְּקוֹל׳ 39 וַיֵּרֶד׳ יְהוָה׳ עַל־
הַר׳ סִינַי׳ אֶל־רֹאשׁ׳ הָהָר׳ וַיִּקְרָא׳
יְהוָה׳ לְמֹשֶׁה׳ אֶל־רֹאשׁ׳ הָהָר׳
וַיַּעַל׳ מֹשֶׁה׳ 40 וַיֹּאמֶר׳ יְהוָה׳
אֶל־מֹשֶׁה׳ רֵד׳ הָעֵד׳ בָּעָם׳ פֶּן־יֶהֶרְסוּ׳
אֶל־יְהוָה׳ לִרְאוֹת׳ וְנָפַל׳ מִמֶּנּוּ׳
רָב׳ גַּם׳ הַכֹּהֲנִים׳ הַנִّגָּשִׁים׳
אֶל־יְהוָה׳ יִתְקַדָּשׁוּ׳ פֶּן־יִפְרֹץ׳
בָּם׳ יְהוָה׳ 41 וַיֹּאמֶר׳ מֹשֶׁה׳
אֶל־יְהוָה׳ הָעָם׳ לֹא׳ יוּכַל׳ לַעֲלוֹת׳
אֶל־הַר׳ סִינָי׳ כִּי׳ אַתָּה׳ הַעִדֹתָה׳
בָּנוּ׳ לֵאמֹר׳ הַגְבֵּל׳ אֶת־הָהָר׳
וְקִדַּשְׁתּוֹ׳ 42 וַיֹּאמֶר׳ אֵלָיו׳ יְהוָה׳
אֲשֶׁר׳ לֹא׳ יַעֲלֶה׳ אַהֲרֹן׳ אִתָּךְ׳
וְהַכֹּהֲנִים׳ וְהָעָם׳ אַל־יֶהֱרְסוּ׳
לַעֲלוֹת׳ אֶל־יְהוָה׳ פֶּן־יִפְרֹץ׳
בָּם׳ 43 וַיֵּלֶךְ׳ מֹשֶׁה׳ וַיֹּרֶד׳
אֶל־הָעָם׳ וַיֹּאמֶר׳ אֲלֵהֶם׳ 44 וַיְדַבֵּר׳
אֱלֹהִים׳ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים׳ הָאֵלֶּה׳
לֵאמֹר׳ אָנֹכִי׳ יְהוָה׳ אֱלֹהֶיךָ׳
אֲשֶׁר׳ הוֹצֵאתִיךָ׳ מֵאֶרֶץ׳ מִצְרַיִם׳
מִבֵּית׳ עֲבָדִים׳ 45 לֹא׳ יִהְיֶה׳ לְךָ׳
אֱלֹהִים׳ אֲחֵרִים׳ עַל־פָּנָי׳ לֹא׳
תַעֲשֶׂה׳ לְךָ׳ פֶסֶל׳ וְכָל־תְּמוּנָה׳
אֲשֶׁר׳ בַּשָּׁמַיִם׳ מִמַּעַל׳ וַאֲשֶׁר׳
בָּאָרֶץ׳ מִתָּחַת׳ וַאֲשֶׁר׳ בַּמַּיִם׳
מִתַּחַת׳ לָאָרֶץ׳ 46 לֹא׳ תִשְׁתַּחֲוֶה׳
לָהֶם׳ וְלֹא׳ תָעָבְדֵם׳ כִּי׳ אָנֹכִי׳
יְהוָה׳ אֱלֹהֶיךָ׳ אֵל׳ קַנָּא׳ פֹּקֵד׳
עֲוֹן׳ אָבוֹת׳ עַל־בָּנִים׳ וְעַל־שִׁלֵּשִׁים׳
וְעַל־רִבֵּעִים׳ לְשֹׂנְאָי׳ 47 וְעֹשֶׂה׳
חֶסֶד׳ לַאֲלָפִים׳ לְאֹהֲבַי׳ וּלְשֹׁמְרֵי׳
מִצְוֹתָי׳ 48 לֹא׳ תִשָּׂא׳ אֶת־שֵׁם׳
יְהוָה׳ אֱלֹהֶיךָ׳ לַשָּׁוְא׳ כִּי׳ לֹא׳
יְנַקֶּה׳ יְהוָה׳ אֶת־אֲשֶׁר׳ יִשָּׂא׳
אֶת־שְׁמוֹ׳ לַשָּׁוְא׳ 49 זָכוֹר׳ אֶת־יוֹם׳
הַשַّבָּת׳ לְקַדְּשׁוֹ׳ שֵׁשֶׁת׳ יָמִים׳
תַּעֲבֹד׳ וְעָשִׂיתָ׳ כָל־מְלַאכְתֶּךָ׳
50 וְיוֹם׳ הַשְּׁבִיעִי׳ שַׁבָּת׳ לַיהוָה׳
אֱלֹהֶיךָ׳ לֹא׳ תַעֲשֶׂה׳ כָל־מְלָאכָה׳
אַתָּה׳ וּבִנְךָ׳ וּבִתֶּךָ׳ עַבְדְּךָ׳
וַאֲמָתְךָ׳ וּבְהֶמְתֶּךָ׳ וְגֵרְךָ׳
אֲשֶׁר׳ בִּשְׁעָרֶיךָ׳ 51 כִּי׳ שֵׁשֶׁת׳
יָמִים׳ עָשָׂה׳ יְהוָה׳ אֶת־הַשָּׁמַיִם׳
וְאֶת־הָאָרֶץ׳ אֶת־הַיָּם׳ וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם׳ וַיָּנַח׳ בַּיּוֹם׳ הַשְּׁבִיעִי׳
עַל־כֵּן׳ בֵּרַךְ׳ יְהוָה׳ אֶת־יוֹם׳
הַשַّבָּת׳ וַיְקַדְּשֵׁהוּ׳ 52 כַּבֵּד׳
אֶת־אָבִיךָ׳ וְאֶת־אִמֶּךָ׳ לְמַעַן׳
יַאֲרִכוּן׳ יָמֶיךָ׳ עַל׳ הָאֲדָמָה׳
אֲשֶׁר׳ יְהוָה׳ אֱלֹהֶיךָ׳ נֹתֵן׳
לָךְ׳ 53 לֹא׳ תִרְצָח׳ לֹא׳ תִנְאָף׳
לֹא׳ תִגְנֹב׳ לֹא׳ תַעֲנֶה׳ בְרֵעֲךָ׳
עֵד׳ שָׁוְא׳ 54 וְלֹא׳ תַחְמֹד׳ בֵּית׳
רֵעֶךָ׳ לֹא׳ תַחְמֹד׳ אֵשֶׁת׳ רֵעֶךָ׳
וְעַבְדּוֹ׳ וַאֲמָתוֹ׳ וְשׁוֹרוֹ׳ וַחֲמֹרוֹ׳
וְכֹל׳ אֲשֶׁר׳ לְרֵעֶךָ׳ 55 וְכָל־הָעָם׳
רֹאִים׳ אֶת־הַקֹּלֹת׳ וְאֶת־הַלַּפִּידִם׳
וְקוֹל׳ הַשֹּׁפָר׳ וְאֶת־הָהָר׳ עָשֵׁן׳
וַיַּרְא׳ הָעָם׳ וַיָּנֻעוּ׳ וַיַּעַמְדוּ׳
מֵרָחֹק׳ 56 וַיֹּאמְרוּ׳ אֶל־מֹשֶׁה׳
דַּבֵּר׳ אַתָּה׳ עִמָּנוּ׳ וְנִשְׁמָעָה׳
וְאַל־יְדַבֵּר׳ אֵלֵינוּ׳ אֱלֹהִים׳
פֶּן־נָמוּת׳ 57 וַיֹּאמֶר׳ מֹשֶׁה׳
אֶל־הָעָם׳ אַל־תִּירָאוּ׳ כִּי׳ לְבַעֲבוּר׳
נַסּוֹת׳ אֶתְכֶם׳ בָּא׳ הָאֱלֹהִים׳
וּבַעֲבוּר׳ תִּהְיֶה׳ יִרְאָתוֹ׳ עַל־
פְּנֵיכֶם׳ לְבִלְתִּי׳ תֶחֱטָאוּ׳
58 וַיַּעֲמֹד׳ הָעָם׳ מֵרָחֹק׳ וּמֹשֶׁה׳
נִגַּשׁ׳ אֶל־הָעֲרָפֶל׳ אֲשֶׁר׳ שָׁם׳
הָאֱלֹהִים׳ 59 וַיֹּאמֶר׳ יְהוָה׳ אֶל־
מֹשֶׁה׳ כֹּה׳ תֹאמַר׳ אֶל־בְּנֵי׳
יִשְׂרָאֵל׳ אַתֶּם׳ רְאִיתֶם׳ כִּי׳
מִן־הַשָּׁמַיִם׳ דִּבַּרְתִּי׳ עִמָּכֶם׳
60 לֹא׳ תַעֲשׂוּן׳ אִתִּי׳ אֱלֹהֵי׳
כֶסֶף׳ וֵאלֹהֵי׳ זָהָב׳ לֹא׳ תַעֲשׂוּ׳
לָכֶם׳ 61 מִזְבַּח׳ אֲדָמָה׳ תַּעֲשֶׂה׳
לִּי׳ וְזָבַחְתָּ׳ עָלָיו׳ אֶת־עֹלֹתֶיךָ׳
וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ׳ אֶת־צֹאנְךָ׳ וְאֶת־
בְּקָרֶךָ׳ בְּכָל־הַמָּקוֹם׳ אֲשֶׁר׳
אַזְכִּיר׳ אֶת־שְׁמִי׳ אָבוֹא׳ אֵלֶיךָ׳
וּבֵרַכְתִּיךָ׳ 62 וְאִם׳ מִזְבַּח׳
אֲבָנִים׳ תַּעֲשֶׂה׳ לִּי׳ לֹא׳ תִבְנֶה׳
אֶתְהֶן׳ גָּזִית׳ כִּי׳ חַרְבְּךָ׳ הֵנַפְתָּ׳
עָלֶיהָ׳ וַתְּחַלְּלֶהָ׳ 63 וְלֹא׳
תַעֲלֶה׳ בְמַעֲלֹת׳ עַל־מִזְבְּחִי׳
אֲשֶׁר׳ לֹא׳ יִגָּלֶה׳ עֶרְוָתְךָ׳
עָלָיו׳ 64 פרשת משפטים
אֵלֶּה׳ הַמִּשְׁפָּטִים׳ אֲשֶׁר׳ תָּשִׂים׳
לִפְנֵיהֶם׳

ܗܘܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܐ ܢܗܘܢ ܠܗ ܥܘܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܠܘܬ ܐܢܬܬܝ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
65 ܕܡܫܬܪܝܢ ܒܗ ܡܕܡ ܕܫܘܝܐ ܡܢܗ ܠܐ ܡܕܡܐ ܘܠܐ ܡܕܡ ܕܫܬܪܝ ܡܢܗ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܗ ܡܢܐܠܦܐ ܗܘ ܠܗ ܫܘܡ ܦܠܓܐ ܗܘ ܠܡܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܗܘ 66 ܒܫܘܡ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝ
ܡܢܐܠܦܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܐ, ܘ ܡܕܝܢܬ ܩܕܫܬܐ

28 ܒܫܢܬ ܫܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬ ܫܘ ܩܝܣܪ ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ ܕܢܦܩ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܪܫܡ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܣܘܪܝܐ ܗܘܬ ܩܕܡ ܩܘܪܝܢܘܣ
ܕܣܘܪܝܐ ܘܣܘܪܝܐ 2 ܗܘܬ ܡܫܬܡܥ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܡܬܬܪܫܡܝܢ ܟܠ
ܚܕ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܢܦܩܘ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ
ܠܡܬܪܫܡܘܬܗ ܕܟܠ ܐܢܫܐ ܘܐܢܬܬܐ, ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ
ܠܡܬܪܫܡܘܬܗ 3 ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܡܕܝܢܬܗ, ܘܡܬܬܝܗ 4 ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ
ܠܡܬܪܫܡ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܬܝܐ ܠܗ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ
5 ܕܟܠܗ ܫܢܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܐܡܪ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܝ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܢܬܬ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ 6 ܡܬܬܝ ܠܗ ܫܘܡ ܦܠܓܐ ܕܐܪܥܐ ܕܢܬܬ ܠܗ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܕܐܬܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ 7 ܐܝ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
8 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
9 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
10 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
11 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
12 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
13 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
14 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
15 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
16 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
17 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
18 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
19 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
20 ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠ ܡܬܬܝ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܬܪܫܡ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ
(aiōn g165) ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר
אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם
אשר זעם־יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד
אדניו ואם־אב אי־זה כבודי ואם־אדנים אי־זה מוראי
אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם
במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא
ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה
אין טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־פניך ישא
אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן
לנו מידכם היתה זאת הרצה אם־פניכם אמר יהוה
צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו
מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו גדול
שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה
טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגאל וניבו
אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מעמל ונפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את־הקרבן
הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר
וזבח מושחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו
ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה
גם־ארתיה כי־אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גער לכם את־
הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם
כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־
לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום אתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי
כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה
צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני
נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלוא אב
אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש
באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה
בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון
מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך ובין
אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת
בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד
בשר נעוריו׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם
במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיניו
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים יבא היכלו פתאם אדון הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל
את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־
בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי
מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה
כימי עולם וכשנים קדמניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד־עד־בא אל־אמר בעשקי שכר־שכיר
אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה
צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא
כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים
אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר׃ 9 בתרומה
ובמשמרת אתם נקבים׃ 10 הבו כל־המעשר אל־בית
האוצר ויהי־טרף בביתי ובחנו־נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי לכם באכל ולא־
ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה
אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי
דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברת עליך׃
14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו
משמרתו וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר־זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר
יהוה צבאות ליום אני עשה סגלה וחמלתי אותם
כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו׃ 18 ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃
19 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־
עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי
שמי זרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק׃ 21 ועסתם רשעים כי־יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו
בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי
שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב־אבות על־בנים ולב
בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

1 כי־הנה ביום הבערה בא־יום יהוה צבאות אשר
לא־יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 3 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 4 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 5 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 6 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 7 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 8 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 9 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 10 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 11 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 12 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 13 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 14 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 15 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 16 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 17 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 18 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 19 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 21 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 22 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 23 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 24 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 25 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 26 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 27 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 28 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 29 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 30 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 31 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 32 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 33 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 34 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 35 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 36 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 37 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 38 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 39 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 40 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 41 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 42 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 43 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 44 ולא־יבא עליהם יום־
יהוה צבאות׃ 45 ולא־יבא עליהם יום־יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃

הנה אל בית אביו, ואל בית אמו, ואל אשתו
ואל בניו, ואל אחיו ואל אחותיו, ואל אביו
ואל אמו, ואל אשתו ואל בניו, ואל אדמתו
ואל נפשו, ואל כל אשר לו, ויקרא אל
אברם לאמר, לך לך מארצך ומולדתך
ומבית אביך, אל הארץ אשר אראך
ואעשך לגוי גדול, ואברכך ואגדלה שמך
ואהיה ברכה, ואברכה מברכיך ומקללך
אאר, ונברכו בך כל משפחות האדמה
ויעל אברם מן מצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו, הנגב
3 ואברם כבד מאד במקנה בכסף
ובזהב, ויסע לנסעיו מן הנגב עד בית
אל, עד המקום אשר היה שם אהלו
בתחלה בין בית אל ובין העי, אל
מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
ויקרא שם אברם בשם יהוה, וגם
ללוט הולך את אברם היה צאן
ובקר ואהלים, ולא נשאם הארץ
לשבת יחדו כי היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו, ויהי ריב
בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה
לוט, והכנעני והפרזי אז יושב בארץ
ויאמר אברם אל לוט, אל נא תהי
מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין
רעיך כי אנשים אחים אנחנו, הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעל אחי
אם השמאל ואימינה, ואם הימין
ואשמאילה, ויישא לוט את עיניו
וירא את כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה את סדם
ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים
בבאך צוערה, ויבחר לו לוט את כל
ככר הירדן ויסע לוט קדמה, ויפרדו
איש מעל אחיו, אברם ישב בארץ
כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל
עד סדם, ואנשי סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד, ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה
ונגבה וקדמה וימה, כי את כל הארץ
אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך
עד עולם, ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל איש למנות את
עפר הארץ גם זרעך יימנה, קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה, ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה
4 ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר כדרלעומר מלך עילם
ותדעל מלך גוים, עשו מלחמות את
ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער, כל אלה חברו
אל עמק השדים הוא ים המלח, שתים
עשרה שנה עבדו את כדרלעומר
ובשלש עשרה שנה מרדו, ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעומר ואשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה
קריתים, ואת החרי בהר שעיר עד
אל פארן אשר על המדבר, ויסבו
וילכו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם
את האמרי היושב בחצצון תמר
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים, את כדרלעומר מלך
עילם ואת תדעל מלך גוים ואת
אמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה
השדימה, עמק השדים מלא בארות
בארות חמר וינסו מלך סדם
ועמרה ויפלו שמה והנשארים
הנה אל ההר, ויקחו את כל
רכוש סדם ועמרה ואת כל
אכלם וילכו, ויקחו גם את
לוט ואת רכושו בן אחי אברם
וילך הוא ישב בסדם, ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם, וישמע
אברם כי נשבה אחיו ויריק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף עד
דן, ויחלק עליהם לילה הוא
והעבדים ויכם וירדפם עד
חובה אשר משמאל לדמשק
וישב את כל הרכוש וגם את
לוט אחיו ורכושו השיב וגם
את הנשים ואת העם
5 ויצא מלך סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את כדרלעומר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלך, ומלכי צדק
מלך שלם הוא כהן לאל עליון
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ, וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל, ויאמר מלך
סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכוש קח לך, ויאמר אברם
אל מלך סדם הרימותי ידי אל
יהוה אל עליון קנה שמים וארץ
אם מחוט ועד שרוך נעל ואם
אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם, בלעדי
רק אשר אכלו הנערים ואת
חלק האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכול וממרא הם יקחו
חלקם
6 אחרי הדברים האלה היה
דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר
אל תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד, ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר, ויאמר אברם
הן לי לא נתת זרע והנה בן
ביתי יורש אותי, והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך, ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר
אותם, ויאמר לו כה יהיה
זרעך, והאמן ביהוה והחשבהו
לו לצדקה, ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה, ויאמר אדני
יהוה במה אדע כי אירשנה,
ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותור וגוזל יונה,
ויקח לו את כל אלה ויבתר
אותם בתוך ויתן איש בדו
לקראת רעהו ואת הצפור לא
בתר, ויורד העיט על הפגרים
ויגרש אברם אותם, ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה
על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו, ויאמר
לאברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה,
וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול, ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה,
ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה,
ויהי השמש באה והיה עלטה
והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה,
ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת, את
הקיני והקנזי והקדמני, והחתי
והפרזי והרפאים, והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי
7 ויאמר אל אברם ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה, וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול, ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה,
ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה,
ויהי השמש באה והיה עלטה
והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה,
ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת, את
הקיני והקנזי והקדמני, והחתי
והפרזי והרפאים, והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי
8 ויאמר אל אברם ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה, וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול, ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה,
ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה,
ויהי השמש באה והיה עלטה
והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה,
ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת, את
הקיני והקנזי והקדמני, והחתי
והפרזי והרפאים, והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי

לא אשר בא מן הרע ומן הטוב ומן הרשע
ומן הטוב ומן הרע ומן הרשע ומן הרע ומן
הטוב ומן הרשע ומן הטוב ומן הרע ומן
הרשע ומן הרע ומן הטוב ומן הרשע ומן
הרע ומן הטוב ומן הרשע ומן הרע ומן
הטוב ומן הרשע ומן הרע ומן הטוב

אמר אליו אם אמת אתה אמרת לי אל תגע בי כי לא עליתי אל אבי
אבל לך אל אחי ואמר להם עלה אני אל אבי ואמרתי אליו אמר
יעקב אל בניו ראו נא כי אמרתי אליכם אם תביאו את בנימין
אחי אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ולצחק ולישקב לאמר
ולזרעך אתן את הארץ הזאת ועתה הנה שני בני המתים אשר
ילדו לי בארץ מצרים בבואי מצרים אלי הם לי אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקרא לתולדתם ואני בבואי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבא אפרתה
ואקברה שם דרך אפרת הוא בית לחם ויראה ישראל את בני
יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן
לי אלהים בזאת ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל
כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק אל בניו ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלהים
גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מברכיו ויפל אפים ארצה
ויקח יוסף אתם שניהם אפרים בימינו מול שמאל ישראל
ושמאלו מול שמאל מנשה ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ושמאלו על ראש מנשה
שכל את ידיו כי מנשה בכור ויברך את יוסף ויאמר האלהים
אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
כל הימים עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע יברך
את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ ויראה יוסף כי יולד שלשים בני בני שלשים
גם בני בני עד רבעים ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו
הרופאים את ישראל וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנוטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי
בכיו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן
בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי השבעני לאמר
הנה אני מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא וקברתי את אבי ואשובה אל יוסף אל בית
פרעה לאמר עלה וקבר את אביך כאשר השבעך ויעל יוסף
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל
זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב
ופרשים היה המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמו אבל
מצרים אשר בעבר הירדן וכן עשו בניו לו כאשר צוה
אותם כי נשאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא וגם יוסף ואחיו וכל העלים
אתו לקבר אחרי קבר את אביו ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו לו יוסף שטמנו יוסף את כל הרע אשר
גמלנו אתו ועתה הנה אנחנו עבדים לאלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו ויבאו גם אחיו וישתחוו לפניו ויאמרו
הנה אנחנו לך לעבדים ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
הכתחת אלהים אני ואתם אתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר
על לבם ויאמר אל אחיו אם אין אלהים אני תחת אלהים
אתם חשבתם עלי רע אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום
הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם ויגוע יוסף בן
מאת שנה ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויקרא יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב ויאמר יוסף
לאמר אם פקד יפקד אתכם והעלתם את עצמותי מזה ויגוע
יוסף בן מאת שנה ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

6

ואלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויביא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ישראל
ישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו יאהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף
חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה תסבינה אלמתי וגם נצבה
ותשתחוינה אלמתיכם סביבות ותאמרנה אליו אחיו
המלוך תמלך אם משול תמשל בנו עוד חלם חלום אחר
ויספר אתו לאחיו לאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר
אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר אליו מה
החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אנחנו ואמך ואחיך
להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר ויהי אחיו רעים את צאן אביהם בשכם ויאמר
ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לך ואשלחך
אליהם ויאמר אליו הנני ויאמר אליו לך נא ראה את
שלום אחיך ושלום הצאן והשב אותי דבר וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה וימצאהו איש והנה תעה
בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר את אחי
אגיד נא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו
וימצאם בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הזה בא ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו אחד
בבור הרע ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
חלמתיו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו ויטלהו
אל הבור והבור רק אין בו מים ויאכלו לחם וישאו
עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו
את דמו לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו
כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו אנשים
מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו
את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף וילכו הישמעאלים
מצרים וראובן שב אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
וטבלו את הכתנת בדם ויביאו את כתנת הפסים ויביאו
אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך
הוא אם לא ויכרהו ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים רבים ויקומו כל בניו וכל בנותיו
להנחמו ויאן להנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה
ויבך אתו אביו ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים

ומי יעמוד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי
3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק
אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה
4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמוניות 5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר בעד רשעים ובעד מנאפים ובעד
נשבעים לשקר ובעד עושקי שכר אלמנה ויתום
ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא
כלתם 7 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אל יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב 8 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך
בעשר ותרומה 9 בארור אתם הארור וגוי כלכם
קבעים אותי 10 הבו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר
יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די
12 ואיער בעדכם ולא ישחת לכם את פרי
האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה
13 ואמרו אתם מה נדברנו עליך אמר יהוה
מה אמרתם אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות 14 ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עושי רשע גם בחנו
אלהים ומלטו 15 אז נדברו יראי יהוה איש
אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו 16 והיו לי
אמר יהוה צבאות ליום אני עשה סגלה וחמלתי
אותם כאיש חומל על בנו העבד אותו 17 ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו אותו 18 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אותם
היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם
שרש וענף 19 ולכם יראי שמי תזרח שמש
הצדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק 20 וזרתם רשעים כי יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות 21 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
22 הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 23 והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 24 כי אם
אמר אל אמר אל אמר אל אמר אל אמר אל אמר אל

לחמשה אבות הנזיקין ארבעה אבות
הנזיקין ואלו הן שור ובור ומבעה
ומדורה ואם אינו אב לכל מלאכות
שבת הרי הוא כולדה ולולדות
ולולדות ולולדות ולולדות ולולדות
ולולדות ולולדות ולולדות ולולדות
ולולדות ולולדות ולולדות

לה לבוא אל ההיכל ואל המזבח ואל הר ציון
ואל ירושלים ויבאו בה ויראו את כל חקותי
34 ואת כל משפטי ואת כל תורותי אשר צויתי
את אבותיכם ביד משה עבדי ואת כל חקותי
35 אשר צויתי אתכם ביד נביאי עבדי ולא
שמעתם אלי ולא הטיתם אזנכם אלי ולא
הלכתם אל הר ציון ואל ירושלים ואל בית
36 אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
ואל תלכו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
37 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
38 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
39 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
40 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
41 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
42 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
43 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
(Geenna g1067) 44 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
45 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
(Geenna g1067) 46 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
47 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
(Geenna g1067) 48 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
49 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
50 ועתה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם

10

ועתה אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
2 ועתה הנה אני בא אל הר ציון ואל ירושלים
ואל בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
3 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
4 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
5 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
6 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
7 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
8 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
9 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
10 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
11 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
12 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
13 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
14 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
15 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
16 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
17 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
18 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל (aiōnios g166)
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
19 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
20 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
21 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
22 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
23 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
24 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
25 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
26 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
27 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
28 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
29 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
30 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
31 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל (aiōn g165, aiōnios g166)
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
32 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
33 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
34 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
35 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
36 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
37 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
38 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם
39 אל תבאו אל הר ציון ואל ירושלים ואל
בית אלהיכם אשר בחרתי בה לשכן שמי שם

ܐܝܟܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܠܡܢ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܠܡܢ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ

אמר אליו אל נא 11 אדני הנה נא אמר, מ אשר בעלאדנ
מנשה לאמר 12 הבטח בטחון אדמתיהן מלאכיו אדום
אשר אלהים יהוה ־ ואמלט יאל בטח אדם לא בעלה
מלך אדום אל אדם מלאך 13 ויאמר, ויתפלאו
אמר יהוה אל אשר ־ ומה 14 אדמתו, בחלון ויבא ויפרוץ אמון
אמר ־ ומה ־ ואמלט אל אדם אמר אמון אמר אמר אמר
אדם אדם ־ ומלאכיו אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אל אדם אל אדם אל אדם אל אדם אל אדם אל אדם אל

לא תוסיף לבוז לדל ולענו ביום דלתך׃ 21 גם
אל־תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש עמך׃
22 הלא־רע הוא לך יושב לבטח עמך׃ 23 אל־
תרע לרעך רע וישב לבטח אתך׃ 24 אל־תרב
את־נפשך לרע׃ 25 אל־תהי עם־נבל אל־תתרעם
ובכסלו אל־תתרפא׃ 26 כי־תועבת יהוה נבל
וסוד־ישרים אתו׃ 27 אל־תהי בלע־דבש לרבות
כבוד חקר־כבודם׃ 28 אל־תהי עד־חנם רעך
ואל־תפת שפתיך׃ 29 אל־תאמר אעשה־כן לרעי
כאשר עשה לי אשיב לאיש כפעלו׃ 30 עברתי
על־שדה עצל ועל־כרם אדם־חסר־לב׃ 31 והנה
עלה־כלו הרמשים כסו פני־חרולים גדרתו
אבני־גלל נהרסה׃ 32 אז־חזיתי אשית לבי
ראה־אמר לקחת מוסר׃ 33 מעט־שנה מעט
תנומה מעט חבק־ידים לשכב׃ 34 ובא כמהלך
רישך ומחסרך כאיש מגן׃

14 משלי שלמה אם־חכם ישמח־אב
ובן־חכם יגיל־בו׃ 2 אל־תוסף לבער־הון
ומכאוב אל־תוסף לתת׃ 3 אל־תהי־בלע
לבבך ומדיניך אל־תבהל לנגוע׃ 4 אל־
תבער־לבך בדבר־אמת ובמשפט־אמת
אל־תבער׃ 5 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 6 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 7 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 8 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 9 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 10 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 11 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 12 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 13 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 14 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 15 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 16 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 17 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 18 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 19 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 20 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 21 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 22 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 23 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 24 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 25 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 26 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 27 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 28 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 29 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 30 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 31 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 32 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 33 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 34 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 35 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 36 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃ 37 אל־תבער־לבך בדבר־אמת
אל־תבער׃

אשר אמר אל־בני ישראל לאמר ארבעים
ושבע׃ ויהי ביום אחד לחדש הראשון
ויקם משה את־המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת־כל־כליו׃ ויקרב
אל־המזבח ויקרב אל־כל־הכלים
אשר־לו׃ ויכן אל־מול פני המזבח
ויקרב אל־כל־הכלים אשר־לו׃

ههذه الآيات: يخرجون الشياطين باسمي، ويتكلمون بألسنة
جديدة، 17 يحملون الحيات بأيديهم، وإن شربوا سمًّا
فلا يضرهم شيئًا، ويضعون أيديهم على المرضى فيبرأون.
18 فبعد أن كلمهم الرب يسوع رُفع إلى السماء وجلس
عن يمين الله. 19 وأما هم فخرجوا يكرزون بالبشارة في
كل مكان، والرب يعمل معهم ويؤيد كلمته بالآيات التي
تتبعها. 20 آمين.

الإصحاح 16

1 وبعد أن مضى السبت اشترت مريم المجدلية ومريم
أم يعقوب وسالومة حنوطًا لكي يأتين ويدهنن جسد
يسوع. 2 وفي الفجر الباكر من أول الأسبوع أتين إلى
القبر عند شروق الشمس. 3 وكن يقلن في أنفسهن: من
يدحرج لنا الحجر عن باب القبر؟ 4 ولكن حين نظرن
رأين أن الحجر قد دُحرج. وكان حجرًا كبيرًا جدًّا.
5 ولما دخلن القبر رأين شابًّا جالسًا عن اليمين
لابسًا ثوبًا أبيض، فارتعبن ارتعابًا شديدًا. 6 فقال
لهن: لا ترتعبن! أنتن تطلبن يسوع الناصري المصلوب
قد قام وليس هو ههنا. هوذا المكان الذي وضعوه فيه.
7 ولكن اذهبن وقلن لتلاميذه ولبطرس: إنه يسبقكم
إلى الجليل، وهناك ستنظرونه كما قال لكم. 8 فخرجن
مسرعات وهربن من القبر وقد أخذتهن الرعدة والدهش،
ولم يقلن لأحد شيئًا لأنهن خفن. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do
not include Mark 16:9-20.) وبعد أن قام يسوع فجر أول الأسبوع ظهر أولًا
لمريم المجدلية التي كان قد طرد منها سبعة شياطين.
10 فمضت وأخبرت الذين كانوا معه وهم يحزنون
ويبكون. 11 ولكن حين سمعوا أنه حيّ وقد رأته
لم يصدقوا. 12 وبعد ذلك ظهر بهيئة أخرى لاثنين
منهم وهما في الطريق إلى القرية. 13 فرجعا
وأخبرا الباقين، ولكن لم يصدقوهما أيضًا.
14 وأخيرًا ظهر لتلك الأحد عشر وهم جالسون
إلى المائدة، فوبخهم على عدم إيمانهم وقساوة
قلوبهم لأنهم لم يصدقوا الذين رأوه بعد قيامته.
15 وقال لهم: اذهبوا إلى العالم أجمع وبشّروا
الخليقة كلها بالإنجيل. 16 من آمن واعتمد خلص،
ومن لم يؤمن دُين. 17 وهذه الآيات تتبع المؤمنين:
باسمي يخرجون الشياطين، ويتكلمون بألسنة
جديدة، 18 ويحملون الحيات بأيديهم، وإن شربوا
سمًّا فلا يضرهم شيئًا، ويضعون أيديهم على المرضى
فيبرأون. 19 وبعد أن كلمهم الرب يسوع رُفع إلى
السماء وجلس عن يمين الله. 20 وأما هم فخرجوا
يكرزون بالبشارة في كل مكان، والرب يعمل معهم
ويؤيد كلمته بالآيات التي تتبعها. آمين.

מלאכים

1 הלך ראיתי בחלום ־ בדמות בני אדם הנצבים
בגינה ואחריהם אדם ־ 2 ואמר אליו, מה אתה רואה
לראות? ואמרתי אליו, אני רואה מנורה כולה זהב
3 ושלשה גלילים עליה ושבעה נרותיה עליה, ושבעה
צינורות לנרות אשר עליה ־ 4 ושני זיתים עליה,
אחד מימין הגביע ואחד משמאלו. 5 ואמר אלי,
הבנת מה אלה? ואמרתי, לא אדוני. 6 ויען ואמר
אלי לאמר, זה דבר יהוה אל זרובבל, לאמר ־
לא בחיל ולא בכח, כי אם ברוחי, אמר יהוה
צבאות. 7 מי אתה, הר הגדול? לפני זרובבל
למישור! והוציא את האבן הראשה, תשואות חן
־ חן לה. 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 ידי
זרובבל יסדו את הבית הזה, וידיו תמלאנה
אותו; וידעת, כי יהוה צבאות שלחני אליכם.
10 כי מי בז ליום קטנות? ושמחו, וראו את
האבן הבדיל ביד זרובבל; שבעת אלה עיני יהוה
הם, משוטטים בכל הארץ. 11 ואענה, ואמר אליו,
מה שתי הזיתים האלה, מימין המנורה ומשמאלה?
12 ואענה שנית, ואמר אליו, מה שתי שבלי הזית
אשר בידי שני הצנתרות הזהב, המריקים מעליהם
את הזהב? 13 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה?
ואמרתי, לא אדוני. 14 ויאמר, אלה שני בני היצהר
העמדים אל אדון כל הארץ. 15 ואני אז אמרתי
אליו, מה אלה שני הזיתים מימין המנורה ומשמאלה
־ ומה שני שבלי הזית אשר בידי שני הצנתרות
הריקים מעליהם את הזהב? 16 ויען אלי לאמר,
הבנת מה אלה? ואמרתי, לא אדוני. 17 ויאמר אלי
לאמר, אלה שני בני היצהר העמדים אל אדון כל
הארץ. 18 ואני אז אמרתי אליו, מה אלה שני
הזיתים אשר בימין המנורה ובשמאלה? 19 ויען
אלי לאמר, הבנת מה אלה שני שבלי הזית אשר
בידי שני הצנתרות הריקים מעליהם את הזהב?
20 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי,
לא אדוני. 21 ויאמר אלי לאמר, אלה שני בני
היצהר העמדים אל אדון כל הארץ. 22 ואני אז
אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני הזיתים אשר
בימין המנורה ובשמאלה? 23 ואענה שנית, ואמר
אליו לאמר, מה אלה שני שבלי הזית אשר בידי
שני הצנתרות הריקים מעליהם את הזהב? 24
ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי, לא
אדוני. 25 ואני אז אמרתי אליו לאמר, אלה שני
בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ. 26 ויען
ויאמר אלי לאמר, אמת אלה דברי יהוה אל
זרובבל לאמר, לא בחיל ולא בכח, כי אם ברוחי,
אמר יהוה צבאות. 27 מי אתה, הר הגדול? לפני
זרובבל למישור! והוציא את האבן הראשה, תשואות
חן חן לה. 28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 29 ידי
זרובבל יסדו את הבית הזה, וידיו תמלאנה
אותו; וידעת, כי יהוה צבאות שלחני אליכם.
30 כי מי בז ליום קטנות? ושמחו, וראו את
האבן הבדיל ביד זרובבל; שבעת אלה עיני יהוה
הם, משוטטים בכל הארץ. 31 ואענה, ואמר אליו,
מה שתי הזיתים האלה, מימין המנורה ומשמאלה?
32 ואענה שנית, ואמר אליו, מה שתי שבלי הזית
אשר בידי שני הצנתרות הריקים מעליהם את הזהב?
33 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי,
לא אדוני. 34 ויאמר (aiōn g165) אלי, אלה
שני בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ.
35 ואני אז אמרתי אליו, מה אלה שני הזיתים
אשר מימין המנורה ומשמאלה? ־ 36 ואענה
ואמר אליו לאמר, מה אלה שני שבלי הזית
אשר בידי שני הצנתרות הריקים מעליהם את הזהב?
37 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי,
לא אדוני. 38 ויאמר אלי לאמר, אמת דברת
אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני הזיתים אשר
בימין המנורה ובשמאלה? 39 ואענה שנית, ואמר
אליו לאמר, מה אלה שני שבלי הזית אשר בידי
שני הצנתרות הריקים מעליהם? ־ ויאמר אלי
לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי, לא אדוני.
40 ויאמר, הנה אלה לאור אל־ראשי המנורה
אשר לפני אלה שבעת אלה עיני יהוה, אשר
משוטטות בכל הארץ. 41 ואענה ואמר אליו,
מה אלה שני הזיתים אל־ימין המנורה ואל־שמאלה
־ 42 ואענה שנית ואמר אליו לאמר, מה שתי
אזני הזית אשר בידי שני הצנתרות הריקים
מעליהם הזהב? 43 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה
אלה? ואמרתי, לא אדוני. 44 ויאמר אלי לאמר,
הבנת מה אלה? ואמרתי, לא אדוני. 45 ויאמר
אלי לאמר, אלה שני בני היצהר העמדים
אל אדון כל הארץ. 46 ואני אז אמרתי אליו,
מה אלה שני הזיתים אשר בימין המנורה
ובשמאלה? 47 ויען אלי לאמר, הבנת מה אלה
שני אזני הזית הריקות אשר בידי שני הצנתרות
הזהב? 48 ואני אז אמרתי אליו, הבנת מה אלה?
49 ואמרתי, לא אדוני. ויאמר אלי לאמר, אלה
שני בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ.
50 ואני אז אמרתי אליו, מה אלה שני הזיתים
אשר מימין המנורה ובשמאלה? 51 ואני אז
אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני אזני הזית
אשר בידי שני הצנתרות הריקות מעליהם את הזהב?
52 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי,
לא אדוני. 53 ויאמר אלי לאמר, אמת דברת
אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני הזיתים
אשר מימין המנורה ובשמאלה? 54 ואני אז
אמרתי אליו לאמר, הבנת מה אלה? ואמרתי,
לא אדוני. 55 ויאמר אלי לאמר, אלה
שני בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ.
56 ואני אז אמרתי אליו לאמר, הבנת מה אלה? (aiōn g165)
ואמרתי, לא אדוני. ויאמר אלי לאמר, אמת
דברת אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני הזיתים
57 ואני אז אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני
אזני הזית אשר בידי שני הצנתרות הריקות
מעליהם? ־ ויאמר אלי לאמר, הבנת מה אלה?
58 ואמרתי, לא אדוני. ויאמר אלי לאמר,
אלה שני בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ.
59 ואני אז אמרתי אליו לאמר, מה אלה
שני הזיתים אשר בימין המנורה ובשמאלה?
60 ואני אז אמרתי אליו לאמר, הבנת מה אלה?
ואמרתי, לא אדוני. ויאמר אלי לאמר, אלה
שני אזני הזית אשר בידי שני הצנתרות הריקות
מעליהם? ־ 61 ואמרתי, לא אדוני. ויאמר אלי
לאמר, אמת דברת אמרתי אליו לאמר, מה אלה
שני הזיתים אל־ימין המנורה ואל־שמאלה?
62 ואני אז אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני
אזני הזית אשר בידי שני הצנתרות הריקות
מעליהם הזהב? 63 ויאמר אלי לאמר, הבנת מה
אלה? ואמרתי, לא אדוני. 64 ויאמר אלי לאמר,
אלה שני בני היצהר העמדים אל אדון כל
הארץ. 65 ואמרתי אליו לאמר, אמת דברת
אמרתי אליו לאמר, מה אלה שני הזיתים
אשר מימין המנורה ומשמאלה? ־ ואמרתי אל
המלאך, מה אלה? ־ 66 ויאמר אלי לאמר,
הבנת מה אלה? ואמרתי, לא אדוני. 67 ויאמר
אלי לאמר, אמת דברת אמרתי אליו לאמר,
מה אלה שני הזיתים אשר מימין המנורה
ובשמאלה? 68 ואמרתי אליו לאמר, הבנת מה אלה
אלה שני בני היצהר העמדים אל אדון כל הארץ.

אשר בחרן לבית בתואל אבי אם לבן הארמי
אחי רבקה ויולד את יעקב ואת עשו׳ 21 ויעקב
נדר נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש׳ 22 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
יהוה לי לאלהים׳ 2 ויעקב נשא רגליו וילך
ארצה בני קדם׳ 2 ויראה והנה באר בשדה
ושם הנה שלשת עדרי צאן רבצים עליה כי
מן הבאר ההוא ישקו העדרים׳ 3 ואבן גדולה
על פי הבאר׳ 4 ואמר אליהם אחי מאין אתם
אמרו מחרן אנחנו׳ 5 ויאמר אליהם הידעתם את
לבן בן נחור׳ ויאמרו ידענו׳ 6 ויאמר אליהם
השלום לו׳ ויאמרו שלום לו׳ ויאמרו הנה רחל
בתו בא עם הצאן׳ 7 ויאמר הן עוד היום גדול
לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׳
8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו את
הצאן׳ 9 עודנו מדבר עמם ורחל בא עם הצאן
אשר לאביה כי רעיה היא׳ 10 ויהי כראות יעקב
את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר׳
11 וישק יעקב לצאן לבן אחי אמו׳ ויעקב נשק
לרחל וישא את קולו ויבך׳ 12 ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא׳ ותרץ
ותגד לאביה׳ 13 והי כשמע לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו ויישק לו
ויבא אתו אל ביתו׳ ויספר ללבן את כל הדברים
האלה׳ 14 ויאמר לו לבן אך עצם ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים׳ 15 ויאמר לבן ליעקב
הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגד לי מה משכרתך׳
16 ולבן היה לו שתי בנות שם הגדולה לאה
ושם הקטנה רחל׳ 17 ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה׳ 18 ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל
בתך הקטנה׳ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי לאיש אחר שבה עמדי׳ 20 ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אותה׳ 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה
את אשתי כי מלאו ימי ואבא אליה׳ 22 ויאסף
לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׳
23 והי בערב ותקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו׳ 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאמה
לאה בתו׳ 25 והי בבקר והנה היא לאה ויאמר
אל לבן מה זאת עשית לי׳ הלא ברחל עבדתי
עמך ולמה רמיתני׳ 26 ויאמר לבן לא יעשה כן
במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׳ 27 מלא
שבע זאת׳ ונתנה לך גם את אחת בעבודה
אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׳
28 ויעש יעקב כן׳ וימלא שבעת זאת׳ ויתן לו
את רחל בתו לו לאשה׳ 29 ויתן לבן לרחל בתו
את בלהה שפחתו שפחה׳ 30 ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל מלאה לאה׳ ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות׳ 31 וירא יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׳ 32 ותהר
לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן׳ כי אמרה
כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׳
33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי׳ ותקרא
שמו שמעון׳ 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה
בנים על כן קרא שמו לוי׳ 35 ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן
קרא שמו יהודה׳ ותעמד לדת׳
30 ורחל כי ראתה כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי
בנים׳ כי אם אין מתה אנכי׳ 2 ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן׳ 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא
אליה ותלד על ברכי׳ ואבנה גם אני ממנה
בנים׳ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא יעקב אליה׳ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן׳ 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי
ויתן לי בן׳ על כן קרא שמו דן׳ 7 ותהר עוד
בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני׳
8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם
אחתי גם יכלתי׳ ותקרא שמו נפתלי׳
9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׳ 10 ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב בן׳ 11 ותאמר לאה
בגד גד׳ ותקרא את שמו גד׳ 12 וזלפה
שפחת לאה ילדה ליעקב בן שני׳ 13 ותאמר
לאה אשרי כי אשרוני בנות׳ ותקרא את שמו
אשר׳ 14 וילך ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה ויבא אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תן נא לי מדודאי בנך׳
15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני׳ ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך׳ 16 ויעקב בא
מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני׳
ישכב עמה בלילה ההוא׳ 17 ויהי אלהים
לקול לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׳
18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי׳ ותקרא שמו יששכר׳
19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׳
20 ותאמר לאה זבדני אלהים אותי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים׳
ותקרא שמו זבולן׳ 21 ואחרי כן ילדה בת
ותקרא את שמה דינה׳ 22 וזכר אלהים את
רחל ויקשב אליה אלהים ויפתח את רחמה׳
23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את
חרפתי׳ 24 ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה
לי בן אחר׳ 25 והי כילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי
ואל ארצי׳ 26 תנה נשי וילדי אשר עבדתי
אתך בהן׳ ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך׳ 27 ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך׳ נחשתי וברכני יהוה
בגלל׳ 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה׳
29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי׳ 30 כי מעט אשר היה
לך לפני ויפרץ לרב׳ ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אני לביתי׳ 31 ויאמר
מה אתן לך׳ ויאמר יעקב לא תתן לי דבר
אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
אשמר׳ 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם
כל שה טלה וכל שה חום בכבשים וטלה בעזים
והיה מתי׳ 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר
כי תבא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וחום בכבשים וגנוב הוא אתי׳ 34 ויאמר לבן
הן לו׳ 35 ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים׳ כל אשר לבן׳ ואת כל
העזים הנקדות והטלאות׳ כל אשר לבן׳
36 ויתן ביד בניו׳ ויעבר דרך שלשת ימים
בינו׳ ויעקב רעה את צאן לבן׳ 37 ויקח
יעקב מקל לבנה לח ולז ערמון׳ ויפצל בהן
פצלות לבן׳ 38 ויצג הפצלות׳ אשר פצל׳
בשקתות׳ בתאלת המים׳ אשר תבאן הצאן
לשתות׳ נגד הצאן׳ ויתיחמן בבאן לשתות׳
39 ויתיחמו הצאן׳ אל הפצלות׳ ותלדנה
הצאן׳ עקדים׳ עקדות׳ וטלאים׳ 40 ויפרד
יעקב׳ ויתן פני הצאן׳ אל עקד׳ וכל חום
בצאן לבן׳ ויתן עדרים לבדו׳ ולא שתם
על צאן לבן׳ 41 והי בכל יחם הצאן המקשרות׳
ויציג יעקב את הקשרים׳ לעיני הצאן׳
בעקדים׳ ואם בעטופות׳ לא יציג׳ והי
העטופים׳ ליעקב׳ והי הקשרים׳ לבן׳
42 ואם בעזים׳ יציג׳ ואם בעזים׳ לא יציג׳
והי העטופים׳ לבן׳ והי הקשרים׳ ליעקב׳
43 ויפרץ האיש׳ מאד מאד׳ והי לו צאן
רבות׳ ושפחות׳ ועבדים׳ וגמלים׳ וחמרים׳
31 וישמע את דברי בני לבן׳ לאמר׳ לקח
יעקב׳ את כל אשר לאבינו׳ ומאשר לאבינו׳
עשה׳ את כל הכבוד׳ הזה׳ 2 ויראה יעקב׳
את פני לבן׳ והנה׳ איננו׳ אתו׳ כתמול
שלשום׳ 3 ויאמר יהוה׳ אל יעקב׳ שוב׳
אל ארץ אבתיך׳ ולמולדתך׳ ואהיה׳ עמך׳
4 וישלח יעקב׳ ויקרא׳ לרחל׳ ולאה׳
השדה׳ אל צאנו׳ 5 ויאמר׳ אליהן׳ אני
רואה׳ את פני אביכן׳ כי׳ איננו׳ אתי׳
כתמול שלשום׳ ואלהי׳ אבי׳ היה׳ עמדי׳
6 ואתן׳ יודעות׳ כי׳ בכל כחי׳ עבדתי׳
את אביכן׳ 7 ואביכן׳ התל׳ בי׳ והחליף׳
את משכרתי׳ עשרת׳ מנים׳ ולא נתנו׳
אלהים׳ לרעתי׳ 8 אם׳ כה יאמר׳ נקדים׳
יהיה׳ שכרך׳ ילדו׳ כל הצאן׳ נקדים׳
ואם׳ כה יאמר׳ עקדים׳ יהיה׳ שכרך׳
ילדו׳ כל הצאן׳ עקדים׳ 9 ויצל׳ אלהים׳
את׳ מקנה׳ אביכן׳ ויתן׳ לי׳ 10 והי׳
בעת׳ יחם׳ הצאן׳ ואשא׳ עיני׳ ואראה׳
בחלום׳ והנה׳ העתדים׳ העלים׳ על׳
הצאן׳ עקדים׳ נקדים׳ וברדים׳ 11 ויאמר׳
אלי׳ מלאך׳ האלהים׳ בחלום׳ יעקב׳
ואמר׳ הנני׳ 12 ויאמר׳ שא׳ נא׳ עיניך׳
וראה׳ כל׳ העתדים׳ העלים׳ על׳ הצאן׳
עקדים׳ נקדים׳ וברדים׳ כי׳ ראיתי׳
את׳ כל׳ אשר׳ לבן׳ עשה׳ לך׳ 13 אנכי׳
האל׳ בית׳ אל׳ אשר׳ משחת׳ שם׳ מצבה׳
אשר׳ נדרת׳ לי׳ שם׳ נדר׳ עתה׳ קום׳
צא׳ מן׳ הארץ׳ הזאת׳ ושוב׳ אל׳ ארץ׳
מולדתך׳ 14 ותען׳ רחל׳ ולאה׳ ותאמרנה׳
לו׳ העוד׳ לנו׳ חלק׳ ונחלה׳ בבית׳
אבינו׳ 15 הלא׳ נכרי׳ נחשבנו׳ לו׳
כי׳ מכרנו׳ ואכל׳ גם׳ אכל׳ את׳
כספנו׳ 16 כי׳ כל׳ העשר׳ אשר׳ הצל׳
אלהים׳ מאבינו׳ לנו׳ הוא׳ ולבנינו׳
ועתה׳ כל׳ אשר׳ אמר׳ אלהים׳ אליך׳
עשה׳ 17 ויקם׳ יעקב׳ וישא׳ את׳
בניו׳ ואת׳ נשיו׳ על׳ הגמלים׳ 18 ויסע׳
את כל׳ מקנהו׳ וכל׳ רכושו׳ אשר׳
רכש׳ מקנה׳ קנינו׳ אשר׳ רכש׳
בפדן׳ ארם׳ לבוא׳ אל׳ יצחק׳ אביו׳
ארצה׳ כנען׳ 19 ולבן׳ הלך׳ לגזז׳
את צאנו׳ ורחל׳ גנבה׳ את׳ התרפים׳
אשר׳ לאביה׳ 20 ויגנב׳ יעקב׳ את לב׳
ארם׳ על׳ בלתי׳ הגיד׳ לו׳ כי׳ בורח׳
הוא׳ 21 ויברח׳ הוא׳ וכל׳ אשר׳ לו׳
ויקם׳ ויעבר׳ את׳ הנהר׳ וישם׳ את׳
פניו׳ הר׳ הגלעד׳ 22 ויגד׳ ללבן׳
ביום׳ השלישי׳ כי׳ ברח׳ יעקב׳
ויקח׳ את׳ אחיו׳ עמו׳ וירדף׳
אחרי׳ שבעת׳ ימים׳ וידבק׳
בהר׳ הגלעד׳ 23 ויבא׳ אלהים׳
אל׳ לבן׳ הארמי׳ בחלום׳ הלילה׳
ויאמר׳ אליו׳ השמר׳ לך׳ פן׳
תדבר׳ עם׳ יעקב׳ מטוב׳ עד׳
רע׳ 24 ויגע׳ לבן׳ אל׳ יעקב׳
ויעקב׳ תקע׳ את׳ אהלו׳ בהר׳
ולבן׳ תקע׳ את׳ אחיו׳ בהר׳
הגלעד׳ 25 ויאמר׳ לבן׳ ליעקב׳
מה׳ זאת׳ עשית׳ ותגנב׳ את׳
לבי׳ ותנהג׳ את׳ בנותי׳ כשבות׳
חרב׳ 26 למה׳ נסתרת׳ לברח׳
ותגנב׳ אתי׳ ולא׳ הגדת׳ לי׳
ואשלחך׳ בשמחה׳ ובשירים׳
בתף׳ ובכנור׳ 27 ולא׳ נתתני׳
לנשקי׳ בני׳ ובנותי׳ עתה׳
הסכלת׳ עשות׳ אמר׳ 28 ולמה׳
לא׳ נתת׳ לי׳ לברח׳ בסתר׳
ותגנבני׳ ולא׳ הגדת׳ לי׳
ואשלחך׳ בשמחה׳ ובשירים׳
בתף׳ ובכנור׳ 29 יש׳ לאל׳
ידי׳ עשות׳ עמכם׳ רע׳ ואלהי׳
אביכם׳ אתמול׳ אמר׳ לי׳
לאמר׳ השמר׳ לך׳ מדבר׳
עם׳ יעקב׳ מטוב׳ עד׳ רע׳
30 ועתה׳ הלוך׳ הלכת׳ כי׳
נכסף׳ נכספת׳ לבית׳ אביך׳
למה׳ גנבתי׳ אלהי׳ 31 ויען׳
יעקב׳ ויאמר׳ אל׳ לבן׳ כי׳
יראתי׳ כי׳ אמרתי׳ פן׳
תגזל׳ את׳ בנותיך׳ מעמי׳
32 אשר׳ תמצא׳ אלהיך׳
לא׳ יחיה׳ נגד׳ אחינו׳
הכר׳ לך׳ מה׳ עמדי׳
וקח׳ לך׳ ויעקב׳ לא׳
ידע׳ כי׳ רחל׳ גנבתם׳
33 ויבא׳ לבן׳ באהל׳
יעקב׳ ובאהל׳ לאה׳
ובאהל׳ שתי׳ השפחות׳
ולא׳ מצא׳ ויצא׳
מאהל׳ לאה׳ ויבא׳
באהל׳ רחל׳ 34 ורחל׳
לקחה׳ את׳ התרפים׳
ותשמם׳ בכר׳ הגמל׳
ותשב׳ עליהם׳ וימש׳
לבן׳ את׳ כל׳ האהל׳
ולא׳ מצא׳ 35 ותאמר׳
אל׳ אביה׳ אל׳ יחר׳
בעיני׳ אדני׳ כי׳
לא׳ אוכל׳ לקום׳
מפניך׳ כי׳ דרך׳
נשים׳ לי׳ ויחפש׳
ולא׳ מצא׳ את׳
התרפים׳ 36 ויחר׳
ליעקב׳ ויריב׳
בלבן׳ ויען׳
יעקב׳ ויאמר׳
אל׳ לבן׳ מה׳
פשעי׳ מה׳
חטאתי׳ כי׳
דלקתה׳ אחרי׳
37 כי׳ מצאת׳
את כל׳ כלי׳
מה׳ מצאת׳
מכל׳ כלי׳
ביתך׳ שים׳
נגד׳ אחי׳
ואחיך׳ ויוכחו׳
בין׳ שנינו׳
38 זה׳ עשרים׳
שנה׳ אנכי׳
עמך׳ רחלי׳
ועזיך׳ לא׳
שכלו׳ ואילי׳
הצאן׳ לא׳
אכלתי׳ 39 טרפה׳
לא׳ הבאתי׳
אליך׳ אנכי׳
אחטנה׳ מידי׳
תבקשנה׳ גנבת׳
יום׳ גנבת׳
לילה׳ 40 הייתי׳
ביום׳ אכלני׳
חרב׳ וקרח׳
לילה׳ ותדד׳
שנתי׳ מעיני׳
41 זה׳ לי׳
עשרים׳ שנה׳
בבית׳ שתי׳
בנותיך׳ וארבע׳
בצאנך׳ ותחלף׳
את׳ משכרתי׳
עשרת׳ מנים׳
42 לולי׳ אלהי׳
אבי׳ אלהי׳
אברהם׳ ופחד׳
יצחק׳ היה׳
לי׳ אם׳
ריקם׳ שלחתני׳
עתה׳ ראות׳
עניי׳ ויגיעת׳
כפי׳ הוכיח׳
אמש׳ 43 ויען׳
לבן׳ ויאמר׳
אל׳ יעקב׳
הבנות׳ בנתי׳
והצאן׳ צאני׳
והכל׳ אשר׳
אתה׳ רואה׳
לי׳ הוא׳
ולבנותי׳
מה׳ אעשה׳
היום׳ לאלה׳
ולבניהן׳
אשר׳ ילדו׳
44 ועתה׳
לכה׳ נכרתה׳
ברית׳ אני׳
ואתה׳ והיה׳
לעד׳ ובינו׳
ובינך׳ 45 ויקח׳
יעקב׳ אבן׳
ויצבה׳ מצבה׳
46 ויאמר׳
יעקב׳ לאחיו׳
לקטו׳ אבנים׳
ויקחו׳ אבנים׳
ויעשו׳ גל׳
ויאכלו׳ שם׳
על׳ הגל׳
47 ולבן׳
קרא׳ לו׳
יגר׳ שהדותא׳
ויעקב׳ קרא׳
לו׳ גלעד׳
48 ויאמר׳
לבן׳ הגל׳
הזה׳ עד׳
היום׳ ובינו׳
ובינך׳ על׳
כן׳ קרא׳
שמו׳ גלעד׳
49 והמצפה׳
אשר׳ אמר׳
יצף׳ יהוה׳
ובינך׳ כי׳
נסתר׳ אחד׳
מרעהו׳
50 אם׳
תענה׳ את׳
בנותי׳ ואם׳
תקח׳ נשים׳
על׳ בנותי׳
אין׳ איש׳
עמנו׳ ראה׳
אלהים׳ עד׳
בינו׳ ובינך׳
51 ויאמר׳
לבן׳ ליעקב׳
הנה׳ המצבה׳
הזאת׳ והנה׳
המצבה׳ אשר׳
יריתי׳ בינו׳
ובינך׳ 52 עד׳
גל׳ הזה׳
ומצבה׳
הזאת׳ אם׳
אני׳ לא׳
אעבר׳ אליך׳
את׳ הגל׳
הזה׳ והמצבה׳
הזאת׳ אם׳
אתה׳ לא׳
תעבר׳ אלי׳
את׳ הגל׳
הזה׳ והמצבה׳
הזאת׳ לרעה׳
53 אלהי׳
אברהם׳ ואלהי׳
נחור׳ ישפטו׳
בינינו׳ אלהי׳
אביהם׳ ויעקב׳
נשבע׳ בפחד׳
אביו׳ יצחק׳
54 ויעקב׳
זבח׳ זבח׳
בהר׳ ויקרא׳
לאחיו׳ לאכל׳
לחם׳ ויאכלו׳
לחם׳ וילינו׳
בהר׳ 55 ולבן׳
השכים׳ בבקר׳
וינשק׳ לבניו׳
ולבנותיו׳
ויברך׳ אתם׳
ויסע׳ ויעקב׳
הלך׳ לדרכו׳
ויפגעו׳ בו׳
מלאכי׳
אלהים׳
32 ויעקב׳
כאשר׳ ראם׳
אתם׳ אמר׳
מחנה׳
אלהים׳
זה׳ ויקרא׳
שם׳ המקום׳
מחנים׳
2 ויעקב׳
שלח׳ מלאכים׳
לפניו׳ אל׳
עשו׳ אחיו׳
ארצה׳
שעיר׳
שדה׳
אדום׳
3 ויצו׳
אתם׳
לאמר׳
כה׳
תאמרון׳
לאדני׳
לעשו׳
עבדך׳
יעקב׳
אמר׳
עם׳
לבן׳
גרתי׳
ואחר׳
עד׳
עתה׳
4 ואהי׳
לי׳
בקר׳
וחמר׳
וצאן׳
ועבד׳
ושפחה׳
ואשלחה׳
להגיד׳
לאדני׳
לפניך׳
למצא׳
חן׳
בעיניך׳
5 ויבאו׳
המלאכים׳
אל׳
יעקב׳
לאמר׳
בנו׳
אל׳
אחיך׳
אל׳
עשו׳
ונם׳
הנה׳
הולך׳
לקראתך׳
וארבע׳
מאות׳
איש׳
עמו׳
6 ויירא׳
יעקב׳
מאד׳
ויצר׳
לו׳
ויחלק׳
את׳
העם׳
אשר׳
אתו׳
והצאן׳
והבקר׳
והגמלים׳
לשני׳
מחנות׳
7 ויאמר׳
אם׳
יבא׳
עשו׳
אל׳
המחנה׳
האחת׳
והכהו׳
והיה׳
המחנה׳
השארת׳
לפליטה׳
8 ויאמר׳
אם׳
חזק׳
לי׳
עשו׳
והכני׳
אם׳
אל׳
הבנים׳
9 ויאמר׳
יעקב׳
אלהי׳
אבי׳
אברהם׳
ואלהי׳
אבי׳
יצחק׳
יהוה׳
האמר׳
אלי׳
שוב׳
לארצך׳
ולמולדתך׳
והיטיב׳
עמך׳
10 קטנתי׳
מכל׳
החסדים׳
ומכל׳
האמת׳
אשר׳
עשית׳
את׳
עבדך׳
כי׳
במקלי׳
עברתי׳
את׳
הירדן׳
הזה׳
ועתה׳
הי׳
לי׳
לשני׳
מחנות׳
11 הצילני׳
נא׳
מיד׳
אחי׳
מיד׳
עשו׳
כי׳
ירא׳
אנכי׳
אתו׳
פן׳
יבא׳
והכני׳
אם׳
על׳
בנים׳
12 ואתה׳
אמרת׳
הטב׳
איטיב׳
עמך׳
והשיתי׳
את׳
זרעך׳
כחול׳
הים׳
אשר׳
לא׳
יספר׳
מרב׳
13 ויהי׳
שם׳
הלילה׳
ההוא׳
ויקם׳
ויקח׳
את׳
נשיו׳
ואת׳
שתי׳
שפחותיו׳
ואת׳
אחד׳
עשר׳
ילדיו׳
ויעבר׳
את׳
מעבר׳
יבק׳
14 ויקחם׳
ויעבר׳
אתם׳
את׳
הנחל׳
ויעבר׳
את׳
אשר׳
לו׳
15 ויותר׳
יעקב׳
לבדו׳
ויאבק׳
איש׳
עמו׳
עד׳
עלות׳
השחר׳
16 וירא׳
כי׳
לא׳
יכל׳
לו׳
ויגע׳
בכף׳
ירכו׳
ותקע׳
כף׳
ירך׳
יעקב׳
בהאבקו׳
עמו׳
17 ויאמר׳
שלחני׳
כי׳
עלה׳
השחר׳
ויאמר׳
לא׳
אשלחך׳
כי׳
אם׳
ברכתני׳
18 ויאמר׳
אליו׳
מה׳
שמך׳
ויאמר׳
יעקב׳
19 ויאמר׳
לא׳
יעקב׳
יאמר׳
עוד׳
שמך׳
כי׳
אם׳
ישראל׳
כי׳
שרית׳
עם׳
אלהים׳
ועם׳
אנשים׳
ותוכל׳
20 ושאל׳
יעקב׳
והגד׳
נא׳
שמך׳
ויאמר׳
למה׳
זה׳
תשאל׳
לשמי׳
ויברך׳
אתו׳
שם׳
21 ויקרא׳
יעקב׳
שם׳
המקום׳
פניאל׳
כי׳
ראיתי׳
אלהים׳
פנים׳
אל׳
פנים׳
ותנצל׳
נפשי׳
22 ויזרח׳
לו׳
השמש׳
כאשר׳
עבר׳
את׳
פנואל׳
והוא׳
צלע׳
על׳
ירכו׳
23 על׳
כן׳
לא׳
יאכלו׳
בני׳
ישראל׳
את׳
גיד׳
הנשה׳
אשר׳
על׳
כף׳
הירך׳
עד׳
היום׳
הזה׳
כי׳
נגע׳
בכף׳
ירך׳
יעקב׳
בגיד׳
הנשה׳
33 ויעקב׳
נשא׳
עיניו׳
וראה׳
והנה׳
עשו׳
בא׳
ועמו׳
ארבע׳
מאות׳
איש׳
ויחלק׳
את׳
הילדים׳
אל׳
לאה׳
ואל׳
רחל׳
ואל׳
שתי׳
השפחות׳
2 וישם׳
את׳
השפחות׳
וילדיהן׳
ראשנה׳
ולאה׳
וילדיה׳
אחרנים׳
ורחל׳
ויוסף׳
אחרנים׳
3 והוא׳
עבר׳
לפניהם׳
וישתחו׳
ארצה׳
שבע׳
פעמים׳
עד׳
גשתו׳
אל׳
אחיו׳
4 וירץ׳
עשו׳
לקראתו׳
ויחבקהו׳
ויפל׳
על׳
צוארו׳
וישקהו׳
ויבכו׳
5 וישא׳
עיניו׳
וירא׳
את׳
הנשים׳
והילדים׳
ויאמר׳
מי׳
אלה׳
לך׳
ויאמר׳
הילדים׳
אשר׳
חנן׳
אלהים׳
את׳
עבדך׳
6 ותגשנה׳
שפחות׳
הנה׳
הן׳
וילדיהן׳
ותשתחוין׳
7 וגם׳
לאה׳
נגשה׳
הנה׳
הן׳
ויוסף׳
ותשתחו׳
8 ויאמר׳
מי׳
לך׳
כל׳
המחנה׳
אשר׳
פגשתי׳
ויאמר׳
מצא׳
חן׳
בעיני׳
אדני׳
9 ויאמר׳
עשו׳
יש׳
לי׳
רב׳
אחי׳
יהי׳
לך׳
אשר׳
לך׳
10 ויאמר׳
יעקב׳
אל׳
נא׳
אם׳
נא׳
מצאתי׳
חן׳
בעיניך׳
ולקחת׳
מנחתי׳
מידי׳
כי׳
על׳
כן׳
ראיתי׳
פניך׳
כראות׳
פני׳
אלהים׳
ותרצני׳
11 קח׳
נא׳
את׳
ברכתי׳
אשר׳
הבאת׳
לך׳
כי׳
חנני׳
אלהים׳
וכי׳
יש׳
לי׳
כל׳
ויפצר׳
בו׳
ויקח׳
12 ויאמר׳
נסעה׳
ונלכה׳
ואלכה׳
לנגדך׳
13 ויאמר׳
אליו׳
אדני׳
ידע׳
כי׳
הילדים׳
רכים׳
והצאן׳
והבקר׳
עלות׳
עלי׳
ודפקום׳
יום׳
אחד׳
ומתו׳
כל׳
הצאן׳
14 יעבר׳
נא׳
אדני׳
לפני׳
עבדו׳
ואנכי׳
אתנהלה׳
לאטי׳
לרגל׳
המלאכה׳
אשר׳
לפני׳
ולרגל׳
הילדים׳
עד׳
אבא׳
אל׳
אדני׳
שעירה׳
15 ויאמר׳
עשו׳
אציגה׳
נא׳
עם׳
העם׳
אשר׳
אתי׳
ויאמר׳
למה׳
זה׳
אמצא׳
חן׳
בעיני׳
אדני׳
16 וישב׳
ביום׳
ההוא׳
עשו׳
לדרכו׳
שעירה׳
17 ויעקב׳
נסע׳
סכתה׳
ויבן׳
לו׳
בית׳
ולמקנהו׳
עשה׳
סכות׳
על׳
כן׳
קרא׳
שם׳
המקום׳
סכות׳
18 ויבא׳
יעקב׳
שלם׳
עיר׳
שכם׳
אשר׳
בארץ׳
כנען׳
בבאו׳
מפדן׳
ארם׳
ויחן׳
את׳
פני׳
העיר׳
19 ומידי׳
בני׳
חמור׳
אבי׳
שכם׳
אשר׳
קנה׳
את׳
החלקה׳
אשר׳
נטה׳
שם׳
אהלו׳
מאה׳
קשיטה׳
20 ויצב׳
שם׳
מזבח׳
ויקרא׳
לו׳
אל׳
אלהי׳
ישראל׳
34 ותצא׳
דינה׳
בת׳
לאה׳
אשר׳
ילדה׳
ליעקב׳
לראות׳
בבנות׳
הארץ׳
2 וירא׳
אתה׳
שכם׳
בן׳
חמור׳
החוי׳
נשיא׳
הארץ׳
ויקח׳
אתה׳
ושכב׳
אתה׳
ויענה׳
3 ותדבק׳
נפשו׳
בדינה׳
בת׳
יעקב׳
ויאהב׳
את׳
הנערה׳
וידבר׳
על׳
לב׳
הנערה׳
4 ויאמר׳
שכם׳
אל׳
חמור׳
אביו׳
לאמר׳
קח׳
לי׳
את׳
הילדה׳
הזאת׳
לאשה׳
5 ויעקב׳
שמע׳
כי׳
טמא׳
את׳
דינה׳
בתו׳
והבניו׳
היו׳
את׳
מקנהו׳
בשדה׳
וחרש׳
יעקב׳
עד׳
בואם׳
6 ויצא׳
חמור׳
אבי׳
שכם׳
אל׳
יעקב׳
לדבר׳
אתו׳
7 בני׳
יעקב׳
באו׳
מן׳
השדה׳
כשמעם׳
ויתעצבו׳
האנשים׳
ויחר׳
להם׳
מאד׳
כי׳
נבלה׳
עשה׳
בישראל׳
לשכב׳
את׳
בת׳
יעקב׳
וכן׳
לא׳
יעשה׳
8 ויאמר׳
אליהם׳
חמור׳
לאמר׳
שכם׳
בני׳
חשקה׳
נפשו׳
בבתכם׳
תנו׳
נא׳
אתה׳
לו׳
לאשה׳
9 והתחתנו׳
אתנו׳
בנתיכם׳
תתנו׳
לנו׳
ואת׳
בנתינו׳
תקחו׳
לכם׳
10 ואתנו׳
תשבו׳
והארץ׳
תהיה׳
לפניכם׳
שבו׳
וסחרו׳
בה׳
והאחזו׳
בה׳
11 ויאמר׳
שכם׳
אל׳
אביה׳
ואל׳
אחיה׳
אמצא׳
חן׳
בעיניכם׳
ואשר׳
תאמרו׳
אלי׳
אתן׳
12 הרבו׳
מאד׳
מהר׳
ומתן׳
ואבקשה׳
כאשר׳
תאמרו׳
אלי׳
ותנו׳
לי׳
הנערה׳
לאשה׳
13 ויענו׳
בני׳
יעקב׳
את׳
שכם׳
ואת׳
חמור׳
אביו׳
בדבר׳
אשר׳
טמא׳
את׳
דינה׳
אחתם׳
14 ויאמרו׳
אליהם׳
לא׳
נוכל׳
לעשות׳
הדבר׳
הזה׳
לתת׳
את׳
אחתנו׳
לאיש׳
אשר׳
לו׳
ערלה׳
כי׳
חרפה׳
הוא׳
לנו׳
15 אך׳
זאת׳
נאות׳
לכם׳
ונהיה׳
כמונו׳
להמול׳
לכם׳
כל׳
זכר׳
16 ונתנו׳
את׳
בנתינו׳
לכם׳
ואת׳
בנתיכם׳
נקח׳
לנו׳
ושבנו׳
אתכם׳
והיינו׳
לעם׳
אחד׳
17 ואם׳
לא׳
תשמעו׳
אלינו׳
להמול׳
ולקחנו׳
את׳
בתנו׳
והלכנו׳
18 וטובו׳
דבריהם׳
לחמור׳
ולשכם׳
בן׳
חמור׳
19 ולא׳
אחר׳
הנער׳
לעשות׳
הדבר׳
כי׳
חפץ׳
בבת׳
יעקב׳
והוא׳
נכבד׳
מכל׳
בית׳
אביו׳
20 ויבא׳
חמור׳
ושכם׳
בנו׳
אל׳
שער׳
עיר׳
וידברו׳
אל׳
אנשי׳
עיר׳
לאמר׳
21 האנשים׳
האלה׳
שלמים׳
הם׳
אתנו׳
וישבו׳
בארץ׳
וסחרו׳
בה׳
והנה׳
הארץ׳
רחבת׳
ידים׳
לפניהם׳
את׳
בנתם׳
נקח׳
לנו׳
לנשים׳
ובנתינו׳
נתן׳
להם׳
22 אך׳
בזאת׳
יאתו׳
לנו׳
האנשים׳
לשבת׳
אתנו׳
להיות׳
לעם׳
אחד׳
בהמול׳
לנו׳
כל׳
זכר׳
כאשר׳
הם׳
נמולים׳
23 מקנהם׳
וקנינם׳
וכל׳
בהמתם׳
הלא׳
לנו׳
הם׳
רק׳
נאותה׳
להם׳
ויישבו׳
אתנו׳
24 וישמעו׳
אל׳
חמור׳
ואל׳
שכם׳
בנו׳
כל׳
יצאי׳
עיר׳
כל׳
עלי׳
שער׳
עיר׳
וימולו׳
כל׳
זכר׳
כל׳
עלי׳
שער׳
עיר׳
25 והי׳
ביום׳
השלישי׳
בהיותם׳
כאבים׳
ויקחו׳
שני׳
בני׳
יעקב׳
שמעון׳
ולוי׳
אחי׳
דינה׳
איש׳
חרבו׳
ויבאו׳
על׳
העיר׳
בבטח׳
ויהרגו׳
כל׳
זכר׳
26 ואת׳
חמור׳
ואת׳
שכם׳
בנו׳
הרגו׳
לפי׳
חרב׳
ויקחו׳
את׳
דינה׳
מבית׳
שכם׳
ויצאו׳
27 בני׳
יעקב׳
באו׳
על׳
החללים׳
ויבזו׳
העיר׳
אשר׳
טמאו׳
אחתם׳
28 את׳
צאנם׳
ואת׳
בקרם׳
ואת׳
חמרם׳
ואת׳
אשר׳
בעיר׳
ואת׳
אשר׳
בשדה׳
לקחו׳
29 ואת׳
כל׳
חילם׳
ואת׳
כל׳
טפם׳
ואת׳
נשיהם׳
שבו׳
ויבזו׳
גם׳
את׳
כל׳
אשר׳
בבית׳
30 ויאמר׳
יעקב׳
אל׳
שמעון׳
ואל׳
לוי׳
עכרתם׳
אתי׳
להבאיש׳
אתי׳
בישב׳
הכנעני׳
ובפרזי׳
ואנכי׳
מתי׳
מספר׳
ונאספו׳
עלי׳
והכו׳
עלי׳
והשמדתי׳
אני׳
וביתי׳
31 ויאמרו׳
הכזונה׳
יעשה׳
את׳
אחתנו׳
35 ויאמר׳
אלהים׳
אל׳
יעקב׳
קום׳
עלה׳
בית׳
אל׳
ושב׳
שם׳
ועשה׳
שם׳
מזבח׳
לאל׳
הנראה׳
אליך׳
בברחך׳
מפני׳
עשו׳
אחיך׳
2 ויאמר׳
יעקב׳
אל

3 1 And he said unto me, Son of man, eat thou
that which is found; eat this roll, and go
speak unto the house of Israel. 2 So I opened
my mouth, and he caused me to eat that roll.
3 And he said unto me, Son of man, cause thy
bowels to eat, and fill your stomach with this
roll that I give unto thee. Then did I eat,
and it was in my mouth as honey in sweetness.
4 And he said unto me, Son of man, go, get
thee unto the house of Israel, and speak with
my words unto them. 5 For thou art not sent
to a people of a deep speech and of a hard
language, but to the house of Israel; 6 Not
to many people of a deep speech and of a hard
language, whose words thou canst not hear.
Surely, if I sent thee unto them, they would
hearken unto thee. 7 But the house of Israel
will not hearken unto thee; for they will
not hearken unto me: for all the house of
Israel are impudent and hard-hearted. 8 Behold,
I have made your face strong against their
faces, and your forehead strong against their
foreheads. 9 As adamant harder than flint
have I made your forehead: fear not them,
neither be dismayed at their faces, though
they be a rebellious house. 10 Moreover he
said unto me, Son of man, receive in your
heart and hear with your ears all my words
that I speak unto you. 11 And go, get you
unto them of the captivity, unto the children
of your people, and speak unto them, and
tell them, Thus saith the Lord God; whether
they will hear, or whether they will forbear.
12 Then the spirit took me up, and I heard
behind me a voice of a great rumbling, saying,
Blessed be the glory of the Lord from his
place. 13 I heard also the noise of the wings
of the living creatures that touched one
another, and the noise of the wheels over
against them, and a noise of a great rumbling.
14 So the spirit took me up, and took me
away, and I went in bitterness, in the heat
of my spirit; but the hand of the Lord was
strong upon me. 15 Then I came to them of
the captivity at Tel-abib, that dwelt by the
river of Chebar, and I sat where they sat,
and remained there astonished among them
seven days. 16 And it came to pass at the
end of seven days, that the word of the
Lord came unto me, saying, 17 Son of man,
I have made thee a watchman unto the house
of Israel: therefore hear the word at my
mouth, and give them warning from me. 18
When I say unto the wicked, Thou shalt
surely die; and thou givest him not warning,
nor speakest to warn the wicked from his
wicked way, to save his life; the same
wicked man shall die in his iniquity; but
his blood will I require at your hand.
19 Yet if thou warn the wicked, and he
turn not from his wickedness, nor from
his wicked way, he shall die in his
iniquity; but thou hast delivered your
soul. 20 Again, when a righteous man doth
turn from his righteousness, and commit
iniquity, and I lay a stumbling block
before him, he shall die: because thou
hast not given him warning, he shall die
in his sin, and his righteousness which
he hath done shall not be remembered;
but his blood will I require at your
hand. 21 Nevertheless if thou warn the
righteous man, that the righteous sin
not, and he doth not sin, he shall
surely live, because he is warned;
also thou hast delivered your soul.
22 And the hand of the Lord was there
upon me; and he said unto me, Arise,
go forth into the plain, and I will
talk with you there. 23 Then I arose,
and went forth into the plain: and,
behold, the glory of the Lord stood
there, as the glory which I saw by
the river of Chebar: and I fell on
my face. 24 Then the spirit entered
into me, and set me upon my feet,
and spake with me, and said unto me,
Go, shut thyself within your house.
25 But, O thou Son of man, they
shall put bands upon you, and
bind you with them, and you
shall not go out among them:
26 And I will make your tongue
cleave to your palate, that you
shall be dumb, and not be a
reprover: for they are a
rebellious house. 27 But when
I speak with you, I will open
your mouth, and you shall say
unto them, Thus saith the Lord
God; He that hearkeneth, let
him hear; and he that forbear-
eth, let him forbear: for they
are a rebellious house.

4 1 Thou also, Son of man, take
you a tile, and lay it before
you, and pourtray upon it the
city, Jerusalem: 2 And besiege
against it, and build a fort
against it, and cast a mount
against it; set also the camp
against it, and place battering
rams against it round about.
3 Moreover take you unto you
an iron pan, and place it for
a wall of iron between you and
the city: and set your face
against it, and it shall be
besieged, and you shall lay
siege against it. This shall
be a sign to the house of
Israel. 4 Lie also upon your
left side, and lay the iniquity
of the house of Israel upon it:
according to the number of the
days that you shall lie upon
it you shall bear their iniquity.
5 For I have laid upon you the
years of their iniquity, according
to the number of three hundred
and ninety days: so shalt you
bear the iniquity of the house
of Israel. 6 And when you have
accomplished them, lie again
upon your right side, and you
shall bear the iniquity of the
house of Judah forty days:
I have appointed you each day
for a year. 7 Therefore you
shall set your face toward the
siege of Jerusalem, and your
arm shall be uncovered, and
you shalt prophesy against it.
8 And behold, I will lay bands
upon you, and you shall not
turn you from one side to
another till you have ended
the days of your siege.
9 Also take you unto you wheat,
and barley, and beans, and
lentils, and millet, and
fitches, and put them in one
vessel, and make you bread
thereof, according to the
number of the days that you
shalt lie upon your side,
three hundred and ninety
days shalt you eat thereof.
10 And your meat which you
eat shall be by weight,
twenty shekels a day: from
time to time shalt you eat
thereof. 11 Also you shalt
drink water by measure, the
sixth part of a hin: from
time to time shalt you drink.
12 And you shalt eat it as
barley cakes, and you shalt
bake it with dung that
cometh out of man, in their
sight. 13 And the Lord said,
Even thus shall the children
of Israel eat their defiled
bread among the Gentiles,
whither I will drive them.
14 Then said I, Ah, Lord
God! behold, my soul has
not been polluted: for from
my youth even to this time
I have not eaten of that
which dieth of itself, or
torn in pieces; neither
came there abominable flesh
into my mouth. 15 Then he
said unto me, Lo, I have
given you cow's dung for
man's dung, and you shalt
prepare your bread with it.
16 Moreover he said unto
me, Son of man, behold,
I will break the staff of
bread in Jerusalem: and
they shall eat bread by
weight, and with care;
and they shall drink water
by measure, and with
astonishment: 17 That they
may lack bread and water,
and be astonished one
with another, and consume
away for their iniquity.

אשר בדרך אשר הלכו אבותיהם לבטח ואויביהם כבסו
בשמן רגלם׃ 24 ויאמר אליהם זה הדרך אשר אבדתם
בה׃ 25 ויגיעו אל בית אביהם אל יוסף ויגד
לו לאמר באו אחי אביך׃ 26 ויאמר יוסף אל אחיו
אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות
אתו כי נבהלו מפניו׃ 27 ויאמר אליהם גשו נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
מצרים׃ 28 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
לפניכם׃ 29 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חרישה וקציר׃ 30 ושלח
אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה׃ 31 ועתה לא אתם שלחתם
אתי הנה כי האלהים׃ 32 ועתה אל תעצבו ואל
יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים׃ 33 ועתה מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
אדון לכל מצרים׃ 34 ורדת אליו אל תעמד
בארץ גשן׃ 35 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תרש אתה וביתך וכל אשר לך׃
36 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימן כי
פי המדבר אליכם׃ 37 ומהרתם ועליתם אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
אדון לכל מצרים׃ 38 ורדת אל אבי ואמרת אליו
כה אמר בנך יוסף אל תעמד בכל מצרים׃
39 ומהרו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך
יוסף שמני אלהים אדון לכל מצרים׃ 40 ועתה
אל תעמד׃ 41 ויפל על צוארי בנימן אחיו
ויבך ובנימן בכה על צוארו׃ 42 ויתר אחיו
ויבכו אחריו׃ 43 וגם אחר דברו אחיו אתו׃
44 ופרעה אמר אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעיריכם ולכו ארצה כנען׃ 45 וקחו
מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את אביכם׃ 46 ואל תחס עינכם על כליכם כי
טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃ 47 ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צידה לדרך׃ 48 ויתן לכל איש
ואיש מחלפות כסף ולבנימן נתן שלש מאות
כסף וחמש חלפות בגדים׃ 49 ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשרת אתנות נשאות בר ומזון לאביו
בדרך׃ 50 וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם
אל תרגזו בדרך׃ 51 ויעל מעם פרעה ויבא
ארצה כנען׃ 52 ויגידו לו לאמר עוד יוסף
חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין להם׃ 53 וירא את כל
דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את
העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם׃ 54 ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם
אמות׃

5

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו
יצחק׃ 2 ויאמר אלהים לישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃
3 ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרים כי לגוי גדול אשם׃
4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם
עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃
5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני
ישראל את אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת
אתו׃ 6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם
אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרים
יעקב וכל זרעו אתו׃ 7 בניו ובני בניו
עמו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא
אתו מצרים׃ 8 ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרים יעקב ובניו בכר יעקב
ראובן׃ 9 ובני ראובן חנוך ופלוא
חצרון וכרמי׃ 10 ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן
הכנענית׃ 11 ובני לוי גרשון קהת
ומרארי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן
ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃
13 ובני יששכר תולע ופוה יוב
ושמרון׃ 14 ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל׃ 15 אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל
נפש בניו ובנתיו שלשים ושלשה׃
16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון
ערי וארודי ואלי׃ 17 ובני אשר ימנה
וישוה ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר ומלכיאל׃ 18 אלה בני זלפה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב שבע עשרה נפש׃ 19 בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנימן׃ 20 ויולד
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און׃
21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל
גרא נעמן אחי ארד ורפא׃
22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב
כל הנפש׃ 23 בני דן חושים׃
24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם׃ 25 אלה בני בלהה אשר נתן
לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל הנפש׃ 26 כל הבא ליעקב
מצרים יצאי ירכו מלבד נשי בני
יעקב כל נפש שישים וששה׃
27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפשת שנים כל נפש בית יעקב
הבאה מצרים׃ 28 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן׃ 29 ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל על צוארו
ויבך על צוארו עוד׃ 30 ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך חי׃ 31 ויאמר יוסף
אל אחיו ואל בית אביו אעלה
והגדתי לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו
אלי׃ 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי
מקנה היו צאנם ובקרם הביאו׃
33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם׃ 34 ואמרתם אנשי
מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
צאן׃

ויבא אל־בית־אל׃ 31 ויהי ־ אחרי אבדו אתו
ויבא ויקבר את־נבלתו בקבר אשר־נקבר־בו
אלישע׃ 32 כי־היה יהיה ־ כאשר־יבא דבר־
יהוה אשר־קרא־אל־מזבח בדבר־יהוה ואל־כל־
בתי־במות אשר בערי שמרון׃ 33 אך־מדע
אל־חטאת ירבעם אשר־החטיא את־ישראל
לא־סר מהם׃ 34 ויהי אחרי־כן ־ לא־סר
מבית ירבעם עד־כלותו מעל־פני האדמה׃
35 ויתר ־ דברי אביה ־ ואת־כל־אשר־עשה
הלא־הם כתובים ־ על־ספר דברי־הימים
למלכי ישראל׃ 36 ימי ־ אשר־מלך ־ יהואחז
שנתים ־ עשרה שנה׃ 37 ויעשה הרע
בעיני יהוה ־ לא־סר מחטאת ירבעם בן־
נבט אשר־החטיא את־ישראל׃ 38 ויתר
דבריו ־ וכל־אשר־עשה ־ הלא־הם כתובים
על־ספר דברי־הימים למלכי ישראל׃ 39 ויישכב
יהואחז ־ עם־אבתיו ־ ויקברו אתו בשמרון
ויחי יואש בנו תחתיו׃

6

1 ואלישע ־ חלה ־ את־חליו אשר־
ימות־בו ־ ובני־ישראל ־ יצאו ־ אל־ארם׃
2 ויהי ־ בעת ־ ההיא ־ ובני־מואב ־ באו
בארצה׃ 3 ויהי ־ אחרי־כן ־ ויגד ־ לאלישע
איש־האלהים ־ לאמר ־ הנה־נא ־ ידעתי
כי־אתה ־ איש־אלהים ־ ואלה ־ אנשים ־
הרבים ־ אל־תיראם׃ 4 ויאמר ־ אל־
אמציה ־ ויקרא־נא ־ אל־הר־הכרמל ־
ויבא ־ אל־אמציה ־ ויגד ־ לו ־ לאמר ־
אל־הר־הכרמל ־ אל־תיראם׃ 5 ויאמר
אל־אלישע ־ ויבא ־ אל־אמציה ־ ויגד ־
לו׃ 6 ויאמר ־ אל־אמציה ־ אל־נא ־ תירא
כי־אם־את־מי ־ אתה ־ ירא׃ 7 ויאמר
אל־אמציה ־ אל־נא ־ תירא ־ כי־אם־אנכי
אתך ־ ואל־תירא ־ מפני ־ כי־אם־אל־
אלהים ־ אנכי ־ אל־תירא׃ 8 ומלך ־ ארם
היה ־ נלחם ־ בישראל ־ ויועץ ־ אל־
עבדיו ־ לאמר ־ אל־מקום ־ פלני ־ אל־
תבו׃ 9 ויאמר ־ איש־האלהים ־ אל־
מלך־ישראל ־ לאמר ־ אל־תעבר ־ את־
המקום ־ הזה ־ כי־שם ־ ארם ־ ארבים׃
10 וישלח ־ מלך־ישראל ־ אל־המקום ־
אשר־אמר־לו ־ איש־האלהים ־ והזהרו
בו ־ ולא־פעם ־ ולא־שתים׃ 11 ותסער־
לבב ־ מלך־ארם ־ על־הדבר־הזה ־
ויקרא ־ אל־עבדיו ־ ויגד־נא ־ לי ־
מי־מאלי ־ אל־מלך־ישראל׃ 12 ויאמר
אחד ־ מעבדיו ־ לא־אדני ־ המלך ־
כי־אם־אלישע ־ הנביא ־ אשר־בישראל ־
יגיד ־ למלך־ישראל ־ את־הדברים ־
אשר־תדבר ־ בחדר ־ משכבך׃ 13 ויאמר
לכו ־ וראו ־ איה־הוא ־ ואשלח ־ ואקחנו
מזה ־ ויגד־לו ־ לאמר ־ הנה־הוא ־ בדתן׃
14 וישלח־שם ־ סוסים ־ ורכב ־ וחיל־כבד ־
ויבאו־שם ־ לילה ־ ויסבו ־ את־העיר׃
15 ויהי־ ־ כאור ־ ־ הבקר ־ ויצא ־ משרת־
איש־האלהים ־ ויראה ־ והנה־צבא ־ סוסים
ורכב ־ סביב ־ לעיר ־ ויאמר־לו ־ נערו ־
אהה ־ אדני ־ איכה ־ נעשה׃ 16 ויאמר
אל־תירא ־ כי־רבים ־ אשר־אתנו ־ מאשר־
אתם׃ 17 ויתפלל ־ אלישע ־ ויאמר ־
יהוה ־ פקח־נא ־ את־עיניו ־ ויפקח ־
יהוה ־ את־עיני ־ הנער ־ ויראה ־ והנה־
הר־מלא ־ סוסים ־ ורכב־אש ־ סביב ־
לאלישע׃ 18 וירדו אליו ־ הארמים ־
ויתפלל ־ אלישע ־ אל־יהוה ־ ויאמר ־
הך־נא ־ את־הגוי ־ הזה ־ בסנוורים ־
כדבר ־ אלישע׃ 19 ויאמר־להם ־ אלישע ־
לא־זה ־ הדרך ־ ולא־זו ־ העיר ־ לכו ־
אחרי ־ ואביאם ־ אל־האיש ־ אשר־תבקשון ־
ויולך ־ אתם ־ שמרונה׃ 20 ויהי ־ כאשר־
באו ־ שמרונה ־ ויאמר ־ אלישע ־ יהוה ־
פקח־נא ־ את־עיני ־ האנשים ־ האלה ־
ויפקח־יהוה ־ את־עיניהם ־ ויראו ־ והנם ־
בתוך ־ שמרונה׃ 21 ויאמר־אליהם ־ מלך־
ישראל ־ ־ אבי ־ אכה ־ אכה׃ 22 ויאמר
לא ־ תכה ־ הכית ־ שבים ־ בחרבך ־
ובקשתך ־ אשר־לא־אתה ־ תכה ־ לחם ־
ומים ־ לפניהם ־ ויאכלו ־ וישתו ־
וילכו ־ אל־אדניהם׃ 23 ויצא ־ הרבה ־
מחלה ־ לארם׃ 24 ויהי ־ אחרי־כן ־
ויקבץ־בן־הדד ־ מלך־ארם ־ את־כל־
מחנהו ־ ויעל ־ ויצר ־ אל־שמרון׃
25 ויהי־ ־ רעב ־ גדול ־ בשמרון ־
והנה־צרים ־ אותה ־ עד־היות ־
ראש־חמור ־ בשמנים ־ מאה ־ כסף ־
וחצי ־ הקב ־ חרי־יונים ־ בחמשים ־
כסף׃ 26 והמלך ־ עבר ־ על־ ־
החומה ־ ואשה ־ צעקה ־ אליו ־ לאמר ־
הושיעה ־ אדני ־ המלך׃ 27 ויאמר־לה ־
לא־יושיעך ־ יהוה ־ מאין ־ היקב ־
ומן־הגת׃ 28 ויאמר־לה ־ המלך ־
מה־לך ־ ותאמר ־ האשה ־ הזאת ־
אמרה־אלי ־ תני־את־בנך ־ ונאכלהו ־
היום ־ ואת־בני ־ נאכל־מחר׃ 29 ונבשל
את־בני ־ ונאכלהו׃ ותאמר־אלי ־ מחר ־
תני־את־בנך ־ ונאכלהו׃ 30 ויהי ־
כשמע ־ המלך ־ את־דברי ־ האשה ־ ויקרע
את־בגדיו ־ והוא־עבר ־ על־־ ־ החומה ־
ויראו־העם ־ והנה־שק ־ מבית ־ אל־בשרו׃
31 ויאמר ־ אם־יעמד ־ אלישע ־ בן־שפט ־
עליו ־ הראש ־ היום׃ 32 ואלישע ־ יושב ־
בביתו ־ והזקנים ־ יושבים ־ אתו ־ ויאמר
אל־אנשים ־ לפניו ־ הראיתם ־ כי־שלח ־
בן־המרצח ־ הזה ־ לכרות ־ את־ראשי ־
ראו ־ הדלת ־ וחזקתם ־ בה ־ הלא־קול ־
רגלי־אדניו ־ אחריו ־ מבית׃ 33 עודנו ־
מדבר ־ עמם ־ והנה־הנער ־ יורד ־ אליו ־
ויאמר ־ הנה־זאת ־ מאת־יהוה ־ אוחיל ־
ליהוה ־ עוד׃

בשביל אחיו בני עשו. 22 ויהי אחרי כן
ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה. 23 ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא.
24 וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו. 25 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. 26 והיה
זרעך כעפר הארץ ופרצת ים וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך.
27 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך.
28 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי. 29 ויירא ויאמר
מה נורא המקום הזה אין זאת כי אם בית
אלהים וזה שער השמים. 30 ויקם יעקב
בבקר בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו
וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה.
31 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה. 32 וידר
יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. 33 ושבתי
בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים
אבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

7 ויאמר יעקב אל בניו ואל כל
אנשי ביתו הסירו את האלהים הנכר
אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם.
2 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל העונה אותי ביום צרתי והיה עמדי
בדרך אשר הלכתי. 3 ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם וטמן יעקב אותם תחת האלה
אשר עם שכם. 4 ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
אחרי בני יעקב. 5 ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען הוא בית אל הוא ואל כל העם
אשר עמו. 6 ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו. 7 ותמת דבורה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות. 8 וירא אלהים
אל יעקב עוד פעם בבאו מפדן ארם
ויברך אתו. 9 ויאמר אלהים אליו אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה
ממך ומלכים מחלציך יצאו. 10 והארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה
ולזרעך אחרי כן אתן את הארץ. 11 ויעל
מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו
ויצק יעקב מצבה אבן ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן. 12 ויקרא יעקב שם
המקום אשר דבר אתו אלהים בית אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה. 13 ויעל
ישראל מעל אתו המקום אשר דבר אתו
אלהים. 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר
דבר אתו אלהים מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן. 15 ויקרא יעקב
שם המקום אשר דבר אתו אלהים בית אל
ושם העיר לראשונה לוז. 16 ויסעו מבית
אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה
ותלד רחל ותקש בלדתה. 17 ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
גם זה לך בן. 18 והי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין.
19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
בית לחם. 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה.
21 ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר.
22 והי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן ושכב את בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר.
23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר וזבולן. 24 בני רחל
יוסף ובנימין. 25 ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי. 26 ובני זלפה שפחת לאה
גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו
בפדן ארם. 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו
ממרא קרית הארבע אשר גר שם אברהם
ויצחק. 28 וימי יצחק מאה שנה
ושבעים שנה. 29 ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו.

8

ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר.
2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת
צבעון החוי. 3 ובשמת בת ישמעאל אחות
נבית. 4 ותלד עדה לעשו את אליפז
ובשמת ילדה את רעואל. 5 ואהליבמה
ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח
אלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון
אשת עשו אשר ילד לו בארץ כנען.
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בתיו
ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קניו אשר רכש בארץ כנען
וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו. 7 כי היה
רכושם רב מלשבת יחדו וארץ מגוריהם
לא יכלה לשאת אותם מפני מקנהם.
8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום.
9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר.
10 אלה שמות בני עשו עדה אשת עשו
אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת
אשת עשו. 11 ויהי בני אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז. 12 ותמנע פילגש אליפז
בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני
עדה אשת עשו. 13 ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו.
14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת
צבעון אם ענה אשת עשו ותלד לעשו את
היעוש ואת היעלם ואת קרח. 15 אלופי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז.
16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק
אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה.
17 ואלה שמות בני רעואל בן עשו אלוף
נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה
אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני
בשמת אשת עשו. 18 ואלה בני אהליבמה
בת ענה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו. 19 אלה בני עשו הוא אדום
ואלה אלופם. 20 בני שעיר החרי יושבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה. 21 ודישן
ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר
בארץ אדום. 22 ויהי בני לוטן חרי והימם
ואחות לוטן תמנע. 23 ואלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם. 24 ואלה
בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא
את הימים במדבר בהיותו רעה את אתנות
אביו צבעון. 25 ואלה בני ענה דישן
ואהליבמה בת ענה. 26 ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרן. 27 אלה בני
אצר בלהן וזעון ועקן. 28 אלה בני דישן
עוץ וארן. 29 אלה אלופי חרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה.
30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלופי חרי לאלופיהם בארץ שעיר.
31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל. 32 ויבלע
בלע בן בעור ושם עיר נפו. 33 וימת בלע
וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה.
34 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני. 35 וימת חושם וימלך תחתיו הדד
בן בדד המכה מידין בשדה מואב ושם עיר
נפו ואביט. 36 וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה. 37 וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות הנהר. 38 וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור.
39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו
הדר ושם עיר פעי ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב. 40 ואלה שמות
אלופי עשו למשפחתם למקומתם בשמותם
אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת
41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר
אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום לשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי
אדום. 43 ויגוע יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען. 44 ויחי יעקב בכל ארץ כנען
ויגש אליו יוסף את אביו לגור בארץ
מצרים. 45 ויגש יוסף לבשר אביו ויגש
גם הוא ויגש אל יוסף בנו לאמר.
46 ויגש יוסף לבשר אביו לגור בארץ
גשן ויגיעו את ארץ גשן. 47 ויגש יוסף
את אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב
את פרעה. 48 ויאמר פרעה אל יעקב
כמה ימי שני חייך. 49 ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי מאה שלשים
שנה מעט ורעים היו ימי חיי ולא
השיגו את ימי חיי אבתי בימי מגוריהם.
50 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני
פרעה. 51 ויגש יוסף אביו לפני פרעה
ויאמר אליו אבי ואחי באו מארץ כנען
הנה בצאן ובבקר אשר להם הביאו.
52 ועתה הנה אנחנו בארץ גשן לרעות
אשר לך ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך. 53 ארץ מצרים
לפניך הוא הטב את אביך ואת אחיך
ישבו את ארץ רעמסס כאשר צוה פרעה.
54 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף.
55 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מרעב. 56 ויוסף כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויביא יוסף את הכסף בית פרעה.
57 וכל הכסף נתם יוסף בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף בית פרעה.

50 מעבר לירדן ירחו׳ ויהושע בן נון, לאמר׳ 1 דבר
אל בני ישראל׳ ואמרת אליהם׳ כי תעברו את הירדן
אל ארץ כנען׳

8

2 והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם׳ ואבדתם
את כל מסכותם׳ ואת כל צלמי בשתם׳ ואת כל במותם
תאבדו׳ 3 והתנחלתם את הארץ׳ ושבתם בה׳ כי לי
נתתי את הארץ׳ לרשת אותה׳ 4 ובזרחתם׳ ביום
אשר תעברו׳ את הירדן׳ תקימו לכם׳ את האבנים׳
האלה׳ אשר אני מצוה אתכם׳ היום׳ בהר עיבל׳
ושדתה׳ בשיד׳ 5 ובנית׳ שם׳ מזבח׳ לה׳ אלהיך׳
מזבח אבנים׳ לא תניף׳ עליהם׳ ברזל׳ 6 אבנים׳
שלמות׳ תבנה׳ את מזבח׳ לה׳ אלהיך׳ והעלית׳
עליו׳ עולות׳ לה׳ אלהיך׳ 7 וזבחת׳ שלמים׳ ואכלת
שם׳ ושמחת׳ לפני׳ ה׳ אלהיך׳ 8 וכתבת׳ על׳
האבנים׳ את כל׳ דברי׳ התורה׳ הזאת׳ באר היטב׳
9 ויאמר׳ יהושע׳ אל׳ העם׳ הקהל׳ את עם׳
ישראל׳ לאמר׳ הנערים׳ אשר׳ לא׳ ידעו׳ את׳
הדבר׳ הזה׳ שמעו׳ ויראו׳ את׳ ה׳ אלהיכם׳
כל׳ הימים׳ אשר׳ אתם׳ חיים׳ על׳ האדמה׳
אשר׳ אתם׳ עברים׳ את הירדן׳ לרשתה׳ 10 ויאמר׳
יהושע׳ אל׳ העם׳ התקדשו׳ למחר׳ ה׳ יעשה׳
בתוככם׳ מופתים׳ 11 ויאמר׳ יהושע׳ אל׳ הכהנים׳
לאמר׳ שאו׳ את׳ ארון׳ הברית׳ ועברו׳ לפני׳
העם׳ 12 ויקחו׳ הכהנים׳ את׳ ארון׳ הברית׳
ויעברו׳ לפני׳ העם׳ 13 ויהי׳ כאשר׳ נשאו׳
הכהנים׳ את׳ ארון׳ הברית׳ ויעמדו׳ בתוך׳ הירדן׳
ומי׳ הירדן׳ נכרתו׳ מלמעלה׳ ויעמדו׳ נד׳ אחד׳
14 ויהי׳ בהעבר׳ העם׳ את הירדן׳ ואת׳ הכהנים׳
נשאי׳ ארון׳ הברית׳ לפני׳ העם׳ 15 וכאשר׳
באו׳ נשאי׳ הארון׳ עד הירדן׳ והכהנים׳ נשאי׳
הארון׳ רגלי׳ הכהנים׳ נטבלו׳ בקצה׳ המים׳
16 והמים׳ הירדים׳ מלאים׳ על כל׳ גדותיו׳
כל׳ ימי׳ קציר׳ 17 ויעמדו׳ הכהנים׳ נשאי׳
הארון׳ בתוך׳ הירדן׳ הכין׳ עד׳ תם׳ כל׳ הגוי׳
אשר׳ עברו׳ את הירדן׳ 18 ויהי׳ כאשר׳ תמו׳
הכהנים׳ נשאי׳ הארון׳ מתוך׳ הירדן׳ כפות׳
רגלי׳ הכהנים׳ בחרבה׳ ויעלו׳ מתוך׳ הירדן׳
ויהי׳ ברגע׳ שדרכו׳ כפות׳ רגלי׳ הכהנים׳
אל׳ היבשה׳ ויפלו׳ מי׳ הירדן׳ אל׳ מקומו׳
ויהלכו׳ כתמול׳ שלשום׳ על׳ כל׳ גדותיו׳
19 ויעלו׳ העם׳ מן הירדן׳ בעשור׳ לחדש׳
הראשון׳ ויחנו׳ בגלגל׳ בקצה׳ מזרח׳ ירחו׳
20 ואת׳ שתים׳ עשרה׳ האבנים׳ אשר׳ לקחו׳
מן הירדן׳ הקים׳ יהושע׳ בגלגל׳ 21 ויאמר׳
אל׳ בני׳ ישראל׳ לאמר׳ כי׳ ישאלו׳ בניכם׳
מחר׳ לאמר׳ מה׳ האבנים׳ האלה׳ 22 והודעתם׳
לבניכם׳ לאמר׳ יבש׳ ישראל׳ את הירדן׳
הזה׳ בחרבה׳ 23 אשר׳ הוביש׳ ה׳ אלהיכם׳
את מי הירדן׳ מלפניכם׳ עד׳ עברכם׳ כאשר׳
עשה׳ ה׳ אלהיכם׳ לים׳ סוף׳ אשר׳ הוביש׳
מלפנינו׳ עד׳ עברנו׳ 24 למען׳ דעת׳ כל׳
עמי׳ הארץ׳ את׳ יד׳ ה׳ כי׳ חזקה׳ הוא׳
למען׳ יראת׳ את׳ ה׳ אלהיכם׳ כל׳ הימים׳

אל ארץ מצרים ויאמר אליהם אל תרעו כי לשלום
אתם בא אל אביכם ואל תרגזו בדרך׃ 50 ויעבר יוסף
אחרי כן ויגש כל עבדי אביו אליו׃ 51 ויאמר אליהם
יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ 52 ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב׃ 53 ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם וידבר אתם על לבם׃ 54 ויהי
יוסף בן מאת שנה׃ 55 וירא יוסף לבני אפרים שלשים
גם בני מכיר בן מנשה נולדו על ברכי יוסף׃ 56 ויקרא
יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענותו מפניו׃

9

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ 2 הקבצו
ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל אביכם׃ 3 ראובן
בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
4 פחז כמים אל תותר כי עלה יצועי אביך אז חללת
יצועי עלה׃ 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי
באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ 7 ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו
לך בני אביך׃ 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ 10 לא יסור שבט
מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים׃ 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני
אתנו כבס בין לבשו ודם ענבים סותה עינים׃
12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ 13 זבולן
לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות ויכתו צידן׃
14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ 15 וירא
מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל
ויהי למס עבד׃ 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃
17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ 18 לישועתך קויתי יהוה׃
19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ 20 מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ 21 נפתלי אילה שלחה
האמר נותן אמרי שפר׃ 22 בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ 23 וימררהו וירבו
וישטמהו בעלי חצים׃ 24 ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל׃ 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת
שדים ורחם׃ 26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו׃ 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל׃ 28 כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר להם אביהם וברך אותם איש
כברכתו ברך אותם׃ 29 ויצו אותם ויאסף אל עמיו
קברו אל אבתי אל המערת אשר בשדה עפרן החתי׃
30 במערת השדה אשר על פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת
קבר׃ 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה׃ 32 מקנה השדה והמערת אשר בו מאת בני חת׃
33 ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 50 ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו׃ 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל׃
3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
וישאו אתו מצרים שבעים יום׃ 4 ויעברו ימי בכיתו
ויעבר יוסף אל בית פרעה לאמר׃ 5 אבי השבעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען׃ 6 ויאמר פרעה על אבתיך כאשר השבעך׃
7 ויעל יוסף לקבר אביו ויעל אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ 8 וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן׃ 9 ויעל עמו גם רכב וגם פרשים היה המחנה
כבד מאד׃ 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים׃ 11 וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן׃ 12 ויעשו בניו לו כן צוה אתם
כן עשו׃ 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני
ממרא׃ 14 וישב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העלים
אתו לקבר אביו אחרי קברו את אביו׃ 15 וירא
אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו
יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו
אתו׃ 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר׃ 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך׃ 18 ויבכו יוסף בדברם
אליו׃ 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני׃ 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב׃
21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אתם וידבר על לבם׃ 22 וישב יוסף במצרים
הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנים׃ 23 וירא
יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
נולדו על ברכי יוסף׃ 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי
מזה׃ 26 וימת יוסף בן מאת שנים ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים׃

ᚩᚩᚩᚩᚩ ᚩᚩᚩᚩᚩ

מנה נשמתם
42 ומ, ומלא מים ומלא אש, וכל אשר בהם, ומלא
ים ויבש, ומלא מים ומלא יבשה, ומלא מים ומלא
ארץ, ומלא מים ומלא אדם, ומלא מים ומלא בהמה,
ומלא מים ומלא רמש, ומלא מים ומלא עוף השמים,
ומלא מים ומלא כל אשר בו, ומלא מים ומלא כל
אשר בים, ומלא מים ומלא כל אשר בארץ, ומלא
מים ומלא כל אשר בשמים, ומלא מים ומלא כל
אשר בתהום, ומלא מים ומלא כל אשר בים, ומלא
מים ומלא כל אשר בארץ, ומלא מים ומלא כל אשר
בשמים, ומלא מים ומלא כל אשר בתהום, ומלא
מים ומלא כל אשר בים, ומלא מים ומלא כל אשר
בארץ, ומלא מים ומלא כל אשר בשמים, ומלא מים
ומלא כל אשר בתהום, ומלא מים ומלא כל אשר
בים, ומלא מים ומלא כל אשר בארץ, ומלא מים
ומלא כל אשר בשמים, ומלא מים ומלא כל אשר
בתהום, ומלא מים ומלא כל אשר בים, ומלא מים

מלאכתם׃ ולא יבוא אל־הבית אשר־
בו־מת׃ 53 ומדבר אל־משה לאמר׃ דבר
אל־בני ישראל ולקחו מאתם׃ כל־איש
אשר־נדבו לבו תקחו־את־תרומתי׃ 54 וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם׃ זהב ׀ וכסף ׀
ונחשת׃

12

ותדבר מרים ואהרן במשה׃ על־אודות
האשה ׀ הכושית אשר לקח כי־אשה כושית
לקח׃ 2 ויאמרו הרק אך־במשה דבר־יהוה
הלא גם־בנו דבר׃ ויהוה שמע׃ 3 והאיש
משה ענו מאד׃ מכל ׀ האדם׃ אשר על־פני
האדמה׃ 4 ויאמר יהוה ׀ פתאם אל־משה
ואל־אהרן ואל־מרים׃ צאו ׀ שלשתכם
אל־אהל מועד׃ ויצאו ׀ שלשתם׃ 5 וירד
יהוה בעמוד ענן׃ ויעמד פתח האהל׃
ויקרא אהרן ומרים׃ ויצאו ׀ שניהם׃
6 ויאמר שמעו־נא דברי׃ אם־יהיה נביאכם
יהוה׃ במראה אליו׃ בחלום אדבר־בו׃
7 לא־כן עבדי משה׃ בכל־ביתי נאמן הוא׃
8 פה־אל־פה אדבר־בו׃ ומראה ולא בחידות׃
ותמונת יהוה יביט׃ ומדוע לא יראתם
לדבר׃ בעבדי׃ במשה׃ 9 ויחר־אף יהוה
בם׃ וילך׃ 10 והענן סר מעל האהל׃
והנה מרים׃ צרעת כשלג׃ ויפן אהרן
אל־מרים׃ והנה׃ צרועה׃ 11 ויאמר אהרן
אל־משה׃ בי אדני׃ אל־נא תשת עלינו
חטאה׃ אשר נואלנו׃ ואשר חטאנו׃
12 אל־נא תהי כמת׃ אשר בצאתו
מרחם אמו׃ ויאכל׃ חצי בשרו׃ 13 ויצעק
משה׃ אל־יהוה׃ לאמר׃ אל־נא רפא
נא־לה׃ 14 ויאמר יהוה׃ אל־משה׃ ואביה
ירק׃ בפניה׃ הלא תכלם׃ שבעת ימים׃
תסגר׃ מחוץ׃ למחנה׃ ואחר׃ תאסף׃
15 ותסגר׃ מרים׃ מחוץ׃ למחנה׃ שבעת
ימים׃ והעם׃ לא־נסע׃ עד־האסף׃
מרים׃ 16 ואחר׃ נסעו׃ העם׃ מחצרות׃
ויחנו׃ במדבר׃ פארן׃

13

ויאמר׃ יהוה׃ אל־משה׃ לאמר׃
שלח־לך׃ אנשים׃ ויתרו׃ ארץ־כנען׃
אשר׃ אני׃ נתן׃ לבני׃ ישראל׃ איש׃
אחד׃ איש׃ אחד׃ תשלחו׃ בכל־מטה׃
אבתם׃ תשלחו׃ נשיא׃ בתוכם׃
2 ויקרא׃ משה׃ מדבר׃ פארן׃ על־פי׃
יהוה׃ כל־אנשים׃ ראשי׃ בני־ישראל׃
הם׃ 3 ויהי׃ אחרי׃ כן׃ ויסע׃
משה׃ מחצרות׃ מדבר׃ פארן׃ ויחנו׃
בקדש׃ ויהי׃ אנשי׃ המלכים׃ אשר׃
שלח׃ משה׃ לרגל׃ את־הארץ׃ ויקרא׃
משה׃ להושע׃ בן־נון׃ יהושע׃ 4 ויעל׃
אל־הר׃ הנגב׃ ובא׃ עד־חברון׃
ושם׃ אחימן׃ ששי׃ ותלמי׃ ילדי׃
הענק׃ 5 ויקרא׃ לנחל׃ אשכל׃ ויכרתו
משם׃ זמורה׃ ואשכול׃ אחד׃ ענבים׃
ויקחו׃ במוטה׃ שנים׃ איש׃ ומן־
הרמנים׃ ומן־התאנים׃ 6 (Geenna g1067)
המקום׃ אשר׃ שלחו׃ בני־ישראל׃ ויבאו׃
עד־נחל׃ אשכול׃ וכרתו׃ משם׃ זמורת׃
האשכול׃ עם׃ אחת׃ ויקחו׃ מרמנים׃
ומן־התאנים׃ 7 ויקרא׃ מקום׃ ההוא׃
נחל׃ אשכול׃ על־פי׃ הזמורה׃ אשר׃
כרתו׃ משם׃ בני׃ ישראל׃ 8 ויעלו׃
בנגב׃ ויבא׃ עד־חברון׃ ושם׃
אחימן׃ ששי׃ ותלמי׃ ילדי׃ הענק׃
וחברון׃ שבע׃ שנים׃ נבנתה׃ לפני׃
צען׃ מצרים׃ 9 ויבאו׃ עד־נחל׃
אשכול׃ וכרתו׃ משם׃ זמורה׃ ואשכול׃
אחד׃ וישאהו׃ במוט׃ שנים׃ מן־
האנשים׃ ומן־הרמנים׃ ומן־התאנים׃
10 ויקרא׃ את־שם׃ המקום׃ ההוא׃
נחל׃ אשכול׃ על־דבר׃ האשכול׃
אשר׃ כרתו׃ משם׃ בני׃ ישראל׃
11 ויהי׃ מקץ׃ ארבעים׃ יום׃ ויבאו׃
מתור׃ הארץ׃ 12 ויאמרו׃ אליו׃ ויאמרו׃
לאמר׃ באנו׃ אל־הארץ׃ אשר׃
שלחתנו׃ וגם׃ זבת׃ חלב׃ ודבש׃
הוא׃ וזאת׃ פרי׃ 13 אך׃ כי־עז׃
העם׃ היושב׃ בארץ׃ והערים׃
בצרות׃ גדלות׃ מאד׃ וגם׃ ילדי׃
הענק׃ ראינו׃ שם׃ 14 עמלק׃ יושב׃
בארץ׃ הנגב׃ והחתי׃ והיבוסי׃
והאמרי׃ יושב׃ בהר׃ וכנעני׃
יושב׃ על־יד׃ הים׃ ועל־יד׃
הירדן׃ 15 וכלב׃ הקריב׃ אל־
פני׃ משה׃ ויאמר׃ נעלה׃ נעלה׃
וירשנו׃ אתה׃ כי׃ יכול׃ נוכל׃
לה׃ 16 ואנשים׃ אשר׃ עלו׃
עמו׃ אמרו׃ לא׃ נוכל׃ לעלות׃
אל־העם׃ כי׃ חזק׃ הוא׃ ממנו׃
17 ויוצא׃ דבה׃ את־הארץ׃
אשר׃ תרו׃ אותה׃ אל־משה׃
לאמר׃ הארץ׃ אשר׃ עברנו׃ בה׃
לתור׃ אותה׃ ארץ׃ אכלת׃
יושביה׃ הוא׃ וכל־העם׃
אשר׃ ראינו׃ בתוכה׃ אנשי׃
מדות׃ 18 ושם׃ הנפלים׃ בני׃
ענק׃ מן־הנפלים׃ ונהי׃ בעינינו׃
כחגבים׃ וכן׃ היינו׃ בעיניהם׃
19 ויאמר׃ לנפש׃ נפש׃ אחת׃
לנו׃ תחת׃ אבינו׃ אנכי׃ ואיש׃
אחד׃ אחד׃ נשיא׃ הוא׃ בתוכם׃
20 ועתה׃ מה־אתם׃ ראו׃ ארץ׃
אשר׃ אתם׃ יושבים׃ בה׃ הטובה׃
היא׃ ורבתם׃ חזקתם׃ ולקחתם׃
מפרי׃ הארץ׃ 21 והמה׃ עלו׃
ויחפרו׃ את־הארץ׃ ממדבר׃
צין׃ עד־רחב׃ לבא׃ חמת׃
22 ויעלו׃ בנגב׃ ויבא׃ עד־חברון׃
ושם׃ אחימן׃ ששי׃ ותלמי׃
ילדי׃ הענק׃ וחברון׃ שבע׃
שנים׃ נבנתה׃ לפני׃ צען׃
מצרים׃ 23 ויבאו׃ עד־נחל׃
אשכול׃ וכרתו׃ משם׃ זמורה׃
ואשכול׃ אחד׃ וישאהו׃ במוט׃
בשנים׃ ומן־הרמנים׃ ומן־
התאנים׃ 24 למקום׃ ההוא׃ קרא׃
נחל׃ אשכול׃ על־דבר׃ האשכול׃
אשר׃ כרתו׃ משם׃ בני׃ ישראל׃
25 ומקץ׃ ארבעים׃ יום׃ ישבו׃
מחתר׃ הארץ׃ 26 ויבאו׃ ויבאו׃
אל־משה׃ ואל־אהרן׃ ואל־כל־עדת׃
בני׃ ישראל׃ המדבר׃ קדשה׃
ויביאו׃ אותם׃ דבר׃ ואת־כל־העדה׃
ויראום׃ את־פרי׃ הארץ׃ 27 ויספרו׃
לו׃ ויאמרו׃ באנו׃ אל־הארץ׃
אשר׃ שלחתנו׃ וגם׃ זבת׃ חלב׃
ודבש׃ הוא׃ וזאת׃ פריה׃ 28 אך׃
כי־עז׃ העם׃ היושב׃ בארץ׃
והערים׃ בצרות׃ גדלות׃ מאד׃
וגם׃ ילדי׃ הענק׃ ראינו׃ שם׃
עמלק׃ יושב׃ בארץ׃ הנגב׃
והחתי׃ והיבוסי׃ והאמרי׃
יושב׃ בהר׃ והכנעני׃
יושב׃ על־יד׃ הים׃ ועל־יד׃
הירדן׃ 29 עמלק׃ יושב׃ בארץ׃
הנגב׃ והחתי׃ והיבוסי׃
והאמרי׃ יושב׃ בהר׃
והכנעני׃ יושב׃ על־יד׃
הים׃ ועל־יד׃ הירדן׃
30 וילב׃ כלב׃ את־העם׃
אל־משה׃ ויאמר׃ עלה׃
נעלה׃ וירשנו׃ אתה׃
כי׃ יכול׃ נוכל׃ לה׃
31 והאנשים׃ אשר׃ עלו׃
עמו׃ אמרו׃ לא׃ נוכל׃
לעלות׃ אל־העם׃
כי־חזק׃ הוא׃ ממנו׃
32 ויוצאו׃ דבת׃ הארץ׃
אשר׃ תרו׃ אותה׃
אל־בני׃ ישראל׃
לאמר׃ הארץ׃
אשר׃ עברנו׃ בה׃
לתור׃ אותה׃ ארץ׃
אכלת׃ יושביה׃
הוא׃ וכל־העם׃
אשר׃ ראינו׃
בתוכה׃ אנשי׃
מדות׃ 33 וראינו׃
שם׃ את־הנפלים׃
בני׃ ענק׃
מן־הנפלים׃
והיינו׃ בעינינו׃
כחגבים׃ וכן׃
היינו׃ בעיניהם׃
לא׃ יכול׃
לבא׃ אל־
הארץ׃ אשר׃
עברנו׃ בה׃
לתור׃ אותה׃
ויקרא׃ כל־
העדה׃ ותתן׃
קולם׃ ויבכו׃
העם׃ בלילה׃
ההוא׃ 2 וילנו׃
על־בני׃ ישראל׃
ויאמרו׃ אליהם׃
כל־העדה׃ מי־
יתן׃ מתנו׃
בארץ׃ מצרים׃
או׃ במדבר׃
הזה׃ מי־יתן׃
מתנו׃ 3 ולמה׃
יהוה׃ מביא׃
אותנו׃ אל־
הארץ׃ הזאת׃
לנפל׃ בחרב׃
נשינו׃ וטפנו׃
יהיו׃ לבז׃
הלוא׃ טוב׃
לנו׃ שוב׃
מצרימה׃
4 ויאמר׃ איש׃
אל־אחיו׃
נתנה׃ ראש׃
ונשובה׃
מצרים׃
5 ויפל׃
משה׃ ואהרן׃
לפני׃ כל־
קהל׃ עדת׃
בני׃ ישראל׃
6 ויהושע׃
בן־נון׃
וכלב׃
בן־יפנה׃
מן־התרו׃
את־הארץ׃
קרעו׃
בגדיהם׃
7 ויאמרו׃
אל־כל־
עדת׃
בני׃
ישראל׃
לאמר׃
הארץ׃
אשר׃
עברנו׃
בה׃
לתור׃
אותה׃
ארץ׃
טובה׃
מאד׃
מאד׃
8 אם־
חפץ׃
בנו׃
יהוה׃
והביא׃
אותנו׃
אל־
הארץ׃
הזאת׃
ונתנה׃
לנו׃
ארץ׃
אשר׃
היא׃
זבת׃
חלב׃
ודבש׃
9 אך׃
יהוה׃
אל־תמרדו׃
ואתם׃
אל־תיראו׃
את־עם׃
הארץ׃
כי׃
לחמנו׃
הם׃
סר׃
צלם׃
מעליהם׃
ויהוה׃
אתנו׃
אל־
תיראם׃
10 ותאמר׃
כל־העדה׃
לרגום׃
באבנים׃
ובכבוד׃
יהוה׃
נראה׃
אל־כל־
בני׃
ישראל׃
11 ויאמר׃
יהוה׃
אל־משה׃
עד־אנה׃
ינאצני׃
העם׃
הזה׃
ועד־אנה׃
לא־
יאמינו׃
בי׃
בכל׃
האתות׃
אשר׃
עשיתי׃
בקרבו׃
12 אכנו׃
בדבר׃
ואורשנו׃
ואעשה׃
אותך׃
לגוי׃
גדול׃
ועצום׃
ממנו׃
13 ויאמר׃
משה׃
אל־יהוה׃
ושמעו׃
מצרים׃
כי׃
העלית׃
בכחך׃
מתוכם׃
14 ואמרו׃
אל־יושב׃
הארץ׃
הזאת׃
שמעו׃
כי־אתה׃
יהוה׃
בקרב׃
העם׃
הזה׃
אשר׃
עין׃
בעין׃
נראה׃
יהוה׃
ועננך׃
עמד׃
עליהם׃
ובעמוד׃
ענן׃
אתה׃
הולך׃
לפניהם׃
יומם׃
ובעמוד׃
אש׃
לילה׃
15 והמתת׃
כאיש׃
אחד׃
את־העם׃
הזה׃
ואמרו׃
הגוים׃
אשר׃
שמעו׃
את־
שמעך׃
לאמר׃
16 מבלתי׃
יכולת׃
יהוה׃
להביא׃
את־העם׃
הזה׃
אל־
הארץ׃
אשר׃
נשבע׃
לתתה׃
לה׃
וישחטם׃
במדבר׃
17 ועתה׃
יגדל׃
נא׃
כח׃
אדני׃
כאשר׃
דברת׃
לאמר׃
18 יהוה׃
ארך׃
אפים׃
ורב־
חסד׃
נשא׃
עון׃
ופשע׃
ונקה׃
לא׃
ינקה׃
פקד׃
עון׃
אבות׃
על־
בנים׃
על־
שלשים׃
ועל־
רבעים׃
19 סלח׃
נא׃
לעון׃
העם׃
הזה׃
כגדל׃
חסדך׃
וכאשר׃
נשאת׃
לעם׃
הזה׃
ממצרים׃
ועד׃
הנה׃
20 ויאמר׃
יהוה׃
סלחתי׃
כדברך׃
21 ואולם׃
חי־אני׃
אם־
יראו׃
כל־
הארץ׃
22 אנשים׃
המראים׃
את־כבודי׃
ואת־
אותתי׃
אשר׃
עשיתי׃
במצרים׃
ובמדבר׃
וינסו׃
אתי׃
זה׃
עשרת׃
פעמים׃
ולא׃
שמעו׃
בקולי׃
23 אם־
יראו׃
את־
הארץ׃
אשר׃
נשבעתי׃
לאבתם׃
וכל־
מנאצי׃
לא׃
יראוה׃
24 ועבדי׃
כלב׃
עקב׃
היה׃
רוח׃
אחרת׃
עמו׃
ומלא׃
אחרי׃
והביאתיו׃
אל־
הארץ׃
אשר׃
בא׃
שמה׃
וזרעו׃
יורשנה׃
25 והעמלק׃
והכנעני׃
יושב׃
בעמק׃
מחר׃
פנו׃
ונסעו׃
לכם׃
המדבר׃
דרך׃
ים־
סוף׃
26 וידבר׃
יהוה׃
אל־
משה׃
ואל־
אהרן׃
לאמר׃
27 עד־
מתי׃
לעדה׃
הרעה׃
הזאת׃
אשר׃
הם׃
מלינים׃
עלי׃
את־
תלונות׃
בני׃
ישראל׃
אשר׃
הם׃
מלינים׃
עלי׃
שמעתי׃
28 אמר׃
אלהם׃
חי־אני׃
נאם־
יהוה׃
אם־
לא׃
כאשר׃
דברתם׃
באזני׃
כן׃
אעשה׃
לכם׃
29 פגריכם׃
יפלו׃
במדבר׃
הזה׃
וכל־
פקדיכם׃
לכל־
מספרכם׃
מבן־
עשרים׃
שנה׃
ומעלה׃
אשר׃
הלינתם׃
עלי׃
30 אם־
אתם׃
תבאו׃
אל־
הארץ׃
אשר׃
נשאתי׃
את־
ידי׃
לשכן׃
אתכם׃
בה׃
כי׃
אם־
כלב׃
בן־
יפנה׃
ויהושע׃
בן־
נון׃
31 וטפכם׃
אשר׃
אמרתם׃
לבז׃
יהיו׃
והבאתי׃
אתם׃
וידעו׃
את־
הארץ׃
אשר׃
מאסתם׃
בה׃
32 ופגריכם׃
אתם׃
יפלו׃
במדבר׃
הזה׃
33 ובניכם׃
יהיו׃
רעים׃
במדבר׃
ונשאו׃
את־
זנותיכם׃
עד־
תם׃
פגריכם׃
במדבר׃
34 כמספר׃
הימים׃
אשר׃
רגלתם׃
את־
הארץ׃
ארבעים׃
יום׃
יום׃
לשנה׃
יום׃
לשנה׃
תשאו׃
את־
עונתיכם׃
ארבעים׃
שנה׃
35 אני׃
יהוה׃
דברתי׃
אם־
לא׃
זאת׃
אעשה׃
לכל׃
העדה׃
הרעה׃
הזאת׃
הנועדים׃
עלי׃
בזאת׃
יתמו׃
ובמות׃
ימותו׃
36 ואנשי׃
מרגלים׃
אשר׃
שלח׃
משה׃
לתור׃
את־
הארץ׃
ושבו׃
ויגרו׃
את־
כל־
העדה׃
עליו׃
בהוציא׃
דבה׃
על־
הארץ׃
37 המוציאים׃
דבת׃
הארץ׃
רעה׃
מתו׃
בנגע׃
לפני׃
יהוה׃
38 ויהושע׃
בן־
נון׃
וכלב׃
בן־
יפנה׃
חיו׃
מאנשים׃
ההם׃
39 וידבר׃
משה׃
את־
הדברים׃
האלה׃
אל־
כל־
בני׃
ישראל׃
ויתאבלו׃
העם׃
מאד׃
40 ויקמו׃
בבקר׃
ויעלו׃
אל־
ראש׃
ההר׃
לאמר׃
הנה׃
אנחנו׃
עלינו׃
אל־
המקום׃
אשר׃
אמר׃
יהוה׃
כי׃
חטאנו׃
41 ויאמר׃
משה׃
אל־
מה׃
זה׃
אתם׃
עברים׃
את־
פי׃
יהוה׃
והוא׃
לא׃
יצלח׃
42 אל־
תעלו׃
פן־
תנגף׃
לפני׃
אויביכם׃
כי׃
אין׃
יהוה׃
בקרבכם׃
43 כי׃
העמלקי׃
והכנעני׃
שם׃
לפניכם׃
ונפלתם׃
בחרב׃
כי׃
על־כן׃
שבתם׃
מאחרי׃
יהוה׃
ויהוה׃
לא׃
יהיה׃
עמכם׃
44 ויעפלו׃
לעלות׃
אל־
ראש׃
ההר׃
גם־
הם׃
ארון׃
ברית׃
יהוה׃
ומשה׃
לא׃
מש׃
מקרב׃
המחנה׃
45 וירד׃
העמלקי׃
והכנעני׃
אשר׃
יושב׃
בהר׃
ההוא׃
ויכום׃
ויכתום׃
עד־
החרמה׃

אל אדני מחה אל אדני מחה אל אדני, מחה אל
אל אדני מחה אל אדני מחה אל אדני מחה 54 מחה אל אדני אל אדני מחה אל אדני מחה
אל אדני מחה אל אדני מחה אל אדני מחה אל אדני מחה אל אדני מחה

12 אמר ה׳ צבאות אם ישוב ויבחן
בצורף כסף וזהב וטהר את בני לוי
וזקקם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה 13 ועריבה
ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות
14 וקרבתי אליכם למשפט
ולמגיד מהר בבשפים ונאפים
מעשקי שכר אלמנה ויתום
ומטי גר ולא יראו אותי אמר
יהוה צבאות 15 כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם
מימי אבותיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב 17 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם
במה קבעגוך המעשר והתרומה
18 אתם נארים בארור הגוי כלו
קבעים אותי 19 הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר ויהי טרף
בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם את
ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די 20 ואגערה
בעבורכם ולא ישחית לכם את
פרי האדמה ולא תשכל גפנכם
בשדה אמר יהוה צבאות 21 ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם
ארץ חפץ אמר יהוה צבאות
22 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה דברנו עליך אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית
מפני יהוה צבאות 23 ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע
גם בחנו אלהים ויפלטו 24 אז
נדברו יראי יהוה איש אל רעהו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו 25 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אשר אני עשה סגלה וחמלתי
אותם כאשר יחמל איש על בנו
העבד אותו 26 ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו

15 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשע קש
ולהט אותם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעזב להם שרש
וענף 2 ולכם יראי שמי יזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק 3 ועסתם
רשעים כי יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר אני עשה אמר
יהוה צבאות 4 זכרו תורת משה
עבדי אשר צויתי אתו בחרב על
כל ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא 6 והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבותם פן
אבוא והכיתי את הארץ חרם
7 כי אם אין אמר אל אליה
הנביא ברכה אמרים אמרו אל
אל מי אמר אל אליה הנביא הנמס
הלב מי אמר אל 8 אליה אמר
אל אליה הנביא לאמר 9 מה
לך כי אמרתם אמר אמרנו
לך אמרתם אמר אמרנו לך
הלוא אמרתם אמר אמרנו לך
10 ועתה אמר אמר לכם
ומדוע אמר אמרנו אמרנו
ברכה אמרים אמרנו אמרנו
אמרים אמרנו אמרנו אמרנו
11 אמר אמר אמרנו אמרנו
אמר אמרנו אמרנו אמרנו
12 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
13 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
14 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
15 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
16 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
17 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
18 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
19 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
20 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
21 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
22 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
23 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
24 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
25 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
26 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
27 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
28 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
29 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
30 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
31 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
32 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
33 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
34 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
35 אמר אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו

16 ויאמר אל־אברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 2 וגם את־הגוי אשר־יעבדו דן אנכי ואחרי־כן
יצאו ברכש גדול׃ 3 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 4 ודור רביעי ישובו הנה כי
לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃ 5 ויהי השמש לבוא
והתרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 6 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה
זרעך בארץ לא להם׃ ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 7 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן
יצאו ברכש גדול׃ 8 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 9 (aiōn g165) ודור רביעי ישובו הנה
כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃ 10 (aiōnios g166) ויהי השמש
לבוא והערפל היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 11 ביום ההוא כרת
יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
12 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 13 ואת־החתי
והפרזי והרפאים׃ 14 והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי׃ 15 ואברם אמר אדני יהוה במה אדע
כי אירשנה׃ 16 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר ובן יונה׃ 17 והיה
השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה
חשכה גדלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 19 את־הקני
ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־החתי והפרזי
ואת־הרפאים׃ 21 והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי׃

17 ויהי אברם בן־תשע שנים ותשע מאות
שנה ויראה יהוה אל־אברם ויאמר אליו אני אל־שדי
התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני
וביניך וארבה אותך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על
פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי
אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד את־שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃
6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
ממך יצאו׃ 7 והקימתי את־בריתי ביני וביניך
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך
את־ארץ מגריך כל־ארץ כנען לאחזת עולם והיתי
להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה
את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם וזרעך
אחריך המול לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם את־בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
12 בן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת כסף מכל בן־נכר אשר לא
מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃
14 וערל זכר אשר לא־יומל את־בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא־תקרא
את־שמה שרי כי־שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה גוים
מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם על־פניו
ויצחק׃ ויאמר בלבו הלבן־מאה שנה יולד ואם־שרה
בת־תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל־האלהים
לו יחיה ישמעאל׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקרא שמו יצחק והקמתי
את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים
יולד והשמתיו לגוי גדול׃ 21 ואת־בריתי אקים
את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם׃ 23 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו
וכל־יליד ביתו וכל־מקנת כספו כל־זכר
באנשי בית אברהם וימל את־בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
24 (Hadēs g86) ואברהם בן־תשע ותשעים שנה בהמלו
בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה
שנה בהמלו את־בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה
נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל־אנשי ביתו
יליד בית וקנת כסף מאת בן־נכר נמלו אתו׃

ומלכים ב

23 ועשה
הרפה הרפה ויבן בית הבמות 24 אשר עשה
מנשה בנו תחתיו ויהי עבדיו קשרים עליו
וימיתו את המלך בביתו 25 ועם הארץ הכה
את כל קשרי המלך יאשיהו ויעמיכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו 26 ויתר דברי יאשיהו
ומלכותו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה 27 בימיו עלה נכו
מלך מצרים על מלך אשור אל נהר פרת
ויסע המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו
כאשר ראהו 28 ועבדיו רכבו אתו מגדו
ויקברוהו בקבר אבתיו בעיר יהודה ואת
כל יהודה לקחו את יואחז בן יאשיהו
וימשחו אותו וימליכו תחת אביו בירושלים
29 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים על
מלך אשור אל נהר פרת ויסע המלך יאשיהו
לקראתו ויהרגהו במגדו כאשר ראהו
30 ויביאו עבדיו מגדו ויקבר בקבר אביו
בירושלים ויקחו את יואחז בן יאשיהו
וימשחו אותו וימליכו תחת אביו
31 בן עשרים ושלש שנה היה יואחז
בהמלכו בירושלים ושלשה חדשים
מלך אמו שמה חמוטל בת ירמיה
מלבנה 32 ויעש הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשו אבתיו 33 ויאסר אתו
פרעה נכו בדבלתה בארץ חמת
מלך בירושלים ויענש את הארץ
מאה ככר כסף וככר זהב 34 ויעמיד
פרעה נכו את אליקים בן יאשיהו
תחת יאשיהו אביו ואת שמו הפך
יהויקים ואת יואחז לקח נכו
ויבא מצרים וימת שם 35 הכסף
והזהב נתן יהויקים לפרעה
רק כי הערים הרים את
הכסף על פי פרעה איש איש
לפי ערכו לתת כסף וזהב
לפרעה נכו 36 בן עשרים
וחמש שנה היה יהויקים
בהמלכו בירושלים
ושם אמו זבודה
בת פדיה מרומה
37 ויעש הרע
בעיני יהוה
בכל אשר עשו
אבתיו

18

בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים
ויסב וימרד בו 2 ויהי עוד יהוה
ביהויקים לבדו מן הבית אשר
אמר יהוה ביד עבדיו הנביאים
3 אך על פי אמר יהוה אם לא
בעבור אשר חטאו מנשה כל
אשר עשה ומלא את ירושלים
דם נקי ולא אבה יהוה לסלח
4 וגם את דם הנקי אשר שפך
הרג יהוה את יהודה בעבור
מנשה 5 ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה 6 ויישכב יהויקים עם
אבתיו ויהי יואכין בנו תחתיו
7 ולא יסף עוד מלך מצרים
לצאת מארצו כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת
כל אשר היה למלך מצרים
8 בן שמנה עשרה שנה יואכין
בהמלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלים ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלים
9 ויעש הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשה אביו
10 בעת ההיא עלו עבדי
נבוכדנאצר מלך בבל
ותבא העיר במצור
11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל
אל העיר בעת צרה
12 ויצא יואכין מלך יהודה
אל מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח מלך בבל אתם
בשנת שמנה למלכו
13 ויוצא משם את כל אוצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ויכת את כל כלי הזהב אשר עשה
שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה
כדבר יהוה 14 וגלה את כל
ירושלים ואת כל השרים
וגלה עשרת אלפים גולה
וכל החרש והמסגר לא נשאר
זולתי דלת עם הארץ
15 ויגל את יהויכין בבלה
ואת אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אילי הארץ
הוליך גלה מירושלים
בבלה 16 וכל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסגר
אלף כל גבורי עשי מלחמה
והביאם מלך בבל גלה בבלה
17 ויתן מלך בבל את מתניה
אחיו תחתיו והפך את שמו
צדקיה 18 בן עשרים ושנה צדקיה
בהמלכו ושתים עשרה שנה
מלך בירושלים ושם אמו
חמיטל בת ירמיה מלבנה
19 ויעש הרע בעיני יהוה
(aiōnios g166) בכל אשר עשה
יהויקים 20 כי על אף יהוה היתה
בירושלים ויהודה עד השליכו
אותם מלפניו ויהי צדקיה
מרד במלך בבל

19

ויהי בשנת התשע
עשרה בחדש העשירי בעשור
לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלים
ויחן עליה ויבנו עליה דיק
סביב 2 ותבא העיר עד
עת צר לעיר עד שנת
אחת עשרה למלך צדקיה
3 ביום התשעי לחדש
חזק הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ 4 ותבקע
העיר ואנשי המלחמה
ילכו לילה דרך שער
בין שני החומות אשר
על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילך
דרך הערבה 5 ורדפו
חיל כשדים אחרי המלך
ויתפרדו מאתו איש
לבדו ויתפשו את צדקיה
בערבות יריחו וכל חילו
נפצו מעליו 6 ויעלו
אתו אל מלך בבל
רבלתה ויתנו אתו
משפטים 7 את בני
צדקיה שחטו לעיני
צדקיה ואת עיני
צדקיה עור ויאסרו
אתו בנחשתים
ויביאו בבלה
8 ובחדש
החמישי
בשבעה
לחדש
הוא שנת
תשע עשרה
למלך נבוכדנאצר
מלך בבל בא
נבוזראדן
רב טבחים
עבד מלך
בבל ירושלים
9 ויצת את בית
יהוה ואת בית
המלך ואת כל
בתי ירושלים
ואת כל בית
גדול שרף
באש 10 וחומת
ירושלים סביב
נתצו כל חיל
כשדים אשר
עם רב צבא
רב טבחים
11 ואת יתר
העם הנשאר
בעיר ואת
הנפלים אשר
נפלו אל מלך
בבל ואת יתר
המון הגלה
הגלה נבוזראדן
רב טבחים
12 ומדלת
הארץ הניח
רב טבחים
לכרמים
ולעבדים
13 ואת
עמודי הנחשת
אשר בבית יהוה
ואת המכונות
ואת ים הנחשת
אשר בבית יהוה
שברו כשדים
ויסעו את
הנחשת
בבלה
14 ואת
הסירות
ואת
המעיות
ואת
המזלגות
ואת
הכפות
ואת כל
כלי הנחשת
אשר
ישרתו בהם
לקחו
15 ואת
המחתות
ואת
המזרקות
אשר
הזהב
הזהב
ואת
הכסף
הכסף
לקח
רב
טבחים
16 שני
העמודים
אחד הים
אחד
המכונות
אשר
עשה
שלמה
המלך
לבית
יהוה
לא היה
משקל
נחשת
כל
הכלים
האלה
17 קומת
העמוד
האחד
שמנה
עשרה
אמה
ושרה
עליו
כתרת
נחשת
וגבה
הכתרת
שלש
אמות
ושבכה
ורמונים
על
הכתרת
סביב
הכל
נחשת
וכעין
השבכה
הזאת
לעמוד
השני
18 ויקח
רב טבחים
את
שריה
הכהן
הראש
ואת
צפניה
הכהן
המשנה
ואת
שלשת
שמרי
הסף
19 ומן
העיר
לקח
סריס
אחד
אשר
פקד
על
אנשי
המלחמה
וחמשה
אנשים
מרעי
פני
המלך
אשר
נמצאו
בעיר
ואת
שר
הצבא
המפקד
את
העם
הארץ
וששים
אנשים
מעם
הארץ
הנמצאים
בתוך
העיר
20 ויקח
אתם
נבוזראדן
רב
טבחים
ויבא
אתם
אל
מלך
בבל
רבלתה
21 ויכה
אתם
מלך
בבל
וימתם
בדבלתה
בארץ
חמת
ויגל
יהודה
מעל
אדמתו
22 ואת
העם
הנשאר
בארץ
יהודה
אשר
הותיר
נבוכדנאצר
מלך בבל
ויפקד
עליהם
את
גדליה
בן
אחיקם
בן
שפן
23 וכאשר
שמעו
כל
שרי
הצבאים
הם
ואנשיהם
כי
פקד
מלך
בבל
את
גדליה
ויבאו
אל
גדליה
המצפה
ואת
ישמעאל
בן
נתניה
ויוחנן
בן
קרח
ואת
שרייה
בן
תנחומת
הנטופתי
ואת
יעזניה
בן
המעכתי
הם
ואנשיהם
24 וישבע
גדליה
להם
ולאנשיהם
ויאמר
אליהם
אל
תיראו
מעבד
הכשדים
שבו
בארץ
ועבדו
את
מלך
בבל
וטוב
לכם
25 ויהי
בחדש
השביעי
בא
ישמעאל
בן
נתניה
בן
אלישמע
מזרע
המלוכה
ועשרה
אנשים
אתו
ויכו
את
גדליה
וימת
גם
את
היהודים
אשר
היו
אתו
במצפה
וגם
את
הכשדים
אשר
נמצאו
שם
26 ויקם
כל
העם
מקטן
ועד
גדול
וקצינים
צבאות
ויבאו
מצרים
כי
יראו
מפני
הכשדים
27 ויהי
בשנת
שתים
עשרה
לגלות
יהויכין
מלך
יהודה
בחדש
השנים
עשר
בעשרים
וחמשה
לחדש
נשא
אויל
מרודך
מלך
בבל
בשנת
מלכו
את
ראש
יהויכין
מלך
יהודה
מבית
הכלא
28 וידבר
אתו
טובות
ונתן
כסאו
למעל
מכסא
מלכים
אשר
אתו
בבבל
29 וישנו
את
בגדי
כלאו
ואכל
לחם
תמיד
לפניו
כל
ימי
חייו
30 ומזונו
מזון
תמיד
נתן
לו
מלך
בבל
דבר
יום
ביומו
כל
ימי
חייו

ומעשיו, כלל כל הקהל יחדו ארבע מאות
ושלשים אלף: 5 בן שנה היה יאשיהו במלכו,
ובירושלים עשרים ושמונה שנה מלך; ושם
אמו ידידה בת עדיה מן בצקת. 6 ויעשה יאשיהו
הישר בעיני יהוה, בכל אשר עשה דויד אביו
לא סר ימין ושמאול. 7 בימיו עלה נכה מלך
מצרים אל מלך אשור אל נהר פרת, ויסע יאשיהו
לקראתו, ויהרגהו במגדו כאשר ראהו. 8 ויביאו
עבדיו אתו מגדו, ויקברו אתו בקבר אבתיו
בגן עזא. 9 ויהי בן שמנה שנה יאשיהו במלכו,
ושלשים שנה מלך בירושלים; ושם אמו חמיטל
בת ירמיה מלבנה. 10 ויעשה הישר בעיני יהוה
ויתהלך בכל דרך אביו דויד, לא סר ימין ושמאול.
11 בימיו עלה נכה מלך מצרים, ויכה אתו
בחרמון לאמר, אנכי אדון בגוים, אל אדון
בארצות: 12 ויקם יאשיהו מלאכים אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חסרה שמר
הבגדים, לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי
ובעד העם ובעד כל יהודה, על דברי הספר
הנמצא הזה; כי גדולה חמת יהוה אשר נצתה
בנו, על אשר לא שמרו אבתינו את דבר יהוה
לעשות ככל הכתוב על הספר הזה. 14 ויקח
חלדה הנביאה את הספר מיד שלם בן תקוה
בן חסרה שמר הבגדים, ותשב בירושלים
בבית השני; ויאמרו אליה כן. 15 ותאמר
אליהם, כה אמר יהוה אלהי ישראל, אמרו
לאיש אשר שלח אתי אל הנני מביא רעה
אל המקום הזה ואל יושביו, את כל הדברים
אשר כתב מלך יהודה. 16 יען אשר עזבוני
וקטרו לאלהים אחרים, למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם; ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה. 17 ואל מלך יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה, כה תאמרון אליו, כה אמר
יהוה אלהי ישראל, הדברים אשר שמעת
יען רך לבבך, ותכנע מלפני יהוה בשמעך
אשר דברתי אל המקום הזה ואל יושביו,
להיות לשמה וקללה, וקרעת בגדיך ותבך
לפני, גם אני שמעתי נאם יהוה. 18 לכן
הנני אספך אל אבתיך, ונאספת אל קברתיך
בשלום; ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום הזה. ויביאו את הדבר
אל המלך. 19 ויקם המלך, ויאספו אליו
כל זקני יהודה וירושלים. 20 ויעל המלך
בית יהוה, וכל איש יהודה וכל יושבי
ירושלים עמו, והכהנים והנביאים וכל העם
למן הקטן ועד הגדול; ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה.
2 ויעמד המלך על העמוד, וכרת הברית
לפני יהוה, ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו
ועדותיו וחקתיו בכל לבבו ובכל נפשו, לקים
את דברי הברית הכתבים בספר הזה; ויעמד
כל העם בברית. 3 ויצו המלך את חלקיהו
הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי
הסף, להוציא מהיכל יהוה כל הכלים
אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים;
ויעלם מחוץ לירושלים בשדות קדרון,
ויישא עפרם אל בית אל. 5 ויגרש כמרים
אשר נתן מלכי יהודה לקטר במות בערים
ומסביבות ירושלים, וגם המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים.
6 ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלים אל נחל קדרון, וישרף אותה
בנחל קדרון ויכתת עד עפר, ויטל עפרה
על קברות בני העם. 7 וגם את בתי הקדשים
אשר היו בבית יהוה אשר עשו הנשים
בתים לאשרה. 8 ויבא את כל הכהנים
מערי יהודה, וטמא את הבמות אשר קטרו
שם הכהנים מגבע עד באר שבע; ויתץ
במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר
אשר על שמאול איש בשער העיר. 9 אך
לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלים
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם. 10 וטמא
את התפת אשר בגי בן הנם, לבלתי העביר
איש את בנו ואת בתו באש למלך. 11 ויגרש
את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
לשמש בבית יהוה, ליד לשכת נתן המלך
אשר בפרברים, ואת מרכבות השמש שרף
באש. 12 ואת המזבחות אשר על גג העליה
אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה,
הרס המלך ויריץ משם ויטל עפרם אל נחל
קדרון. 13 והבמות אשר לפני ירושלים
אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה
מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש
שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון, טמא
המלך. 14 וישבר את המצבות וגדע את
האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם.
15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה
אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל, גם את המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ, וישרף את הבמה הדק עד עפר; ואת
האשרה שרף. 16 ויפן יאשיהו וירא את
הקברים אשר שם בהר; וישלח ויקח את
העצמות מן הקברים, וישרף על המזבח
וטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה. 17 ויאמר
מה הציון אשר אני רואה; ויגידו לו אנשי
העיר מקבר איש האלהים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים אשר עשית על מזבח
בית אל. 18 ויאמר הניחו לו אל יזע עצמותיו
מעם עצמותיו; ויפלטו עצמותיו עם עצמות
הנביא אשר בא משמרון. 19 וגם כל בתי
הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להכעיס הסיר יאשיהו, ויעשו להם
כל המעשים אשר עשה בבית אל. 20 וישחט
את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות
ויקטר עצמות אדם עליהם; וישב ירושלים.
21 ויצו המלך את כל העם לאמר, עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב בספר הברית הזה.
22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השופטים
אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה. 23 כי אם בשנת שמונה עשרה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים.
24 וגם את אבות הידעני והתרפים והגלולים
והשקצים אשר היו בארץ יהודה ובירושלים
בער יאשיהו, למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן
בבית יהוה. 25 ולא היה לפניו מלך אשר
שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו, ככל תורת משה; ואחריו לא קם כמוהו.
26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר
חרה אפו ביהודה, על כל הכעיסו אותו
מנשה. 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
מלפני כאשר הסרתי את ישראל, ואמאס
את העיר הזאת אשר בחרתי ירושלים
והבית אשר אמרתי שמי שם. 28 ויתר
דברי יאשיהו וכל אשר עשה, הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה. 29 בימיו
עלה פרעה נכו מלך מצרים, על מלך אשור
אל נהר פרת; וילך המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראותו אותו. 30 ויסיעו
עבדיו מגדו מת, וישם אותו בקבר אביו
בירושלים; ויקח עם הארץ את יואחז בן יאשיהו
וימשחו וימליכו תחת אביו בירושלים.
31 בן עשרים ושלש שנה יואחז במלכו,
ושלשה חדשים מלך בירושלים; ושם אמו
חמיטל בת ירמיה מלבנה. 32 ויעשה הרע
בעיני יהוה, ככל אשר עשו אבתיו. 33 ויאסר
אותו פרעה נכו בדבלתה בארץ חמת,
מבלתי מלך בירושלים; ויענש הארץ
מאה ככר כסף וככר זהב. 34 ויתן פרעה נכו
את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו,
ואת שמו הפך יהויקים; ואת יואחז לקח,
ויבא מצרים וימת שם. 35 וכסף וזהב
נתן יהויקים לפרעה; אך הערים הערים
את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה,
איש איש לפי ערכו, גבה כסף וזהב מעם
הארץ לתת לפרעה נכו. 36 בן עשרים
וחמש שנה היה יהויקים במלכו, ואחת עשרה
שנה מלך בירושלים; ושם אמו זבידה בת
פדיה מרומה. 37 ויעשה הרע בעיני יהוה,
ככל אשר עשו אבתיו.
38 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל,
והיה לו נבוכדנאצר עבד שלש שנים;
ויסר ויתקוממהו מלך בבל. 39 ויתר דברי
יהויקים וכל אשר עשה, הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה. 40 ויעל
בימיו נבוכדנאצר מלך בבל, ויאסרהו בנחשתים
לשלחו בבלה. 41 בן עשרים ושמונה שנה
יהויכין במלכו, ושלשת חדשים מלך בירושלים;
ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלים.
42 ויעשה הרע בעיני יהוה, ככל אשר עשה
אביו. 43 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר
מלך בבל, וישבו בירושלים; ותבא העיר
בצר. 44 ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך
בבל, הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו;
ויקח מלך בבל בשנת מלכו, בחדש השמיני.
45 ויעל מלך בבל מירושלים, וישב אל
בבל, הוא ואמו ופילגשיו וסריסיו ואת
עם הארץ לקח בגלות מירושלים אל בבל.
46 ויעל מלך בבל תחת יהויכין דודו,
ויתן אתו אל בבל; ואת אמו ואת נשיו
ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות
מירושלים אל בבל. 47 וכל חיל מלך בבל
מאה שנה ועשרים שנה; ומלך מצרים לא
יסף עוד לצאת מארצו, כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת, כל אשר היה
למלך מצרים.

20

בן עשרים שנה היה יאשיהו בהמלכו,
ואחת שנה מלך בירושלים; ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת. 2 ויעשה הישר
בעיני יהוה, ויתהלך בכל דרך אביו דויד
לא סר ימין ושמאול. 3 בשנת שמונה עשרה
למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן
אצליהו בן משלם הסופר אל בית יהוה,
לאמר. 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתם כסף הבית אשר הובא בית יהוה
אשר אספו שמרי הסף מאת העם. 5 ויתנו
אותו אל יד עשי המלאכה הממונים בבית
יהוה, ונתנו אותו לעשי המלאכה אשר
בבית יהוה לחזק את בדק הבית. 6 אל
חרשים ובנאים ולגדרים, ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק את הבית. 7 אך לא
יחשב אתם הכסף אשר יתן אל ידם, כי
באמונה הם עשים. 8 ויאמר חלקיהו הכהן
הגדול אל שפן הסופר, ספר התורה מצאתי
בבית יהוה; ויתן חלקיהו את הספר אל
שפן, ויקרא בו. 9 ויבא שפן הסופר אל
המלך, וישב דבר המלך לאמר, עבדיך
התיכו הכסף אשר נמצא בבית, ויתנו אותו
אל יד עשי המלאכה הממונים בבית יהוה.
10 וגם הגיד שפן הסופר למלך לאמר,
ספר נתן לי חלקיהו הכהן; וקרא שפן
לפני המלך. 11 ויהי כשמע המלך את דברי
ספר התורה, ויקרע בגדיו. 12 ויצו המלך
את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן
ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד המלך, לאמר. 13 לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה
על דברי הספר הנמצא הזה; כי גדולה חמת
יהוה אשר נצתה בנו, על אשר לא שמרו
אבתינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה. 14 ותלך חלקיה הכהן
ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חסרה
שמר הבגדים, והיא יושבת בירושלים
במשנה; וידברו אליה כן. 15 ותאמר אליהם,
כה אמר יהוה אלהי ישראל, אמרו לאיש
אשר שלח אתי אל הנני מביא רעה אל
המקום הזה ואל יושביו, את כל דברי
הספר אשר קרא מלך יהודה. 16 יען אשר
עזבוני וקטרו לאלהים אחרים, למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם; ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה. 17 ואל מלך יהודה
השלח אתכם לדרוש ביהוה, כה תאמרו אליו,
כה אמר יהוה אלהי ישראל, הדברים אשר
שמעת יען רך לבבך, ותכנע מלפני יהוה
בשמעך אשר דברתי אל המקום הזה ואל
יושביו, להיות לשמה וקללה, וקרעת בגדיך
ותבך לפני, גם אני שמעתי נאם יהוה.
18 לכן הנני אספך אל אבתיך, ונאספת
אל קברתיך בשלום; ולא תראינה עיניך
בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה.
ויביאו את הדבר אל המלך. 19 ויקם המלך,
ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלים.
20 ויעל המלך בית יהוה, וכל איש יהודה
וכל יושבי ירושלים עמו, והכהנים והנביאים
וכל העם למן הקטן ועד הגדול; ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה. 2 ויעמד המלך על העמוד,
וכרת הברית לפני יהוה, ללכת אחרי יהוה
ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבבו
ובכל נפשו, לקים את דברי הברית הכתבים
בספר הזה; ויעמד כל העם בברית.
3 ויצו המלך את חלקיה הכהן הגדול
ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף, להוציא
מהיכל יהוה כל הכלים אשר עשו לבעל
ולאשרה ולכל צבא השמים; ויעלם מחוץ
לירושלים אל נחל קדרון, ויישא עפרם
אל בית אל. 5 ויגרש כמרים אשר נתן
מלכי יהודה לקטר במות בערים
ומסביבות ירושלים, וגם המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים.
6 ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלים אל נחל קדרון, ויישרף אותה
בנחל קדרון ויכתת עד עפר, ויטל עפרה
על קברות בני העם. 7 וגם את בתי הקדשים
אשר היו בבית יהוה אשר עשו הנשים
בתים לאשרה. 8 ויבא את כל הכהנים
מערי יהודה, וטמא את הבמות אשר קטרו
שם הכהנים מגבע עד באר שבע; ויתץ
במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר
אשר על שמאול איש בשער העיר. 9 אך
לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלים
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם. 10 וטמא
את התפת אשר בגי בן הנם, לבלתי העביר
איש את בנו ואת בתו באש למלך. 11 ויגרש
את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
לשמש בבית יהוה, ליד לשכת נתן המלך
אשר בפרברים, ואת מרכבות השמש שרף
באש. 12 ואת המזבחות אשר על גג העליה
אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה,
הרס המלך ויריץ משם ויטל עפרם אל נחל
קדרון. 13 והבמות אשר לפני ירושלים
אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה
מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש
שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון, טמא
המלך. 14 וישבר את המצבות וגדע את
האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם.
15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה
אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל, גם את המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ, וישרף את הבמה הדק עד עפר; ואת
האשרה שרף. 16 ויפן יאשיהו וירא את
הקברים אשר שם בהר; וישלח ויקח את
העצמות מן הקברים, וישרף על המזבח
וטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה. 17 ויאמר
מה הציון אשר אני רואה; ויגידו לו אנשי
העיר מקבר איש האלהים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים אשר עשית על מזבח
בית אל. 18 ויאמר הניחו לו אל יזע עצמותיו
מעם עצמותיו; ויפלטו עצמותיו עם עצמות
הנביא אשר בא משמרון. 19 וגם כל בתי
הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להכעיס הסיר יאשיהו, ויעשו להם
כל המעשים אשר עשה בבית אל. 20 וישחט
את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות
ויקטר עצמות אדם עליהם; וישב ירושלים.
21 ויצו המלך את כל העם לאמר, עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב בספר הברית הזה.
22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השופטים
אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה. 23 לבלתי אם בשנת שמונה עשרה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים.
24 וגם את אבות הידעני והתרפים והגלולים
והשקצים אשר היו בארץ יהודה ובירושלים
בער יאשיהו, למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן
בבית יהוה. 25 ולא היה לפניו מלך אשר
שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו, ככל תורת משה; ואחריו לא קם כמוהו.
26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר
חרה אפו ביהודה, על כל הכעיסו אותו
מנשה. 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
מלפני כאשר הסרתי את ישראל, ואמאס
את העיר הזאת אשר בחרתי ירושלים
והבית אשר אמרתי שמי שם. 28 ויתר
דברי יאשיהו וכל אשר עשה, הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה. 29 בימיו
עלה פרעה נכו מלך מצרים, מלך אשור
אל נהר פרת; וילך המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראותו אותו. 30 ויסיעו
עבדיו מגדו מת, וישם אותו בקבר אביו
בירושלים; ויקח עם הארץ את יואחז בן יאשיהו
וימשחו וימליכו תחת אביו בירושלים.
31 בן עשרים ושלש שנה יואחז במלכו,
ושלשה חדשים מלך בירושלים; ושם אמו
חמיטל בת ירמיה מלבנה. 32 ויעשה הרע
בעיני יהוה, ככל אשר עשו אבתיו. 33 ויאסר
אותו פרעה נכו בדבלתה בארץ חמת,
מבלתי מלך בירושלים; ויענש הארץ
מאה ככר כסף וככר זהב. 34 ויתן פרעה נכו
את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו,
ואת שמו הפך יהויקים; ואת יואחז לקח,
ויבא מצרים וימת שם. 35 וכסף וזהב
נתן יהויקים לפרעה; אך הערים הערים
את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה,
איש איש לפי ערכו, גבה כסף וזהב מעם
הארץ לתת לפרעה נכו. 36 בן עשרים
וחמש שנה היה יהויקים במלכו, ואחת עשרה
שנה מלך בירושלים; ושם אמו זבידה בת
פדיה מרומה. 37 ויעשה הרע בעיני יהוה,
ככל אשר עשו אבתיו.
38 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל,
והיה לו נבוכדנאצר עבד שלש שנים;
ויסר ויתקוממהו מלך בבל. 39 ויתר
דברי יהויקים וכל אשר עשה, הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה. 40 ויעל
בימיו נבוכדנאצר מלך בבל, ויאסרהו בנחשתים
לשלחו בבלה. 41 בן עשרים ושמונה שנה
יהויכין במלכו, ושלשת חדשים מלך בירושלים;
ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלים.
42 ויעשה הרע בעיני יהוה, ככל אשר עשה
אביו. 43 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר
מלך בבל, וישבו בירושלים; ותבא העיר
בצר. 44 ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך
בבל, הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו;
ויקח מלך בבל בשנת מלכו, בחדש השמיני.
45 ויעל מלך בבל מירושלים, וישב אל
בבל, הוא ואמו ופילגשיו וסריסיו ואת
עם הארץ לקח בגלות מירושלים אל בבל.
46 ויעל מלך בבל תחת יהויכין דודו,
ויתן אתו אל בבל; ואת אמו ואת נשיו
ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות
מירושלים אל בבל. 47 וכל חיל מלך בבל
מאה שנה ועשרים שנה; ומלך מצרים לא
יסף עוד לצאת מארצו, כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת, כל אשר היה
למלך מצרים.

מלכים ויהי בשנת שתים עשרה ובחמשה
2 בחדש נגף מלך־בבל את־ירושלם ויבא
הוא וכל־חילו עליה ויחן עליה ויבנו
3 עליה דיק סביב׃ ויבא מצור העיר
עד־שתים עשרה שנה׃ בחדש הרביעי
4 בתשעה לחדש חזק הרעב בעיר ולא
היה לחם לעם־הארץ׃ 5 ובקעה העיר
ויפלו כל־אנשי־המלחמה לילה דרך
שער בין־החומתים אשר על־גן־המלך
וכשדים סבים על־העיר ויצא הדרך
6 הערבה׃ וירדפו חיל כשדים אחרי
המלך ויהשיגו את־צדקיה בערבות
7 יריחו וכל־חילו נפצו מעליו׃ ויתפשו
את־המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל
8 רבלתה וידבר אתו משפטים׃ ואת־בני
צדקיה שחט לעיניו ואת־עיני צדקיה
עור הביא בנחשתים אתו בבלה׃
9 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא
שנת תשע עשרה למלך נבוכדנאצר
מלך־בבל בא נבוזרדן רב־טבחים
עבד מלך־בבל ירושלם׃ 10 ויצת את־
בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־בתי
ירושלם וכל־בית גדול שרף באש׃
11 וחומת ירושלם סביב נתצו כל־חיל
כשדים אשר־היו עם־רב־טבחים׃
12 ומדלת העם הדלה אשר לא־היה לו
כסף נשאר בעיר ואת־יתר העם הגלה
נבוזרדן רב־טבחים׃ 13 ואת־עמודי
הנחשת אשר בבית־יהוה ואת־המכנות
ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו
כשדים ויקחו את־נחשתם בבלה׃
14 ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזלגות
ואת־הכפות ואת־כל־כלי הנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו׃ 15 ואת־המחתות
והמזרקות אשר־זהב זהב ואשר־כסף
כסף לקח רב־טבחים׃ 16 שני העמודים
אחד הים אחד המכנות אשר עשה
שלמה לבית־יהוה לא היה משקל נחשת
כל־הכלים האלה׃ 17 שמנה עשרה אמה
גבה עמוד האחד וראש עליו שלשה
אמות גבה׃ 18 ושבכה ורמונים על־הראש
סביב הכל נחשת׃ ודומה לשני העמודים
גם־אל־הרמנים׃ 19 ואת־הסירות לקח
ואת־המזרקות ואת־הכפות ואת־המנרות
ואת־הכף ואת־הקשות׃ 20 עמדה אחת
לים ושנים עשר בקר נחשת תחת
המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל נחשת כל־הכלים
האלה׃ 21 ושמנה עשרה אמה גבה עמוד
האחד ושני אמות חוט שתים עשרה
אמה יסבנו ואגרת עבה אמה׃
22 וכתרת־עליו נחשת ומדת הכתרת
האחת חמש אמות׃ ושבכות ורמונים
על־הכתרת סביב הכל נחשת׃
23 ורמונים תשעים ואחד מן־הרמון
כל־הרמנים מאה׃ 24 ויקח רב־טבחים
את־שרייה כהן הראש ואת־צפניה כהן
המשנה ואת־שלשת שמרי הסף׃
25 ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־
הפקד על־אנשי המלחמה וחמשה
אנשים מרעי פני המלך אשר נמצאו
בעיר ואת־שר־הצבא המפקד את־עם
הארץ ושבעים אנשים מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר׃ 26 ויקח
נבוזרדן רב־טבחים׃ ויכם מלך־בבל
ויהרגם בדבלתה בארץ חמת ויגל
יהודה מעל אדמתו׃ 27 כה אמר
יהוה צבאות בארץ חמת׃ ויכם מלך
בבל ויגל יהודה מעל אדמתו׃
28 זאת העם אשר הגלה נבוכדראצר
בשבע שנים יהודים אלפים ושלשה
ועשרים׃ 29 בשנת שמנה עשרה
לנבוכדנאצר מלך־בבל נפש שמנה
מאות שלשים ושתים עשרה׃
30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדנאצר
לקח נבוזרדן רב־טבחים יהודים נפש
חמש מאות ארבעים וחמשה׃
31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
יהויכין מלך־יהודה בחדש עשרים
ושבעה לחדש נשא אויל־מרודך מלך
בבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין
מלך־יהודה ויצא מבית הכלא׃
32 וידבר אתו טובות ויתן כסאו
מכסא מלכים אשר אתו בבבל׃
33 וישנו את־בגדי כלאו ואכל לחם
תמיד מלפניו כל־ימי חייו׃
34 וארחתו ארחת תמיד נתן־לו
מאת המלך דבר־יום ביומו עד־יום
מותו כל־ימי חייו׃

21

1 אני הנביא בראותי אמרתי אהה
אדני יהוה הנה אדם אחד יחיה׃
2 ויאמר אלי בן־אדם הנה אל־
אדמת ישראל׃ 3 כה אמר אדני יהוה
אל־העצמות האלה הנני מביא בכם
רוח׃ 4 והנתתי עליכם גדים והעלתי
עליכם בשר וקרמתי עליכם עור
ונתתי בכם רוח וחיתם׃ 5 ידעתם
כי אני יהוה׃ 6 הנני מעלה בכם
רוח׃ 7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי
כהנבאי קול ורעש והנה רעש׃
8 ואראה והנה־עליהם גדים ובשר
עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח לא היתה בהם׃ 9 ויאמר אלי
הנבא אל־הרוח הנבא בן־אדם ואמרת
אל־הרוח כה אמר אדני יהוה מאר־
בעבר הרוחות ופיחו בהרגים האלה
ויחיו׃ 10 ונבאתי כאשר צוה אתי
הרוח ותבא בהם הרוח ויחיו ויעמדו
על־רגליהם חיל גדול מאד מאד׃
11 ואמר אלי בן־אדם עצמות אלה
כל־בית ישראל הנה אמרים יבשה
עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו
לנינו׃ 12 לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה עמי אני
פותח את־קברותיכם והעליתי אתכם
מקברותיכם והבאתי אתכם אל־אדמת
ישראל׃ 13 וידעתם כי־אני יהוה
בפתחי את־קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם׃ 14 ואת־רוחי
אתן בתוככם וחיתם והנחתי אתכם
על־אדמתכם וידעתם כי־אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם־יהוה׃
15 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
16 ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד
וכתב עליו ליהודה ולבני־ישראל
חברו׃ ולקחת עץ אחד וכתב עליו
ליוסף עץ־אפרים וכל־בית ישראל
חברו׃ 17 וקרב אחדם אל־האחד
לך לך לעץ אחד והיו לדבקים
בידך׃ 18 וכאשר יאמרו אליך בני
עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה־אלה
לך׃ 19 דבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לקח את־עץ יוסף אשר
בידו לשבטי ישראל חברו ונתתי
אותם עליו׃ 20 והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך׃ 21 ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה הנני
לקח את־בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו שם וקבצתים מסביב
והבאתים אל־אדמתם׃ 22 ועשיתי
אותם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה־לכלם למלך ולא
יהיו עוד שתים גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות׃ 23 ולא יטמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם ובכל־פשעיהם
אושיע אותם מכל מושבותיהם אשר
חטאו בהם וטהרתים והיו־לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים׃
24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה
אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו
וחקתי ישמרו ועשו אותם׃
25 וישבו על־האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר ישבו־בה אבתיכם
וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם
עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם
לעולם׃ 26 וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם תהיה אתם והנחתים
ונתתי אתם ורביתים ונתתי את־
מקדשי בתוכם לעולם׃
27 והיה משכני עליהם והיתי להם
לאלהים והם יהיו־לי לעם׃
28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש
אתי בהיות מקדשי בתוכם לעולם׃

אשר לא יבוא אל הקהל ה׳ עד דור עשירי לא יבוא
אותם עולם׳ 35 יען אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך
את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך׳
36 ולא אבה ה׳ אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך
ה׳ אלהיך לך את הקללה לברכה׳ כי אהבך ה׳
אלהיך׳ 37 לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך
לעולם׳ כי תועבה היא׳ לא תתעב אדמי׳ כי אחיך
הוא׳ לא תתעב מצרי׳ כי גר היית בארצו׳ 38 בנים
אשר יולדו להם׳ יבא דורם בקהל ה׳׳

22

2 כי יקח איש אשה והיתה׳ אם לא תמצא חן
בעיניו׳ כי מצא בה ערות דבר׳ וכתב לה ספר
כריתת׳ ונתן בידה׳ ושלחה מביתו׳ 3 והיתה׳
אם יצאה מביתו׳ הלכה והיתה לאיש אחר׳
4 אם יקרה׳ לאיש האחרון׳ אשר שלחה׳ ולקח
לו לאשה׳ אחרי אשר הוטמאה׳ לא יוכל בעלה
הראשון׳ אשר שלחה׳ לשובה לקחתו לאשה׳
אחרי אשר הוטמאה׳ כי תועבה היא׳ לפני ה׳׳
5 כי יקח איש אשה חדשה׳ לא יצא בצבא׳
ולא יעבר עליו לכל דבר׳ נקי יהיה לביתו׳
שנה אחת׳ ושמח את אשתו׳ אשר לקח׳ 6 לא
יחבל רחיים ורכב׳ כי נפש הוא׳ חבל׳ 7 כי
ימצא איש׳ גנב נפש מאחיו׳ מבני ישראל׳
והתעמר בו׳ ומכרו׳ ומת הגנב׳ ההוא׳ ובערת
הרע׳ מקרבך׳ 8 השמר בנגע הצרעת׳ לשמר
מאד׳ ולעשות׳ ככל אשר יורו אתכם׳ הכהנים
הלוים׳ כאשר צויתים׳ אתם׳ תשמרו׳ לעשות׳
9 זכר׳ את אשר עשה׳ ה׳ אלהיך׳ למרים׳
בדרך׳ בצאתכם׳ ממצרים׳ 10 כי תשה׳ ברעך
משאת׳ מאומה׳ לא תבא׳ אל ביתו׳ לעבט׳
עבוטו׳ 11 בחוץ תעמד׳ והאיש׳ אשר אתה׳
נשה׳ בו׳ יוציא׳ אל החוצה׳ 12 ואם איש׳
עני׳ הוא׳ לא תשכב׳ בעבטו׳ 13 השב׳
תשיב׳ לו׳ את העבוט׳ כבא׳ השמש׳ ושכב׳
בשלמתו׳ וברכך׳ וצדקה׳ תהיה׳ לך׳ לפני׳
ה׳ אלהיך׳ 14 לא תעשק׳ שכיר׳ עני׳
ואביון׳ מאחיך׳ או מגרך׳ אשר בארצך׳
בשעריך׳ 15 ביומו׳ תתן׳ שכרו׳ ולא׳ תבוא׳
עליו׳ השמש׳ כי עני׳ הוא׳ ואליו׳ הוא׳ נשא׳
את נפשו׳ ולא יקרא׳ עליך׳ אל ה׳ והיה׳
בך׳ חטא׳ 16 לא יומתו׳ אבות׳ על בנים׳
ובנים׳ לא יומתו׳ על אבות׳ איש׳ בחטאו׳
יומתו׳ 17 לא תטה׳ משפט גר׳ יתום׳ ולא תחבל
בגד׳ אלמנה׳ 18 וזכרת׳ כי עבד׳ היית׳
במצרים׳ ויפדך׳ ה׳ אלהיך׳ משם׳ על כן
אנכי׳ מצוך׳ את הדבר׳ הזה׳ 19 כי תקצר׳
קצירך׳ בשדך׳ ושכחת׳ עמר׳ בשדה׳ לא
תשוב׳ לקחתו׳ לגר׳ ליתום׳ ולאלמנה׳
יהיה׳ למען׳ יברכך׳ ה׳ אלהיך׳ בכל
מעשה׳ ידיך׳ 20 כי תחבט׳ זיתך׳ לא
תפאר׳ אחריך׳ לגר׳ ליתום׳ ולאלמנה׳
יהיה׳ 21 כי תבצר׳ כרמך׳ לא תעולל׳
אחריך׳ לגר׳ ליתום׳ ולאלמנה׳ יהיה׳
22 וזכרת׳ כי עבד׳ היית׳ בארץ׳ מצרים׳
על כן אנכי׳ מצוך׳ את הדבר׳ הזה׳
23 אם׳ תדר׳ נדר׳ לה׳ אלהיך׳ לא תאחר׳
לשלמו׳ כי דרש׳ ידרשנו׳ ה׳ אלהיך׳ מעמך׳
24 ואם׳ לא תדר׳ נדר׳ לא יהיה׳ בך׳
חטא׳ 25 ומוצא׳ שפתיך׳ תשמר׳ ועשית׳
כאשר נדרת׳ לה׳ אלהיך׳ נדבה׳ אשר
דברת׳ בפיך׳ 26 כי תבא׳ בכרם׳ רעך׳
ואכלת׳ ענבים׳ לשבעך׳ נפשך׳ כרצונך׳
ואל׳ תתן׳ בכליך׳ 27 כי תבא׳ בקמת׳ רעך׳
ומלת׳ קמה׳ בידך׳ ולא תניף׳ מגל׳
על קמת׳ רעך׳ 28 כי תצא׳ צבא׳ על
אויביך׳ ונשמרת׳ מכל׳ דבר׳ רע׳ 29 כי
יהיה׳ בקרבך׳ איש׳ אשר לא׳ יהיה׳ טהור׳
מקרה׳ לילה׳ ויצא׳ אל מחוץ׳ למחנה׳
לא יבוא׳ אל תוך׳ המחנה׳ 30 והיה׳ לפנות׳
ערב׳ ירחץ׳ במים׳ וכבא׳ השמש׳ יבוא׳
אל תוך׳ המחנה׳ 31 ומחוץ׳ למחנה׳
יהיה׳ ויצא׳ אליו׳ החוצה׳ 32 ויד׳ תהיה׳
לך׳ על אזנך׳ והיה׳ בשבתך׳ חוצה׳
וחפרת׳ בה׳ ושבת׳ וכסית׳ את צאתך׳
33 כי׳ אלהים׳ ה׳ אלהיך׳ מתהלך׳ בקרב׳
מחניך׳ להצילך׳ ולתת׳ איביך׳ לפניך׳
והיה׳ מחניך׳ קדש׳ ולא׳ יראה׳ בך׳
ערות׳ דבר׳ ושב׳ מאחריך׳ 34 לא תסגיר׳
עבד׳ אל׳ אדניו׳ אשר׳ יברח׳ אליך׳
מעם׳ אדניו׳ 35 עמך׳ ישב׳ בקרבך׳
במקום׳ אשר׳ יבחר׳ בטוב׳ בשעריך׳
אחד׳ מערי׳ אשר׳ לך׳ אשר׳ יטב׳
לך׳ לא תונה׳ אותו׳ 36 לא תהיה׳
קדשה׳ מבנות׳ ישראל׳ ולא יהיה׳
קדש׳ מבני׳ ישראל׳ 37 לא תביא׳
אתנן׳ זונה׳ ומחיר׳ כלב׳ בית׳ ה׳
אלהיך׳ לכל נדר׳ כי תועבת׳ ה׳
אלהיך׳ גם׳ שניהם׳ 38 לא תרבית׳
לאחיך׳ נשך׳ כסף׳ נשך׳ אכל׳
נשך׳ דבר׳ אשר׳ ירבית׳ 39 לנכרי׳
תרבית׳ ולאחיך׳ לא תרבית׳ למען׳
יברכך׳ ה׳ אלהיך׳ בכל׳ משלח׳
ידך׳ על׳ האדמה׳ אשר׳ אתה׳
בא׳ שמה׳ לרשתה׳ 40 כי תדר׳ נדר׳
לה׳ אלהיך׳ לא תאחר׳ לשלמו׳
כי׳ דרש׳ ידרשנו׳ ה׳ אלהיך׳ מעמך׳
והיה׳ בך׳ חטא׳ 41 כי תחדל׳ לנדר׳
אין׳ בך׳ חטא׳ 42 ומוצא׳ שפתיך׳
תשמר׳ ועשית׳ כאשר נדרת׳ לה׳ אלהיך׳
נדבה׳ אשר דברת׳ בפיך׳ 43 כי תבא׳
בכרם׳ רעך׳ ואכלת׳ ענבים׳ לשבעך׳
נפשך׳ כרצונך׳ ואל׳ תתן׳ בכליך׳
44 כי תבא׳ בקמת׳ רעך׳ וקטפת׳ שבלים׳
בידך׳ וקצרת׳ מגל׳ על קמת׳ רעך׳
45 כי תבא׳ בכרם׳ רעך׳ ואכלת׳ אשכלות׳
לשבעך׳ נפשך׳ כרצונך׳ ואל׳ תתן׳
בכליך׳ 46 כי יקח׳ איש׳ אשה׳ חדשה׳
לא יצא׳ בצבא׳ לא יעבר׳ עליו׳ לכל׳
דבר׳ נקי׳ יהיה׳ לביתו׳ שנה׳ אחת׳
ושמח׳ את אשתו׳ אשר׳ לקח׳ 47 לא
יקח׳ רחיים׳ ורכב׳ כי נפש׳ הוא׳ לוקח׳
עבוטו׳ 48 השמר׳ בנגע׳ הצרעת׳
לשמר׳ מאד׳ ולעשות׳ ככל אשר יורו
אתכם׳ הכהנים׳ הלוים׳ כאשר צויתים׳
אתם׳ את׳ הדרך׳ אשר׳ עשיתי׳ עם׳
מרים׳ 49 זכר׳ מה׳ עשה׳ ה׳ אלהיך׳
לדתן׳ ואבירם׳ בני׳ אליאב׳ בן׳ ראובן׳
אשר׳ פצתה׳ הארץ׳ את׳ פיה׳ ותבלע׳
אותם׳ ואת׳ בתיהם׳ ואת׳ כל׳ האדם׳
אשר׳ לקרח׳ ואת׳ כל׳ הרכוש׳ 50 כי׳
עיניכם׳ הרואות׳ את׳ כל׳ מעשה׳ ה׳
הגדול׳ אשר׳ עשה׳ 51 כי׳ אם׳ אל׳
הר׳ נבו׳ ומת׳ שם׳ בהר׳ אשר׳ אתה׳
עולה׳ שמה׳ והאסף׳ אל׳ עמיך׳
52 כאשר׳ מת׳ אהרן׳ אחיך׳ בהר׳
ההר׳ ויאסף׳ אל׳ עמיו׳ יען׳ אשר׳
מעלתם׳ בי׳ בתוך׳ בני׳ ישראל׳
מי׳ מריבת׳ קדש׳ מדבר׳ צין׳
53 ולא׳ קדשתם׳ אתי׳ בתוך׳ בני׳
ישראל׳ 54 ראה׳ נתתי׳ לפניך׳
ארץ׳ אל׳ הארץ׳ אשר׳ נשבעתי׳
לאברהם׳ ליצחק׳ וליעקב׳ לאמר׳
לזרעך׳ אתננה׳ ראיתיך׳ בעיניך׳
ואל׳ תעבר׳ שמה׳ 55 ואל׳ הארץ׳
אשר׳ אני׳ נותן׳ לבני׳ ישראל׳
ירשה׳ 56 וזאת׳ התורה׳ אשר׳
שם׳ משה׳ לפני׳ בני׳ ישראל׳
על׳ פי׳ ה׳ לאמר׳ 57 אם׳ יהיה׳
נדחך׳ בקצה׳ השמים׳ משם׳
יקבצך׳ ה׳ אלהיך׳ ומשם׳
יקחך׳ 58 והביא׳ אל׳ ארץ׳
הגלעד׳ ארץ׳ טוב׳ ארץ׳ נחלים׳
מים׳ עינות׳ ותהומות׳ יצאים׳
בבקעה׳ ובהר׳ 59 ארץ׳ חטה׳
ושעורה׳ וגפן׳ ותאנה׳ ורמון׳
ארץ׳ זית׳ שמן׳ ודבש׳ 60 לחם׳
לא תאכל׳ בה׳ מסכנת׳ לא תחסר׳
בה׳ דבר׳ ארץ׳ אשר׳ אבניה׳ ברזל׳
ומהרריה׳ תחצב׳ נחשת׳

לא נגד אלהים הטוב אשר יצר את האדם ויתן פה לאדם
61 ויאמר יעבד נא עבד אדני את הנערים אשר אתי
ונרדה אל הדרך ונלכה לפניך עד אשר אבוא אל אדני
62 ויאמר לו אל תרד אתה ואנשיך ואם לא תרד אתה
63 ואנשיך ויבא אל אדני ויאמר אליו אדני הנה
אנחנו הולכים אל המקום אשר אמר אלי אדני לשבת
64 ולא אמר אל אדני אם לא אלך אתך ואם לא
אמרתי אל הנער אשר אדני אתי הנה נא אדני
65 ויבא אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
מזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו
66 ויפרש את ידו לשחט את בנו, ויקרא
אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
67 אברהם אברהם ויאמר הנני
אל אל אמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
68 ולא חשכת את בנך את יחידך ממני
69 ויאמר אברהם אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
70 אל אדני הנה נא אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
71 אל אדני הנה אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני הנה נא אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני הנה נא אל אדני אם אין הכסף

23

1 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
2 וגם אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
3 ויקרא אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
4 ויאמר אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
5 ואם לא הרי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
6 ויהי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן
7 ואם לא הרי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
8 אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי
אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן
9 אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
10 אשר לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל
אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
11 ויהי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן
12 ויהי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן
13 אם לא אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
14 אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף
15 אם לא אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
16 ויאמר אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל
17 אל אדני אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
18 אם לא אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
19 אם לא אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני
20 ויהי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין
הכסף אשר נתן לי אל אדני אם אין הכסף אשר נתן
21 ואם לא הרי אם אין הכסף אשר נתן לי אל אדני

אשר לא אדם אתר לא אדם לבני ישראל ואל אדם אמר אליהם אל תעלו ואל תלחמו כי לא אתכם בקרב אויביכם 52 ויאמר אליהם אלהים אל אדם לאמר אמר אליהם אל תעלו ואל תלחמו כי לא אתכם בקרב אויביכם 53 ויבא העמק ויבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם 54 ותשבו בקדש הרבה הימים אשר ישבתם 55 ונסע מקדש ונבא אל הר האמרי כאשר צוני יהוה ונסב את הר שעיר הימים רבים 56 ויאמר יהוה אלי לאמר

24

רב לכם סב את הר שעיר 2 אתה עבר בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד 3 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי לעשו נתתי הר שעיר לירשה 4 אכל תשברון מאת אכל תמכרו לי ואכלתם ומים תכרו מאתם ושתיתם 5 כי אלהיך יהוה הוא אשר ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר 6 ויעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ויפן ונעבר דרך מדבר מואב 7 ויאמר אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו לרשת עד אשר נתתי את ער לבני לוט ירשה 8 אמר אלי אל תגר את עמון ואל תתגר בם כי לא אתן לך מארצם לרשת עד אשר נתתי לבני עמון ירשה 9 אמר אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו לרשת עד אשר נתתי לבני לוט ירשה 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול וקדמי ורם כענקים 11 רפאים גם הם יחשבו כענקים ואמרי קרוא להם אמרים 12 ובשעיר ישבו החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם 13 עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם 15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה לרדת מקרב העם המתים 17 וידבר יהוה אלי לאמר 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן לך מארץ בני עמון לירשה כי לבני לוט נתתיה לירשה 20 ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו לה זמזמים 21 עם גדול וקדוש ורם כענקים ויהוה השמידם מפניהם ויירשום וישבו תחתם 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשום וישבו תחתם עד היום הזה 23 והעוים הישבים בחצרים עד עזתה כפתרים יצאו מכפתור וישמידם וישבו תחתם 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנון הנה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש וגר בו מלחמה 25 היום הזה אחל תת פחדך ופלצתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון את שמעך ורגזו וחלו מפניך 26 ואשלח מלאכים מדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול 28 אכל מאת תשבר לי ואכלתי ומים מאת תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בערי עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון הרנו אתו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי לתת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו 34 ונלכד את כל עריו בעת ההיא והחרמנו את כל עיר מתים נשים וטף לא השארנו שריד 35 רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל הלך עד הגלעד לא היתה קריה משגבה מפנינו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו

1 נבואת, דבר-יהוה--אל-ישראל, ביד מלאכי.
2 אהבתי, אתכם--אמר יהוה; ואמרתם, במה אהבתנו.
הלוא-אח--עשו, נאם-יהוה; ואוהב, את-יעקב.
3 ואת-עשו--שנאתי; ואשים את-הריו, שמה--
ונחלתו, לתנים מדבר.
4 כי-תאמר אדום--רוששנו, ונשוב--ונבנה חרבות;
כה אמר יהוה צבאות--המה יבנו, ואני אהרוס;
וקראו להם גבול-רשע--והעם, אשר-זעם יהוה--עד-עולם.
5 ועיניכם תראינה--ואתם תאמרו, יגדל יהוה--
מעל לגבול ישראל.
6 בן יכבד בן--ואדון, איה כבודי;
ואם אדון--אני, איה יראתי--אמר יהוה צבאות--
אליכם הכהנים, בזי שמי; ואמרתם--במה בזינו את-שמך.
7 מגיש על-מזבחי--לחם מטמא; ואמרתם--במה גאלנוך
בדברכם--שלחן יהוה, נבזה הוא.
8 וכי-תגישון--עור לזבח, אין רע; וכי-תגישו--פסח וחולה,
אין טוב--הקרבהו-נא לפחתך, האם-ירצך--או, הישא פנים--אמר יהוה צבאות.
9 ועתה, חלו-נא--את-פני אל, ויחנן לנו--מאת ידכם היתה זאת;
האם-נשא פנים--אמר יהוה צבאות.
10 מי-גם-בכם--ויסגר דלתים; ולא-תאירו--מזבחי חנם;
אין-לי חפץ בכם--אמר יהוה צבאות, ומנחה--לא-ארצה מידכם.
11 כי--מן-הזרח שמש, ועד מבואו--גדול שמי בגוים;
ובכל-מקום--מוקטר מגיש לשמי, ומנחה טהורה--כי-גדול שמי בגוים--אמר יהוה צבאות.
12 ואתם--מחללים אותו, באמרכם--שלחן יהוה, מגואל הוא;
ונצו--נבזה, אכלו.
13 ואמרתם--הנה מתלאה; והנפחתם אותו--אמר יהוה צבאות,
והבאתם--הגזול, והפסח; והבאתם--את-הקרבן, הארצה מידכם--אמר יהוה.
14 וארור--נוכל, ויש בעדרו זכר; ונדר--ומזבח לאדני, מום
כי מלך גדול אני--אמר יהוה צבאות, ושמי--נורא בגוים.

2 ועתה, אליכם--הכהנים, המצוה הזאת.
2 אם-לא תשמעו--ואם-לא תשימו, לב לתת כבוד לשמי--אמר יהוה צבאות,
ושלחתי--בכם, את-המארה; וארותי--את-ברכותיכם, וגם ארותיה--כי אינכם שמים, על-לב.
3 הנני גוער--לכם את-הזרע; וזריתי--פרש על-פניכם, פרש חגיכם--ונשא אתכם, אליו.
4 וידעתם--כי-שלחתי אליכם, את-המצוה הזאת--להיות בריתי, את-לוי--אמר יהוה צבאות.
5 בריתי--היתה אתו, החיים--והשלום; ואתן-לו--מורא, ויירא--אותי; ומפני שמי--נחת היה.
6 תורת--אמת היתה בפיהו; ועולה--לא נמצא בשפתיו; בשלום--ובמישור, הלך אתי; ורבים--השיב מעון.
7 כי--שפתי כהן, ישמרו דעת; ותורה--יבקשו מפיהו; כי מלאך--יהוה צבאות הוא.
8 ואתם--סרתם מן-הדרך; הכשלתם--רבים בתורה; שחתם--ברית לוי--אמר יהוה צבאות.
9 גם-אני--נתתי אתכם; נבזים ושפלים--לכל העם; כפי אשר--אינכם שמרים את-דרכי; ונשאתם--פנים, בתורה.
10 הלא--אב-אחד לכלנו; הלא--אל אחד בראנו; מדוע--נבגד איש באחיו; לחלל--ברית אבתינו.
11 בגדה--יהודה; ותועבה--נעשתה בישראל ובירושלם; כי--חלל יהוה--קדש אהב; ובעל--בת-אל נכר.
12 יכרת--יהוה לאיש אשר יעשנה; ער--ועונה, מאהלי יעקב; ומגיש--מנחה, ליהוה צבאות.
13 וזאת--שנית תכסו--דמעות את-מזבח יהוה; בכי--ואנחה; מאין עוד--פנות אל-המנחה, ולקחת--רצון מידכם.
14 ואמרתם--על-מה; על-כי יהוה--העיד בינך ובין אשת נעוריך; אשר--אתה בגדת בה; והיא--חברתך, ואשת בריתך.
15 הלא--אחד עשה; ושאר רוח--לו; ומה--האחד מבקש; זרע אלהים--ונשמרתם, ברוחכם; ואל-אשת נעוריך--אל-תבגד.
16 כי--שנא שלח--אמר יהוה אלהי ישראל; וכסה חמס--על-לבושו אמר יהוה צבאות; ונשמרתם--ברוחכם ולא תבגדו.
17 הוגעתם--יהוה בדבריכם; ואמרתם--במה הוגענו; באמרכם--כל-עשה רע--טוב בעיני יהוה ובהם--הוא חפץ; או--איה אלהי המשפט.

3 הנני שולח--מלאכי, ופנה-דרך לפני; והפתאם--יבוא אל-היכלו, האדון--אשר אתם מבקשים; ומלאך--הברית אשר אתם חפצים--הנה בא, אמר יהוה צבאות.
2 ומי מכיל--את יום בואו; ומי העמד--בהראותו; כי הוא--כאש צורף; וכבורסי--מכבסים.
3 וישב--צורף וממרק כסף; וטהר--את-בני לוי; וזקק--אותם כזהב וככסף; והיו--ליהוה מגישי מנחה--בצדקה.
4 וערבה--ליהוה מנחת יהודה וירושלם; כימי עולם--וכשנים קדמוניות.
5 וקרבתי--אליכם למשפט; והייתי--מהר עד--בעדים המנאפים; ועל--המשבעים לשקר; ועל--עושקי שכר-שכיר--אלמנה ויתום; והטי--גר מדרך; ולא--יראו אותי--אמר יהוה צבאות.
6 כי--אני יהוה לא שניתי; ואתם--בני יעקב לא כלתם.
7 למן--ימי אבתיכם; סרתם--מחקי; ולא--שמרתם; שובו--אלי ואשובה--אליכם אמר יהוה צבאות; ואמרתם--במה נשוב.
8 היקבע--אדם אלהים; כי--אתם קבעים אותי; ואמרתם--במה קבעתיך; המעשר--והתרומה.
9 בארה--אתם נארים; ואותי--אתם קבעים; הגוי--כולו.
10 הבו--את-המעשר; אל-הבית--ויהי טרף בביתי; ובחנו--נא בזאת--אמר יהוה צבאות; אם--לא אפתח לכם--את-ארבות השמים; והריקתי--לכם ברכה--עד-בלי די.
11 וגערתי--לכם, בעד--האכל; ולא--ישחת לכם--את-פרי האדמה; ולא--תשכל--לכם הגפן בשדה.
12 ואשרוכם--כל-הגוים; כי--תהיו אתם--ארץ חפץ.
13 חזקו--עלי דבריכם; אמר--יהוה; ואמרתם--מה-נדברנו עליך.
14 אמרתם--שוא עבד אלהים; ומה-בצע--כי שמרנו משמרתו; וכי--הלכנו--קדרנית מפני יהוה צבאות.
15 ועתה--אנחנו מאשרים זדים; גם--נבנו עשי רשעה; גם--בחנו אלהים--וימלטו.
16 אז--נדברו יראי יהוה--איש אל-רעהו; ויקשב יהוה--וישמע; ויכתב--ספר זכרון לפניו; ליראי יהוה--ולחשבי שמו.
17 והיו--לי--אמר יהוה צבאות; ביום--אעשה סגלה; וחמלתי--אותם כאשר יחמל--איש על-בנו--העבד אשר--עבדו.
18 ושבתם--וראיתם; בין--צדיק לרשע; בין--עבד אלהים--לאשר לא עבדו.
19 כי--הנה היום--בא; בער כתנור--והיו כל-זדים; וכל--עושה רשעה--קש; ולהט--אותם היום הבא--אמר יהוה צבאות; אשר--לא-יעזב--להם שרש וענף.
20 ולכם--יראי שמי; זרח--שמש צדקה; ומרפא--בכנפיה; ויצאתם--ופשתם; כעגלי--מרבק.
21 ושסתם--רשעים; כי-יהיו--אפר תחת--כפות רגליכם; ביום--אני עשה--אמר יהוה צבאות.
22 זכרו--תורת משה עבדי; אשר צויתי אתו--בחרב; על-כל-ישראל--חקים ומשפטים.
23 הנה--אנכי שלח לכם--את-אליה הנביא; לפני בוא--יום יהוה הגדול--והנורא.
24 והשיב--לב אבות--על-בנים; ולב בנים--על-אבתם; פן-אבוא--והכיתי את-הארץ--חרם.

4 כי--הנה היום--בא; בער כתנור--והיו כל-זדים; וכל--עושה רשעה--קש; ולהט--אותם היום הבא--אמר יהוה צבאות; אשר--לא-יעזב--להם שרש וענף.
2 ולכם--יראי שמי; זרח--שמש צדקה; ומרפא--בכנפיה; ויצאתם--ופשתם; כעגלי--מרבק.
3 ושסתם--רשעים; כי-יהיו--אפר תחת--כפות רגליכם; ביום--אני עשה--אמר יהוה צבאות.
4 זכרו--תורת משה עבדי; אשר צויתי אתו--בחרב; על-כל-ישראל--חקים ומשפטים.
5 הנה--אנכי שלח לכם--את-אליה הנביא; לפני בוא--יום יהוה הגדול--והנורא.
6 והשיב--לב אבות--על-בנים; ולב בנים--על-אבתם; פן-אבוא--והכיתי את-הארץ--חרם.

הנה הלכתי אל הבור ולא נמצא בו
הנה הלכתי אל הבור ולא נמצא בו
12 וגם אם אמר אליו לא אדע אי מזה
הוא בא ומי הגיד לי אם לא אמר לי
13 ואמרת אל אדני הנה עבדך יראתי
מנעורי עד עתה הגיד נא לי אם כה
עשה אדני ואם כה עשה אדני אל
14 הנה אנכי מבקש מלחמה לשלם
תחנה אל אדני המלך ואל אדני המלך
15 הבט נא אל אדני המלך ואל כל
בית אדני המלך הלא אנשים אנכי
16 ואם אמר אמרתי אל אדני המלך
אל נא יבוא אל אל אדני המלך
אל אדני המלך שלם לבבו אל אדני
המלך ואל כל בית אדני המלך הלא
17 אנשי אל אל נא אל אל אדני
המלך אל אל אל אל אל אל אל אל
18 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
19 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
20 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
21 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
22 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
23 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
24 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
25 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

3

ופלשתים נאספו אל מלחמה ויבא
שמה אל אל אל אל 2 ויהי בהיות
כלם אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
3 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
4 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
5 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
6 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
7 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
8 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
9 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
10 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
11 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
12 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
13 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
14 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
15 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
16 (aiōnios g166) אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל

36 כה אמר יהוה צבאות אם תשוב ואם תשיב לשמי נאם
יהוה ואם תבחן לדבר אם תשיבון לשמי ואם תבחנו לדבר
37 (aiōnios g166) הלוא בחנתם בנסה ובמריבה עם כל הגוים
38 ועתה הנה אנכי מביא אתכם ידעתם כי אני יהוה
39 אמר אדני יהוה אם לא אם אתכם אשר אמרתי אל
אבותם אל מקום הזה אשר נתתי לאבותם ולזרעם
40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל כלו בארץ שם ארצה
41 אם אתכם בריח הניחוח אם אוציא אתכם מן הגוים
42 ונקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצותם בם
ונקדשתי בכם לעיני הגוים ידעתם כי אני יהוה
43 בהוציא אתכם מן הגוים ונקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצותם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים
44 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם
45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
46 בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף דרור
אל יער השדה נבא אל יער הנגב אמר ליער הנגב
47 שמע דבר יהוה אדני אלהים כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה כל עץ רענן וכל עץ יבש
לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
48 וראו כל בשר כי אני יהוה הציתיה לא תכבה
49 ואמר אהה אדני יהוה הם אמרים לי הלא משל
50 המה
5 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם שים פניך דרך
ירושלים והטף אל מקדשים ונבא אל אדמת ישראל
2 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה מנדה וכרתי מך צדיק ורשע
3 לכן תצא חרבי מתערה מנדה מבשר כל בשר
4 מנגב ועד צפון ידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי
חרבי מתערה לא תשוב עוד אל מקומה
5 ואתה בן אדם אנח אנחת חלצים ומרירות
תאנח לעיניהם
6 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת
אל שמועה כי באה ונמס כל לב וכל ידים תרפינה
7 הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה
8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
9 בן אדם נבא והכית כף ורגל ואמר הה אל אדמת
ישראל כה אמר אדני יהוה
10 אמר אדני יהוה אל אדמות ישראל
11 כה אמר אדני יהוה הנה אל רע אחת הנה
12 הקץ בא הקץ עורר עליך הנה בא הצפיר
13 הנה הנה בא נאם אדני יהוה
14 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה
15 (aiōn g165, aiōnios g166) הלוא בחנתם בנסה ובמריבה
16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
17 בן אדם הנה אל אדמת ישראל
18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
19 ואתה בן אדם
20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
22 אמר אדני יהוה אל אדמת ישראל
23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
24 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
25 ואתה בן אדם
26 אמר אדני יהוה
27 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
29 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
30 ואתה בן אדם
31 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
32 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
33 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
36 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
37 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
39 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
40 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
41 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
42 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
43 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
44 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
46 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
47 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
48 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
49 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
50 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
51 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
52 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
53 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
54 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

11 אמר אליהם ישוע אם לא תדעו את המשל הזה
איך תבינו את כל המשלים 12 הזורע זורע את
הדבר, 13 ואלה הם אלו אשר הדבר נזרע בהם
ובשמעם מיד בא השטן ונוטל את הדבר הנזרע
בלבם, 14 ואלו הם אלו אשר הדבר נזרע בהם
בסלע ובשמעם מיד מקבלים אותו בשמחה
15 אבל אין שורש בתוכם ומתקיים לזמן קצר
ואחר כך בא לחץ ורדיפה בגלל הדבר
ומתכשלים 16 ואלו הם אלו אשר הדבר נזרע
בתוך הקוצים ובשמעם הקוצים גדלים
ומחניקים את הדבר 17 ואינם נותנים פרי
בשלמות 18 ואלו אשר הדבר נזרע בתוך
הארץ הטובה הם אלו אשר שמעו את הדבר
ומקבלים אותו בלבם הטוב ונותנים פרי
בסבלנות 19 אם כן, בני, שמעו את הדבר
ואל תשכחו אותו, אבל אם תעשו כן אי אפשר
שלא תגיעו אל מלכות אלוהים 20 אבל
אם תשכחו אותו אי אפשר שלא תגיעו
אל מלכות אלוהים 21 אמר להם עוד
משל: אין מדליקים נר ומכסים אותו
בכלי מדה, אלא מניחים אותו על
המנורה 22 כי אין דבר נסתר אלא
שיגלה, ואין דבר חבוי אלא שיוצא
לאור 23 אם אתם שומעים – אם
אתם שומעים – אם אתם מקשיבים
לדברי 24 ואמר אליהם, שימו לב
מה אתם שומעים! לפי המידה
שבה אתם מודדים – אלוהים
ידאג לכם ואף יוסיף לכם
(aiōnios g166) 25 כי לכל
אשר יש – אלוהים ידאג לו
ואף יוסיף לו, ומאשר אין לו
– אפילו מה שיש לו יילקח
ממנו. 26 אמר עוד: אלוהים
מלכות כמו אדם
אשר זרע זרעים בשדה
27 ובעוד האדם ישן
ומתעורר מדי לילה
ומדי יום, הזרעים
28 הולכים וגדלים
ומתפתחים, אבל
הוא אינו יודע
איך. 29 הארץ
מוציאה פרי
בעצמה, תחילה
עלה ואחר כך
שיבולת ואחר כך
גרעין מלא בשיבולת
30 אמר אלוהים
מלכות כמו
גרעין חרדל
אשר נזרע בשדה
31 הוא
הגרעין הקטן
ביותר בכל
הזרעים
אשר
בארץ
32 אבל
אחרי
שנזרע
הוא
גדל
ומתרחב
ומגדל
ענפים
גדולים
33 ובדברים
רבים
כאלה
הוא
דיבר
אל
העם
34 ולא
דיבר
אל
העם
בלי
משלים
אבל
אם
היה
מדבר
לבדו
עם
תלמידיו
הוא
היה
מסביר
להם
35 ביום
ההוא
בערב
אמר
לתלמידיו
36 ואז
הם
עזבו
את
העם
ולקחו
אותו
כפי
שהיה
בסירה
ואיתו
היו
עוד
סירות
37 ופתאום
הגיע
סערה
גדולה
ורוח
חזקה
ונשבה
אל
הסירה
ומילאה
אותה
מים
38 ואילו
הוא
ישן
מאחור
על
כר
ותלמידיו
הערו
אותו
ואמרו
לו
39 ישוע
קם
ונזף
ברוח
ואמר
לים
שיירגע
ושתק
הים
ונרגע
40 ואמר
אליהם
מדוע
אתם
מפחדים
(aiōnios g166)
אם
אינכם
מאמינים
41 ופחדו
מאוד
ואמרו
זה
לזה
מי
הוא
אדם
זה
שגם
הרוח
והים
מקשיבים
לו

22 ויהי בלכתו אל הדרך רץ אליו אחד
ויברך אותו לאמר אדני טוב מה אעשה
לקנות חיי עולם׃ 23 ויאמר אליו ישוע
מדוע תקרא לי טוב אין טוב כי אם
אחד אל׃ 24 ואת המצות אתה יודע
אל תנאף אל תרצח אל תגנב אל
תענה עד שקר כבד את אביך ואמך׃
25 ויען ויאמר אליו רבי כל אלה
שמרתי מנעורי׃ 26 ישוע הביט אליו
ויאהב אותו ויאמר אליו אחת חסרה
לך לך אשר יש לך ותן לדלים
והיה לך אוצר בשמים ובא הלוך
אחרי׃ 27 ויתעצב על הדבר הזה
ויסר מעל ישוע ויאבל כי עשיר
היה׃ 28 ישוע הביט אל תלמידיו
ויאמר אל תלמידיו מה קשה
לעשירים לבוא אל מלכות אלהים׃
29 ישוע ענה ויאמר אל תלמידיו
אמן אמן אומר אני אין איש
אשר עזב בית או אחים או אחיות
או אב או אם או בנים או שדות
בעבור שמי ובעבור הבשר הטוב׃
30 אבל יקבל מאה פעמים בבתים
ואחים ואחיות ואמהות ובנים
ושדות יחד עם רדיפות ובעולם
הבא חיי עולם׃ 31 ורבים אחרונים
יהיו ראשונים וראשונים אחרונים׃
32 ויהי בעלותם בדרך אל ירושלים
ישוע הלך לפניהם ויתמהו ויירא
אחריו׃ ויקח אל תלמידיו לבדם
ויגד להם את אשר עתיד לבוא
אליו׃ 33 לאמר הנה אנו עולים
לירושלים ובן האדם יסורם לכהנים
הגדולים ולסופרים ויגזרו עליו
מות ויסרו אותו לגוים׃ 34 ולעגו
לו ויירקו בו ויכו אותו ויהרגו
אותו ואחרי שלשת הימים יקום׃
35 ויגשו אליו יעקב ויוחנן בני
זבדי לאמר רבי נבקש מאתך
שתעשה לנו כל אשר נבקש׃
36 ויאמר אליהם מה תבקשו
כי אעשה לכם׃ 37 ויאמרו אליו
תן לנו שבת לימינך ואחד
לשמאלך בכבודך׃ 38 ויאמר אליהם
לא תדעו מה אתם שואלים
היכולים אתם לשתות את הכוס
אשר אני שותה ולהטבל בטבילה
אשר אני נטבל בה׃ 39 ויאמרו
אליו יכולים אנו׃ ויאמר אליהם
הכוס אשר אני שותה תשתו
ובטבילה אשר אני נטבל בה
תטבלו׃ 40 אבל לשבת ימיני
ומשמאלי לא אתן כי אם לאשר
הוכן לו׃ 41 ועשרת האחרים
שמעו ויתרעמו על יעקב ועל
יוחנן׃ 42 וישוע קרא אליהם
ויאמר אליהם אתם ידעתם
כי שרי הגוים מושלים בהם
וגדוליהם רודים בם׃ 43 אבל
לא כן יהיה בינכם כי אם
מי אשר יגדל בינכם יהיה
לכם לעבד׃ 44 ומי אשר יבקש
להיות ראשון בינכם יהיה
לעבד כל׃ 45 כי בן האדם לא
בא לשרת כי אם לשרת ולתת
את נפשו לכפר בעד רבים׃
46 ויבאו אל יריחו׃ ובצאתו
מיריחו הוא ותלמידיו והמון
רב אחר בן תימאי בר תימאי
ישב אל דרך׃ 47 וכאשר שמע
כי ישוע הנצרי הוא עובר
ויצעק לאמר אל ישוע בן דוד
חנני׃ 48 (aiōnios g166) ורבים
הזהירו אותו לבלתי יחרש׃
49 ישוע עמד ויאמר קראו אליו
ויקראו לעור לאמר בטח בנפשך
קום הנה קורא לך׃ 50 ויעזב
את בגדיו ויקם ויבא אל ישוע׃
51 ישוע ענה ויאמר אליו מה
אתה חפץ שאעשה לך׃ ויאמר
אליו רבוני שיפקחו עיני׃
52 ישוע אמר אליו לך אמונתך
הושיעה אותך׃ ומיד פקחו עיניו
ויתהלך בדרך׃

7 כאשר קרבו אל ירושלים
אל בית פגי ובית עניה אל
הר הזיתים שלח שני מתלמידיו
2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר
אשר נגדכם ומיד בבואכם אליו
תמצאו עיר אתון אשר לא רכב
עליה אדם׃ התירו אותו והביאו
אותו׃ 3 ואם יאמר אליכם אדם
מדוע תעשו זאת אמרו אליו
אדוני צרך לו׃ ומיד ישלח
אותו הנה׃ 4 ויבאו שני אנשים
ויתירו אתון׃ ויעמדו אנשי
המקום אשר עמדו שם׃ 5 ויאמר
אליהם מדוע אתם מתירים אתון
הזאת׃ 6 ויאמרו כמו כאשר צוה
ישוע׃ ויתירו אותה׃ 7 ויביאו
אל ישוע׃ ויטלו בגדיהם על
אתון׃ וישב עליה׃ 8 ורבים
פרשו בגדיהם בדרך׃ ואחרים
קצצו ענפים מן השדות׃
9 ובאים לפניו ובאים אחריו
קראו לאמר הושע׃ ברוך הבא
בשם יהוה׃ 10 ברוך מלכות
אבינו דוד הבא בשם יהוה׃
הושע במרומים׃ 11 ויבא
ישוע אל ירושלים׃ ויבא אל
בית המקדש׃ ויסב בכל אשר
בבית המקדש׃ ובערב יצא
אל בית עניה׃ עם שנים עשר
אנשים׃ 12 ומחרת בצאתם
מבית עניה׃ רעב אותו׃
13 ויראה מרחוק תאנה אחת
אשר עלה׃ ויבא אליה אולי
ימצא בה דבר׃ ובבואו אליה
לא מצא בה׃ כי אם עלה׃
כי לא עת תאנים היתה׃
14 ויען ויאמר אליה׃ לא יאכל
אדם פרי ממך לעולם׃ ותלמידיו
שמעו׃ 15 ויבאו אל ירושלים׃
ויבא אל בית המקדש׃ ויחל
לגרש את אשר נמכר ונקנה
בבית המקדש׃ ואת שלחנות
הכספים׃ ואת כסאות יונים
הפך׃ 16 ולא הניח לעבור
כלי בבית המקדש׃ 17 ויורם
ויאמר אליהם׃ הלא כתוב
בתורה׃ בית תפלה יקרא לכל
העמים׃ ואתם עשיתם אותו
מערת פרצים׃ 18 ויבאו
הכהנים הגדולים׃ ויבקשו
לאבדו׃ כי יראו אותו׃ כי
כל העם נבהלו מתורתו׃
19 ובערב יצאו מן העיר׃
20 ובבקר בעבר׃ ראו את
התאנה יבשה׃ עד שרשיה׃
21 ויזכר פטרוס׃ ויאמר אליו
רבי׃ הנה התאנה אשר קללת
יבשה׃ 22 ויען ויאמר אליהם
אמן אמן אומר אני׃ אם יש
לכם אמונה׃ ואין ספק בלבבכם
לא תעשו׃ אך גם אם תאמרו
אל ההר הזה׃ הנתק והתרומם
אל הים׃ 23 ויתנתק׃ ויתרומם
ההר׃ ויפל אל הים׃ ואם
תאמינו׃ אמת אומר אני לכם׃
כל אשר תבקשו בתפלה׃
24 אמת אומר אני לכם׃ כל
אשר תבקשו בתפלה׃ אם
תאמינו׃ תקבלו׃ 25 ובעמדכם
בתפלה׃ סלחו לכל אדם׃
אשר יש לכם עליו׃ ואם לא
יסלח לכם אביכם שבשמים׃
26 ויהי בעבר ישוע׃ ויבא
אל בית המקדש׃ ויתהלך
בו׃ ויבאו אליו הכהנים
הגדולים׃ ואל הסופרים
ואל הזקנים׃ 27 ויאמרו
אליו׃ בכח מי אתה עושה
אלה׃ ומי נתן לך את הכח
הזה׃ לעשות׃ 28 (aiōnios g166)
ויען ישוע ויאמר אליהם׃
אשאל אתכם דבר אחד׃
ואם תגידו לי׃ אגיד לכם
בכח מי אני עושה אלה׃
29 ויען ויאמר אליהם׃ אשאל
אתכם דבר אחד׃ ואם תגידו
לי׃ אגיד לכם בכח מי אני
עושה אלה׃ 30 הטבילת יוחנן
מן השמים היתה׃ ומן האדם
היתה׃ ענו אותי׃ 31 ויתיעצו
ביניהם לאמר׃ אם נאמר מן
השמים׃ יאמר לנו׃ מדוע לא
האמנתם בו׃ 32 ואם נאמר
מן האדם׃ ויראו את העם׃
כי כולם חשבו את יוחנן
לנביא׃ 33 ויענו ויאמרו אל
ישוע׃ לא ידענו׃ ויען ישוע
אליהם׃ גם אני לא אגיד לכם
בכח מי אני עושה אלה׃
31 ויהי בהיותו הולך בדרך
ורץ אליו אחד׃ ויכרע לפניו
ויאמר אליו׃ רבי׃ מה אעשה
לרשת חיי עולם׃ 32 ישוע
אמר אליו׃ מדוע תקרא לי
טוב׃ אין טוב׃ כי אם אחד
אל׃ 33 ואת המצות אתה יודע
אל תנאף׃ אל תרצח׃ אל תגנב׃
אל תענה עד שקר׃ כבד את
אביך ואמך׃ 34 ויען ויאמר
אליו רבי׃ כל אלה שמרתי
מנעורי׃ 35 ישוע הביט אליו
ויאהב אותו׃ ויאמר אליו׃
אחת חסרה לך׃ לך אל תקנה
אל תמכר׃ אל תתן לדלים׃
ותהיה לך׃ אוצר בשמים׃
36 ולקחת׃ ובא הלוך׃
אחרי׃ 37 ויתעצב׃ על
הדבר׃ ויסר מעל ישוע׃
ויאבל׃ כי עשיר היה׃
38 ישוע הביט אל תלמידיו
ויאמר אליהם׃ מה קשה
לעשירים׃ לבוא אל מלכות
אלהים׃ 39 ויתמהו׃ אל
דבריו׃ ויענו ישוע׃ ויאמר
אליהם׃ בני׃ מה קשה לבטוח
ברכוש׃ לבוא אל מלכות
אלהים׃ 40 ויותר קל לגמל
לעבור בחור המחט׃ מאשר
לעשיר לבוא אל מלכות
אלהים׃ 41 (aiōnios g166)
ויתמהו׃ ויאמרו אל ישוע׃
מי יוכל׃ ויען ישוע׃
ויביט אליהם׃ ויאמר׃
אין אדם יכול׃ לבד מאלהים׃
42 ויחל פטרוס׃ ויאמר אליו
הנה עזבנו׃ הכל׃ ונלכנו
אחריך׃ 43 ויען ישוע׃
ויאמר׃ אמן אומר אני לכם׃
אין איש׃ אשר עזב בית
או אחים׃ או אחיות׃
או אב׃ או אם׃ או בנים׃
או שדות׃ בעבור שמי
ובעבור הבשר הטוב׃
44 אבל יקבל׃ מאה פעמים׃
בבתים׃ ואחים׃ ואחיות׃
ואמהות׃ ובנים׃ ושדות׃
יחד עם רדיפות׃ ובעולם
הבא׃ חיי עולם׃ 45 ורבים
אחרונים׃ יהיו ראשונים׃
ראשונים׃ אחרונים׃
46 ויבאו אל יריחו׃
ובצאתו מיריחו׃ הוא
ותלמידיו׃ והמון רב׃
בן תימאי׃ בר תימאי׃
ישב אל דרך׃ 47 וכאשר
שמע כי ישוע הנצרי הוא
עובר׃ ויצעק לאמר׃ אל
ישוע בן דוד׃ חנני׃
48 (aiōnios g166) ורבים
הזהירו אותו׃ לבלתי יחרש׃
49 ישוע עמד׃ ויאמר׃ קראו
אליו׃ ויקראו לעור׃ לאמר׃
בטח בנפשך׃ קום הנה
קורא לך׃ 50 ויעזב את
בגדיו׃ ויקם׃ ויבא אל
ישוע׃ 51 ישוע ענה
ויאמר אליו׃ מה אתה
חפץ שאעשה לך׃ ויאמר
אליו רבוני׃ שיפקחו עיני׃
52 ישוע אמר אליו׃ לך
אמונתך הושיעה אותך׃
ומיד פקחו עיניו׃
ויתהלך בדרך׃

אחרי אשר הכה את־מואב ושבו מלחמה
עם־עמון ויתיצבו לפני המלחמה׃ 9 ויהי
כי־ראו שרי־הצבא אשר־היה אליו כי
נכונה אליו מלחמה מפני ומאחור
ויבחר מכל־בחורי ישראל ויערך לקראת
ארם׃ 10 ואת יתר העם נתן ביד אבישי
אחיו וערך לקראת בני עמון׃ 11 ויאמר
אם־חזק ארם ממני והיה לי לתשועה
ואם־בני עמון יחזקו ממך והיו לך לתשועה׃
12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה׃
13 ויגש יואב והעם אשר־עמו לפני
ארם למלחמה וישנו מפניו׃ 14 וראו בני
עמון כי־נס ארם ויברחו גם־הם מפני
אבישי אחיו ויבאו העיר ויסג יואב
מאחרי בני עמון וישב לירושלם׃
15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחדו׃ 16 והדדעזר שלח
ויוצא את־ארם אשר־מעבר הנהר
ויבאו חילם ושובך צבא הדדעזר
לפניהם׃ 17 ויגד לדוד ויאסף את־כל־
ישראל ויעבר הירדן ויבא עליהם
ויערך אליהם דוד לקראת ארם
וילחמו עמו׃ 18 וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות
רכב ואת־ארבעים אלף פרש והכה
את־שובך שר־צבא וימת שם׃
19 וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל ויכרתו שלום
את־ישראל ויעבדו אתם וירא ארם
לא־עזר עוד לשלם את־בני עמון׃
20 ויהי לתשובת השנה עת־צאת
המלכים ויצא יואב את־חיל הצבא
וישחת את־ארץ בני עמון ויבא עד־
רבה ודוד ישב בירושלם׃ 21 ויהי
אחרי־כן ויכה יואב את־רבה ויהרסה׃
22 ויקח דוד את־עטרת מלכם מעל
ראשו וימצא־בה כברת זהב שקלה
ואבן יקרת היתה בראשו׃
23 ויצא את־העם אשר בעיר ויעשר
בם׃ ויצא את־כל־הבז הרבה מאד
מן־העם׃ 1 ויהי אחרי־כן ויחי
אבשלום שנתים ימים ופני לא
ראה׃ 2 ויקרא אבשלום אל־יואב
לשלחו אליו אל־המלך ולא אבה
לבוא אליו ויקרא־לו עוד שנית
ולא־אבה׃ 3 ויאמר אל־עבדיו
ראו חלקת יואב אצלי גם־הוא־לי
שם ושרפו אבשלום את־החלקה
באש׃ 4 אז קם יואב ויבא אל־
אבשלום הביתה ויאמר אליו
מדוע שרפו עבדיך את־חלקתי
באש׃ 5 ויען אבשלום אל־יואב
הנה שלחתי אליך לאמר בא־הלם
אל־המלך לאמר למה־זה באתי
משם טוב־לי עוד שם עתה
ועתה אראה פני המלך ואם־יש
בי עון והמיתני׃ 6 ויבא יואב
אל־המלך ויגד לו׃ ויקרא לאבשלום
ויבא אל־המלך וישתחו לו־אפים
ארצה לפני המלך ויישק אבשלום
את־אביו׃ 7 ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום אל־אביו
אלכה־נא ואשלם את־נדרי אשר
נדרתי ליהוה בחברון׃ 8 כי־נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור בארם
לאמר אם־שוב ישיבני יהוה
ירושלם׃ 9 ויאמר אליו לך בשלום
ויקם וילך חברונה׃ 10 וישלח
אבשלום מרגלים בכל־שבטי
ישראל לאמר כאשר־ישמעו את־קול
השופר ואמרתם מלך אבשלם
בחברון׃ 11 ועם־אבשלום הלכו
מאתים איש קרואים מירושלם
הלכו בתם ולא ידעו מאומה
כל־הדבר׃ 12 ויהי בעת־זבחו
את־הזבחים ויועץ אחיתפל
הגילוני מעיר־דוד את־אחיתפל
יועצו׃ ויהי הקשר איתן
והעם הולך וגדל׃ 13 ויבא
המגיד אל־דוד לאמר אחרי
אבשלום׃ 14 ויאמר דוד
אל־כל־עבדיו אשר־אתו
בירושלם קומו ונברחה
כי־אין לנו פלט מפני
אבשלום׃ מהר־לכתו פן־
יבהל ונשג אותנו והדיח
עלינו רעה והכו את־העיר
לפי־חרב׃ 15 ויאמרו עבדי
המלך אל־המלך הנה אדנינו
המלך בחר לעבדיו׃
16 ויצא המלך ורב־עמו
ברגלו ויעזבו המלך
עשרת נשים פילגשים
לשמר הבית׃ 17 ויצא
המלך ורב־עמו ברגלו
ויעמדו במרחק׃
18 וכל־עבדיו עברים
אצלו וכל־הכרתי
וכל־הפלתי ואנשי
הגתים ששת־אלפים
אשר־באו מרגלו
הגתה לפני המלך׃
19 ויאמר המלך אל־
איתי הגתי למה
תלכו גם־אתה
שוב ושב עם־
המלך׃ כי־גר אתה
ומגלותך׃ 20 תמול
שלשום בא־אתמך
ואיך אני־הולך
אנה׃ שוב
השב אחיך
עמך חסד
ואמת׃ 21 ויען
איתי את־המלך
לאמר חי־יהוה
וחי אדני המלך
אם־לא־
בדבר־
מות
יהיה
אדני
המלך
כי־
אם־
לטוב
יהיה
עבדך׃
22 ויאמר
איתי אל־
המלך לך
ועבר לפני
אדני המלך
ויעבר
איתי הגתי
וכל־אנשיו
וכל־הטף
אשר־אתו׃
23 וכל־
הארץ בכים
בקול גדול
וכל־העם
עברים
ומלך
דוד עבר
בנחל
קדרון
ויעבר
כל־
העם
דרך
המדבר׃
24 וגם־
צדוק
וכל־
הלוים
אתו
נשאים
את־
ארון
ברית
האלהים
ויציבו
את־
ארון
האלהים
ויעל
אביתר
עד
כלות
כל־
העם
יצאים
מן־
העיר׃
25 ויאמר
המלך
אל־
צדוק
השב
את־
הארון
העיר
אם־
אמצא
חן
בעיני
יהוה
והשיבני
וראני
אתו
ונוהו׃
26 ואם־
כה אמר
לא חפצתי
בך הנני
יעשה־לי
כטוב
בעיניו׃
27 ויאמר
המלך
אל־צדוק
הכהן
הרואה
אתה
שובו
העירה
בשלום
ואחיכם
עמכם
שני
בניכם
עמכם
אחימעץ
בנך
ויהונתן
בן־
אביתר׃
28 ראה
אני
מתמהמה
בערבות
המדבר
עד
בוא
דבר
מאתכם
להגיד
לי׃
29 וישב
צדוק
וגם־
אביתר
את־
הארון
אל־
ירושלם
ויהיו
שם׃
30 ודוד
עלה
במעלה
הזיתים
עלה
ובכה
וראשו
חפוי
והוא
הולך
יחף
וכל־
העם
אשר־
אתו
חפו
איש
ראשו
ועלו
בעלה׃
31 ויגד
לדוד
לאמר
אחיתפל
היה
בקשרים
עם־
אבשלום
ויאמר
דוד
הסכל־
נא
את־
עצת
אחיתפל׃
32 והיה
כבא
דוד
עד־
הראש
אשר
ישתחו
לאלהים
והנה
חושי
הארכי
לקראתו
קרוע
בגדו
ואדמה
על־
ראשו׃
33 ויאמר
אליו דוד
אם־
עברת
אתי
והיית
לי
למשא׃
34 ואם־
העיר
תשוב
ואמרת
לאבשלום
עבדך
המלך
אני
עבדך
אז
היית
לי
עבד
ועתה׃
35 הלא
אתם
שם
צדוק
והאביתר
הכהנים
הלא
עמך
אשר
תשמע
מן־
הבית
המלך
והגדת
לצדוק
והאביתר
הכהנים׃
36 הנה
שם
אתם
שני
בניהם
אחימעץ
בן־
צדוק
ויהונתן
בן־
אביתר
ושלחתם
בידם
אלי
כל־
דבר
אשר
תשמעו׃
37 ויבא
חושי
רעה
דוד
אל־
העיר
ואבשלום
בא
ירושלם׃

15 And it came to pass, that on a certain sabbath,
he was eating bread in the house of a ruler of the Pharisees,
they were watching him closely. 16 And behold, there was a man
before him who was afflicted with dropsy. 17 And
Yeshua spoke to the lawyers and Pharisees saying, Is it
lawful to heal on the sabbath? 18 But they were silent.
And he took him and healed him and let him go. 19 And
he said to them, Which of you if your ox or your donkey
falls into a pit on the sabbath will not immediately
pull him out? 20 And they could not answer him
concerning these things. 21 And he spoke a parable
to those who were invited, when he noticed how they
were choosing the chief places saying to them: 22 When
you are invited by someone to a wedding feast, do not
sit down in the chief place, lest someone more honorable
than you be invited by the one who invited you and
he who invited you and him come and say to you, Give
place to this man, and you begin with shame to take
the last place. 23 But when you are invited, go and
sit down in the last place, so that when he who invited
you comes he may say to you, Friend, move up higher.
Then you will have honor before those who are
sitting with you. 24 For everyone who exalts himself
will be humbled, and he who humbles himself will be
exalted. 25 Then he said also to the one who invited him:
When you make a dinner or a supper, do not invite your
friends, nor your brothers, nor your kinsfolk, nor
your rich neighbors, lest they also invite you in
return and a recompense be made to you. 26 But when
you make a feast, invite the poor, the maimed, the
lame, the blind. 27 And you will be blessed, because
they have no means to repay you; for you will be
repaid at the resurrection of the righteous. 28 And
when one of those who were sitting with him heard
these things, he said to him: Blessed is he who will
eat bread in the kingdom of God. 29 But Yeshua said
to him: A man made a great feast and invited many
guests. 30 And at the time of the feast he sent his
servant to say to the invited guests: Come, for
everything is now prepared. 31 But they all began
to make excuses. The first said to him: I have
purchased a field, and I must go out and see it;
I pray you, consider me excused. 32 And another said:
I have purchased five yoke of oxen, and I must go
to try them; I pray you, consider me excused.
33 And another said: I have married a wife, and
therefore I cannot come. And the servant returned
and told his master these things. Then the master
of the house was angry and said to his servant:
Go quickly into the streets and lanes of the city
and bring in the poor, the maimed, the lame, and
the blind. 34 And the servant said: Master, what you
have commanded has been done, and there is still
room. 35 And the master said to the servant:
Go out into the highways and hedges and compel
them to come in, that my house may be filled.
36 For I say to you that none of those men who were
invited will taste my feast. 37 Now great crowds
were following him; and he turned and said to them:
38 If any man comes to me and does not hate his
father and his mother and his wife and his children
and his brothers and his sisters, yes, even his own
life, he cannot be my disciple. 39 And whoever does
not carry his cross and follow me, he cannot be my
disciple. 40 For which of you, when he wishes to
build a tower, does not first sit down and count
the cost, whether he has enough to complete it?
41 Or what king, when he goes to war against another
king, does not first sit down and consider whether
he is able with ten thousand to meet the one who
comes against him with twenty thousand? 42 Or else,
while the other is still far off, he sends an envoy
and asks for terms of peace. 43 So, any of you who
does not renounce all his possessions cannot be my
disciple. 44 Salt is good; but if even the salt
becomes tasteless, how can it be made salty again?
45 It is not fit for the land nor for the dung heap;
it is cast out. He who has ears to hear let him
hear. 46 Now all the tax collectors and sinners
were drawing near to him to hear him. 47 But the
Pharisees and the scribes murmured saying: This
man receives sinners and eats with them. 48 And he
spoke this parable to them saying: 49 What man of
you, if he has a hundred sheep and one of them
goes astray, does not leave the ninety-nine in the
desert and go after the one that is lost until he
finds it? 50 And when he has found it, he puts it
on his shoulders with joy. 51 And when he comes
home he calls together his friends and his neighbors
saying to them: Rejoice with me, for I have found
my sheep which was lost. 52 Even so, I say to you,
there will be more joy in heaven over one sinner
who repents than over ninety-nine righteous men
who need no repentance. 53 Or what woman, if she
has ten drachmas and loses one drachma, does not
light a lamp and sweep the house and search
carefully until she finds it? 54 And when she has
found it she calls her friends and her neighbors
saying to them: Rejoice with me, for I have found
the drachma which I had lost. 55 Even so, I say
to you, there is joy before the angels of God
over one sinner who repents. 56 And he said
also: A man had two sons. 57 And the younger
of them said to his father: Give me my share
of the inheritance. And he divided his property
between them. 58 And not many days after the
younger son had gathered together all his goods,
he went away into a far country, and there he
squandered his property in riotous living.
59 And when he had spent everything, there came
a great famine throughout that country, and he
began to be in want. 60 And he went and joined
himself to one of the citizens of that country,
and he sent him into his fields to feed swine.

9 1 And he said also: A certain rich man had
a steward, and he was accused before him of
squandering his property. 2 And he called him
and said to him: What is this I hear about you?
Give an account of your stewardship, for you
cannot be steward any longer. 3 Then the steward
said to himself: What shall I do, since my master
is taking away the stewardship from me? I
cannot dig; I am ashamed to beg. 4 I know what
I will do, so that when I am removed from the
stewardship they will receive me into their
houses. 5 So he called each one of his master's
debtors to him and said to the first: How much
do you owe my master? 6 And he said: A hundred
measures of oil. And he said to him: Take your
bill and sit down quickly and write fifty.
7 Then he said to another: And how much do you
owe? And he said: A hundred measures of wheat.
He said to him: Take your bill and write eighty.
8 And the master commended the unjust steward
because he had acted wisely; for the children
of this world are more wise than the children
of light in their generation. 9 And I say to
you: Make friends for yourselves by means of
the mammon of unrighteousness, so that when it
fails they may receive you into the eternal
habitations. 10 He who is faithful in the least
is also faithful in much; and he who is unjust
in the least is also unjust in much. 11 If then
you have not been faithful in the unjust mammon,

ܗܘܝܢ ܕܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܡܫܡܥ ܠܗ ܘܠܡܩܒܠ ܠܗ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܠܩܒܠ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܕܐܦܩܬܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܨܪܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܥܒܕܘܬܐ ܘܠܐ ܬܗܘܢ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܩܕܡܝ ܠܝ ܗܐ ܕܥܒܕ ܠܟܘܢ ܨܠܡܐ ܘܕܡܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܕܒܐܪܥܐ ܘܕܡܝܐ ܕܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܕܡܝܐ ܕܒܡܝܐ ܠܬܚܬ ܡܝܐ ܠܐ ܬܣܓܕ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܬܦܠܚܘܢ ܠܗܘܢ ܐܪܡܐ ܐܠܗܟ ܩܢܐ ܦܩܕ ܥܘܠܬܐ ܕܐܒܝܗܝ ܥܠ ܒܢܝܗ ܘܥܠ ܪܒܥܐ ܘܥܠ ܡܪܒܥܐ ܕܣܢܐܝ ܘܥܒܕ ܚܣܕ ܠܐܠܦܝܢ ܕܡܪܚܡܝ ܠܠܚܕܝ ܘܠܨܛܪܝܗ ܕܦܩܕܢܐ ܕܒܪ ܒܝܬ ܐܒܗܬܝ ܠܐ ܢܫܩܠ ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܒܛܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܙܟܐ ܡܪܝܐ ܠܡܢ ܕܢܫܩܘܢ

29 (aiōn g165, aiōnios g166) And when he was departed thence, he
departed into a ship with his disciples, and came
30 into the coasts of Dalmanutha. And the Pharisees came
forth, and began to question with him, seeking
31 of him a sign from heaven, tempting him. And he sighed
32 deeply in his spirit, and saith, Why doth this generation
seek after a sign? verily I say unto you, There shall
33 no sign be given unto this generation. And he left them,
and entering into the ship again departed to the
34 other side. Now the disciples had taken no bread,
35 neither had they in the ship with them more than one
36 loaf. And he charged them, saying, Take heed, beware
37 of the leaven of the Pharisees, and of the leaven of
38 Herod. And they reasoned among themselves, saying,
39 It is because we have taken no bread. And when
40 I brake the five loaves among five thousand men,
41 how many baskets full of fragments took ye up?
42 They say unto him, Twelve. And when I also the seven
among four thousand men, how many baskets full
43 of fragments took ye up? And they say unto him,
44 Seven. And he spake to them, How is it that
45 ye do not understand? Then he saith unto them,
46 Have ye eyes, and see not? and ye have ears,
47 and hear not? and do ye not remember? When
48 I brake the five loaves among five thousand men,
49 how many baskets full of fragments took ye up?
50 They say unto him, Twelve. And when I also the seven
among four thousand men, how many baskets full
51 of fragments took ye up? And they say unto him,
52 Seven. And he said unto them, How is it that
53 ye do not understand? And he came to Bethsaida;
54 and they bring a blind man unto him, and
55 besought him to touch him. And he took the blind
56 man by the hand, and led him out of the town;
57 and when he had spit on his eyes, and put his
58 hands upon him, he asked him if he saw ought.
59 And he looked up, and said, I see men as trees,
60 walking. After that he put his hands again
61 upon his eyes, and made him to see: and he was
62 restored, and saw every man clearly. And he
63 sent him away to his house, saying, Neither go
64 into the town, nor tell it to any in the town.
65 And Jesus and his disciples went out to the
66 towns of Caesarea Philippi: and by the way
67 he asked his disciples, saying unto them, Who
68 do men say that I am? And they answered,
69 John the Baptist: but some say, Elias; and
70 others, One of the prophets. And he asked them
71 again, But whom say ye that I am? Peter
72 answered and said unto him, Thou art the
73 Christ. And he charged them that they should
74 tell no man of him. And he began to teach them,
75 saying, The Son of man must suffer many things,
76 and be rejected of the elders and of the chief
77 priests and scribes, and be killed, and after
78 three days rise again. And he spake that
79 saying openly. Then Peter took him, and
80 began to rebuke him. But when he had turned
81 and looked on his disciples, he rebuked Peter,
82 saying, Get thee behind me, Satan: for thou
83 savourest not the things that be of God,
84 but those that be of men. And when he had
85 called the people unto him with his disciples
86 also, he said unto them, Whosoever will come
87 after me, let him deny himself, and take
88 up his cross, and follow me. For whosoever
89 will save his life shall lose it; but whosoever
90 will lose his life for my sake and the gospel's
91 same shall save it. For what shall it profit
92 a man, if he shall gain the world, and lose
93 himself, or be cast away? Whosoever therefore
94 shall be ashamed of me and of my words in
95 this adulterous and sinful generation; of him
96 also the Son of man shall be ashamed, when
97 he cometh in the glory of his Father with the
98 holy angels. And he said unto them, Verily I say
99 unto you, There be some of them that stand
100 here, which shall not taste of death, till they
101 have seen the kingdom of God come with power.

11 And after six days Jesus taketh Peter, James,
and John his brother, and bringeth them up
2 into an high mountain apart by themselves: and
he was transfigured before them. And his
3 raiment became shining, exceeding white as snow;
so as no fuller on earth can white them.
4 And there appeared unto them Elias with Moses:
and they were talking with Jesus. Then
5 answered Peter, and said unto Jesus, Master,
it is good for us to be here: and let us make
6 three tabernacles; one for thee, and one for Moses,
7 and one for Elias. For he wist not what to say;
8 for they were sore afraid. And there came a
9 cloud, and overshadowed them: and there came
10 a voice out of the cloud, saying, This is my
11 beloved Son: hear him. And suddenly when they
12 had looked round about, they saw no man any
13 more, save Jesus only with themselves. And
14 as they came down from the mountain, he
15 charged them that they should tell no man
16 what things they had seen, till the Son of man
17 be risen again from the dead. And they kept
18 that saying, questioning one with another,
19 what the rising from the dead should mean.
20 And they asked him, saying, Why say the scribes
21 that Elias must first come? And he answered
22 and told them, Elias verily cometh first, and
23 restoreth all things; and how it is written
24 of the Son of man, that he must suffer many
25 things, and be set at nought. But I say
26 unto you, That Elias is indeed come, and they
27 have done unto him whatsoever they listed,
(aiōn g165) even as it is written of him. And
28 when he was come near, he beheld the city,
29 and wept over it, saying, If thou hadst
30 known, even thou, at least in this thy day,
31 the things which belong unto thy peace!
32 but now they are hid from thy eyes. For
33 the days shall come upon thee, that thine
34 enemies shall cast a trench about thee,
35 and compass thee round, and keep thee
36 in on every side, and shall lay thee even
37 with the ground, and thy children within
38 thee; and they shall not leave in thee one
39 stone upon another; because thou knewest
40 not the time of thy visitation. And he
41 entered into the temple, and began to cast
42 out them that sold therein, and them that
43 bought; saying unto them, It is written,
44 My house shall be called of all nations
45 the house of prayer: but ye have made it
46 a den of thieves. And he taught daily
47 in the temple. But the chief priests and
48 the scribes and the chief of the people
49 sought how they might destroy him, and
50 could not find what they might do: for
51 all the people were very attentive to hear him.
52 And it came to pass on one of those days,
53 as he taught the people in the temple,
54 and preached the gospel, the chief priests
55 and the scribes came upon him with the
56 elders, and spake unto him, saying, Tell us
57 by what authority doest thou these things?
58 and who gave thee this authority? And
59 Jesus answered and said unto them, I will
60 also ask of you one question, and answer
61 me: The baptism of John, was it from
62 heaven, or of men? answer me. And they
63 reasoned with themselves, saying, If we
64 shall say, From heaven; he will say,
65 Why then believed ye not him? But if we
66 shall say, Of men; we fear the people;
67 for all men count John that he was a
68 prophet. And they answered, and said
69 unto Jesus, We cannot tell. And Jesus
70 answering saith unto them, Neither do
71 I tell you by what authority I do these
72 things. But what think ye? A certain
73 man had two sons; and he came to the
74 first, and said, Son, go work today
75 in my vineyard. He answered and said,
76 I will not: but afterward he repented
77 himself, and went. And he came to the
78 second, and said likewise. And he
79 answered and said, I go, sir: and went
80 not. Whether of them twain did the
81 will of his father? They say unto him,
82 The latter. Jesus saith unto them,
83 Verily I say unto you, That the publicans
84 and the harlots go into the kingdom
85 of God before you. For John came
86 unto you in the way of righteousness,
87 and ye believed him not: but the publicans
88 and the harlots believed him: and
89 ye, when ye saw it, repented not
90 afterwards, that ye might believe
91 him. Hear another parable: There
92 was a certain householder, which
93 planted a vineyard, and hedged it
94 round about, and digged a place
95 for the wine-fat, and built a tower,
96 and let it out to husbandmen, and
97 went into a far country: And when
98 the time of the fruits drew near,
99 he sent his servants to the husbandmen,
100 that they might receive the fruits
101 of it. And the husbandmen took his
102 servants, and beat one, and killed
103 another, and stoned another. Again
104 he sent other servants more than
105 the first: and they did unto them
106 likewise. But last of all he sent
107 unto them his son, saying, They will
108 reverence my son. But when the husbandmen
109 saw the son, they said among themselves,
110 This is the heir: come, let us kill him,
111 and let us seize on his inheritance.
112 And they took him, and cast him out
113 of the vineyard, and slew him. When
114 the lord of the vineyard therefore
115 comes, what will he do unto those
116 husbandmen? They say unto him,
117 He will destroy those wicked men,
118 and will let out the vineyard unto
119 other husbandmen, which shall render
120 him the fruits in their seasons.
121 Jesus saith unto them, Have ye never
122 read in the scriptures, The stone
123 which the builders rejected, the same
124 is become the head of the corner:
125 this was the Lord's doing, and it is
126 marvellous in our eyes? Therefore
127 I say unto you, The kingdom of God
128 shall be taken from you, and given
129 to a nation bearing the fruits
130 thereof. And whosoever shall fall
131 on this stone shall be broken:
132 but on whomsoever it shall fall,
133 it will grind him to powder.
134 And when the chief priests and
135 Pharisees heard his parables,
136 they perceived that he spoke
137 of them. But when they sought
138 to lay hands on him, they feared
139 the multitudes, because they
140 took him for a prophet.

50 הנה אתם כולכם אשר הפצתם איש את רעהו
ועתה מה תחזו לי ואני אלך הלוך לי אל אבי
51 ויען יהודה ויאמר אל אביו שלח הנער עמדי
ונקומה ונלכה ונחיה גם אנחנו גם אתה גם
52 הנער אנכי ערב אבנו מיד אבקשנו אם לא
אשיבנו אליך כל הימים חטאתי לאבי לבלתי
53 אם לא אביאנו אליך ועמדתי לאבי כל הימים
54 ועתה אם אין הנער אתנו ואנכי לא אשיבנו
אל אבי כי נער אנכי אתך ויאמר יהוה אל יוסף
לאמר הנה אנשים בקשו את נפשך לכל הנער
אל תירא כי אם אנכי אתך ואם אין אתם
55 מהר אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
עבדך אבינו עוד אנכי חי ואם אין אתם
מגידים לי אשר כסף נתן איש בפי שקי
מלאו אתם אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
56 בנך ויאמר אל אבי הנה נא אבי
אל תירא כי אם אנכי תחת אלהים אני
57 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם
רב אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם

12

1 ויהי אחר הדברים האלה ויגד ליוסף לאמר
הנה חלה אביך ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים 2 ויגש יעקב ויגד ליוסף
ויחזק ישראל וישב על המטה 3 ויברך את
יוסף ויאמר אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי 4 ויאמר אלי
הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת
עולם 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי 6 ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקרא בנחלתם 7 ואני בבאי מפדן מתה עלי
רחל בארץ כנען בדרך עוד כבת הארץ
לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא
בית לחם 8 ויראו ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה 9 ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי אלהים בזאת ויאמר
קח נא אתם אלי ואברכם 10 ועיני ישראל
כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם
אליו וישק להם ויחבק להם 11 ויאמר ישראל
אל יוסף ראה פניך לא פלל והנה הראה
אתי אלהים גם את זרעך 12 ויוצא יוסף
אתם מברכיו וישתחו לאפיו ארצה 13 ויקח
יוסף את שניהם אפרים בימינו מנגד לשמאל
ישראל ושמאלו מנגד לימין מנשה ויגש
אליו 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ושכלתו את ידיו
לא השכיל כי מנשה הבכור 15 ויברך אתם
לאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו
אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה 16 המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב
הארץ 17 וירא יוסף כי ישית אביו יד
ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך
יד אביו להסיר את יד אפרים על ראש
מנשה 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי
כי זה הבכר שים ימינך על ראשו
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא
הגוים 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך
יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם 22 ואני נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי

13

1 ויקרא יעקב לבניו ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
2 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל
ישראל אביכם 3 ראובן בכורי אתה כחי
וראשית אוני יתר שאת ויתר עז 4 פחז
כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך
אז חללת יצועי עלה 5 שמעון ולוי אחים
כלי חמס מכרתיהם 6 בסדם אל תבא נפשי
בעדתם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור 7 ארור אפם כי עז
ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך
בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך
9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו 10 לא
יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים
11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס בין לבשו ודם ענבים סותה
12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב
13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף
אניות ויכתו צידן על יפתח 14 יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים 15 וירא
מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד 16 דן
ידין עמו כאחד שבטי ישראל 17 יהי
דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור
18 לישועתך קויתי יהוה 19 גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב 20 מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך 21 נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי שפר 22 בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה
שורר על חומה 23 וימררהו וירבו
וישטמהו בעלי חצים 24 ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר
יעקב משם רעה אבן ישראל 25 מאל
אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם 26 ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת
עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל
עד ולערב יחלק שלל 28 כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
אליהם אביהם ויברך אתם איש אשר
כברכתו ברך אתם 29 ויצו אתם ויאסף
אל עמיו קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי 30 המערה
אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת עפרון החתי לאחזת קבר 31 שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה 32 מקנה השדה אשר
בו והמערה אשר בו מאת בני חת
33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף
רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו
34 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
ויישק אתו

14

1 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את
ישראל 2 ויכלו לו ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החנוטים ויבכו אתו מצרים
שבעים יום 3 ויעבר ימי בכיו וידבר יוסף
אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן
בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר
4 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה
תקברני ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה 5 ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך 6 ויעל יוסף לקבר
את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
7 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
לבדם עזבו בארץ גשן 9 ויעל עמו
גם רכב וגם פרשים היה המחנה כבד
מאד 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד
מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים
11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים
על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן 12 ויעשו בניו לו כן
צוה אתם 13 כי נשאו בניו אתו ארצה
כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרון החתי מול ממרא 14 אחר
קבר את אביו הוא ואחיו וכל העלים
אתו לקבר אביו אחרי קבר את אביו
15 וירא אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו
לו לו יקטרנו יוסף וגמל ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו אתו 16 ויצו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אתו 18 וגם אחיו
הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם רב 21 ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם

ומלכותו ומלכות ומלכות כל העמים אשר
לא יעבדוך יאבדו ולגוים אבד יאבדו
27 ענפים נשברו ונשים באות ואורות
לשבת בחשך מפני איום יי צבאות אשר
הרים נשא ונס ואדמה רעדה ותרגז
מפני יי מפני זעם אלוה צבאות 28 כי
כה אמר יי צבאות יגיע כל הארץ
ובוש כי עצתי היתה ולא תקום 29 כי
בעבר יי צבאות ולא יהיה נוד לכל
הארץ ובגוים אשר נדחתי שם נאם יי
צבאות 30 על כן הנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יי ממרום
ישאג ומן מעון קדשו יתן קולו שאג
ישאג על נוהו תרועה כדורכים יענה
לכל יושבי הארץ 31 בא עד קצה הארץ
כי ריב ליי עם גוים נשפט בכל בשר
הרשעים נתנם לחרב נאם יי 32 כה
אמר יי צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל
גוי וסערה גדולה תעור מיכלתי הארץ
33 והיו חללי יי ביום ההוא מקצה
הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא
יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה
34 יליבו רועים ויזעקו וצעקו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם לטבחם ונפלתם
כאיל נחמד 35 ואבד מנוס מרועים
ופליטה מאדירי הצאן 36 קול צעקת
רועים ויליל אדירי הצאן כי שדד יי
את מרעיתם 37 ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יי 38 עזב כאריה סוכו
כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה
ומפני חרון אפו

14 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו
על דברי הבצרת 2 אבלה יהודה
ושעריה דלו לארץ קדרו ועלה צעקת
ירושלים 3 וגדוליהם שלחו צעירים
למים באו אל גבים לא מצאו מים
כליהם ריקים בושו וכלמו וחפו ראשם
4על אדמה נחתה כי לא היה גשם
בארץ חתו אכרים חפו ראשם 5 גם
אילת בשדה ילדה ועזבה כי אין דשא
6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח
תנים כי כלו עיניהם מעשב אין 7 אם
עונתינו ענו בנו יי עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך חטאנו 8 מקוה
ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה
כגר בארץ וכאורח נטה ללון 9 למה
תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יי ושמך עלינו
נקרא אל תנחנו 10 כה אמר יי אל
העם הזה אשר אהבו לנוע רגליהם
לא חשכו ויי לא רצה בהם עתה יזכר
עונם ויפקד חטאתם 11 ויאמר יי אלי
אל תתפלל בעד העם הזה לטובה
12 כי יצומו אינני שומע את רנתם
ואם יעלו עולה ומנחה אינני רוצה
בהם כי אם בחרב וברעב ובדבר אני
מכלה אותם 13 ואמר אהה אדני יי
הנה הנביאים אומרים אליהם לא
תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי
שלום אמת אני נותן לכם במקום הזה
14 ויאמר יי אלי שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלחתים וצויתים ודברתי
אליהם חזון שקר ותרפות אלילם
ותרמת לבם הם נבאים לכם 15 לכן
כה אמר יי על הנביאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים והם אומרים חרב
ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב
וברעב יתמו הנביאים האלה 16 והעם
אשר הם נבאים להם יהיו מושלכים
בחוצות ירושלים מפני הרעב והחרב
ואין קבר להם הם ונשיהם ובניהם
ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם
17 (aiōn g165) ואמרת אליהם
את הדבר הזה עיני תרדנה דמעה
לילה ויומם ואל תדומנה כי שבר
בתולת עמי מכה גדולה נחבלה מאד
18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב
ואם באתי העיר והנה חולאי רעב
גם נביא וגם כהן סחרו אל ארץ לא
ידעו 19 המאס מאסת את יהודה
אם בציון מאסה נפשך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא לשלום וטוב אין
לעת מרפא 20 ידענו יי רשענו עון
אבתינו כי חטאנו לך 21 אל תנא
בעבור שמך אל תנאץ כסא כבודך
זכור אל תפר בריתך אתנו 22 היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים
יתנו רביבים הלא אתה הוא יי אלהינו
ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה
15 1 ויאמר יי אלי אם יעמד משה
ושמואל לפני נפשי אין אלה העם
שלחהו מלפני ויצאו 2 והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר
יי אשר למות למות ואשר לחרב לחרב
ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי
3 ופקדתי עליהם ארבעה משפחות נאם
יי את החרב להרג ואת הכלבים לסחב
ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ
לאכל ולשחת 4 והתי לזועה לכל ממלכות
הארץ על חזקיהו בן חזקיה מלך יהודה
על אשר עשה בירושלים 5 כי מי יחמל
עליך ירושלים ומי ינוד לך ומי יסור
לשאל לשלום אתך 6 אתה נטשתני נאם
יי אחור תלכי הנני נטה ידי עליך
והשחתיך נלאיתי הנחם 7 וזריתים
בזרה בשערי הארץ שכלתי עמי מדרכיהם
לא שבו 8 אלמנותיו רבו לי מחול
הים הביאתי להם אם בצהרים שדדתי
עליהם מבהלות ונפל עליה עיר ובלתי
הקים 9 אמללה ילדת שבעה דעכה
נפשה בא שמשה בעוד יומם הבישה
והחפרה ויתר חרבם אתן לפני אויביהם
נאם יי 10 אוי לי אמי כי ילדתני איש
ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי
ולא נשאוני כל קוללוני 11 אמר יי
אם לא שרדתיך לטובה אם לא הפגעתי
באויב בעת רעה ובעת צרה 12 הישבר
ברזל ברזל מצפון ונחושת 13 חילך
ואוצרותיך לבז אתן בלא מחיר ובכל
חטאתיך ובכל גבולתיך 14 והעבירתי
את אויביך בארץ אשר לא ידעת כי אש
קדחה באפי עליכם תוקד 15 אתה יי
ידעת זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי
אל תקח לארך אפך דע שאתי חרפה
16 נמצאו דבריך ואכלם היו דבריך
לשון לי ולשמחת לבבי כי נקרא שמך
עלי יי אלהים צבאות 17 לא ישבתי
בסוד משחקים ואגיל מפני יד עליך
בדד ישבתי כי זעם מלאתני 18 למה
היה כאבי נצחי ומכתי אנושה מרפא
מאנה להיות לי אכן תהיה לי כאפיק
נאמנים לא ישיר 19 לכן כה אמר יי
אם תשוב ואעמידך לפני ואם תוציא
יקר מזולל כפי תהיה ישובו אתה
אליהם ואתה לא תשוב אליהם 20 ונתתי
אותך לעם הזה לחומת נחושת בצורה
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך
אני להושיעך ולהצילך נאם יי 21 והצלתי
אותך מיד רעים ופדיתיך מכף עזים
16 1 ויהי דבר יי אלי לאמר 2 לא
תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות
בזה המקום 3 כי כה אמר יי אל הבנים
והבנות הילדים במקום הזה ואל אמותם
אשר ילדום ואל אבותם אשר הולדום
בארץ הזאת 4 מותי חלאים לא יספדו
ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו
ובחרב וברעב יתמו ונבלתם תהיה
מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
5 כי כה אמר יי אל תבא בית מרזח
ואל תלך לספד ולנוד אותם כי אספתי
שלומי מהעם הזה נאם יי החסד
והרחמים 6 וגדלו גדולים וקטנים
בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו
ולא יתגודד ולא יקרח לו 7 ולא
יפרסו לחם לאבל לנחם על מת ולא
יתן לשתות כוס תנחומים לאב ואם
8 ובית משתה לא תבא לשבת אתם
לאכל ולשתות 9 כי כה אמר יי צבאות
אלהי ישראל הנני משבית מן המקום
הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה 10 והיה
כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר יי
הגדול הזה עלינו רעה כל זאת ומה
עונינו ומה חטאתינו אשר חטאנו ליי
אלהינו 11 ואמרת אליהם על אשר
עזבו אבותיכם אותי נאם יי ואת
אלהים אחרים הלכו ויעבדום וישתחוו
להם ואותי עזבו ואת תורתי לא שמרו
12 ואתם הרעתם מאבותיכם והנכם
הולכים איש אחרי שרירות לבו הרע
לבלתי שמע אלי 13 והשלכתי אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר לא
ידעתם אתם ואבותיכם ושם תעבדו
אלהים אחרים יומם וליל אשר לא
אתן לכם חנינה 14 לכן הנה ימים
באים נאם יי ולא יאמר עוד חי יי
אשר העלה את בני ישראל מארץ
מצרים 15 כי אם חי יי אשר העלה
את בני ישראל מארץ צפון ומכל
הארצות אשר הדיחם שם והשיבם
אל אדמתם אשר נתתי לאבותם
16 הנני שולח אל דגים רבים נאם יי
ודגום ואחר אשלח אל צידים רבים
וצדום מכל הר ומכל גבעה ומחרי
הסלעים 17 כי עיני על כל דרכיהם
לא נעלמו מפני ולא נכחדה עונם
מעיני 18 וראשון אשלם משנה וחטאתם
כפלים על אשר חללו את ארצי בפגרי
שקוציהם ובתועבותיהם מלאו את
נחלתי 19 יי עזי ומעוזי ומנוסי ביום
צר אליך גוים יבאו מקצות הארץ
ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל
ואין בם יועיל 20 היעשה לו אדם
אלהים והם לא אלהים 21 לכן הנני
מודיעם הפעם אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי יי
17 1 חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בצפרן שמיר חרוטה על לוח
לבם ועל קרנות מזבחותם 2 בזכר
בניהם מזבחותם ואשרים על עץ רענן
על גבעות הרמים 3 הר בשדה אתן
חילך כל אוצרותיך לבז במותיך בכל
חטאתיך בכל גבולך 4 ושבקת מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך את אויביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש אפי בערה
עד עולם 5 כה אמר יי ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו
ומן יי יסור לבו 6 והיה כערער
במדבר ולא יראה כי יבוא טוב ושכן
חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב
7 ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי
מבטחו 8 והיה כעץ שתול על מים
ועל יובל יפרש שרשיו ולא יירא כי
יבוא חם והיה עלהו רענן ובשנת
בצרת לא ידאג ולא יחדל מעשות פרי
9 עקוב הלב מכל ומי יודענו 10 אני
יי חוקר לב ובחן כליות ולתת לאיש
כדרכיו כפרי מעלליו 11 קורא דגר
ולא ילד עשה עשר לא במשפט יעזבנו
בקצו ובאחריתו יהיה נבל 12 כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
13 מקוה ישראל יי כל עזבוך יבושו
סוריי בארץ יכתבו כי עזבו מקור
מים חיים יי 14 רפאני יי וארפא
הושיעני והושעתי כי תהלתי אתה
15 הנה אומרים אלי איה דבר יי
יבוא נא 16 ואני לא אצתי מרעה
אחריך ויום אנוש לא אויתי אתה
ידעת מוצא שפתי נכחך היה 17 (aiōn g165)
אל תהי לי מחתה מחסי אתה ביום
רעה 18 יבשו רודפי ואל אבוש אני
אל אבוש הם חתו ואל אחת אני
אל אחת הם ביום רעה הבא עליהם
שברון שברם פי שנים 19 כה אמר
אלי יי לך ועמדת בשער בני העם
אשר יבאו בו מלכי יהודה ויצאו בו
ובכל שערי ירושלים 20 ואמרת אליהם
שמעו דבר יי מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ירושלים הבאים בשערים האלה
21 כה אמר יי השמרו בנפשותיכם
אל תשאו משא ביום השבת והבאתם
בשערי ירושלים 22 ולא תוציאו משא
מבתיכם ביום השבת ומלאכה לא
תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם 23 ולא שמעו
ולא הטו אזנם ויקשו ערפם לבלתי
שמע ולבלתי קחת מוסר 24 והיה
אם שמע תשמעו אלי נאם יי להביא
משא בשערי העיר הזאת ביום השבת
וקדשתם את יום השבת לבלתי עשות
בו כל מלאכה 25 ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים וברכבים הם ושריהם
איש יהודה וישבי ירושלים והעיר
הזאת תשב לעולם 26 ובאו מערי
יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ
בנימין ומשפלה ומן הר ומן הנגב
מביאים עולה וזבח ומנחה ולבונה
ומביאים תודה בית יי 27 והיה אם
לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי נשא משא ובא בשערי ירושלים
ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה
ארמנות ירושלים ולא תכבה

אמר ה׳ אל אברם אמר
לך כי כוכבים ירדו ואור
לבנה לא יתן אורו וכסלו
לא יזרח׳ 21 ויאמר אליו
אברם אדני אלהים אשר
אדע כי אירשנה׳ 22 ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש
ותור וגוזל׳ 23 ויקח אברם
אליו את כל אלה ויבתר
אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו׳ 24 ואת
הציפרים לא בתר׳ 25
ויגרש העיט על הפגרים
ויבא אברם׳ 26 ויהי
השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם׳ 27 ואמר
לאברם׳ ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ
לא להם׳ 28 ועבדום
וענו אתם׳ 29 וגם
את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי׳ 30 ואחרי
כן יצאו׳ 31 ואתה
תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׳
32 ודור רביעי ישובו
הנה׳ 33 ויהי השמש
באה׳ 34 ויהי
אברם׳ 35 ויאמר
אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה
תמים׳ 36 ואכרתה
ברית ביני׳ 37 ויפל
אברם על פניו
ויצחק׳ 38 ויאמר
אלהים אל אברם
אמר׳ 39 ואני הנה
ברית אתי׳ 40 ולא
יקרא עוד את שמך
אברם׳ 41 ויאמר
אלהים אל אברם
אמר׳ 42 ואתה
אברהם׳ 43 ויאמר
אלהים אל אברהם
אמר׳ 44 ואת
אברהם׳ 45 ויאמר
אלהים אל אברהם
אמר׳ 46 ואת
אברהם׳ 47 ויאמר
אלהים אל אברהם
אמר׳ 48 ואת
אברהם׳ 49 ויאמר
אלהים אל אברהם
אמר׳ 50 ואת
אברהם׳

16 מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה
מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה
מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה מלמל מלה

מבחר מחברות מגזין מלמד מחשב בית מדרש, לחברת מסשם
יש ובחברה חלק 11 אחרת לבחר מאמר מאמר הקרבה לבחר מאמר
מאמרים, 12 מחשבה לא אחר, לא אחר לא בחר, מתלמיד חכם מלמד
בחלוקה מחברת מגזין מחברת מגזין מגזין, לאחר מאמר, 13 מחשבה
מה מקבל מה מה, מחברת לקבל מקבל שלא לבחר, מתלמיד
יש מה מה, מתלמיד 14 מ מלמד בחברה מה בית מה מה, מתלמיד
מלא מבחר מה מקבל לשמירה בחברה בחברה בחר מבחר
מגזין מגזין מלמד מי מה מקבל יש מה מקבל 15 אחרת מחבר
לא מה מה בית מלמד בחברה לחבר לא מלמד בחברה מבחר מלמד
יש מקבל יש מחבר 16 מלמד בחר מאמר לבחר מבחר מגזין
בית מגזין מגזין מלמד מה מקבל מבחר לבחר לבחר מה מה
מחבר לא מה בית מגזין מגזין מלמד מי מלמד מבחר מלמד מחבר
אב מגזין לא מחבר מלמד מבחר 17 מחבר יש מחבר מלמד מלמד
מלמד מי מגזין, מתלמיד מי מגזין 18 לא לא מגזין מבחר מגזין
מבחר מבחר מבחר מה מה מבחר מבחר מה מה מבחר מבחר
מבחר מבחר מבחר מלמד מה מה מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מלמד מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר

21 ויאמר אל־
המלך אם־
אמת דברי
אתה עשה
לעבדך
אל־
אלהים
אשר
אתה
אדני
המלך
כן
יהי־
נא
אדני
המלך
לעבדיו
כן
נתן
לעבדיך
לאנשים
המלחמה
אשר
אתה
אדני
המלך
22 וגם
נתן אתה
אתנו
אדני
המלך
לעבדיך
לבד
מן־
הלחם
אשר
לפני
אדני
המלך
23 ויאמר
המלך
אל־
אבישי
ויואב
הן־
בן־
אבי
אבשלם
24 ויאמר
אבישי
הלא
ימות
שמעי
בן־
גרא
כי־
קלל
את־
משיח
יהוה
25 ויאמר
המלך
אל־
אבישי
ויואב
הן־
בן־
צרויה
מה־
לי
ולכם
בני
צרויה
כי־
יקלל
ובי
יהוה
אמר
לו
קלל
את־
דוד
ומי
אמר
מדוע
עשיתה
כן
26 ויאמר
דוד
לאבישי
ולכל
עבדיו
הנה
בני
אשר
יצא
מן־
מעי
מבקש
את־
נפשי
אף־
כי־
עתה
בן־
ימין
הנה
הוא
נתון
בגלל
יהוה
לקלל
27 אולי
יראה
יהוה
בעני
ושב
לי
יהוה
טובה
תחת
קללתו
היום
הזה
28 ובעבור
שמעי
בן־
גרא
הנה
אנכי
ישב
בערבות
המדבר
עד
בוא
הדבר
מאת
המלך
לעברו
29 ויאמר
אבישי
בן־
צרויה
אל־
המלך
מדוע
יקלל
כלב
המת
הזה
את־
אדני
המלך
ואלכה
נא
ואסיר
את־
ראשו
30 ויאמר
המלך
אל־
אבשי
ואל־
כל־
עבדיו
אם־
לא
יצא
כל־
אבי
אבשלם
ואני
אם־
לא
אמות
עתה
רד
דבר
אל־
אבשלם
31 ויאמר
המלך
אל־
חוי
הארכי
שוב
העיר
ויאמר
חושי
אל־
אבשלם
המלך
אני
עבדך
כאשר
עבדתי
את־
אביך
לפני
ועתה
אני
עבדך
ונפלת
לי
עצת
חושי
32 ויאמר
אבשלם
אל־
חושי
הרעה
אשר
עצת
אחיתפל
אם־
אין
אני
ואתה
33 הנה
חושי
רעה
אחיתפל
בתוך
אבשלם
ועתה
אמר
נא
אל־
אבשלם
אם־
אעבר
לפניך
אל־
תשב
שם
אבי
אבשלם
34 ואמרת
אל־
צדוק
הכהן
ואל־
אביתר
הכהנים
כה
אמר
אחיתפל
אל־
אבשלם
ואל־
זקני
ישראל
35 הן
אתם
אתם
שם
הכהנים
צדוק
ואביתר
הלא
אתם
תגידו
אל־
הכהנים
את־
כל־
אשר
תשמע
מבית
המלך
36 הנה
שם
אתם
אתם
בנים
צדוק
ואביתר
ושלחתם
בידם
אל־
המלך
37 כל־
אשר
תשמעו
מבית
המלך
ואמרתם
אל־
חושי
לאמר
38 כה
אמר
אחיתפל
אל־
אבשלם
ואל־
זקני
ישראל
כה
וכה
יעצתי
ועתה
שלחו
ודברו
אל־
דוד
לאמר
39 אל־
תלן
הלילה
בערבות
המדבר
ועבר
תעבר
פן־
יבלע
המלך
וכל־
העם
אשר
אתו
40 ויעבר
יואב
הראשון
ואבישי
בן־
צרויה
אחיו
אל־
העיר
ויבא
חושי
רעה
דוד
אל־
ירושלם
41 ויעבר
יואב
ואבישי
בן־
צרויה
אחיו
אל־
העיר
ויבא
חושי
רעה
דוד
אל־
ירושלם
42 ויבא
דוד
אל־
מחנים
ואבשלם
עבר
את־
הירדן
הוא
וכל־
אנשי
ישראל
עמו

20

1 ושם
איש
בליעל
נקרא
שמו
שבע
בן־
בכרי
איש
ימיני
ויתקע
בשופר
ויאמר
אין־
לנו
חלק
בדוד
ולא
נחלה
בבן־
ישי
איש
לאהליו
ישראל
2 ויעל
כל־
איש
ישראל
מאחרי
דוד
אחרי
שבע
בן־
בכרי
ואיש
יהודה
דבקו
במלכם
מן־
הירדן
ועד
ירושלם
3 ויבא
דוד
אל־
בית
המלך
אל־
ירושלם
ויקח
המלך
את־
עשרת
הנשים
הפילגשים
אשר
הניח
לשמר
הבית
ויתנם
אל־
בית
מאסר
וכלכלם
ולא
בא
אליהן
וכלואות
היו
עד־
יום
מותן
חיות
אלמנות
4 ויאמר
המלך
אל־
עמשא
זעק־
לי
את־
איש
יהודה
שלשת
ימים
ואתה
עמד
פה
5 וילך
עמשא
לזעק
את־
יהודה
ויאחר
מן־
המועד
אשר
יעד־
לו
6 ויאמר
דוד
אל־
אבישי
עתה
יגיע
לנו
שבע
בן־
בכרי
מאבשלם
אתה
קח
את־
עבדי
אדניך
ורדף
אחריו
פן־
ימצא
לו
ערים
בצרות
ומצל
מעינינו
7 ויצאו
אחריו
אנשי
יואב
והכרתי
והפלתי
ואנשי
הגבורים
ויצאו
מירושלם
לרדף
אחרי
שבע
בן־
בכרי
8 הם
עם
אבן
הגדולה
אשר
בגבעון
ועמשא
בא
לקראתם
ויואב
חגור
מדו
אשר
הלבש
אתו
ומאזר
חרב
תלויה
על־
מתניו
בתערה
ויצא
ותפל
9 ויאמר
יואב
לעמשא
השלום
אחי
אתה
ויתפש
ימין
יואב
בזקן
עמשא
לנשקו
10 ועמשא
לא
שמר
את־
החרב
אשר
ביד
יואב
ויכהו
בה
חמש
מתן
ויצא
מעיו
ארצה
ולא
שנה
לו
ויואב
ואבישי
אחיו
רדפו
אחרי
שבע
בן־
בכרי
11 ואיש
עמד
עליו
מנערי
יואב
ויאמר
מי
חפץ
אשר
חפץ
ביואב
ומי
אשר
לדוד
אחרי
יואב
12 ועמשא
מתגלל
בדם
בתוך
המסלה
ויראה
האיש
כי
עמד
כל־
העם
ויסב
את־
עמשא
מן־
המסלה
השדה
ויטל
עליו
בגד
כאשר
ראה
כי־
עמד
כל־
הבא
אל־
עמשא
13 כאשר
הוסר
מן־
המסלה
עבר
כל־
איש
אחרי
יואב
לרדף
אחרי
שבע
בן־
בכרי
14 והוא
עבר
בתוך
כל־
שבטי
ישראל
אבלה
ובית־
מעכה
וכל־
הברים
ויקהלו
ויבאו
גם־
אחריו
15 ויבאו
ויצר
עליו
באבל
בית־
מעכה
ויפך
עליו
סלה
אל־
העיר
ויעמד
בחל
ויצר
אל־
החומה
כל־
העם
אשר
עם־
יואב
להשחית
לפל
16 ותקרא
אשה
חכמה
מן־
העיר
שמעו
שמעו
אמרו
נא
אל־
יואב
קרב
עד־
הנה
ואדברה
אליך
17 ויקרב
אליה
ותאמר
האתה
יואב
ויאמר
אני
ותאמר
לו
שמע
דברי
אמתך
ויאמר
שומעת
אני
18 ותדבר
לאמר
דברו
נדברו
בראשנה
לאמר
שאל
שאלו
באבל
והתמו
כן
היו
אמונה
בישראל
אתה
בקשת
להמית
עיר
ואם־
אמ
בישראל
19 אני
שלמי
אמוני
ישראל
אתה
מבקש
להמית
עיר
ואם
אמ
בישראל
למה
תבלע
נחלת
יהוה
ויענה
יואב
ויאמר
חלילה
חלילה
לי
אם־
אבלע
ואם־
אשחית
20 ויען
יואב
ויאמר
לא
כן
דבר
הדבר
הזה
אל־
לבי
אם־
אבלע
ואם־
אשחית
21 כי
לא
כן
הדבר
כי
איש
מהר־
אפרים
שבע
בן־
בכרי
נשא
ידו
במלך
בדוד
תנו
אתו
לבדו
והלכתי
מן־
העיר
ותאמר
האשה
אל־
יואב
הנה
ראשו
משלך
אליך
מן־
החומה
22 ותבא
האשה
אל־
כל־
העם
בחכמתה
ויכרתו
את־
ראש
שבע
בן־
בכרי
ויטלו
אל־
יואב
ויתקע
בשופר
ויתפרדו
מעל
העיר
איש
לאהליו
ויואב
שב
ירושלם
אל־
המלך
23 ויואב
על־
כל־
צבא
ישראל
ובניהו
בן־
יהוידע
על־
הכרתי
והפלתי
24 ואדורם
על־
המס
ויהושפט
בן־
אחילוד
המזכיר
25 ושוא
סופר
וצדוק
ואביתר
כהנים
26 וגם
עירא
היאירי
היה
כהן
לדוד

21

1 ויהי
רעב
בימי
דוד
שנים
שלש
שנה
שנה
ויבקש
דוד
את־
פני
יהוה
ויאמר
יהוה
אל־
שאול
ואל־
בית
הדמים
על־
אשר
המית
את־
הגבעונים
2 ויקרא
המלך
לגבעונים
ודבר
אליהם
והגבעונים
לא
מבני
ישראל
הם
כי
אם־
מיתר
האמרי
ובני
ישראל
נשבעו
להם
ויבקש
שאול
להכותם
בקנאתו
לבני
יהודה
ויהודה
3 ויאמר
דוד
אל־
הגבעונים
מה־
אעשה
לכם
ובמה
אכפר
וברכו
את־
נחלת
יהוה
4 ויאמרו
הגבעונים
אליו
לא־
כסף
וזהב
אין־
לנו
עם
שאול
ואין־
לנו
אנשים
בישראל
ויאמר
מה־
אמר
אעשה
לכם
5 ויאמרו
אל־
המלך
האיש
אשר
כלנו
נדמה
לנו
אם־
נתן
לנו
להשמד
ולהכרת
מהתיצב
בכל
גבול
ישראל
6 יתן
לנו
שבעה
אנשים
מבניו
ונוקעה
אותם
ליהוה
בגבעת
שאול
בחיר
יהוה
ויאמר
המלך
אני
אתן
7 וחמל
המלך
על־
מפיבשת
בן־
יהונתן
בן־
שאול
בגלל
שבועת
יהוה
אשר
ביניהם
ביני
דוד
ובין
יהונתן
בן־
שאול
8 ויקח
המלך
את־
שני
בני
רצפה
בת־
איה
אשר
ילדה
לשאול
את־
ארמני
ואת־
מפיבשת
בן־
יהונתן
וגם
את־
חמשת
בני
מיכל
בת־
שאול
אשר
ילדה
לעדריאל
בן־
ברזלי
המחולתי
9 ויתנם
ביד
הגבעונים
ויוקעם
בהר
לפני
יהוה
ויפלו
שבעתם
יחדו
והם
הומתו
בימי
קציר
בראשנה
בתחלת
קציר
שערים
10 ותקח
רצפה
בת־
איה
את־
השק
ותטהו
לה
על־
הצור
מתחלת
קציר
שערים
עד
אשר
נתך
מים
עליהם
מן־
השמים
ולא
נתנה
עוף
השמים
לנוח
עליהם
יומם
ואת
חית
השדה
לילה
11 ויגד
לדוד
את
אשר
עשתה
רצפה
בת־
איה
פלגש
שאול
12 וילך
דוד
ויקח
את־
עצמות
שאול
ואת־
עצמות
יהונתן
בנו
מאת
בעלי
יבש
גלעד
אשר
גנבו
אותם
מרחוב
בית־
שן
אשר
תלום
פלשתים
אותם
ביום
הכות
פלשתים
את־
שאול
בגלבע
13 ויעל
משם
את־
עצמות
שאול
ואת־
עצמות
יהונתן
בנו
ויאספו
גם־
הם
את־
עצמות
מפלצת
הסוסים
14 ויקברו
את־
עצמות
שאול
ואת־
יהונתן
בנו
בארץ
בנימן
בצלע
בקבר
קיש
אביו
ויעשו
כל־
אשר
צוה
המלך
ואחרי
כן
נעתר
אלהים
לארץ
15 ויהי
עוד
מלחמה
לפלשתים
עם
ישראל
וירד
דוד
והעבדיו
עמו
וילחמו
בפלשתים
ויעף
דוד
16 ויספ
ישבי
בכורו
מבני
הרפה
שם
משקלו
שלש
מאות
שקל
נחשת
חדשה
והוא
חגור
חדשה
לבדו
17 ויעזר
לו
אבישי
בן־
צרויה
ויכה
את־
הפלשתי
וימתהו
אז
נשבעו
אנשי
דוד
לו
לאמר
לא־
תצא
עוד
אתנו
למלחמה
ולא
תכבה
את־
נר
ישראל
18 והיה
אחרי
כן
עוד
מלחמה
בגב
עם
פלשתים
אז
הכה
סבכי
החושתי
את־
סף
רפה
19 ויהי
עוד
מלחמה
בגב
עם
פלשתים
והכה
אלחנן
בן־
יערי
ארגים
בית
הלחמי
את
לחמי
גת
אשר
עץ
חניתו
כמנור
הארגים
20 ויהי
עוד
מלחמה
בגת
ויהי
איש
מדון
אשר
אצבע
ידו
ורגלו
ששה
ששה
אצבעות
עשרים
וגם
הוא
הולד
לרפה
21 ויחרף
את־
ישראל
ויכהו
יונתן
בן־
שמעי
אחי
דוד
22 אלה
ילדו
לרפה
בגת
ויפלו
ביד
דוד
וביד
עבדיו

ויהי אחר הדברים האלה ונבות היזרעאלי היה כרם
אשר ביזרעאל אצל היכל שמרון מלך שומרון לאמר
2 אחאב אל נבות לאמר תן לי את כרמך ויהי לי לגן
ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם
טוב מזה אם טוב בעיניך אם יש לך רע אקנה לך
3 כסף מחיר הזה ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי
מיהוה אם אתן את נחלת אבתי לך 4 ויבא אחאב
אל ביתו זעף ונכאה על הדבר אשר דבר אליו נבות
היזרעאלי לאמר לא אתן את נחלת אבתי לך ויט
פניו ושכב על מטתו ולא אכל לחם 5 ותבא אליו
איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סר ולא אכל
לחם 6 ויאמר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תן לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה
אתן לו כרם תחתיו ויאמר לא אתן כרמי לך 7 ותאמר
אליו איזבל אשתו הן עתה אתה מלך על ישראל
קום אכל לחם וטב לבך אני אתן לך את כרם נבות
היזרעאלי 8 ותכתב ספרים באגרת אחאב וחתם
בחותמו ותשלח הספרים אל הזקנים והחרים אשר
בעיר נבות היושבים עם נבות 9 וכתבה בספרים לאמר
קראו צום והושיבו את נבות בראש העם 10 והושיבו
שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו אתו לאמר
ברכת אלהים ומלך וסקלוהו ומת 11 ויעשו אנשי
עיר מולדתו הזקנים והחרים אשר הם יושבים בעירו
כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם 12 קראו צום והושיבו את נבות
בראש העם 13 ויבאו שני אנשים בני בליעל ויעידו
אתו נגדו לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויוציאו
אתו אל חוץ לעיר וסקלו אבן ויומת 14 ויאמר
אל איזבל לאמר נסקל נבות וימת 15 ויהי כשמע
איזבל כי נסקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב
קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן נתת לך
בכסף כי אין נבות חי כי מת נבות 16 ויהי כשמע
אחאב כי מת נבות איש יזרעאל ויקם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו 17 והי דבר יהוה
אל אליהו התשבי לאמר 18 קום רד לקראת אחאב
מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות אשר
ירד לרשתו 19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ויאמר אליו כה אמר יהוה
במקום אשר לחכו כלבים את דם נבות ילחכו
כלבים גם אתך 20 ויאמר אליהו אל אחאב מצאתי
אויבי כי התמכרת לעשות הרע בעיני יהוה
21 הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל
22 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסת
אותי והחטאת את ישראל 23 וגם אל איזבל דבר
יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל
24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים ומת בשדה
יאכלו עוף השמים 25 רק לא היה כאחאב אשר
התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתה
איזבל אשתו 26 ותעב מאד ללכת אחרי הגלולים
ככל אשר עשו האמרי אשר הורישם יהוה
מפני בני ישראל

سلیمان

1 داود پادشاه اسرائیل را در اورشلیم سلطنت کرد. 2 و صادوق کاهن و ناتان نبی او را در کرسی سلطنت بر اسرائیل مسح کردند. و سلیمان بر تخت پدرش داود نشست و سلطنت او استوار گردید. 3 و سلیمان با تمامی اسرائیل و سرداران و کاهنان و بزرگان و تمامی مردان جنگی و پادشاهان و بزرگان تمامی قوم اسرائیل همراه شد. 4 و سلیمان با تمامی اسرائیل به جبعون رفت زیرا که خیمه‌ی اجتماع خدا که موسی بنده‌ی خدا در بیابان ساخته بود در آنجا بود. 5 اما صندوق خدا را بوری‌ئیل از قریت‌یعاریم آورده بود به جایی که داود برای آن خیمه برپا کرده بود، زیرا که داود آن را در اورشلیم برپا کرده بود. 6 و سلیمان با تمامی اسرائیل به مذبح برنجی که در خیمه‌ی اجتماع خداوند بود رفت و بر آن هزار قربانی سوختنی گذرانید. 7 در آن شب خدا به سلیمان ظاهر شد و به او گفت: «هر چه می‌خواهی از من بخواه تا به تو بدهم.» 8 سلیمان به خدا گفت: «تو به پدرم داود رحمت بزرگی نشان دادی و او را پادشاه من ساختی. 9 اکنون ای یهوه خدا، وعده‌ی پدرم داود را که مرا پادشاه قومی بسیار بزرگ ساختی که مانند خاک زمین بی‌شمار است، استوار ساز. 10 پس به من حکمت و دانش بده تا بتوانم این قوم را رهبری کنم، زیرا که چه کسی می‌تواند این قوم بزرگ تو را داوری کند؟» 11 خدا به سلیمان گفت: «چون این را خواستی و عمر یا ثروت یا جان دشمنانت را نخواستی و حکمت را برای داوری قوم من که بر آن پادشاه کرده‌ام طلب کردی، 12 حکمت و دانش به تو داده می‌شود. و ثروت و اموال و عزت به تو می‌دهم، به طوری که پادشاهان پیش از تو مانند تو نداشتند و پادشاهان بعد از تو نخواهند داشت.» 13 سپس سلیمان از خیمه‌ی اجتماع در جبعون به اورشلیم رفت و بر اسرائیل سلطنت کرد. 14 سلیمان ارابه‌ها و سواران بسیار گرد آورد. او هزار و چهارصد ارابه و دوازده هزار سوار داشت که در ارابه‌ها و در اورشلیم نزد پادشاه ماندند. 15 پادشاه نقره و طلا را در اورشلیم مانند سنگ فراوان کرد و سرو آزاد را مانند درختان انجیر دشت فراوان ساخت. 16 اسب‌های سلیمان از مصر و کتان نخ‌دار آورده می‌شد و تاجران پادشاه کتان نخ‌دار را به قیمت معین می‌خریدند. 17 ارابه‌ای از مصر به قیمت شش‌صد مثقال نقره و اسبی به قیمت صد و پنجاه مثقال نقره خریداری می‌شد و به همین قیمت به تمامی پادشاهان حیتیان و پادشاهان ارام فروخته می‌شد.

2 و سلیمان تصمیم گرفت خانه‌ی خداوند را بسازد و کاخی برای سلطنت خود بسازد. 2 و سلیمان هفتاد هزار باربر و هشتاد هزار سنگ‌تراش در کوه‌ها برگزید و سرپرست آنان سه‌هزار و سیصد نفر بود. 3 و سلیمان به حیرام پادشاه صور پیغام فرستاد و گفت: «همان‌طور که با پدرم داود رفتار کردی و برای او سروآزاد فرستادی تا برای خود کاخی بسازد که در آن زندگی کند، برای من نیز چنین کن. 4 اکنون من می‌خواهم خانه‌ی یهوه خدای خود را بسازم تا آن را وقف او کنم تا بخور معطر در حضور او بسوزانیم و نان همیشگی و قربانی‌های سوختنی صبح و شام و در روزهای سبت و ماه‌های نو و جشن‌های یهوه خدای ما بگذرانیم. این دستور همیشگی برای اسرائیل است. 5 خانه‌ای که می‌سازم باید بزرگ باشد، زیرا خدای ما از همه‌ی خدایان بزرگتر است. 6 اما چه کسی می‌تواند برای خدا خانه بسازد؟ آسمان‌ها و آسمان‌های آسمان‌ها گنجایش او را ندارند، پس من کیستم که برای او خانه بسازم؟ من فقط می‌خواهم برای او بخور بسوزانم. 7 اکنون مردی را برایم بفرست که در کار طلا و نقره و برنج و آهن و ارغوان و قرمز و آبی کار بلد باشد و در حکاکی هنرمند باشد تا با مردان من در یهودا و اورشلیم که داود برگزیده است کار کند. 8 و برایم چوب سرو آزاد و سرو و صندل از لبنان بفرست، زیرا می‌دانم که بندگان تو در جنگل لبنان درخت می‌برند. و بندگان من با بندگان تو کار خواهند کرد. 9 و برای من چوب فراوان آماده کنند، زیرا که خانه‌ای که می‌سازم باید بزرگ و شگفت‌انگیز باشد. 10 و به بندگان تو که درختان را می‌برند، بیست هزار کُر گندم آرد و بیست هزار کُر جو و بیست هزار بَت شراب و بیست هزار بَت روغن زیتون خواهم داد.» 11 حیرام پادشاه صور در پاسخ به سلیمان نامه‌ای نوشت و گفت: «از آنکه یهوه قوم خود را دوست دارد، تو را بر آنان پادشاه ساخت. 12 حیرام گفت: یهوه خدای اسرائیل که آسمان و زمین را آفرید، به داود پادشاه پسری دانا و خردمند و فهیم بخشید تا برای یهوه خانه‌ای بسازد و برای خود کاخی. 13 اکنون من حیرام‌ابی را که هنرمند و دانا است نزد تو می‌فرستم. 14 او پسر زنی از دختران دان است و پدرش مردی از صور بود. او در کار طلا و نقره و برنج و آهن و سنگ و چوب و ارغوان و آبی و کتان نخ‌دار و قرمز هنرمند است و در حکاکی و طراحی هر چیز که به او سپرده شود، با مردان تو و مردان پدرم داود کار می‌کند. 15 اکنون گندم و جو و روغن و شراب که آقایم وعده داده است برای بندگانش بفرستد، 16 ما هر چه لازم باشد از لبنان می‌بریم و به شکل کُلُفه از دریا تا یافا می‌آوریم تا تو آن را به اورشلیم ببری.» 17 سلیمان تمام مردان غریبه‌ی ساکن اسرائیل را شمارش کرد، مانند شماره‌ای که پدرش داود شمارش کرده بود، و شماره‌ی آنان صد و پنجاه هزار و سه‌هزار و شش‌صد نفر شد. 18 و از میان آنان هفتاد هزار باربر و هشتاد هزار سنگ‌تراش در کوه‌ها و سه‌هزار و سیصد سرپرست گماشت تا مردم را به کار وادارند.

ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ καλῷ τῆς πίστεως, ἵνα
αἰωνίου ζωῆς ἐπιλάβῃ, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν
ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
13 παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν
ὁμολογίαν, 14 τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς
ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, 15 ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ
κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν
δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον·
ἀμήν. 17 Τοῖς πλουσίοις τοῖς νῦν
αἰῶσι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν
μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι
ἀλλὰ ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον,
ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς.
20 Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον,
ἐκκλινῶν τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου
γνώσεως, 21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι
περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις
μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Β΄ Τιμόθεον

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ
διὰ θελήματος θεοῦ κατ᾽ ἐπαγγελίαν
ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 Τιμοθέῳ
ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ
Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. 3 Χάριν
ἔχω τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων
ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιαλείπτως
ἔχω περὶ σοῦ τὴν μνείαν ἐν ταῖς
δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
4 ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μνημονεύων σου
τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,
5 ἐνθυμούμενος τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον
πίστιν, ἥτις ἐνῴκησεν πρῶτον ἐν τῇ
μητρί σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου
Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.
6 Δι᾽ ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε
ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ ὃ
ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν μου· 7 οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. 8 Μὴ
οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸν μαρτυρίαν τοῦ
κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον
αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ
εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, 9 τοῦ
σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει
ἁγίᾳ οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων
αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργήσαντος μὲν
θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 11 εἰς
ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ
διδάσκαλος ἐθνῶν· 12 δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ
ταῦτα πάσχω, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαισχύνομαι·
οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων
ὧν παρ᾽ ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 14 καλὴν
παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος
ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν
με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστιν
Φυγέλος καὶ Ἑρμογένης. 16 Δώη ἔλεος
κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἁλυσίδα
μου οὐκ ἐπαισχύνθη, 17 ἀλλὰ γενόμενος
ἐν Ῥώμῃ σπουδαιοτέρως ἐζήτησέν με
καὶ ἐφρόντισεν. 18 Δώη αὐτῷ ὁ κύριος
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν
βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν
τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 2 καὶ
ἃ ἤκουσας παρ᾽ ἐμοῦ διὰ πολλῶν
μαρτύρων ταῦτα παράθου πιστοῖς
ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ
ἑτέρους διδάξαι· 3 σὺ οὖν κακοπάθησον
ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ.
4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται
ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ
στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· 5 ἐὰν δὲ καὶ
ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ
νομίμως ἀθλήσῃ· 6 τὸν κοπιῶντα
γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν
μεταλαμβάνειν· 7 νόει ὃ λέγω· δώσει
γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον
ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυίδ, κατὰ
τὸ εὐαγγέλιόν μου, 9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ
μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλὰ
λόγος θεοῦ οὐ δεδεται. 10 Διὰ τοῦτο
πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς,
ἵνα καὶ αὐτοὶ σωθῶσιν τὴν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ σωτηρίαν μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν,
καὶ συζήσομεν· 12 εἰ ὑπομένομεν,
καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα,
κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· 13 εἰ
ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει·
ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται.
14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε διαμαρτυρόμενος
ἐνώπιον τοῦ κυρίου μὴ λογομαχεῖν·
ἐπὶ οὐδὲν γὰρ χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
τῶν ἀκουόντων. 15 Σπούδασον σεαυτὸν
δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην
ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας· 16 τὰς δὲ βεβήλους
κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖστον
γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ
λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν
ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος,
18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν
λέγοντες ἤδη τὴν ἀνάστασιν γεγονέναι,
καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν πίστιν τινῶν.
19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ
ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην·
γνῷ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ
ἀποστήτω ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων
τὸ ὄνομα κυρίου. 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ
οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ
καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ
εἰς ἀτιμίαν· 21 ἐὰν οὖν ἐκκαθαρίσῃ
τις ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος
εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον
τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἡτοιμασμένον. 22 Τὰς δὲ νεανικὰς
ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην,
πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν
ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας. 23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι
μάχας· 24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ
μάχεσθαι, ἀλλὰ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας,
διδακτικόν, ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραΰτητι
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους,
μήποτε δώσει αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ
ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς
τὸ ἐκείνου θέλημα.

3

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·
2 ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι,
φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι,
ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται,
προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι
μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν
εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς
ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀπόστρεφε.
6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδυνοντες
εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες
γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις,
ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε
μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὃν τρόπον
δὲ Ἰαμβρὴς καὶ Ἰαμβρὴς ἀνέστησαν
Μωυσῇ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται
τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι
τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
9 Ἀλλ᾽ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον·
ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται
πᾶσιν, ὡς καὶ ἐκείνων ἐγένετο.
10 Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου τῇ
διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει,
τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς
παθήμασιν, οἵοις μοι ἐγένετο ἐν
Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις·
οἵους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ
πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος. 12 Καὶ
πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται·
13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες
προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες
καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς
ἐμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ
τίνων ἐμάθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους
τὰς ἱερὰς γραφὰς οἶδας, αἵτινες σε
δυνάμεναι σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ
πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ
ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς
ἔλεγχον, πρὸς ἐπανορθωσιν, πρὸς
παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα
ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

4

Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν
ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως
ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον,
παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ
διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς
ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται,
ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας
ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους
κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν
τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν,
ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκκλιθήσονται.
5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον,
ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν
διακονίαν σου πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ
γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς
ἀναλύσεώς μου ἐνέστηκεν. 7 Τὸν καλὸν
ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα,
τὴν πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπὸν ἀπόκειμαι
μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν
ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ
ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 9 Σπούδασον
ἐλθεῖν πρός με ταχέως· 10 Δημᾶς γὰρ
με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν
αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην,
Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς
Δαλματίαν· 11 Λουκᾶς ἐστιν μόνος
μετ᾽ ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε
μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γὰρ μοι εὔχρηστος
εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
εἰς Ἔφεσον. 13 Τὸν φαιλόνην ὃν
ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ
ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰς βιβλίους,
μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος
ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο·
ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ
ἀνθέστηκεν τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς
μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη.
17 Ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ
ἐνεδυνάμωσεν με, ἵνα δι᾽ ἐμοῦ τὸ
κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν
πάντες οἱ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ
στόματος λέοντος. 18 Καὶ ῥύσεταί με
ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ
καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 19 Ἀσπάσασθε
Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
οἶκον. 20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ,
Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ
ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος
ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος καὶ
Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ
οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματος
σου. Ἡ χάρις μεθ᾽ ὑμῶν. Ἀμήν.

בבית ה׳ אל־הכהן׳ ויאמר אליו הנה־נא
אמך׳ ואביך׳ ואחיך׳ הבאים׳ לשלם׳ לך׳
28 ולהגיד לך׳ אמר׳ הנה׳ אמך׳ ואביך׳
ואחיך׳ הבאים׳ לשלם׳ לך׳ אמר׳ אמר׳
אמר׳ אמר׳ אמר׳ אמר׳ אמר

הנה אנכי מביא מבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 18 והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ 19 ומכל החי מכל הבשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 וגם אתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לאכלה לך ולהם׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעת אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ 10 והי מקץ שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ 12 והי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ 14 הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו׃ 17 והי המבול ארבעים יום על הארץ ורבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ 18 וגברו המים וירבו מאד על הארץ והתהלך התבה על פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ 23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

8 וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ ושכו המים׃ 2 ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ 3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים יום׃ 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי נראו ראשי ההרים׃ 6 והי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מפני פני האדמה׃ 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט את ידו ויקח אתה והביא אתה אליו אל התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ושלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד׃ 13 והי בשנת אחת ושש מאות שנה לנח בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה האדמה׃ 15 וידבר אלהים אל נח לאמר׃ 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ 19 כל החיה כל הרמש כל העוף כל רומש על האדמה למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו׃

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיתו הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את הכל׃ 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ 6 שפך דם האדם באדם דמו יישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרי׃ 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרתו כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני وבין הארץ׃ 14 והי בעננו על הארץ והראתי הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני وביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ 16 והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים وבין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי ביני وבין כל בשר אשר על הארץ׃ 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ 19 אלה שלשה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו׃ 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת את השלמה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ 27 יפת אלהים ליפת ושכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

10 ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשנו למשפחתם בגויהם׃ 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש הולד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבר ציד לפני יהוה׃ 10 ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח׃ 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים הולד את לודים וענמים ולהבים ונפתחים׃ 14 ופתרוסים וכסלחים אשר יצאו משם פלשתים וכפתרים׃ 15 וכנען הולד את צידן בכרו וחת׃ 16 ואת היבוסי והאמרי והגרגשי׃ 17 והחוי והצני והערקי׃ 18 והצמרי והחמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני׃ 19 והי גבול הכנעני מצידן בואך גררה עד עזה בואך סדמה ועמרה ואדמה וצבאים עד לשע׃ 20 אלה בני חם למשפחתם לשנתם בארצתם בגויהם׃ 21 ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם וארפכשד ולוד וארם׃ 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ 24 וארפכשד הולד את שלח ושלח הולד את עבר׃ 25 ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן הולד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ 29 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בבאך ספרה הר הקדם׃ 31 אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארצתם לגויהם׃ 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃

11 והי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ 2 והי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ 5 וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם והזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר׃ 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ 10 אלה תולדות שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ 11 וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמשה ועשרים שנה והוליד את שלח׃ 13 וחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 14 ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ 15 וחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 16 ועבר חי ארבע ועשרים שנה והוליד את פלג׃ 17 וחי עבר אחרי הולידו את פלג ארבע מאות שנה ושלשים שנה והוליד בנים ובנות׃ 18 ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ 19 וחי פלג אחרי הולידו את רעו מאתים שנה ותשע שנים והוליד בנים ובנות׃ 20 ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ 21 וחי רעו אחרי הולידו את שרוג מאתים שנה ושבע שנים והוליד בנים ובנות׃ 22 ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ 23 וחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה והוליד בנים ובנות׃ 24 ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ 25 וחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה והוליד בנים ובנות׃ 26 וחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ 32 ויהי ימי תרח חמש מאות שנה ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

12 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ואל ארץ כנען באו׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה קדמה בית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 והי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 11 והי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ 12 והי כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי נא את אחתי למען יטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל אתך׃ 14 והי כבוא אברם מצרים וראו המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ 15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנים וגמלים׃ 17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 וצו עליו אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה׃ 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט הלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בינתי وביניך وביני רעי وרעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה וימין ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים בבאך צער׃ 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט קדמה ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וים׃ 15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך יימנה׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

14 והי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם את בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים מלך בלע׃ 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי בהר שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ 7 ויפנו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 ועמק השדים באר באר חמר ומלך סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הר הרה׃ 11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך וישב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר עד דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוצא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך מנעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם׃

15 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וגם עז משלשת ואיל משלש וגם תור וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו׃ 11 ופגרים לא בתר הציד׃ 12 והי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם׃ 14 ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 15 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ 16 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 17 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ 19 את הקני והקנזי והקדמני׃ 20 והחתי והפרזי והרפאים׃ 21 והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו והלה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויעש אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל הגר והתהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני وביניך׃ 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אשת אברם אי מזה באת ואי מזה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן שמנים שנה בהולד הגר לאברם את ישמעאל׃

17 והי אברם בן תשע שנים ותשע מאות שנה ויראה יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי بינ وביניך וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה אתי וברית אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקימתי את בריתי بينי وביניך ובין זרעך אחרי לדרתם לברית עולם להיות לאלהים לך ולזרעך אחרי׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחרי את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והיתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחרי לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו بينי وביניכם وבין זרעך אחרי המול לכם כל זכר׃ 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית بينי وביניכם׃ 12 בן שמנת ימים יומל לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וקנין כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול יומל יליד ביתך וקנין כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא יומל את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם על פניו וצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקרא את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחרי׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיא יולד והשמתיו לגוי גדול׃ 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו וכל מקנין כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן תשע שנים ותשעים שנה בהמלו בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו ילד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

18 ויראה אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ 4 יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 הלי יפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקיפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר הכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום וברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחרי וישמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה׃ 21 ארדה נא וראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ 25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה מחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אתו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 והי כאשר כלה לדבר אל אברהם וגם יהוה הלך לדרכו ואברהם שב למקומו׃

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב שער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 ולפני שכבו אנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו אי זה האנשים אשר באו אליך הלילה הוצאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל נא אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר יען באו בצל קרתי׃ 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ושפט שפוט עתה נרע אתך מהם ופצרו באיש לוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הבית׃ 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתעיפו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכעלות השחר ותאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ 16 והיתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ובידי אשתו ובידי שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו חוץ לעיר׃ 17 והי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ 18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה נא העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד בואך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ 25 ויהפך את הערים האל וכל הככר וכל יושבי הערים וצמח האדמה׃ 26 ותבט אשתו מא

לא יבא אל המלך ולא ידבר אתו דבר לשאול מה
6 הלל אמר המלך אל תירא כי אם חי יהוה כי אם
אמר אמרו אל תגד לי אם אמר לי אל תגד לי
7 ולדוד הגלות אל המלך אל תגד לי אם אמר אל
ל אמר הגלות אמר לי אל תגד לי אם אמר אל
8 ויאמר לו אבשלום הלך בשלום ויקם וילך
ויבא אל אביו אל חברון 9 ויאמר לו אל תגד לי
אמר אמר 9 ויאמר לו אל תגד לי אם אמר אל
10 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
11 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
12 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
13 ויבא אל אביו ויגד לו לאמר 13 ויאמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
14 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
15 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
16 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
17 ויבא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
18 ויגד אל אביו לאמר אל תגד לי אם אמר
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
19 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
20 ויבא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
21 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
22 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
23 ויבא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
24 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
25 ויבא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
26 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
27 ויאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
28 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
29 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
30 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
31 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
32 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
33 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
34 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
35 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
36 ואם לא אל אביו לא תשוב לא תשוב אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
37 ואם לא אל אביו לא תשוב לא תשוב אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
38 ואם לא אל אביו לא תשוב לא תשוב אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
39 ולא לא אל אביו לא תשוב לא תשוב אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
40 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
41 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
42 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
43 ולא לא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
44 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
45 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
46 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
47 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
48 ולא לא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
49 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
50 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
51 ואם אמר אל תגד לי אם אמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
52 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
53 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
54 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
55 ואם לא אל אביו ויגד לו לאמר אל תגד לי
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
56 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
57 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל
58 ויגד לו לאמר אל תגד לי אם אמר אל תגד
אל תגד לי אם אמר אל תגד לי אם אמר אל

ואשר לא ידע אדם ואשר לא ידע איש ויקרא לכהן אל־אלישע בן־שפט ויאמר אליו הנה־נא אדני יש־נא אתנו אנשים חיל עבדיך חמשים אנשי־חיל ויבקשו את־אדנך פן־נשאו אותו רוח יהוה והשליכו אותו אל־אחד ההרים ואל־אחד הגבעות ויאמר לא תשלחו׃ 18 ויפצרו־בו עד־בוש ויאמר שלחו׃ וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת הימים ולא מצאוהו׃ 19 ויבא אליו והוא יושב בירחו ויאמר אל־האנשים הלוא אמרתי אליכם לא תלכו׃ 20 ויאמר לאנשי העיר הלוא־נא מוב־המושב העיר כאשר יראה אדני ואנחנו רואים׃ 21 ויצא אל־המים המרפאת וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא־יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ 22 ותרפאנה המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ 23 ויעל משם בית־אל והוא עולה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתלעגו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח׃ 24 ויפן אחריו ויראם ויקלל אתם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן־היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם אל־הר הכרמל ומשם שב שמרונה׃

9 ויהורם בן־אחאב מלך ישראל בשנת שתים עשרה ליהושפט מלך יהודה ויהי־מלך שתים עשרה שנה׃ 2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כדרך אביו ואמו׃ 3 ויסר את־מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ 4 ומישע מלך מואב היה נקד וישלם למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים׃ 5 והיה כמות אחאב מת ויפשע מלך־מואב במלך ישראל׃ 6 ויצא המלך ביום ההוא מן־שמרון ויפקד את־כל־ישראל׃ 7 והלך ויכתב אל־יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הילך אתי למלחמה מואב׃ ויאמר עלה אעלה כמוני כעמך כסוסי כסוסיך׃ 8 ויאמר דרך־מי נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ 9 וילך מלך־ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת הימים ולא־היה מים לצבא ולבהמה אשר־לרגליהם׃ 10 ויאמר מלך־ישראל אבי אבי יהוה קרא לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ 11 ויאמר יהושפט האין־פה נביא ליהוה ונדרשה את־יהוה מאתו ויען אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר פה אלישע בן־שפט אשר־יצק מים על־ידי אליהו׃ 12 ויאמר יהושפט דבר־יהוה עמו וירדו אליו מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה ומלך אדום׃ 13 ואלישע אמר אל־מלך־ישראל מה־לי ולך לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר מלך־ישראל אל־אל כי־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ 14 ויאמר אלישע צבאות יהוה אשר עמדתי לפניו אם־לולי פני יהושפט מלך־יהודה אני נשא אם־אביט אליך ואם־אראך׃ 15 ועתה קחו־לי מנגן ויהי כנגן המנגן ותהי עליו יד־יהוה׃ 16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחל הזה גבאים׃ 17 כי־כה אמר יהוה לא־תראו רוח ולא־תראו גשם והנחל הזה יתמלא־מים ושתיתם אתם ובעיריכם ובבהמתכם׃ 18 וקל בעיני יהוה זאת ונתן את־מואב בידכם׃ 19 והכיתם כל־עיר מבצר וכל־עיר נבחרת תכרתו כל־עץ מוב תפילו וכל־מעיני־מים תסתמו וכל־חלקת מוב תכאיבו׃ 20 והיה בבקר כעלות המנחה והנה־באו מים דרך אדום ותמלא הארץ את־המים׃ 21 וכל־מואב שמעו כי־עלו המלכים להלחם עליהם ויצעקו מכל־חגר־חגורה ומעלה ויתיצבו׃ 22 וישכימו בבקר כעלות השמש על־המים ומואב מרחוק את־המים אדמים כדם׃ 23 ויאמרו זאת דם־חרב נלחמו המלכים איש־את־רעהו ועתה לשלל מואב׃ 24 ויבאו אל־מחנה ישראל וישראל קמו והכו את־מואב ויברחו מפניהם ויבאו הכו־בה את־מואב׃ 25 והערים יהרסו ואת־כל־חלקת מוב איש־אבן־שליכו ומלאו ואת־כל־מעיני־המים סתמו וכל־עץ מוב הפילו עד־השאיר קיר־חרשת אבניה׃ 26 וכי־ראה מלך־מואב כי־חזק ממנו המלחמה לקח אתו שבע מאות איש־שלף חרב להבקיע אל־מלך אדום׃ 27 ויקח את־בנו הבכור אשר־ימלך תחתיו ויעלהו עלה לעולה על־החומה׃ ויהי קצף גדול על־ישראל׃ ויסעו מעליו וישבו לארצם׃

8 ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי־עבדך היה ירא את־יהוה והנשה בא לקחת את־שני ילדי לו לעבדים׃ 2 ויאמר אליה אלישע מה־אעשה־לך הגידי־לי מה־יש־לך בבית׃ ותאמר אין־לשפחתך כל־כל בבית׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן־החוץ מאת כל־שכניך כלים ריקים אל־תמעיטי׃ 4 ובאת והסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל־כל־הכלים האלה והמלא תסיעי׃ 5 ותלך האשה ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים אליה והיא מגשת׃ 6 ויהי כמלאות הכלים ויאמר אל־בנה עוד אלי הכלי ויאמר אליה אין עוד הכלי ויעמד השמן׃ 7 ותבא האשה ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את־השמן ושלמי את־נשיך ואת־בניך׃ 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל־שונם ושם אשה גדולה ותחזיקהו לאכל לחם ומהי עברו היא עבר־שם לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל־אישה הנה־נא ידעתי כי־איש אלהים קדוש הוא העבר־הנה תמיד׃ 10 נעשה־נא עלית־קיר קטנה ונשים־לו־שם מטה ושלחן וכסא ומנורה׃ והיה בבאו אלינו יסר־שמה׃ 11 ויהי היום ויבא־שם ויסר העלית וישכב׃ 12 ויאמר לגחזי נערו קרא לשונמית זאת ויקרא־לה ויעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר־נא אליה הנה חרדת אלינו את כל־החרדה הזאת מה־נעשה לך הדברלך אל־המלך אל־הצבא׃ ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה־לעשות לה ויאמר גחזי אמן אין־לה בן וזקן׃ 15 ויאמר קרא־לה ויקרא־לה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר לעת חיה אתה חבק בן ותאמר אל־תכזב אדני איש האלהים׃ 17 ותהר האשה ותלד בן לעת חיה כאשר דבר אליה אלישע׃ 18 וגדל הילד ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים׃ 19 ויאמר אל־אביו ראשי ראשי׃ ויאמר אל־הנער שאהו אל־אמו׃ 20 וישאהו ויביאהו אל־אמו עד־הצהרים וישב על־ברכיה עד־הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכבהו על־מטת איש־האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל־אישה ותאמר שלחי־נא לי אחת מן־הנערים ואחת מן־האתנות וארצה עד־איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את־הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת׃ ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל־נערה נהג ולך אל־תעצר־לי לרכב כי־אם־אמר׃ 25 ותלך ותבא אל־איש האלהים אל־הר הכרמל׃ ויהי כראות איש האלהים אתה מרחוק ויאמר אל־גחזי נערו הנה־ההי השונמית׃ 26 עתה־רוץ־נא לקראתה ואמר־לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד׃ ותאמר שלום׃ 27 ותבא אל־איש האלהים אל־ההר ותחזק־בו׃ ויגש גחזי להדפה׃ ויאמר איש האלהים הרפה־לה כי־מרת־נפש היא ויהוה העלים מני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר הלי אדני שאלתי בן־מאת אדני׃ הלא אמרתי לא תתל־לי׃ 29 ויאמר אל־גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך׃ כי־תמצא איש לא תברכנו וכי־יברכך איש לא תענה אתו׃ ושמת משענתי על־פני הנער׃ 30 ותאמר אם־חי־יהוה ונפש אדניך אם־אעזבך׃ ויקם וילך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את־המשענת על־פני הנער ואין קול ואין קשב׃ וישב לקראתו ויגד־לו לאמר לא הקיץ הנער׃ 32 ובא אלישע הבית והנה־המת מטל על־מטתו׃ 33 ויבא ויסגר־הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל־יהוה׃ 34 ועלה ושכב על־הילד וישם־פיו על־פיו ועינו על־עינו וידיו על־ידיו ויגהר על־הילד ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה־הנה ועלה וגהר עליו ויזר הנער עד־שבע פעמים ויפקח הנער עיניו׃ 36 ויקרא אל־גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת׃ ויקרא־לה ותבא אליו׃ ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבא ותפל אל־רגליו ותשתחו ארצה׃ ותשא את־בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה׃ והרעב בארץ׃ ובני הנביאים ישבים לפניו׃ ויאמר אל־נערו שים הדר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ואחד יצא השדה לקוט אוכל׃ וימצא גפן שדי׃ ויקט מן־הגפן שדי בגדו׃ ויבא ויפרך לתוך נזיד הבשל׃ כי לא ידעו׃ 40 ויצק לאכל לאנשים׃ ויהי באכלם מן־הנזיד׃ ויצעקו ויאמרו מות בסיר׃ ולא יכלו׃ 41 ויאמר קחו־קמח׃ ויטל אל־הנזיד׃ ויאמר צק לאנשים׃ ויאכלו׃ ולא היה דבר רע בנזיד׃ 42 ואיש בא מבעל שלשה׃ ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים׃ וכרמל בצקלנו׃ ויאמר תן לאנשים׃ ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה־אתן זאת לפני מאה איש׃ ויאמר אל־אתן לאנשים׃ ויאכלו׃ כי־כה אמר יהוה אכל והותר׃ 44 ויתן לפניהם׃ ויאכלו׃ ויותר׃ כדבר יהוה׃

לו אלוהים
ויבא אל הר האלהים חרבה
10 ויבא שם אל המערה וילן
שם ויהי דבר יהוה אליו ויאמר
11 צא ועמדת בהר לפני יהוה
ויעבר יהוה ורוח גדולה וחזקה
מפרקת הרים ומשברת סלעים
לפני יהוה לא ביהוה הרוח
12 ואחרי הרוח רעש לא ברעש
יהוה ואחרי הרעש אש לא באש
יהוה ואחרי האש קול דממה
13 דקה והיה כשמע אליהו
ויעטף פניו במעטפתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו
קול ויאמר מה לך פה אליהו
14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה
צבאות כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב
15 ואותר לבדי ויבקשו את
נפשי לקחתה ויאמר יהוה אליו
לך שב לדרכך מדברה דמשק
16 ובאת וחזאת את חזאל
למלך ארם ואת יהוא בן נמשי
תמשח למלך על ישראל ואת
אלישע בן שפט מאבל מחולה
תמשח לנביא תחתיך 17 והיה
המנצל מחרב חזאל ימית יהוא
ומהמנצל מחרב יהוא ימית
אלישע 18 והשארתי לי שבעת
אלפים איש כל הברכים אשר
לא כרעו לבעל וכל הפה אשר
לא נשק לו 19 וילך משם
וימצא את אלישע בן שפט
והוא חרש שנים עשר צמדים
לפניו ואיש עם השנים עשר
צמדים לפניו ויעבר אליו
אליהו וישלך אדרתו אליו
20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי
אליהו ויאמר אנשקה נא לאבי
ולאמי ואלכה אחרי כן ויאמר
לו לך שוב כי מה עשיתי לך
21 ויסב מאחריו וילך
ויקח את צמד הבקר ויזבחהו
ובכלי הבקר ויבשלם בקלון
האדם ויתן לעם ויאכלו אז
יקם וילך אחרי אליהו וישרתהו
22 ואחאב מלך ישראל
ויבן בית בשמרון ויזבח
בבית בשמרון ויעשה אשרה
ואחאב עשה עוד להכעיס את
יהוה אלהי ישראל מכל אשר
עשו מלכי ישראל אשר היו
לפניו 23 בימיו עלה חיאל
בית הארלי בבית אל ובאבירם
בן אחיו בגבול יריחו בדבר
יהוה אשר דבר ביד יהושע בן
נון 24 ויבן חיאל את יריחו
בבכרו יסדה ובשגוב צעיריו
הציב דלתיה כדבר יהוה אשר
דבר ביד יהושע בן נון
1 ויהי אחרי הדברים האלה
ובן הדד מלך ארם אסף את כל
מחנהו ושלשים ושנים מלכים
עמו אתו וסוסים ורכב ויעל
ויצר על שמרון וילחם בה
2 וישלח מלאכים אל אחאב
מלך ישראל העיר ויאמר אליו
כה אמר בן הדד כספך וזהבך
לי הוא ונשיך ובניך הטובים
לי הם 3 ויענו מלך ישראל
ויאמר כדברך אדני המלך לי
אני וכל אשר לי 4 ויענו
מלאכי בן הדד לאמר כה אמר
בן הדד כי כספך וזהבך לי
הוא ונשיך ובניך הטובים לי
אקחם 5 ויענו המלאכים עוד
ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר
כי שלח שלחתי אליך לאמר
כספך וזהבך ונשיך ובניך
תתן לי 6 כי אם כעת מחר
אשלח את עבדי אליך וחפשו
את בתיך ואת בתי עבדיך
והיה כל אשר יחמד עינך
ישימו בידם ולקחו 7 ויקרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ
ויאמר דעו נא וראו כי רע
הוא האיש הזה מבקש לנו
כי שלח אלי לקחת נשי
ובני וכספי ולא מנעתי מאתו
8 ויאמרו אליו כל הזקנים
ועם אל תשמע ולא תאבה
9 ויאמר לאמרי בן הדד
דברו אל אדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך הראשון אעשה
הדבר הזה ולא אוכל לשוב
10 וישלחו עוד אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי אלהים
וכה יוסיפון אם יספיק עפר
שומרון לכל העם אשר ברגלי
11 ויען מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל חגר כפרק
12 ויהי כשמע את הדבר הזה
וישתו הוא והמלכים שכים
בסכות ויצו אל עבדיו ויערכו
מערכה ויערכו על העיר
13 והנה נביא אחד נגש אל
אחאב מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה הראית את כל
המון הגדול הזה הנני נתנו
בידך היום וידעת כי אני
יהוה 14 ויאמר אחאב בם
אמר יהוה ויאמר בנערי
השרים המדינות אמר מי
יאסר המלחמה ויאמר אתה
15 ויפקד את נערי השרים
המדינות ויהיו מתי מאתים
ואחרי כן פקד את כל העם
כל בני ישראל שבעת אלפים
16 ויצאו בצהרים ובן הדד
שתה שכר בסכות הוא והמלכים
עמו שלשים ושנים מלכים
עזרים 17 ונערי השרים
המדינות יצאו בראשנה ובן
הדד שלח ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו מן שומרון
18 ויאמר אם לשלום יצאו
ויקחם חיים ואם לקרב יצאו
ויקחם חיים 19 ואלה
הנערים נערי השרים המדינות
יצאו מן העיר והחיל אשר
אחריהם 20 והכו איש איהו
ויברחו ארם וישראל רדפו
אחריהם ויפלט בן הדד מלך
ארם על סוס ופרשים
21 ויצא מלך ישראל ויך את
הסוסים והרכב ויך מכה רבה
בארם 22 ויגש הנביא אל
מלך ישראל ויאמר אליו לך
חזק ודע ושמר את אשר תעשה
כי לתשובת השנה עלה מלך
ארם עליך 23 ועבדי מלך
ארם אמרו אליו אלהי הרים
אלהיהם על כן חזקו מאתנו
ואם נלחם אתם במישר אם לא
נחזק מאתם 24 ועשה את
הדבר הזה הסר המלכים איש
מעל כנפיו והשם רכבים תחת
הסוסים 25 ומנית לך חיל
כחיל נפל וסוס תחת סוס
ורכב תחת רכב ונלחמנו אתם
במישר אם לא נחזק מאתם
26 ויעל בן הדד את ארם
ויפקד בן הדד את ארם
ויעל אפקה לנלחם בישראל
27 ובני ישראל נפקדו ויאספו
ויתכלכלו ויצאו לקראתם
ויחנו בני ישראל נגדם כשני
חלי עזים והארם מלאו את
הארץ 28 ויגש איש האלהים
ויאמר אל מלך ישראל כה
אמר יהוה יען אמר ארם אלהי
הרים יהוה ולא אלהי עמקים
הנה נתן את כל המון הגדול
הזה בידך וידעתם כי אני
יהוה 29 ויחנו אלה נגד
אלה שבעת ימים והיה ביום
השביעי ותגש המלחמה ויכו
בני ישראל מארם מאה אלף
רגלי ביום אחד 30 ויתר
הנסו אפקה העיר ויפל החומה
על עשרים ושנים אלף איש
הנותרים ובן הדד נס ובא
העיר בחדר בחדר 31 ויאמרו
אליו עבדיו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל מלכי
חסד הם נשימה נא שקים
בחלצינו וחבלים בראשינו
ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך 32 ותחגרנה
שקים בחלציהם וחבלים
בראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בן הדד
אמר נא תחי נפשי 33 והאנשים
נחשו ויבהלו מהרה מאתו
ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר
לכו נא הביאו אותו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו אל
המרכבה 34 ויאמר לו בן הדד
הערים אשר לקח אבי מאתך
אשיב ורחובות תשים לך
בדמשק כאשר שם אבי בשמרון
ואני בברית אשלחך ויכרת
לו ברית ושלחו

35 ובדבר יהוה איש מבני
הנביאים אל רעהו הכני נא
ויאבה האיש להכותו
36 ויאמר אליו יען אשר לא
שמעת בקול יהוה הנה אתה
כאשר הלכת מעמדי והכהו
הארי כי מצאו אתו האריה
37 וימצא אדם אחר ויאמר
הכה נא לי ויך האיש מכה
וחבורה 38 והנביא הלך
ויתיצב אל המלך בדרך
ויתחפש בפלשתו עיניו
39 והיה המלך עבר
ויצעק אל המלך ויאמר עבדך
יצא בתוך המלחמה והנה איש
סר ויביא אלי איש ויאמר
שמר האיש הזה אם נמצא
יהיה נפשך תחת נפשו או
ככר כסף תשקל 40 והיה
עבדך עשה פה ושם והנה
איננו ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת
41 ויחש ויסר את אפרת
מעל פניו ויכר מלך ישראל
כי מן הנביאים הוא 42 ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען
שלחך איש חרמי מיד
ותהי נפשך תחת נפשו
ועמך תחת עמו 43 וילך
מלך ישראל על ביתו סר
וזעף ויבא שמרונה

10 ויהי אחר הדברים
האלה ונבות היזרעאלי היה
כרם אשר ביזרעאל אצל
היכל אחאב מלך שמרון
2 וידבר אחאב אל נבות
לאמר תנה לי את כרמך
ויהי לי לגן ירק כי הוא
קרוב אצל ביתי ואתנה לך
תחתיו כרם טוב מזה אם
טוב בעיני אם תאמר לך
3 אם יטב בעיניך אתנה
לך כסף מחיר הזה 4 ויבא
אחאב אל ביתו זעף ומרעיס
על הדבר אשר דבר אליו
נבות היזרעאלי ויאמר לא
אתן לך נחלת אבתי ויתרעם
אחאב ויבא אל ביתו זעף
ומרעיס על הדבר אשר דבר
אליו נבות היזרעאלי ויאמר
לא אתן לך נחלת אבתי
5 ותבא אליו איזבל אשתו
ותאמר אליו מדוע רוחך
סרה ואין לחם לאכל
6 ויאמר אליו כי דברתי
אל נבות היזרעאלי ואמר לו
תן לי כסף בכסף מלא
ואם אם אחפץ תת כרם
תחתיו ויען אמר לא אתן
כרמי תחתיו 7 ותאמר אליו
איזבל אשתו אתה עתה תעשה
מלוכה על ישראל קום אכל
לחם וטב לבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי
8 וכתבת ספרים בשם אחאב
וחתם בטבעתו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים
אשר בעיר יושבי את נבות
9 וכתבה בספרים לאמר
קראו צום והושיבו את נבות
בראש העם 10 והושיבו
שני אנשים בני בליעל נגדו
ויעידו אתו לאמר ברכת
אלהים ומלך וסקלוהו
ומת 11 ויעשו אנשי עיר
הזקנים והחרים כאשר שלחה
אליהם כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם 12 קראו
צום והושיבו את נבות בראש
העם 13 ויבאו שני האנשים
בני בליעל ויעמדו נגדו
ויעידו אתו נבות נברך
אלהים ומלך ויוציאהו
מחוץ לעיר וירגמהו אבנים
וימת 14 ושלחו אל איזבל
לאמר סקל נבות ויתרגם
15 והיה כשמע איזבל כי
סקל נבות ויתרגם ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש
בכרם נבות היזרעאלי אשר
מאן תתן לך בכסף כי אין
נבות חי כי מת נבות
16 והיה כשמע אחאב כי מת
נבות ויקם אחאב לרדת אל
כרם נבות היזרעאלי לרשתו
17 והדבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר 18 קום רד
לקראת אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה בכרם נבות
אשר ירד לרשתו 19 ודברת
אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ודברת
אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לחכו כלבים את
דם נבות ילחכו כלבים גם
אתה 20 ויאמר אחאב אל
אליהו המצאתי אויבי כי
מכרתי לעשות הרע בעיני
יהוה 21 הנני מביא עליך
רעה ובערתי אחריך והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל 22 ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן
נבט וכבית בעשא בן אחיה
בגלל הכעס אשר הכעסתני
והחטאתי את ישראל 23 וגם
אל איזבל דברו יהוה לאמר
הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל 24 המת לאחאב
בעיר יאכלו הכלבים ומת
בשדה יאכלו עוף השמים
25 ואין היה כאחאב אשר
התמכר לעשות הרע בעיני
יהוה אשר הסיתה איזבל
אשתו 26 ותעב מאד ללכת
אחרי הגלולים ככל אשר
עשו האמרי אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל
27 והיה כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם שק בבשרו ויצם
בשק וילך לאט 28 ויהי
דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר 29 הראית כי נכנע
אחאב מפני ויען אשר נכנע
מפני לא אביא הרעה בימיו
בימי בנו אביא הרעה על
ביתו 30 ויהי שלשת
השנים לא היה מלחמה בין
ארם לבין ישראל
31 ויהי בחדש השלישי
ויעל יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל 32 ויאמר
אליו מלך ישראל הידעת כי
לנו רמת גלעד ואנחנו
מחשים מלקחתה מיד מלך
ארם 33 ויאמר אל יהושפט
הגלעדה אתי במלחמה
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל אנכי כמוך כעמי
כסוסי כסוסיך 34 ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל
דרש נא כדבר יהוה היום
35 ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים כארבע מאות איש
ויאמר אליהם הנלך אל רמת
גלעד למלחמה ואחדל ויאמרו
עלה כי יתן אדני ביד המלך
36 ויאמר מיכיהו חי יהוה
אם לא אשר יאמר אלהי
אותו אדבר 37 ויבא אל
המלך ויאמר אליו מיכיהו
הנלך רמת גלעד למלחמה
ואם נחדל ויאמר עלה והצלח
ונתן יהוה ביד המלך
38 ויאמר אליו מלך ישראל
עד כמה אני משביעך אם לא
תדבר אמת בשם יהוה
39 ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו
ויאמר יהוה אליו במה
40 ויאמר אצא ורוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה
אף תוכל צא ועשה כן
41 ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה
42 ויגש מיכיהו ויאמר
אמצליח עד אשר תבוא
בחדר בחדר להחבא
43 ויאמר אליו מלך ישראל
עד כמה פעמים אשביעך
אם לא תדבר אמת בשם יהוה
ויאמר אליו מיכיהו

ויאמר אליו אל תירא כי אם רב אשר אתנו מאשר אתם׃ 16 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה הר מלא סוסים ורכב אש סביב לאליהו׃ 17 וירד אליו הפלשתים ויגש אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנוור ויך אתם כדבר אלישע׃ 18 ויהי כאשר באו הפלשתים אל אלישע ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אתם כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר תבקשון ויולך אתם שמרונה׃ 20 ויהי כבואם שמרונה ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה והם יראו׃ 21 ויראו אתם אל שמרון ויהי אלישע אמר אל יהוה הכה נא הכם אביתי אם אכה׃ 22 ויאמר לא תכה אביתי אם אכה׃ אשר לא שבית בחרבך ובקשתך אתם׃ 23 ויכן אתם מאד ויאכלו ויתן לפניהם ויאכלו ויתן לפניהם ויאכלו ויתן לפניהם

22 میں نے تمہارے لئے ایک بات مقرر کی ہے۔ تم
میرے لوگوں کی چراگاہ کے ریوڑ ہو اور میں
تمہارا خدا ہوں۔ خداوند یہوواہ کا یہ فرمان ہے۔
23 دیکھو میں خود فربہ اور دُبلے ریوڑ کا
انصاف کروں گا۔ 24 کیونکہ تم نے کمزور
بھیڑوں کو اپنے کندھوں اور پہلوؤں سے
دھکیلا اور سینگوں سے مارا یہاں تک کہ
وہ باہر نکل گئیں۔ 25 اس لئے میں تمہارے
ساتھ سلامتی کا عہد باندھوں گا۔ 26 میں
اپنے پہاڑ کے آس پاس کی جگہ کو برکت
دوں گا۔ میں بروقت مینہ برساؤں گا۔
برکت کے مینہ برسیں گے۔ 27 میدان کے
درخت اپنے پھل دیں گے اور زمین اپنی
پیداوار دے گی۔ میں اپنے لوگوں کو
محفوظ رکھوں گا۔ 28 قومیں پھر کبھی
تمہارے مال کو لوٹ نہیں سکیں گی۔
جنگلی درندے تمہیں نہیں کھائیں گے۔
تم امن و امان سے رہو گے۔ کوئی تمہیں
ڈرائے دھمکائے نہیں گا۔ 29 میں تمہارے
لئے ایک باغ اُگاؤں گا۔ تمہارے درمیان
کوئی بھوکا نہیں رہے گا۔ قومیں پھر
تمہاری بے عزتی نہیں کریں گی۔
30 تب میں یہوواہ خدا تمہارے ساتھ
ہوں گا۔ میں تمہارا خدا ہوں۔ میں
اپنے لوگوں کو اپنا بنا لوں گا۔

12

کیونکہ میں نے اپنے ہاتھ
اُٹھائے ہیں اور قسم کھائی ہے۔
میں اپنے دشمنوں سے بدلہ لوں گا۔
2 میں اپنے دشمنوں کو سزا دوں گا۔
وہ میرے لوگوں کو ستاتے ہیں۔
3 یروشلم کے لوگو، میں تمہارے
دشمنوں کو سزا دوں گا۔ میں تمہارے
دشمنوں کو تباہ کر دوں گا۔
4 میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
وہ پھر سے آباد ہو جائیں گے۔
5 میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
وہ پھر سے آباد ہو جائیں گے۔
میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
6 میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
میں اپنے لوگوں کو واپس لاؤں گا۔
7 حلمون کے لوگ اپنے دشمنوں کو
شکست دیں گے۔ وہ اپنے دشمنوں کو
مار ڈالیں گے۔ وہ اپنے دشمنوں کو
مار ڈالیں گے۔ وہ اپنے دشمنوں کو
مار ڈالیں گے۔ 8 میں اپنے لوگوں کو
سیٹی بجا کر بلاؤں گا۔ میں اپنے لوگوں کو
واپس لاؤں گا۔ میں اپنے لوگوں کو
واپس لاؤں گا۔ میں اپنے لوگوں کو
واپس لاؤں گا۔ 9 زمین پر میں
اپنے لوگوں کو بوؤں گا۔ وہ
دور دراز علاقوں میں مجھے یاد کریں گے۔
وہ اپنے بچوں کے ساتھ زندہ رہیں گے
اور واپس آئیں گے۔ 10 میں اپنے لوگوں
کو مصر سے واپس لاؤں گا۔ میں
اپنے لوگوں کو اشور سے واپس لاؤں گا۔
میں اپنے لوگوں کو جلعاد اور لبنان
کے علاقوں میں لے جاؤں گا۔ وہاں
اتنی جگہ نہیں ہوگی کہ وہ رہ سکیں۔
11 وہ سمندر میں سے گزریں گے۔
وہ سمندر کی لہروں کو مار ڈالیں گے۔
دریا کی تہہ خشک ہو جائے گی۔
اشور کا غرور ختم ہو جائے گا۔
مصر کا اقتدار ختم ہو جائے گا۔
12 میں اپنے لوگوں کو طاقتور بناؤں گا۔
وہ میرے ساتھ زندگی گزاریں گے۔
یہوواہ کا یہ فرمان ہے۔

13 لبنان کے پھاٹک کھولو۔
آگ لبنان کے دیودار کو جلا دے۔
صنوبر کے درخت رو رو کر کہیں
کہ دیودار گر گئے ہیں۔
2 بلوط کے درختو، ماتم کرو۔
کیونکہ جنگل کاٹ دیا گیا ہے۔
بلند درختوں کو گرا دیا گیا ہے۔
باشان کے بلوط کے درختو، ماتم کرو۔
3 سنو! چرواہوں کا رونا۔
کیونکہ ان کی شان برباد ہو گئی ہے۔
سنو! جوان شیروں کا رونا۔
کیونکہ یردن کے جنگل برباد ہو گئے ہیں۔
4 میرے خدا یہوواہ نے مجھ سے کہا
کہ ذبح کرنے والی بھیڑوں کی دیکھ بھال
کرو۔ 5 ان بھیڑوں کو ان کے مالک
ذبح کر دیتے ہیں اور سزا نہیں پاتے۔
ان کے چرواہے کہتے ہیں کہ یہوواہ
کی تعریف ہو۔ میں امیر ہو گیا ہوں۔
ان کے چرواہے ان پر رحم نہیں کرتے۔
6 میں اب اس زمین کے لوگوں پر رحم
نہیں کروں گا۔ یہوواہ کا یہ فرمان ہے۔
میں ہر آدمی کو اس کے پڑوسی کے
حوالے کر دوں گا۔ میں اس کے بادشاہ
کے حوالے کر دوں گا۔ وہ زمین کو
تباہ کر دیں گے۔ میں زمین کو
دشمنوں کے حوالے کر دوں گا۔
7 میں بھیڑوں کی دیکھ بھال کرنے
والے بن گیا۔ میں بھیڑوں کی دیکھ بھال
کرنے والے بن گیا۔ میں نے دو لاٹھیاں
لیں۔ ایک لاٹھی کا نام "مہربانی" رکھا
اور دوسری کا نام "اتحاد" رکھا۔
میں نے بھیڑوں کی دیکھ بھال کی۔
8 ایک مہینے میں میں نے تین چرواہے
نکال دیئے۔ میں بھیڑوں سے تنگ آ گیا
تھا۔ بھیڑوں نے بھی میرا مذاق اُڑایا
تھا۔ 9 میں نے کہا کہ میں تمہارا
چرواہا نہیں رہوں گا۔ جو مر رہی ہیں
وہ مر جائیں۔ جو کھو گئی ہیں وہ کھو
جائیں۔ باقی بچی ہوئی بھیڑیں ایک
دوسرے کا گوشت کھائیں۔
10 میں نے اپنی لاٹھی "مہربانی"
توڑ دی۔ میں نے اپنی لاٹھی "اتحاد"
توڑ دی۔ میں نے اپنا عہد توڑ دیا
جو میں نے تمام قوموں سے باندھا تھا۔
11 اُس دن عہد توڑ دیا گیا۔
بھیڑوں کے مالک جو میری بات
سن رہے تھے وہ سمجھ گئے کہ
یہوواہ کا یہ پیغام ہے۔
12 میں نے کہا کہ اگر تمہیں
اچھا لگے تو میری تنخواہ دے دو
ورنہ نہ دو۔ تب انہوں نے
تیس چاندی کے ٹکڑے
تنخواہ میں دے دیئے۔
13 یہوواہ نے مجھ سے کہا
کہ یہ چاندی کمہار کے
لئے پھینک دو۔ یہ
بہت اچھی قیمت ہے
جو میں نے
ان کے
لئے
دی
14 پھر
میں نے
اپنی لاٹھی
"اتحاد" توڑ دی
تاکہ یہوداہ اور
اسرائیل کے درمیان
بھائی چارہ ختم ہو جائے۔
15 یہوواہ نے مجھ سے کہا
کہ تم بے وقوف چرواہے
کا سامان لے لو۔

12 מנשה
בני יוסף
13 ויהי מנשה
בכור יוסף הוא כי בן בכורה
נתן לו יעקב את ברכת הבכרה
14 ואם
אפרים
אחיו הקטן
ויאמר
ישראל
בעת
ברכו
את בניו
לאמר
בך
15 ויברך
אתם
ביום ההוא
לאמר
בך
יברך
ישראל
לאמר
ישימך
אלהים
כאפרים
וכמנשה
ויברך
אפרים
את מנשה
16 המלאך
הגאל
אתי
מכל
רע
יברך
את הנערים
ויקרא
בהם
שמי
ושם
אבתי
אברהם
ויצחק
וידגו
לרב
בקרב
הארץ
17 וירא
יוסף
כי
ישית
אביו
את
ימינו
על
ראש
אפרים
וירע
בעיניו
ויתמך
יד
אביו
להסיר
את
יד
אפרים
מעל
ראש
מנשה
אל
ראש
אפרים
18 ויאמר
יוסף
אל
אביו
לא
כן
אבי
כי
זה
הבכור
שים
ימינך
על
ראשו
19 ויאן
אביו
ויאמר
ידעתי
בני
ידעתי
גם
הוא
יהיה
לעם
וגם
הוא
יגדל
ואולם
אחיו
הקטן
יגדל
ממנו
ומלא
זרעו
יהיה
לגוים
20 וברכם
ביום
ההוא
לאמר
בך
יברך
ישראל
לאמר
ישמך
אלהים
כאפרים
וכמנשה
ויברך
אפרים
לפני
מנשה
21 ויאמר
אל
יוסף
הנה
אנכי
מת
ואלהים
יהיה
עמכם
והשיב
אתכם
אל
ארץ
אבתיכם
22 ואני
נתתי
לך
שכם
אחד
על
אחיך
אשר
לקחתי
מיד
האמרי
בחרבי
ובקשתי
23 ויאמר
אל
יוסף
הנה
אנכי
מת
ואלהים
יהיה
עמכם
והשיב
אתכם
אל
ארץ
אבתיכם
24 ויאמר
יעקב
אל
בניו
הנני
מת
ואלהים
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
25 ויגבע
יעקב
לבניו
לאמר
אמרו
אל
יוסף
אחיו
אל
נא
פשע
אחיך
וחטאתם
כי
רעה
גמלוך
ועתה
שא
נא
לפשע
עבדי
אלהי
אביך
26 ויבכו
יוסף
בדברם
אליו
ויאמר
אל
אחיו
אל
נא
תירא
כי
התחת
אלהים
אני
27 ואתם
חשבתם
עלי
רעה
אלהים
חשבה
לטובה
למען
עשה
כיום
הזה
להחיות
עם
רב
28 ועתה
אל
תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
ויתנחם
אתם
וידבר
על
לבם
29 ויגוע
יעקב
ויאסף
אל
עמיו
ויפל
על
פניו
ויבך
עליו
30 ויצו
יוסף
את
עבדיו
את
הרופאים
לחנט
את
אביו
ויחנטו
הרופאים
את
ישראל
31 ויתמלאו
לו
ארבעים
יום
כי
כן
ימלאו
ימי
החנוטים
ויבכו
מצרים
אתו
שבעים
יום
32 וכאשר
עברו
ימי
בכיו
דבר
יוסף
אל
בית
פרעה
לאמר
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניכם
דברו
נא
באזני
פרעה
לאמר
33 אבי
השביעני
לאמר
הנה
אנכי
מת
בקברי
אשר
כריתי
לי
בארץ
כנען
שמה
תקברני
ועתה
אעלה
נא
וקברתי
את
אבי
ואשובה
34 ויאמר
פרעה
עלה
וקבר
את
אביך
כאשר
השביעך
35 ויעל
יוסף
לקבר
את
אביו
ועלו
אתו
כל
עבדי
פרעה
זקני
בית
פרעה
וכל
זקני
ארץ
מצרים
36 וכל
בית
יוסף
ואחיו
ובית
אביו
רק
טפם
וצאנם
ובקרם
עזבו
בארץ
גשן
37 וגם
רכב
עמו
ויהי
המחנה
כבד
מאד
38 ויספד
אתו
שם
יוסף
אל
אביו
לאמר
אנכי
אמות
בקברי
אשר
כריתי
לי
בארץ
כנען
שמה
39 ויעל
יוסף
לקבר
את
אביו
ויעלו
עמו
כל
עבדי
פרעה
זקני
ארצו
40 וכל
בית
יוסף
ואחיו
ובית
אביו
רק
טפם
וצאנם
ובקרם
עזבו
בארץ
גשן
41 וגם
רכב
עמו
ויהי
המחנה
כבד
מאד
42 וירא
יושב
הארץ
הכנעני
את
האבל
בגרן
האטד
ויאמרו
אבל
כבד
זה
למצרים
על
כן
קרא
שמו
אבל
מצרים
אשר
בעבר
הירדן
43 ויעשו
בניו
לו
כאשר
צוה
אותם
44 וישאו
אתו
בניו
ארצה
כנען
ויקברו
אתו
במערת
שדה
המכפלה
אשר
קנה
אברהם
את
השדה
לאחזת
קבר
מאת
עפרון
החתי
על
פני
ממרא
45 ויגוע
יוסף
ויקבר
אביו
ואחיו
וכל
הדור
ההוא
46 ויהי
אחרי
הדברים
האלה
ויגד
ליוסף
לאמר
הנה
אביך
חולה
ויקח
את
שני
בניו
עמו
את
מנשה
ואת
אפרים
47 (aiōnios g166) ויבא
אל
אביו
ויגד
לו
לאמר
בני
הם
אשר
נתן
לי
אלהים
בזאת
ויאמר
קח
נא
אתם
אלי
ואברכם
48 ויגש
יעקב
לשמע
את
יוסף
ויאמר
אל
אפרים
וגם
הוא
ישראל
ויברך
אתם
ביום
ההוא
לאמר
בך
יברך
ישראל
לאמר
ישמך
אלהים
כאפרים
וכמנשה
וישם
את
אפרים
לפני
מנשה
49 (aiōnios g166) ויקרא
יעקב
אל
בניו
ויאמר
הקבצו
ואגידה
לכם
את
אשר
יקרא
אתכם
באחרית
הימים
50 הקבצו
ושמעו
בני
יעקב
והאזינו
אל
ישראל
אביכם
51 בנימין
זאב
יטרף
בבקר
יאכל
עד
ויחלק
שלל
52 כל
אלה
שבטי
ישראל
שנים
עשר
וזאת
אשר
דבר
להם
אביהם
ויברך
אתם
איש
אשר
כברכתו
ברך
אתם
53 ויצו
אתם
ויאסף
רגליו
אל
המטה
ויגוע
ויאסף
אל
עמיו

14

1 ויפל
יוסף
על
פני
אביו
ויבך
עליו
ויישק
אתו
2 ויצו
יוסף
את
עבדיו
את
הרופאים
לחנט
את
אביו
ויחנטו
הרופאים
את
ישראל
3 ויכלו
לו
ארבעים
יום
כי
כן
ימלאו
ימי
החנוטים
ויבכו
מצרים
אתו
שבעים
יום
4 ויעבר
ימי
בכיו
וידבר
יוסף
אל
בית
פרעה
לאמר
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניכם
דברו
נא
באזני
פרעה
לאמר
5 אבי
השביעני
לאמר
הנה
אנכי
מת
בקברי
אשר
כריתי
לי
בארץ
כנען
שמה
תקברני
ועתה
אעלה
נא
וקברתי
את
אבי
ואשובה
6 ויאמר
פרעה
עלה
וקבר
את
אביך
כאשר
השביעך
7 ויעל
יוסף
לקבר
את
אביו
ועלו
אתו
כל
עבדי
פרעה
זקני
בית
פרעה
וכל
זקני
ארץ
מצרים
8 וכל
בית
יוסף
ואחיו
ובית
אביו
רק
טפם
וצאנם
ובקרם
עזבו
בארץ
גשן
9 וגם
רכב
עמו
ויהי
המחנה
כבד
מאד
10 ויבאו
עד
גרן
האטד
אשר
בעבר
הירדן
ויספדו
שם
מספד
גדול
וכבד
מאד
ויעש
לאביו
אבל
שבעת
ימים
11 וירא
יושב
הארץ
הכנעני
את
האבל
בגרן
האטד
ויאמרו
אבל
כבד
זה
למצרים
על
כן
קרא
שמו
אבל
מצרים
אשר
בעבר
הירדן
12 ויעשו
בניו
לו
כן
כאשר
צוה
אותם
13 כי
נשאו
אתו
בניו
ארצה
כנען
ויקברו
אתו
במערת
שדה
המכפלה
אשר
קנה
אברהם
את
השדה
לאחזת
קבר
מאת
עפרון
החתי
על
פני
ממרא
14 וישב
יוסף
מצרים
הוא
ואחיו
וכל
העלים
אתו
לקבר
אביו
אחרי
קברו
את
אביו
15 ויראו
אחי
יוסף
כי
מת
אביהם
ויאמרו
לו
אולי
ישטמנו
יוסף
והשב
ישיב
לנו
את
כל
הרעה
אשר
גמלנו
אתו
16 ויצו
אל
יוסף
לאמר
אביך
צוה
לפני
מותו
לאמר
17 כה
תאמרו
ליוסף
אנא
שא
נא
פשע
אחיך
וחטאתם
כי
רעה
גמלוך
ועתה
שא
נא
לפשע
עבדי
אלהי
אביך
ויבך
יוסף
בדברם
אליו
18 וגם
אחיו
הלכו
ויפלו
לפניו
ויאמרו
הננו
לך
לעבדים
19 ויאמר
אליהם
יוסף
אל
תיראו
כי
התחת
אלהים
אני
20 ואתם
חשבתם
עלי
רעה
אלהים
חשבה
לטובה
למען
עשה
כיום
הזה
להחיות
עם
רב
21 ועתה
אל
תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
ויתנחם
אתם
וידבר
על
לבם
22 וישב
יוסף
במצרים
הוא
ובית
אביו
ויחי
יוסף
מאה
שנים
ועשר
שנים
23 וירא
יוסף
לאפרים
בני
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
ילדו
על
ברכי
יוסף
24 ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
25 וישבע
יוסף
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמתי
מזה
26 וימת
יוסף
בן
מאת
שנים
ועשר
שנים
ויחנטו
אתו
ויישם
בארון
במצרים
ספר
תולדות
אלה
אלה
שמות
בני
ישראל
הבאים
מצרים
את
יעקב
איש
וביתו
באו
ראובן
שמעון
לוי
ויהודה
יששכר
זבולן
ובנימן
דן
ונפתלי
גד
ואשר
ויהי
כל
נפש
יצאי
ירך
יעקב
שבעים
נפש
ויוסף
היה
במצרים
ויחי
יוסף
מאה
שנה
ועשר
שנים
ויראו
בני
אפרים
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
ילדו
על
ברכי
יוסף
ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
וישבע
יוסף
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמתי
מזה

13 ܡܕܡܐ ܕܝ ܠܟ ܡܪܝܡ ܐܡ ܡܠܟܐ ܡܪܝܢ ܡܪܝܡܬܐ
ܕܝܠܗ, ܡܪܝ ܕܝ ܐܝܟ ܐܝܢܐ ܕܝܠܝ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܫܪܝܠ ܗܘܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟ ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܥܡ ܡܠܟܐ
14 ܘܗܢܘܢ ܡܪܝܡ ܐܡܪܬ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܗܐ ܐܢܐ
ܐܡܬܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܝ ܓܒܪܐ ܠܡܐ ܢܗܘܐ ܠܝ ܒܪܐ
15 ܘܥܢܐ ܡܠܐܟܐ ܡܪܗ ܠܗ ܡܪܝܡ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܢܬܐܬܐ ܥܠܝܟ ܘܚܝܠܐ ܕܥܠܝܢܐ ܢܦܠܠܟ ܥܠܝܟ
ܛܠܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܢܬܝܠܕ ܡܢܟ ܒܪܬܐ ܕܐܠܗܐ
16 ܘܗܢܐ ܐܝܟ ܐܠܝܨܒܬ ܐܦܝܢ ܒܪܬܟ ܐܦ ܗܝ ܒܪ
ܫܢܝܬܐ ܕܝܠܗ ܗܕܐ ܗܘ ܝܪܚܐ ܕܫܬܬܐ ܠܗ ܕܩܪܝܐ
ܥܩܪܐ 17 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ
ܕܢܗܘܐ ܠܡܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 18 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 19 ܗܘ ܕܝ ܠܗ ܠܡܐ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟ ܠܡܪܝܡ ܕܐܝܟ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ, ܡܛܠ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ, ܡܛܠ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ, ܡܛܠ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 20 ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 21 ܡܛܠ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟ ܠܡܪܝܡ ܕܐܝܟ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ, ܡܛܠ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ 22 ܕܢܬܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 23 ܡܛܠ
ܕܐܝܟ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 24 ܡܛܠ ܕܢܗܘܢ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ 25 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 26 ܕܢܬܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ 27 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
28 ܡܛܠ ܕܝ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 29 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 30 ܡܢ
ܕܟܝ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ 31 ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ
ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
32 ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗ 33 ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝ
ܕܝ

הבטחתם לאבותיכם אשר נשבעתי לתת לה׳ ולא יקום איש בפניכם עד
אשר השמידכם׳ 34 כי אם־שמור תשמרון את־מצות ה׳ אלהיכם אשר
צוה אתכם׳ 35 ובדרך הזה הלכתם׳ עד־בואכם אל־המקום הזה׳ אשר
נשבע ה׳ לתת לאבתיכם׳ לבלתי־רדת׳ מן־הדרך׳ אשר־צוה אתכם׳
לבלתי־סור׳ ימין ושמאל׳ 36 למען אשר־ימים׳ אתם׳ על־האדמה׳
אשר־אתם׳ יורשים׳ אתה׳ ובניך׳ אחריך׳ בכל־לבבכם׳ ובכל־נפשכם׳
37 כי־אם־ירבה׳ אתכם׳ אשר׳ אמר׳ אליכם׳ ה׳ אלהיכם׳ ונתן׳ אתם׳
לפניכם׳ אויביכם׳ ונשמדתם׳ אם־לא׳ תשמרון׳ מצות׳ ה׳ אלהיכם׳
אשר׳ אנכי׳ מצה׳ אתכם׳ היום׳ לבלתי׳ הוסף׳ לעבר׳ את־

17 وجاء واحد من السبعة الذين كانوا يحملون الجامات فتكلم معي قائلا له هلم فأريك دينونة الزانية الكبيرة الجالسة على مياه كثيرة 2 التي زنى معها ملوك الارض وسكر الذين على الارض بخمر زنائها 3 فمضى بي الى البرية بروح فرأيت امرأة جالسة على وحش قرمزي مملوء اسماء تجديف له سبعة رؤوس وعشرة قرون 4 والمرأة كانت متسربلة بارجوان وقرمز متحلية بذهب وحجر كريم ولآلئ وكان في يدها جام من ذهب مملوء رجاسة ونجاسة زنائها 5 وعلى جبهتها اسم مكتوب سر بابل العظيمة ام الزواني ورجاسات الارض 6 ورأيت المرأة سكرانة من دم القديسين ومن دم شهداء يسوع فتعجبت حينما رأيتها تعجبا عظيما 7 فقال لي الملاك لماذا تتعجب انا اقول لك سر المرأة والوحش الحامل السبعة الرؤوس والعشرة القرون 8 الوحش الذي رأيت كان وليس وسوف يصعد من الهاوية ويمضي الى الهلاك ويتعجب الساكنون على الارض الذين لم تكتب اسماؤهم في سفر الحياة منذ تأسيس العالم حينما يرون الوحش الذي كان وليس وسيأتي 9 هنا العقل الذي له حكمة السبعة رؤوس هي سبعة جبال المرأة جالسة عليها وهي سبعة ملوك 10 الخمسة منهم قد سقطوا والواحد موجود والآخر لم يأت بعد ومتى جاء فيجب ان يبقى زمانا قليلا 11 والوحش الذي كان وليس فهو ايضا ثامن وهو من السبعة ويمضي الى الهلاك 12 والعشرة القرون التي رأيت هي عشرة ملوك لم يأخذوا بعد ملكا لكن يأخذون سلطانا كملوك مع الوحش ساعة واحدة 13 هؤلاء لهم رأي واحد فيعطون قوتهم وسلطانهم للوحش 14 هؤلاء سيحاربون الخروف والخروف يغلبهم لانه رب الارباب وملك الملوك والذين معه مدعوون ومختارون ومؤمنون 15 وقال لي المياه التي رأيت حيث الزانية تجلس هي شعوب وجموع وامم ولغات 16 والعشرة القرون التي رأيت والوحش هؤلاء يبغضون الزانية ويجعلونها خربة وعرية ويأكلون لحومها ويحرقونها بالنار 17 لان الله جعل في قلوبهم ان ينفذوا رأيه وينفذوا رأيا واحدا ويعطوا الوحش ملكهم حتى تتم اقوال الله 18 والمرأة التي رأيت هي المدينة العظيمة التي لها ملك على ملوك الارض

18 وبعد هذا رأيت ملاكا آخر نازلا من السماء وله سلطان عظيم والارض استنارت من مجده 2 وصاح بشدة قائلا سقطت سقطت بابل العظيمة وصارت مسكنا لشياطين ومحرسا لكل روح نجس ومحرسا لكل طير نجس ومكروه 3 لان جميع الامم قد شربوا من خمر غضب زنائها وملوك الارض زنوا معها وتجار الارض استغنوا من وفرة نعيمها 4 وسمعت صوتا آخر من السماء قائلا اخرجوا منها يا شعبي لكي لا تشتركوا في خطاياها ولكي لا تأخذوا من ضرباتها 5 لان خطاياها قد لصقت الى السماء وذكر الله ظلمها 6 جازوها كما جازت هي وضاعفوا لها ضعفا حسب اعمالها في الكأس التي مزجت مزجوا لها ضعفا 7 بقدر ما مجدت نفسها وتنعمت هكذا اعطوها عذابا وحزنا لانها تقول في قلبها اجلس ملكة ولست ارملة ولن ارى حزنا 8 لذلك في يوم واحد تأتي ضرباتها موت وحزن وجوع وبالنار تحرق لان الرب الاله القوي الذي يدينها 9 وسيبكي عليها ويولولون عليها ملوك الارض الذين زنوا معها وتنعموا اذا نظروا دخان حريقها 10 واقفين من بعيد خوفا من عذابها قائلين ويل ويل المدينة العظيمة بابل المدينة القوية لانه في ساعة واحدة اتت دينونتك 11 والتجار الارض يبكون وينوحون عليها لان بضائعهم لا يشتريها احد بعد 12 بضائع ذهب وفضة وحجر كريم ولؤلؤ وبوص وارجوان وحرير وقرمز وكل عود ثمين وكل اناء من عاج وكل اناء من خشب ثمين وبرونز وحديد ورخام 13 وقرفة وبهار وبخور وطيب ولبان وخمر وزيت وسميذ وحنطة وبهائم وغنم وخيل ومركبات وعبيد ونفوس بشر 14 والفاكهة التي اشتهتها نفسك قد ذهبت عنك وكل ما كان سمينا ولامعا قد ذهب عنك ولن يجدوه بعد 15 التجار الذين استغنوا منها يقفون من بعيد خوفا من عذابها يبكون ويولولون 16 قائلين ويل ويل المدينة العظيمة التي كانت متسربلة بالبوص والارجوان والقرمز ومتحلية بذهب وحجر كريم ولؤلؤ 17 لانه في ساعة واحدة خربت هذه الغنى كل ربان والجماعة كل الذين يسافرون والملاحون وكل الذين يعملون في البحر وقفوا من بعيد 18 وصرخوا نظرا دخان حريقها قائلين اي مدينة مثل المدينة العظيمة 19 وألقوا ترابا على رؤوسهم وصرخوا باكين ومولولين قائلين ويل ويل المدينة العظيمة التي فيها اغتنى كل الذين لهم سفن في البحر من نفائسها لانها في ساعة واحدة خربت 20 افرحي عليها يا سماء والقديسون والرسل والانبياء لان الله قد دان دينونتكم منها 21 وقال ملاك قوي حجرا كرحى عظيمة وطرحه الى البحر قائلا هكذا بدفعة ستطرح بابل المدينة العظيمة ولن توجد بعد 22 وصوت عازفين ومغنين ومزمرين ومطربين بالبوق لن يوجد فيك بعد وكل صانع صناعة لن يوجد فيك بعد وصوت رحى لن يسمع فيك بعد 23 ونور سراج لن يضيء فيك بعد وصوت عريس وعروس لن يسمع فيك بعد لان تجاركك كانوا عظماء الارض لانه بسحرك ضلت جميع الامم 24 وفيها وجد دم انبياء القديسين وجميع المذبوحين على الارض

19 ובעבור אליהו, ויאמר אליו מה
פה אליהו ויאמר קנא קנאתי לה׳ צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר
אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׳ 2 ויאמר
אליו מלאך ה׳ לך שוב לדרכך מדברה
דמשק ובאת וחזית את חזאל למלך
ארם׳ 3 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך
על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא תחתיך׳ 4 והיה
המנצל מחרב חזאל ימית יהוא והנצל
מחרב יהוא ימית אלישע׳ 5 ועוד שבעת
אלפים בישראל כל הברכים אשר לא כרעו
לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו׳ 6 וילך
משם וימצא את אלישע בן שפט והוא
חרש שדה בבקר שתים עשרה צמדים
לפניו ואנכי בצמד השנים׳ ויעבר אליהו
אליו ויטל אדרתו עליו׳ 7 ויעזב את
הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אלכה
נא ואשקה לאבי ולאמי ואחרי אלכה
לך׳ ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי
לך׳ 8 וישב מאחריו ויקח צמד הבקר
ויזבחהו ובכלי הבקר אפה בשר ויתן
לעם ויאכלו׳ ויקם וילך אחרי אליהו
ויהי לו׳ 9 ובן הדד מלך ארם אסף
את כל חילו ושלשים ושנים מלכים
עמו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה׳ 10 וישלח אל אחאב מלך
ישראל העירה׳ כה אמר בן הדד׳ כספך
וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי
הם׳ 11 ויענו מלך ישראל ויאמר אמרו
אל אדני המלך׳ אל יתהלל חגר כפרק
כמפתח׳ 12 ויהי כאשר שמע את הדבר
הזה וישתה הוא והמלכים שכים בסכות
ויצו אל עבדיו׳ ויתיצבו על העיר׳
13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך
ישראל לאמר׳ כה אמר ה׳ הראיתה את
כל המון הגדול הזה הנה אנכי נותן
אותו בידך היום׳ למען תדע כי אני ה׳
14 ואחאב אמר בם׳ כה אמר ה׳ בנערי
השרים׳ ויאמר מי יאסר המלחמה׳ ויאמר
אתה׳ 15 ויפקד את נערי השרים
שתים ועשרים ואחרי כן פקד את כל
העם כל בני ישראל שבעת אלפים׳
16 ויצאו בצהרים׳ ובן הדד שתה
שכר הוא ומלכים עמו שלשים ושנים
מלכים׳ 17 ונערי השרים יצאו בראשונה
ובן הדד שלח ויגידו לו לאמר׳ אנשים
יצאו מן שמרון׳ 18 ויאמר אם לשלום
יצאו תפשו אותם חיים׳ ואם למלחמה
יצאו תפשו אותם חיים׳ 19 ואלה
הנערים שרי המדינות יצאו מן העיר
והחיל אשר אחריהם׳ 20 והכו איש
איהו ויברחו ארם׳ וירדפם ישראל׳
ובן הדד מלך ארם נמלט על סוס
ופרשים׳ 21 ויצא מלך ישראל ויך את
הסוסים והרכב׳ והכה מכה גדולה בארם׳
22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר
אליו׳ לך חזק ודע וראה את אשר תעשה
כי לתשובת השנה׳ מלך ארם עלה
עליך׳ 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו׳
אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו מאתנו
ואם לא נלחם את ישראל אם לא נחזק
מאתם׳ 24 ועשה זה׳ הסר המלכים
איש מעל כסאו׳ ושים פחות תחתם׳
25 ואתה חשב לך חיל כחיל אשר נפל
מאתך וסוס כסוס׳ ונלחמנו את ישראל
אם לא נחזק מאתם׳ ויאמר אליהם׳
26 ויהי לתשובת השנה׳ ויפקד בן הדד
את ארם׳ ויעל אפקה׳ לנלחם עם
ישראל׳ 27 ובני ישראל נפקדו׳ ויתכלכלו
ויצאו לקראתם׳ ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים׳ וארם מלאו
את הארץ׳ 28 ויגש איש האלהים
ויאמר אל מלך ישראל׳ כה אמר ה׳
יען אשר אמרו ארם׳ אלהי הרים ה׳
ולא אלהי עמקים הוא׳ ונתתי את כל
המון הגדול הזה בידך׳ וידעתם כי אני
ה׳ 29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת
ימים׳ ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה
ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי
ביום אחד׳ 30 ויתר הנסים אפקה׳
ויפל החומה על עשרים ושתים אלף
איש הנותרים׳ ובן הדד נס ויבא העיר
בחדר בחדר׳ 31 ויאמרו אליו עבדיו׳
הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל
מלכים חסדים׳ נשימה נא שקים
בחלצינו וחבלים בראשינו ונצא אל
מלך ישראל׳ אולי יחיה את נפשך׳
32 ויחגרו שקים בחלציהם׳ וישימו
חבלים בראשיהם׳ ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו׳ עבדך בן הדד אמר
נא תחי נפשי׳ ויאמר עודנו חי הוא
אחי׳ 33 והאנשים נחשו׳ ומהרו
לקחתו מאתו׳ ויאמרו׳ אחיך בן הדד׳
ויאמר לכו הביאו אותו׳ ויצא אליו בן
הדד׳ ויעלהו אל המרכבה׳ 34 ויאמר
אליו בן הדד׳ הערים אשר לקח אבי
מאביך אשיב׳ וחוצות תשים לך בדמשק
כאשר שם אבי בשמרון׳ ואני בברית
אשלחך׳ ויכרת לו ברית׳ ושלחו׳
35 ואיש מבני הנביאים אמר אל רעהו
בדבר ה׳ הכני נא׳ ויאבה האיש להכותו׳
36 ויאמר אליו׳ יען אשר לא שמעת
בקול ה׳ הנה כאשר תלך מעמדי
והכהו אריה׳ כאשר הלך מעמו ויפגעהו
אריה׳ 37 ויפגע באיש אחר ויאמר
הכני נא׳ ויכה האיש׳ הכה והך׳
38 וילך הנביא ויתיצב אל המלך
בדרך׳ ויתחפש בפלשתו׳ 39 והמלך
עבר׳ ויצעק אל המלך ויאמר׳ עבדך
יצא בתוך המלחמה׳ והנה איש סר
ויביא אלי איש׳ ויאמר׳ שמר האיש
הזה׳ אם הפקד יפקד׳ והיה נפשך
תחת נפשו׳ או ככר כסף תשקל׳
40 והיה עבדך עשה פה ושם׳ והוא
איננו׳ ויאמר אליו מלך ישראל׳ כן
משפטך אתה׳ חרצת׳ אתה׳ 41 ויחפז
ויסר את האפר מעל פניו׳ ויכר מלך
ישראל׳ כי מן הנביאים הוא׳ 42 ויאמר
אליו׳ כה אמר ה׳ יען שלחך איש
חרמי מיד׳ והיה נפשך תחת נפשו
ועמך תחת עמו׳ 43 וילך מלך ישראל
על ביתו׳ סר וזעף׳ ויבא שמרונה׳
44 ויהי אחר הדברים האלה׳ נבות
היזרעאלי היה כרם אשר ביזרעאל׳
אשר לאחאב מלך שמרון׳ לאמר׳
45 ויען אחאב׳ ויאמר אל נבות׳ תן
את כרמך לי׳ אשר הוא אצל ביתי׳
והיה לי לגן ירק׳ כי הוא קרוב אצל
ביתי׳ ואתנה לך תחתיו כרם טוב
מזה׳ אם טוב בעיני׳ אתנה לך כסף
מחיר הזה׳ 46 ויאמר נבות׳ אל אחאב
חלילה לי׳ מאת יהוה׳ אם אתן נחלת
אבתי׳ לך׳ 47 ויבא אחאב׳ ויאמר׳
אל נבות׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת
אבתי׳ לך׳ ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן
נחלת אבתי׳ לך׳ 48 ויבא אל ביתו
סר וזעף׳ ויבא שמרונה׳ אל נבות
היזרעאלי׳ אשר דבר אליו׳ כן אמר
לי׳ ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת
אבתי׳ לך׳ ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן
נחלת אבתי׳ לך׳ 49 ויאמר אליו׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 50 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 51 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 52 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 53 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 54 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 55 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 56 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 57 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 58 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 59 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 60 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 61 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 62 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 63 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 64 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 65 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 66 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 67 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 68 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 69 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 70 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 71 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 72 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 73 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 74 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 75 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 76 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 77 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 78 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 79 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 80 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 81 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 82 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 83 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 84 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 85 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 86 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 87 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 88 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 89 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 90 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 91 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 92 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 93 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 94 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 95 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 96 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 97 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 98 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 99 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 100 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 101 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 102 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 103 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 104 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 105 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 106 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 107 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 108 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 109 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 110 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 111 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 112 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 113 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 114 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 115 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 116 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 117 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 118 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 119 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 120 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 121 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 122 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 123 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 124 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 125 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 126 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 127 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 128 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 129 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 130 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳
לך׳ 131 ויבא אל ביתו׳ סר וזעף׳
ויבא שמרונה׳ אל נבות היזרעאלי׳
אשר דבר אליו׳ כן אמר לי׳ ויאמר׳
אל אמר׳ לא אתן נחלת אבתי׳ לך׳
ויאמר׳ אל אמר׳ לא אתן נחלת אבת

ב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב׃ 11 ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא עשב
מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים
כי טוב׃ 13 ויהי ערב ויהי בקר יום
שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את המאר הגדל
לממשלת היום ואת המאר הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ׃ 18 ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃
20 ויאמר אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים׃
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר
אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים
את חיתו הארץ למינה ואת
הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי
טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ׃
27 ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם׃
28 ויברך אתם אלהים
ויאמר אלהים להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ
וכבשהא ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ׃
29 ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃
30 ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן׃
31 וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי׃ 32 ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם׃ 33 ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה׃
34 ואלה תולדת השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 35 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה׃ 36 ואד יעלה
מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה׃ 37 ויצר יהוה אלהים
את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃
38 ונטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם ושם שם את האדם
אשר יצר׃ 39 ומצמיח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל עץ החיים בתוך
הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
40 ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ 41 שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הזהב׃ 42 וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן
השהם׃ 43 ושם הנהר השני
גיחון הוא הסבב את כל ארץ
כוש׃ 44 ושם הנהר השלישי
חדקל הוא הולך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא
פרת׃ 45 ויקח יהוה אלהים
את האדם ויניחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה׃
46 ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃
47 ויאמר יהוה אלהים לא טוב
היות האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו׃ 48 ויצר יהוה אלהים
מן האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו׃ 49 ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
50 ויפל יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃
51 ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה
ויביאה אל האדם׃
52 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת׃ 53 על כן יעזב איש
את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד׃
54 והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבשׁשו׃

20

1 והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי
עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון׃ 5 כי ידע אלהים
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והיתם כאלהים ידעי
טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו
עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃
8 ויקולו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן׃ 9 וקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר אליו איכה׃
10 ויאמר את קולך שמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת׃ 12 ותאמר האשה
אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן
העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל החיה השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי
חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך
ובין האשה ובין זרעך ובין
זרעה הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והריונך
בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך׃
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר
צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה׃
19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר
תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי היא היתה אם
כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור
והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן
ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו
יהוה אלהים מגן עדן לעבד
את האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את האדם ושכן
מקדם לגן עדן את הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים׃

לבה בקרבו אל תשמח כי בנפלו אויבך אל תגל
בהכשל׳ו׳ פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו
אפו׳ אל תתחר במרעים ואל תקנא בעשי עולה
כי כעשב מהרה ימולון וכירק דשא יבולון בטח
ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׳ והתענג
על יהוה׳ ויתן לך משאלות לבך גול אל יהוה
ובטח עליו׳ והוא יעשה׳ והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים׳ דום ליהוה והתחל לו׳ אל
תתחר במצליח דרכו׳ באיש עשה מזמות׳ חדל
מאף׳ ועזוב חמה׳ אל תתחר׳ אך להרע׳ כי
מרעים יכרתון׳ וקוי יהוה׳ הם יירשו ארץ׳
ועוד מעט ואין רשע׳ והתבוננת על מקומו׳
ואיננו׳ ועניים יירשו ארץ׳ והתענגו על רב
שלום׳ רשע זומם לצדיק׳ וחרק עליו שניו׳
אדני יצחק לו׳ כי יום בא יומו׳ חרב פתחו
רשעים ודרכו קשת׳ להפיל עני ואביון׳ לטבח
ישרי דרך׳ חרבם תבוא בלבם׳ וקשתותם תשברנה׳
טוב מעט לצדיק׳ מהמון רשעים רבים׳ כי זרועות
רשעים תשברנה׳ וסומך צדיקים יהוה׳ יודע ימי
תמימים׳ ונחלתם לעולם תהיה׳ לא יבושו בעת
רעה׳ ובימי רעב ישבעו׳ כי רשעים יאבדו׳
ואויבי יהוה כיקר כרים׳ כלו בעשן כלו׳
לוה רשע ולא ישלם׳ וצדיק חונן ונותן׳
כי מברכיו ירשו ארץ׳ ומקללו יכרתו׳
מיהוה מצעדי גבר כוננו׳ ודרכו יחפץ׳
כי יפול לא יוטל׳ כי יהוה סומך ידו׳
נער הייתי גם זקנתי׳ ולא ראיתי צדיק
נעזב׳ וזרעו מבקש לחם׳ כל היום חונן
ומלוה׳ וזרעו לברכה׳ סור מרע ועשה טוב׳
ושכן לעולם׳ כי יהוה אוהב משפט׳ ולא
יעזוב את חסידיו׳ לעולם נשמרו׳ וזרע
רשעים נכרת׳ צדיקים יירשו ארץ׳ ויישבו
לעולם עליה׳ פי צדיק יהגה חכמה׳ ולשונו
תדבר משפט׳ תורת אלהיו בלבו׳ לא תמעד
אשריו׳ צופה רשע לצדיק׳ ומבקש להמיתו׳
יהוה לא יעזבנו בידו׳ ולא ירשיענו בהשפטו׳
קוה אל יהוה ושמר דרכו׳ וירוממך לרשת
ארץ׳ בהכרת רשעים תראה׳ ראיתי רשע
עריץ׳ ומתרענן כאזרח רענן׳ ויעבר׳ והנה
איננו׳ ואבקשהו ולא נמצא׳ שמר תם וראה
ישר׳ כי אחרית לאיש שלום׳ ופשעים יחדו
נשמדו׳ אחרית רשעים נכרתה׳ ותשועת
צדיקים מיהוה׳ מעוזם בעת צרה׳ ועזרם
יהוה ויפלטם׳ יפלטם מרשעים׳ ויושיעם
כי חסו בו׳

21 מזמור לדוד׳ יהוה אל בחמתך תוכיחני׳
ואל בחרונך תיסרני׳ כי חציך נחתו בי׳
ותנחת עלי ידך׳ אין מתם בבשרי׳ מפני
זעמך׳ אין שלום בעצמותי׳ מפני חטאתי׳
כי עונותי עברו ראשי׳ כעול כבד׳ יכבדו
מני׳ הבאישו נמקו חבורותי׳ מפני אולתי׳
נעויתי׳ שחתי עד מאד׳ כל היום קודר
הלכתי׳ כי כסלי מלאו נלעג׳ ואין מתם
בבשרי׳ נפוגתי ונדכיתי עד מאד׳ שאגתי
מנהמת לבי׳ אדני נגדך כל תאותי׳ ואנחתי
ממך לא נסתרה׳ לבבי סחרחר׳ כחי עזבני׳
ואור עיני גם הם אין אתי׳ אהבי ורעי
מנגד נגעי יעמדו׳ וקרובי מרחוק עמדו׳
ונוקשים מבקשי נפשי׳ ודורשי רעתי דברו
הוות׳ ומרמות כל היום יהגו׳ ואני כחרש
לא אשמע׳ וכאלם לא יפתח פיו׳ ואהי
כאיש אשר לא שומע׳ ואין בפיו תוכחות׳
כי אליך יהוה הוחלתי׳ אתה תענה אדני
אלהי׳ כי אמרתי פן ישמחו לי׳ במוט רגלי
עליי׳ הגדילו׳ כי אני כצלע נכונה׳ ומכאובי
נגדי תמיד׳ כי עוני אגיד׳ אדאג מחטאתי׳
ואויבי חיים עצומו׳ ורבו שנאי שקר׳
ומשלמי רע תחת טוב׳ יעמדו׳ רדפי טוב׳
אל תעזבני׳ יהוה׳ אל תרחק ממני׳ חישה
לעזרתי׳ אדני תשועתי׳

22 2 The burden against the valley of vision. What
ailest thee now, that thou art wholly gone up
to the housetops? 3 Thou that art full of
stirrings, a city full of tumult, a joyous city?
thy slain men are not slain with the sword,
nor dead in battle. 4 Therefore said I, Look
away from me, I will weep bitterly, labour
not to comfort me concerning the destruction
of the daughter of my people. 5 For it is a
day of tumult, and of treading down, and
of perplexity by the Lord God of hosts in
the valley of vision, breaking down the walls,
and of crying to the mountains. 6 And Elam
bare the quiver with chariots of men and
horsemen, and Kir uncovered the shield.
7 And it shall come to pass, that your choicest
valleys shall be full of chariots, and the
horsemen shall set themselves in array at
the gate. 8 And he discovered the covering
of Judah, and thou didst look in that day
to the armour of the house of the forest.
9 Ye saw also the breaches of the city of
David, that they were many: and ye gathered
together the waters of the lower pool.
10 And ye numbered the houses of Jerusalem,
and the houses have ye broken down to
fortify the wall. 11 Ye made also a ditch
between the two walls for the water of the
old pool: but ye have not looked unto the
maker thereof, neither had respect unto
the fashioner thereof long ago. 12 And
in that day did the Lord God of hosts call
to weeping, and to mourning, and to baldness,
and to girding with sackcloth: 13 And
behold joy and gladness, slaying oxen,
killing sheep, eating flesh, and drinking
wine: let us eat and drink; for to-morrow
we shall die. 14 And it was revealed in
mine ears by the Lord of hosts, Surely
this iniquity shall not be purged from you
till ye be dead, saith the Lord God of
hosts. 15 Thus saith the Lord God of hosts,
Go, get thee unto this treasurer, even
against Shebna, which is over the house,
and say, 16 What hast thou here, and
whom hast thou here, that thou hast hewed
thee out a sepulchre here, as he that
hewed him out a sepulchre on high, and
that graved an habitation for himself in a
rock? 17 Behold, the Lord will carry away
thee with a mighty captivity, and will
surely cover thee. 18 He will surely
violently turn and toss thee like a ball
into a large country: there shalt thou die,
and there the chariots of your glory shall
be the shame of your lord's house. 19 And
I will drive thee from your station, and
from your state will he pull thee down.
20 And it shall come to pass in that day,
that I will call my servant Eliakim the son
of Hilkiah: 21 And I will clothe him with
thy robe, and strengthen him with thy
girdle, and I will commit thy government
into his hand: and he shall be a father
unto the inhabitants of Jerusalem, and
unto the house of Judah. 22 And the key
of the house of David will I lay upon his
shoulder; so he shall open, and none
shall shut; and he shall shut, and none
shall open. 23 And I will fasten him as a
nail in a sure place; and he will be for a
glorious throne to his father's house.
24 And they hang upon him all the glory
of his father's house, the offspring and
the issue, all vessels of small quantity,
from the vessels of cups even to all the
vessels of flagons. 25 In that day, saith
the Lord of hosts, shall the nail that is
fastened in the sure place be removed,
and be cut down, and fall; and the burden
that was upon it shall be cut off: for the
Lord hath spoken it.

23 The burden of Tyrus. Howl, ye ships
of Tarshish; for it is laid waste, so
that there is no house, no entering in:
from the land of Chittim it is revealed to
them. 2 Be still, ye inhabitants of the isle;
thou whom the merchants of Zidon, that
pass over the sea, have replenished.
3 And by great waters the seed of Sihor,
the harvest of the river, is her revenue;
and she is a mart of nations. 4 Be thou
ashamed, O Zidon: for the sea hath spoken,
even the strong hold of the sea, saying,
I travail not, nor bring forth children,
neither do I nourish young men, nor
bring up virgins. 5 Likewise when the
report shall come to Egypt, they shall be
sorrowful at the report of Tyre. 6 Pass
ye over to Tarshish; howl, ye inhabitants
of the isle. 7 Is this your joyous city,
whose antiquity is of ancient days?
her own feet shall carry her afar off to
sojourn. 8 Who hath taken this counsel
against Tyre, the crowning city, whose
merchants are princes, whose traffickers
are the honourable of the earth? 9 The
Lord of hosts hath purposed it, to stain
the pride of all glory, and to bring into
contempt all the honourable of the earth.
10 Pass through your land as a river,
O daughter of Tarshish: there is no more
girdle to the daughter of Tarshish.
11 He stretched out his hand over the sea,
he shook the kingdoms: the Lord hath
given a commandment against the merchant
city, to destroy the strongholds thereof.
12 And he said, Thou shalt no more
rejoice, O thou oppressed virgin,
daughter of Zidon: arise, pass over to
Chittim, there also shalt thou have no
rest. 13 Behold the land of the Chaldeans;
this people was not, till the Assyrian
founded it for them that dwell in the
wilderness: they set up the towers
thereof, they raised up the palaces
thereof; and he brought it to ruin.
14 Howl, ye ships of Tarshish, for your
strength is laid waste. 15 And it shall
come to pass in that day, that Tyre shall
be forgotten seventy years, according
unto the days of one king: after the end
of seventy years shall Tyre sing unto
the harlot. 16 Take a harp, go about the
city, thou harlot that hast been forgotten;
make sweet melody, sing many songs,
that thou mayest be remembered.
17 And it shall come to pass after the end
of seventy years, that the Lord will visit
unto Tyre, and she shall turn to her hire,
and shall commit fornication with all the
kingdoms of the world upon the face of
the earth. 18 And her merchandise and her
hire shall be holiness to the Lord: it
shall not be treasured nor laid up;
for her merchandise shall be for them
that dwell before the Lord, to eat sufficiently,
and for durable clothing.

18 מדבר מדבר מדבר לחלחלה מדבר לחלחלה מדבר מדבר
מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
19 מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
20 מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר

מלאכתם אשר יעשו לעבדת המשכן׃ 22 כל
אנשים אשר נשא לבם ונדבה רוחם אתם
הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ 23 והאנשים
על־הנשים כל אשר־נדיב לבו הביאו חח
ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל־איש
אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ 24 וכל־איש
אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת
תחשים הביאו׃ 25 כל־מרים כסף ונחשת
הביאו תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל־מלאכת העבדה הביאו׃
26 וכל־הנשים חכמת־לב טוו בידיהן והביאו
טוה התכלת והארגמן תולעת השני והשש׃
27 והנשאים הביאו את אבני השהם ואבני
המלואים לאפד ולחשן׃ 28 ואת הבשם
ושמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ 29 כל־איש ואשה אשר נדבו לבם
להביא לכל־המלאכה אשר צוה יהוה לעשות
אתה ביד משה הביאו בני ישראל נדבה
ליהוה׃ 30 ויאמר משה לבני ישראל ראו
קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור
למטה יהודה׃ 31 וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃
32 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת׃ 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ 34 ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה
דן׃ 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־
מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג
עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבות׃

26 ועשה בצלאל ואהליאב וכל־איש
חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם
לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃ 2 ויקרא משה לבצלאל
ולאהליאב ולכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נדבו לבו אתו לקרבו
אל־המלאכה לעשתה׃ 3 ויטלו אתו
מאת פני משה את כל־התרומה אשר הביאו
בני ישראל לפני מלאכת עבדת הקדש
לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר׃ 4 ויבאו כל־החכמים העשים את־
כל־מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם
עשים׃ 5 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה לעבדת המלאכה
אשר־צוה יהוה לעשות אתה׃ 6 ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר אל־יעשו־עוד
איש־ואשה מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא׃ 7 והמלאכה היתה דיים
לכל־המלאכה לעשות אתה והותר׃
8 ויעשו כל־חכם־לב בעשי המלאכה
את־המשכן עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם׃ 9 אורך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמות מדה
אחת לכל היריעות׃ 10 וחברת את־
חמש היריעות לבדן וחמש היריעות
חברת לבדן׃ 11 ועשית לאת־היריעה
האחת חמשים מחברת ועשית חמשים
מחברת בשפת היריעה הקצה במחברת
השנית׃ 12 חמשים הלאת עשית בשפת
היריעה אשר־בחברת השנית מקבלת
מקבלת אחת אל־מול אחת׃ 13 אמה
מזה ואמה מזה בעודף באורך היריעות
המחברת לכסות על־המשכן׃ 14 ועשית
יריעת עזים לאהל על־המשכן עדתים
עשה אתם׃ 15 וקרשי למשכן עצי שטים
עמדים׃ 16 עשר אמות אורך הקרש
ואמה וחצי רחב הקרש׃ 17 שתי ידות
לקרש אחד משלבת זה אל־זה כן עשה
לכל קרשי המשכן׃ 18 וקרשי המשכן
עשרים קרש לפאת נגב תימנה׃
19 ומתחת לעשרים הקרש תעשה
ארבעים אדני כסף שתי אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידותיו ושתי אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידותיו׃
20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש׃ 21 וארבעים אדניהם כסף
שתי אדנים תחת הקרש האחד ושתי
אדנים תחת הקרש השני׃ 22 ולירכתי
המשכן ימה תעשה שש קרשים׃
23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן
בירכתים׃ 24 והיו תאמים מתחתיו
ויחדו יהיו תמים אל־הראש האחד
אל־הטבעת כן יהיה לשניהם לשני
המקצעות יהיו׃ 25 והיו שמנה קרשים
ושש־עשרה אדניהם כסף אדנים
שנים׃ 26 ועשית בריחים עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃
27 וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע
המשכן לירכתו ימה׃ 28 והבריח התיכן
בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃
29 והקרשים תצפה זהב ואת־טבעתיהם
תעשה זהב בתים לבריחם ותצפת את־
הבריחם זהב׃ 30 והקמת את־המשכן
כמשפטו אשר הראית בהר׃ 31 ועשית
פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה
כרבים׃ 32 ונתתה אותה על־ארבעה
עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב
על־ארבע אדני כסף׃ 33 ונתת את־
הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה
מבית לפרכת את־ארון העדת והבדיל
הפרכת לכם בין הקדש לבין קדש
הקדשים׃ 34 ונתת את־הכפרת על־ארון
העדת בקדש הקדשים׃ 35 ושמת את־
השלחן מחוץ לפרכת והמנרה נכח
השלחן על־צלע המשכן תימנה
תכף את־השלחן׃ 36 ועשית מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם׃ 37 ועשית
למסך חמשה עמודי שטים וצפית
אותם זהב וויהם זהב ויצקת להם
חמשה אדני נחשת׃

מלכים ב׳ 24 בימיו עלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי לו יהויקים
שלש שנים ויסב וימרד בו׳ 2 ושלח יהוה בו את גדודי כשדים
ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם
ביהוה ביד עבדיו הנביאים׳ 3 אך על פי דבר יהוה היה ביהודה
להסיר מעל פניו בחטאי מנשה ככל אשר עשה׳ 4 וגם את דם
הנקי שפך וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה סלח׳
5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׳ 6 וישכב יהויקים עם אבתיו ויהי
יהויכין בנו תחתיו׳ 7 ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו
כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת׳ 8 בן שמנה עשרה
שנה יהויכין בהמלכו וירשלם שלשה חדשים וזאת שם אמו
נחשתא בת ירמיה מירושלים׳ 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה אביו׳ 10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנצר מלך בבל
ירושלים ותבא העיר במצור׳ 11 ויבא נבוכדנצר מלך בבל
אל העיר והי עבדיו צרים עליה׳ 12 ויצא יהויכין מלך יהודה
אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח מלך בבל
בשנת שמנה למלכו׳ 13 וישא משם את כל אוצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך וכלי הזהב אשר עשה שלמה מלך
ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה׳ 14 וגלה את כל ירושלים
ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה
וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ׳ 15 וגלה
את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו
ואת אילי הארץ הוליך גלה מירושלים בבלה׳ 16 וכל אנשי
החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל גבורי עשי מלחמה
מביאים בגלות בבלה׳ 17 ויתן מלך בבל את מתניה אחיו
תחתיו והפך את שמו צדקיהו׳ 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
בהמלכו וירשלים עשתי עשרה שנה׳ ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה׳ 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים׳
20 כי על אף יהוה היתה בירושלים ויהודה עד השליכו אתם
מלפניו ויבגד צדקיהו במלך בבל׳ 21 ויהי בשנת תשע עשרה
למלכו בעשור בחדש בעשרה לחדש בא נבוכדנצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלים ויחנו עליה ויבנו עליה דיק
סביב׳ 22 ותבא העיר בצור עד עשתי עשרה שנה למלך
צדקיהו׳ 23 וירעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ׳ 24 ויבקע
העיר ואנשי המלחמה יברחו מן העיר לילה דרך שער בין
החומתים אשר על גן המלך וכשדים סבים על העיר׳ ויברחו
דרך הערבה׳ 25 ורדפו חיל כשדים אחרי המלך ויתפשהו
בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו׳ 26 ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה׳ 27 ויכו אתו שם׳ ויגל יהודה
מעל אדמתו׳ 28 זאת העם אשר הגלה נבוכדנצר בשבע עשרה
שנה יהודים׳ 29 בשנת שמנה עשרה לנבוכדנצר מלך בבל
מירושלים׳ 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדנצר מלך בבל
נשא נבוזראדן רב טבחים יהודים׳ 31 ובשנת שבע ועשרים
לגלות יהויכין מלך יהודה בי״ב בחדש נשא אויל מרדך מלך
בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא מבית
הכלא׳ 32 וידבר אתו טובות ויתן כסאו מכסא מלכים אשר
אתו בבבל׳ 33 וישנו את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו
כל ימי חייו׳ 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל
יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו׳

27

הבה בחכמה, ובתבונה, ובדעת בכל מלאכה׳ 2 ויעש בצלאל
ואהליאב ואת כל אישי חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבודת הקדש׳
3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עבודת הקדש׳ והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר׳ 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש
איש מלאכתו אשר הם עשים׳ 5 ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבודה לעבדת המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות אתה׳ 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
אל יעשו עוד איש ואשה מלאכה לתרומת הקדש׳ ויכלא
העם מהביא׳ 7 כי הון חומר היה לכל המלאכה לעשות אתה
והותר׳ 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה׳ את המשכן
עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן תולעת שני כרבים
מעשה חשב עשו אתם׳ 9 אורך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב היריעה אחת ארבע באמה׳ מדה אחת
לכל היריעות׳ 10 ויחבר את חמש היריעות לבדן ואת
חמש היריעות יחבר לבדן׳ 11 ויעש לולאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחבר׳ כן עשה בשפת היריעה הקצה
בחבר השנית׳ 12 חמשים לולאות עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאות עשה בקצה היריעה אשר בחבר׳ מקבלות
הלולאות איש אל אחתו׳ 13 ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעות איש אל אחתו בקרסים׳ והיה המשכן
אחד׳ 14 ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן׳ עשתי
עשרה היריעות עשה׳ 15 אורך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב היריעה אחת ארבע באמה׳ מדה אחת לעשתי
עשרה היריעות׳ 16 ויחבר את חמש היריעות לבדן ואת
שש היריעות לבדן׳ וכפל את היריעה הששית אל מול
פני האהל׳ 17 ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצה בחבר׳ וחמשים לולאות עשה על שפת היריעה
אשר בחבר השני׳ 18 ויעש חמשים קרסי נחשת לחבר
את האהל להיות אחד׳ 19 ויעש מכסה לאהל עורות אילים
מאדמים ומכסה עורות תחשים מלמעלה׳ 20 ויעש את הקרשים
למשכן עצים עמדים׳ 21 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
רחב הקרש׳ 22 שתי ידות לקרש אחד משלבות זה אל זה
כן עשה לכל קרשי המשכן׳ 23 ויעש את הקרשים לפני
המשכן׳ עשרים קרש לפאת נגבה׳ 24 ומתחת לעשרים הקרש
עשה ארבעים אדני כסף׳ שני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו׳
25 ולצלע המשכן השני לפאת צפון עשה עשרים קרש׳
26 וארבעים אדניהם כסף׳ שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחר׳ 27 ולירכתי המשכן ים
עשה ששה קרשים׳ 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים׳ 29 והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל
הראש האחד׳ כן עשה לשני המקצעות׳ 30 והיו שמנה
קרשים ושנים עשר אדנים כסף׳ אדן אדן תחת הקרש׳
31 ויעש בריחים עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת׳ 32 וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ים׳ 33 ויעש
את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח עד קצה׳
34 וקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים
לבריחים׳ וצפה את הבריחים זהב׳ 35 ויעש את הפרכת
תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה
אתה׳ 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים וצפה אתם זהב
וו׳ם׳ ויצק להם ארבעה אדני כסף׳ 37 ויעש פתח לאהל
תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה רקם׳
38 וחמשה עמודיו ווים׳ וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
וחמשה אדניהם נחשת׳ 39 ויעש את מזבח העלה עצי שטים
חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו׳ רבוע יהיה׳ ושלש
אמות קומתו׳ 40 ויעש קרנתיו על ארבע פנותיו׳ מן
המזבח היו קרנותיו׳ וצפה אתו נחשת׳ ויעש כל כלי
המזבח לדשנו ויעות ומזרקות ומזלגות ומחתות׳ כל כליו
עשה נחשת׳ 41 ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד חצי המזבח׳ 42 ויצק ארבעת טבעת
בקצות הרשת לבתים לבריחים׳ 43 ויעש את הבריחים עצי
שטים וצפה אתם נחשת׳ 44 ויבא את בריחי המזבח בטבעת
הרשת׳ והיה הרשת עד חצי המזבח׳ 45 ויצק את אדני
הרשת׳ ארבעת קצותיה׳ לבתים לבריחים׳ 46 ויעש את
הבריחים עצי שטים וצפה אתם נחשת׳ 47 ויבא אתם בטבעת
הרשת׳ ויהי הרשת עד חצי המזבח׳ 48 ויצק את אדניה
עשרה אמה׳ ומדה עשרה אמה׳ רחבה׳ ומדה אמה׳ קומתה׳
ומדה שלשים אמה׳ 49 ויעש את הכיור נחשת׳ וכנו נחשת
בראי הצבאת׳ אשר צבאו פתח אהל מועד׳ 50 ויעש את
חצר׳ לפאת נגבה׳ קלעים לחצר׳ שש משזר׳ מאה באמה
בצד׳ 51 עמודיהם׳ ואדניהם׳ עשרים׳ וווים׳ לעמודים׳
וחשקיהם׳ כסף׳ 52 ורוחב׳ לפאת צפון׳ מאה באמה׳
עמודיהם׳ עשרים׳ ואדניהם׳ עשרים׳ 53 ולפאת ים׳
קלעים׳ חמשים אמה׳ עמודיהם׳ עשרה׳ ואדניהם׳ עשרה׳
54 ולפאת קדמה׳ מזרחה׳ חמשים אמה׳ 55 קלעים׳
לכתף׳ עמודיהם׳ שלשה׳ ואדניהם׳ שלשה׳ 56 ולכתף
השנית׳ מזה ומזה׳ לשער החצר׳ קלעים׳ עמודיהם׳
עשרה׳ ואדניהם׳ עשרה׳ 57 כל הקלעים׳ סביב לחצר׳
שש משזר׳ 58 והמסך לשער החצר׳ עשרים אמה׳ תכלת
וארגמן׳ ותולעת שני׳ ושש משזר׳ מעשה רקם׳ 59 עמודיו
׳ארבעה׳ ואדניהם׳ ארבעה׳ כל עמודי׳ החצר׳ סביב׳
חשקים׳ כסף׳ וווים׳ כסף׳ ואדניהם׳ נחשת׳ 60 אורך
׳החצר׳ מאה באמה׳ ורחב׳ חמשים׳ באמה׳ וקומה׳
חמש׳ באמה׳ שש משזר׳ ואדניהם׳ נחשת׳ 61 כל כלי
המשכן׳ לכל עבדתו׳ ויתדתיו׳ וכל יתדות׳ החצר׳
נחשת׳ 62 ואתה תצו׳ את בני ישראל׳ ויקחו אליך
שמן זית׳ זך כתית׳ למאר׳ להעלות׳ נר׳ תמיד׳
63 מחוץ׳ לפרכת׳ העדת׳ יערך׳ אהרן׳ ובניו׳ מערב׳
עד בקר׳ לפני׳ יהוה׳ חקת׳ עולם׳ לדרתם׳ מאת׳
בני׳ ישראל׳ 64 ואתה׳ הקרב׳ אל׳ תוך׳ אהרן׳ אחיך׳
ואת׳ בניו׳ מתוך׳ בני׳ ישראל׳ לכהן׳ לי׳ אהרן׳
נדב׳ ואביהו׳ אלעזר׳ ואיתמר׳ בני׳ אהרן׳ 65 ועשית׳
בגדי׳ קדש׳ לאהרן׳ אחיך׳ לכבוד׳ ולתפארת׳ 66 ואתה
תדבר׳ אל׳ כל׳ חכמי׳ לב׳ אשר׳ מלאתי׳ אתו׳ רוח׳
חכמה׳ ועשו׳ את׳ בגדי׳ אהרן׳ לקדשו׳ למען׳ כהנו׳
לי׳ 67 ואתה׳ קח׳ אתך׳ זהב׳ וכסף׳ ונחשת׳ 68 ותכלת׳
וארגמן׳ ותולעת׳ שני׳ ושש׳ ועזים׳ 69 ואת׳ אבני׳
שהם׳ ואבני׳ מלואים׳ לאפד׳ ולחשן׳ 70 ואת׳ אשר׳
אתך׳ חכם׳ לב׳ יעשו׳ את׳ כל׳ אשר׳ צויתי׳ אתך׳
71 המשכן׳ ואת׳ האהל׳ מועד׳ מכסהו׳ ואת׳ המכסה׳
אשר׳ עליו׳ ואת׳ הבריח׳ ואת׳ קרשיו׳ ואת׳ בריחיו׳
ואת׳ עמודיו׳ ואת׳ אדניו׳ 72 ואת׳ הארון׳ ואת׳ בדיו׳
ואת׳ הכפרת׳ אשר׳ עליו׳ ואת׳ כל׳ כלי׳ הארון׳
73 ואת׳ השלחן׳ ואת׳ כליו׳ ואת׳ מנורת׳ הטהר׳
ואת׳ כליה׳ ואת׳ מזבח׳ הקטרת׳ 74 ואת׳ מזבח׳ העלה׳
ואת׳ כל׳ כליו׳ ואת׳ הכיור׳ ואת׳ כנו׳ 75 ואת׳ בגדי׳
השרת׳ ואת׳ בגדי׳ אהרן׳ הכהן׳ ואת׳ בגדי׳ בניו׳
לכהן׳ 76 ואת׳ שמן׳ המשחה׳ ואת׳ קטרת׳ הסמים׳
לקדש׳ כל׳ אשר׳ צויתי׳ אתך׳ יעשו׳ 77 ויאמר׳ יהוה׳
אל׳ משה׳ לאמר׳ 78 אתה׳ דבר׳ אל׳ בני׳ ישראל׳
לאמר׳ אך׳ את׳ שבתתי׳ תשמרו׳ כי׳ אות׳ הוא׳
ביני׳ ובינכם׳ לדרתיכם׳ לדעת׳ כי׳ אני׳ יהוה׳
מקדשכם׳ 79 ושמרתם׳ את׳ השבת׳ כי׳ קדש׳ הוא׳
לכם׳ מחלליה׳ מות׳ יומת׳ כי׳ כל׳ העשה׳ בה׳
מלאכה׳ ונכרתה׳ הנפש׳ ההוא׳ מקרב׳ עמיה׳
80 שש׳ ימים׳ יעשה׳ מלאכה׳ וביום׳ השביעי׳
שבת׳ שבתון׳ קדש׳ כל׳ עשה׳ מלאכה׳ ביום׳
השבת׳ מות׳ יומת׳ 81 ושמרו׳ בני׳ ישראל׳
את׳ השבת׳ לעשות׳ את׳ השבת׳ לדרתם׳ ברית׳
עולם׳ 82 בינו׳ ובין׳ בני׳ ישראל׳ אות׳ הוא׳
לעולם׳ כי׳ ששת׳ ימים׳ עשה׳ יהוה׳ את׳
השמים׳ וארץ׳ וביום׳ השביעי׳ שבת׳ וינפש׳
83 ויתן׳ אל׳ משה׳ כאשר׳ כלה׳ לדבר׳ אתו׳
בהר׳ סיני׳ שני׳ לוחות׳ העדת׳ לוחות׳ אבן׳
כתבים׳ באצבע׳ אלהים׳

41 Then he led me to the temple and measured the
posts, six cubits wide on each side, the width
of the tent. 2 He measured the entrance, five cubits
wide, and the walls on each side of the entrance
were two cubits wide. He also measured the
length of the temple, forty cubits, and the
width, twenty cubits. 3 Then he went inside
and measured the posts of the entrance, two
cubits; the entrance, six cubits; and the
width of the entrance, seven cubits. 4 He also
measured the length of the inner room, twenty
cubits, and its width, twenty cubits, before
the temple. He said to me, "This is the Most
Holy Place." 5 Then he measured the wall of
the temple, six cubits thick, and the width
of each side room, four cubits wide, all
around the temple. 6 The side rooms were
in three stories, one above the other,
thirty in each story. There were ledges
all around the temple to serve as supports
for the side rooms, so that the supports
would not be fastened to the temple wall.
7 As one went up from story to story, the
side rooms became wider and wider, because
the ledges around the temple were
progressively higher, so that the
supports did not touch the temple wall.
8 I noticed that the foundations of the
side rooms were a full six cubits in
depth, 9 and that the outer wall of the
side rooms was five cubits thick. The
space between the side rooms of the
temple 10 and the priests' rooms
was twenty cubits wide all around the
temple. 11 There were three entrances
to the side rooms, one facing north,
one facing south, and the third
facing west. 12 The building
facing the courtyard on the west
was 13 70 feet wide. The walls
of the building were five cubits
thick, and the building was 90
feet long. 14 The courtyard
in front of the temple was
100 feet long, 15 and the
building facing the courtyard
on the west was also 100
feet long, including the
walls. The inner room of the
temple and the porch
facing the courtyard
16 were panelled with
wood, and the windows
were covered with
latticework. 17 The
walls of the temple
were panelled with
wood from the floor
up to the windows,
and the windows
were covered
with latticework.
18 Cherubim were
carved on the
panels, with a
palm tree between
each two cherubim.
19 Each cherub had
two faces, one
facing a palm
tree on one side
and the other
facing a young
lion on the
other side.
20 The cherubim
were carved
all around the
temple, from
the floor up
to the top of
the entrance.
21 The temple
had a square
door frame,
and the door
in front of
the Most Holy
Place was
similar. 22 The
altar was made
of wood, three
cubits high
and two cubits
wide. Its
corners, its
base, and its
sides were
made of wood.
The man said
to me, "This
is the table
that is before
the Lord."
23 The temple
had two doors,
one for each
side. 24 Each
door had two
panels, which
could be folded
back. 25 On the
doors of the
temple were
carved cherubim
and palm trees
like those
carved on the
walls. There
was a wooden
canopy on the
front of the
porch. 26 On
the walls of
the porch were
carved palm
trees on both
sides.

28 2 Behold,
the glory of
the God of
Israel came
from the east
and his voice
was like the
roar of many
waters, and
the earth
shone with
his glory.
3 This was
like the
vision I saw
when he came
to destroy
the city,
and like the
vision I saw
by the River
Chebar. I
fell on my
face. 4 The
glory of the
Lord came
into the
temple by
the east
gate. 5 The
Spirit then
lifted me
up and
brought me
into the
inner court,
and I saw
that the
temple was
filled with
the glory
of the Lord.
6 While
the man
was standing
beside me,
I heard
someone
speaking
to me from
the temple
6 While
the man
was standing
beside me,
I heard
someone
speaking
to me from
the temple
7 and
the man
said to
me, "Son
of man,
this is
the place
where I
will live
among the
Israelites
forever.
The house
of Israel
will never
defile my
holy name
again,
nor will
their
kings
defile it
with their
idolatry
and their
corpses
when they
bury their
kings
8 by
placing
their
thresholds
and their
doorposts
next to
my doors
and my
walls
next to
theirs,
so that
there is
only a
wall
between
me and
them.
They
have
defiled
my holy
name by
their
abominations
and
therefore
I have
destroyed
them in
my anger.
9 Now
let them
put away
their
idolatry
and the
corpses
of their
kings,
and I
will live
among them
forever.
10 Son
of man,
tell the
house of
Israel
about
this
temple
so that
they will
be ashamed
of their
sins.
Let them
measure
the
temple
11 and
if they
are
ashamed
of all
they have
done,
show them
the
layout
of the
temple,
its
entrances
and
exits,
its
layout
and
its
laws
and
regulations.
Write
down
everything
so they
will
obey
my
laws
and
regulations
and
follow
them.
12 This
is the
law for
the
temple:
The
entire
area
on the
top of
the
mountain
will
be
holy.
13 The
altar
is
eighteen
feet
high
and
one
foot
wide
with
a
one-
foot
ledge
around
its
base.
The
altar
has
four
levels
14 and
is
six
feet
wide
and
four
feet
high
on
the
first
level
and
two
feet
high
on
the
second
level.
The
altar
has
a
ledge
around
it
and
a
gutter
around
the
ledge
to
catch
the
blood
of
the
sacrifices
15 and
a
fire
burning
on
the
altar
and
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
16 and
a
square
ledge
on
the
top
of
the
altar
with
a
gutter
around
it
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
17 and
a
square
ledge
on
the
top
of
the
altar
with
a
gutter
around
it
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
18 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
19 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
20 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
21 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
22 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
23 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
24 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
25 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar
26 and
the
altar
has
four
horns
on
the
corners
of
the
altar
and
a
fence
around
the
ledge
to
keep
people
away
from
the
altar

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle,
separated unto the gospel of God, 2 (which he promised before
by his prophets in the holy scriptures,) 3 concerning his son
Jesus our lord, who was made of the seed of David according
to the flesh; 4 and declared to be the son of God with power,
according to the spirit of holiness, by the resurrection of
the dead: 5 by whom we have received grace and apostleship,
for obedience to the faith among all the nations, for his
name: 6 among which are you also the called of Jesus christ:
7 to all that are at rome, beloved of god, called saints:
grace to you and peace from god our father, and the lord
Jesus christ. 8 First, I thank my god through Jesus christ
for you all, that your faith is spoken of throughout the
whole world. 9 For god is my witness, whom I serve with my
spirit in the gospel of his son, that without ceasing I make
mention of you always in my prayers; 10 beseeching if by
some means now at last I might have a prosperous journey
by the will of god to come unto you. 11 For I long to see
you, that I may impart unto you some spiritual gift, to
establish you; 12 that is, that I may be comforted together
with you by the mutual faith both of you and me. 13 Now
I would not have you ignorant, brethren, that often I
purposed to come unto you, (but was hindered hitherto,)
that I might have some fruit among you also, even as among
other nations. 14 I am debtor both to the greeks, and to
the barbarians; both to the wise, and to the unwise. 15
So, as much as in me is, I am ready to preach the gospel
also to you that are at rome. 16 For I am not ashamed of
the gospel of christ: for it is god's power unto salvation
to every one that believes; to the jew first, and also
to the greek. 17 For therein is god's righteousness
revealed from faith to faith: as it is written, the just
shall live by faith. 18 For god's wrath is revealed from
heaven against all ungodliness and unrighteousness of men,
who hold the truth in unrighteousness; 19 because that
which may be known of god is manifest in them; for god
hath shewed it unto them. 20 For the invisible things
of him from the creation of the world are clearly seen,
being understood by the things that are made, even his
eternal power and godhead; so that they are without
excuse: 21 because that, when they knew god, they glorified
him not as god, neither were thankful; but became vain
in their imaginations, and their foolish heart was darkened.
22 Professing themselves to be wise, they became fools,
23 and changed the glory of the incorruptible god into
image made like to corruptible man, and to birds, and
four-footed beasts, and creeping things. 24 Wherefore god
also gave them up to uncleanness through the lusts of their
own hearts, to dishonour their own selves between
themselves: 25 who changed the truth of god into a lie,
and worshipped and served the creature more than the
creator, who is blessed for ever, amen. 26 For this cause
god gave them up unto vile affections: for even their
women did change the natural use into that which is
against nature: 27 and likewise also the men, leaving the
natural use of the women, burned in their lust one toward
another; men with men working that which is unseemly,
and receiving in themselves that recompense of their error
which was meet. 28 And even as they did not like to retain
god in their knowledge, god gave them over to a reprobate
mind, to do those things which are not convenient;
29 being filled with all unrighteousness, fornication,
wickedness, covetousness, maliciousness; full of envy,
murder, debate, deceit, malignity; whisperers, 30
backbiters, haters of god, despitefull, proud, boasters,
inventors of evil things, disobedient to parents,
31 without understanding, covenant breakers, without
natural affection, implacable, unmerciful: 32
who knowing the judgement of god, that they which commit
such things are worthy of death, not only do the same,
but have pleasure in them that do them.

2 Therefore you are inexcusable, man, whosoever you
are that judge: for in that you judge another, you condemn
yourselves; for you that judge do the same things. 2
But we are sure that the judgement of god is according
to truth against them which commit such things. 3 And
reckonest you, man, that judge them which do such things,
and doest the same, that you shall escape god's judgement?
4 Or despisest you the riches of his goodness and
forbearance and long-suffering; not knowing that god's
goodness leads you to repentance? 5 But after your hard
and impenitent heart treasures up unto you wrath against
the day of wrath and revelation of god's righteous
judgement; 6 who will render to every man according to
his deeds: 7 to them who by patient continuance in well
doing seek for glory and honour and immortality, eternal
life: 8 but unto them that are contentious, and do not
obey the truth, but obey unrighteousness, indignation and
wrath, 9 tribulation and anguish, upon every soul of man
that does evil, of the jew first, and also of the greek:
10 but glory, honour, and peace, to every man that works
good, to the jew first, and also to the greek: 11 for
there is no respect of persons with god. 12 For as many
as have sinned without law shall also perish without law:
and as many as have sinned in the law shall be judged
by the law; 13 (for not the hearers of the law are just
before god, but the doers of the law shall be justified.
14 For when the gentiles, which have not the law, do
by nature the things contained in the law, these, having
not the law, are a law unto themselves: 15 which show the
work of the law written in their hearts, their conscience
also bearing witness, and their thoughts the mean while
accusing or excusing one another; 16 in the day when god
shall judge the secrets of men by Jesus christ according
to my gospel. 17 Behold, you are called a jew, and rest
in the law, and make your boast of god, 18 and know his
will, and approve the things that are excellent, being
instructed out of the law; 19 and art confident that you
are a guide of the blind, a light of them which are in
darkness, 20 an instructor of the foolish, a teacher of
babes, which have the form of knowledge and of the truth
in the law. 21 Thou therefore which teachest another,
teachest you not yourself? thou that preachest a man
should not steal, dost you steal? 22 Thou that sayest
a man should not commit adultery, dost you commit
adultery? thou that abhorest idols, dost you commit
sacrilege? 23 Thou that makest your boast of the law,
through breaking the law dishonourest you god? 24 For
the name of god is blasphemed among the gentiles through
you, as it is written. 25 For circumcision verily
profits, if you keep the law: but if you be a breaker
of the law, your circumcision is made uncircumcision.
26 Therefore if the uncircumcision keep the righteousness
of the law, shall his uncircumcision be counted for
circumcision? 27 and shall not uncircumcision which is
by nature, if it fulfil the law, judge you, who by the
letter and circumcision dost transgress the law?

19 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר׃ 20 והנה מן־היאר עלות שבע פרות
יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו׃
21 ותעלנה אחרנה אחרי־כן דלות מראה ורעות
בשר ותרא כפן־כל־הארץ מצרים׃ 22 ותבלענה
הפרות הרעות והדלות את־שבע הפרות
הראשנות הבריאות׃ 23 ותראינה הרעות
אל־הפרות הבריאות ותאכלנה׳ ויקץ פרעה׃
24 ותרדמנה ותחלמנה שנית׃ ותצמחנה שבע
שבלים דקות ושדופות קדים׳ ותבלענה
השבלים הדקות את־שבע השבלים הבריאות
ומלא׳ ויקץ פרעה׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו
ויבא ויקרא את־כל־חרטמי מצרים׳ ואת־כל־
חכמיה׃ ויספר פרעה׳ להם׃ ואין־פותר
אותם׳ לפרעה׃ 25 ויאמר יוסף׳ אל־פרעה׳
חלום פרעה׳ אחד הוא׳ אשר־האלהים עשה
הגיד׳ לפרעה׃ 26 שבע פרות׳ הטבות שבע
שנים׳ הנה׳ ושבלים׳ הטבות שבע שנים׳
הנה׳ חלום׳ אחד׳ הוא׃ 27 ופרות׳ הרעות
העלות׳ אחריהן׳ שבע שנים׳ הנה׳ ושבלים׳
הדקות׳ ושדופת׳ הקדים׳ שבע שנים׳ יהיו׃
28 הדבר׳ אשר־דברתי׳ אל־פרעה׳ אשר־
האלהים׳ עשה׳ הראה׳ את־פרעה׳ ויהי׃
29 הנה׳ שבע שנים׳ שבע׳ גדול׳ בכל׳
ארץ׳ מצרים׃ 30 וקמו׳ שבע שנים׳ רעב׳
אחרי־כן׳ וכלה׳ כל־השבע׳ בארץ׳ מצרים׳
והאכל׳ הרעב׳ את־הארץ׃ 31 ולא׳ יודע׳
השבע׳ בארץ׳ מפני׳ הרעב׳ אחרי־כן׳
הוא׳ כי־כבד׳ מאד׃

3

ויתר׳ דברי׳ יוסף׳ אשר׳ הגיד׳ לאדניו׳
ויאמר׳ אליהם׳ יוסף׳ אל־נא׳ אדני׳ אל־
אחי׳ אל־תרעו׃ 2 ויבך׳ פרעה׳ בקול׳ גדול׳
ותשמע׳ בית׳ פרעה׃ 3 ויאמר׳ יוסף׳ אל־
אחיו׳ אני׳ יוסף׳ העוד׳ אבי׳ חי׳ ולא־יכלו׳
אחיו׳ לענותו׳ כי־נבהלו׳ מפניו׃ 4 ויאמר׳
אל־אחיו׳ גשו־נא׳ אלי׳ ויגשו׳ ויאמר׳
אני׳ יוסף׳ אחיכם׳ אשר׳ מכרתם׳ אתי׳
מצרימה׃ 5 ועתה׳ אל־תעצבו׳ ואל־יחר׳
בעיניכם׳ כי־מכרתם׳ אתי׳ הנה׳ כי־למחיה׳
שלחני׳ אלהים׳ לפניכם׃ 6 כי־זה׳ שנתים׳
הרעב׳ בקרב׳ הארץ׳ ועוד׳ חמש׳ שנים׳
אשר׳ אין׳ חרישה׳ וקציר׃ 7 וישלחני׳
אלהים׳ לפניכם׳ לשום׳ לכם׳ שארית׳
בארץ׳ ולהחיות׳ לכם׳ לפליטה׳ גדולה׃
8 ועתה׳ לא׳ אתם׳ שלחתם׳ אתי׳ הנה׳
כי־אם׳ האלהים׳ וישמני׳ אב׳ לפרעה׳
ולאדון׳ לכל׳ ביתו׳ ומושל׳ בכל׳ ארץ׳
מצרים׃ 9 מהרו׳ ועלו׳ אל־אבי׳ ואמרתם׳
אליו׳ כה׳ אמר׳ בנך׳ יוסף׳ שמני׳
אלהים׳ אדון׳ לכל׳ מצרים׳ רדה׳
אלי׳ אל־תעמד׃ 10 וישבת׳ בארץ׳
גשן׳ והיית׳ קרוב׳ אלי׳ אתה׳ ובניך׳
ובני׳ בניך׳ וצאנך׳ ובקרך׳ וכל׳
אשר׳ לך׃ 11 וכלכלתי׳ אתך׳ שם׳ כי׳
עוד׳ חמש׳ שנים׳ רעב׳ פן־תורש׳
אתה׳ וביתך׳ וכל׳ אשר׳ לך׃ 12 והנה׳
עיניכם׳ רואות׳ ועין׳ אחי׳ בנימין׳
כי׳ פי׳ המדבר׃ 13 והגדתם׳ לאבי׳
את־כל־כבודי׳ במצרים׳ ואת׳ כל׳
אשר׳ ראיתם׳ ומהרתם׳ והורדתם׳
את־אבי׳ הנה׃ 14 ויפל׳ על־צוארי׳
בנימן׳ אחיו׳ ויבך׳ ובנימן׳ בכה׳
על־צוארו׃ 15 ונשק׳ לכל־אחיו׳
ויבך׳ עליהם׳ ואחרי׳ כן׳ דברו׳
אחיו׃ אתו׃ 16 וקול׳ נשמע׳ בית׳
פרעה׳ לאמר׳ בא׳ אחי׳ יוסף׳
ויטב׳ בעיני׳ פרעה׳ ועיני׳ עבדיו׃
17 ויאמר׳ פרעה׳ אל־יוסף׳ אמר׳
אל־אחיך׳ זאת׳ עשו׳ טענו׳
את־בעיריכם׳ ולכו׳ ארצה׳
כנען׃ 18 וקחו׳ את־אביכם׳
ואת־בתיכם׳ ובאו׳ אלי׳
ואתנה׳ לכם׳ את־טוב׳
ארץ׳ מצרים׳ ואכלו׳
את־חלב׳ הארץ׃ 19 ואתה׳
צויתה׳ זאת׳ עשו׳
זאת׳ קחו׳ לכם׳
מארץ׳ מצרים׳
עגלות׳ לטפכם׳
ולנשיכם׳ ונשאתם׳
את־אביכם׳ ובאתם׃
20 ועינכם׳ אל־תחס׳
על־כליכם׳ כי־טוב׳
כל־ארץ׳ מצרים׳
לכם׳ הוא׃ 21 ויעשו׳
כן׳ בני׳ ישראל׳
ויתן׳ יוסף׳
עגלות׳ על־פי׳
פרעה׳ ויתן׳
להם׳ צידה׃
22 לכל׳ אחיהם׳
נתן׳ לאיש׳
חלפות׳ שמלות׳
ולבנימן׳ נתן׳
שלש׳ מאות׳
כסף׳ וחמש׳
חלפות׳ שמלות׃
23 ולאביו׳
שלח׳ כזאת׳
עשרה׳ חמרים׳
נשאים׳ מטוב׳
מצרים׳ ועשרת׳
אתנות׳ נשאות׳
בר׳ ולחם׳
ומזון׳ לאביו׳
לדרך׃ 24 וישלח׳
את׳ אחיו׳
ויאמר׳ אליהם׳
אל־תרגזו׃
25 ויעלו׳
מן־מצרים׳
ויבאו׳ אל־
ארץ׳ כנען׳
אל־יעקב׳
אביהם׃
26 ויגידו׳
לו׳ לאמר׳
עוד׳ יוסף׳
חי׳ וכי׳
הוא׳ משל׳
בכל׳ ארץ׳
מצרים׳ ויפג׳
לבו׳ כי׳
לא׳ האמין׳
להם׃ 27 ויגידו׳
אליו׳ את־כל־
דברי׳ יוסף׳
אשר׳ דבר׳
אליהם׳
וירא׳
את־העגלות׳
אשר׳ שלח׳
יוסף׳
לשאת׳
אתו׃
28 ויאמר׳
ישראל׳
רב׳
אני׳
עוד׳
יוסף׳
בני׳
אלכה׳
ואראנו׳
בטרם׳
אמות׃

לאמר ויברך אלהים אתם ויאמר אלהים אליהם פרו ורבו ומלאו
את הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה
הרמשת על הארץ׃ 18 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 19 ולכל חיתו הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן׃ 20 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ 21 ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם׃ 22 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 23 ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות׃ 24 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 25 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃

5 זאת ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים
עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את שת
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם אשר
חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ 6 וחי שת חמש שנים
ומאת שנה ויולד את אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש
שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל ימי
שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים
שנה ויולד את קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 11 ויהי
כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים
שנה ויולד את מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי מהללאל
חמש וששים שנה ויולד את ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו
את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
17 ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת׃ 18 וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃
22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים
שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו
כי לקח אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת
שנה ויולד את למך׃

25 אבל אם נלחם לא נלך
בעצה אל מלכי הגוים
24 ואם כן מי אתה
שדן את רעך
אדם אתה אין לך
תירוץ כל אדם
שדן אחר
23 אבל אנו יודעים
שהדין אמת
אל כל אלה
שעושים דברים
כאלה
22 אבל אם אתה
חושב שאתה
יכול לברוח
מדין אלוהים
אם אתה
שופט אחר
21 אבל אם אתה
מלמד אחר
אתה לא מלמד
עצמך
אם אתה
אומר לאדם
אל תגנב
אתה גנב
20 אם אתה
אומר אל תנאף
אתה נואף
אם אתה
אומר אל תעבוד
אלילים
אתה עובד
אלילים
21 אתה
מלמד אחר
אל תגנב
אתה גנב
אל תגנב
אל תגנב
19 אם אתה
אומר לאדם
אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
18 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
17 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
16 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
15 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
14 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
13 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
12 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
11 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
10 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
9 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
8 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
7 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
6 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
5 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
4 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
3 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
2 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
1 אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב
אם אתה
אומר אל תגנב
אל תגנב

7

23 (aiōnios g166) הלכה אשר אל אמתית
הלכה אשר אל אמתית מתבטאת אם אתה אתה שופט
בחיי מעשה כאלה (aiōnios g166)

28 ויבא אל־הגבעה אשר־שם אלהים ויפגע־בה
מזבח ויעל אליו לקראתם ויאמר אליהם הגדו־נא
לאיש־האלהים הזה־אנה הוא־הולך׃ 29 ויענו
אתה ויגידו לו לאמר אל־הר אפרים הוא־איש
אלהים גדול הוא כל־אשר־יבא־בו בודאי יבא
עתה׃ 30 ויאמר איש־אלהים אל־תלכו אל־
אמר אל־אלהים הוא׃ ויקם אליהו ויבא
אחרי איש־אלהים׃ 31 ויהי בלכתם ויבא
אל־העיר לקראתם ויאמר אליהם אליהו
מתעלם׃ 32 ויאמר אליו לך־נא כה־אמר
אליהו׃ 33 ויאמר אל־אליהו אל־נא תעזבנו
כי־כה אמר יהוה אם־לא אם־ראיתי אתך
בעלתך׃ 34 ויאמר אליו אליהו אם־אמר
אמר אל־נא אל־אליהו׃ 35 ויאמר אליו אליהו
אל־נא אל־אלהים אל־נא אל־אמר אל־
אמר׃ 36 ויאמר אליו אליהו אל־נא אל־
אל־אלהים אל־אמר אל־אמר׃ 37 ויאמר אליו
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 38 ויאמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 39 ויאמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃

9

ויהי אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 2 ויאמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 3 אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 4 ויאמר אל־
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 5 ויאמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 6 (aiōn g165)
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 7 ויאמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 8 אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 9 אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 10 אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 11 ויאמר אל־
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 12 אל־
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר׃ 13 אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר׃ 14 אל־אמר
אל־אמר אל־אמר אל־אמר אל־אמר

ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα
ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος 16 λεγούσης,
ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς
ἑπτὰ ἐκκλησίαις εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ
εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ
εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. 17 καὶ ἐπέστρεψα
βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ καὶ
ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς 18 καὶ ἐν
μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὁμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον
ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς
ζώνην χρυσᾶν· 19 ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες
λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ὡς φλὼξ πυρός· 20 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοι
χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ
αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· 21 καὶ ἔχων ἐν τῇ
δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ ἐκπορευόμενος ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα καὶ
ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

11 καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων·
ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν
θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ·
2 καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε
ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς
ἔθνεσι καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν
μῆνας τεσσεράκοντα δύο· 3 καὶ δώσω τοῖς δυσὶ
μάρτυσί μου καὶ προφητεύσουσιν περιβεβλημένοι
σάκκους ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.
4 οὗτοί εἰσιν αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶτες· 5 καὶ εἰ τις αὐτοὺς
θέλει ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος
αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ
εἰ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν
ἀποκτανθῆναι. 6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν τοῦ
οὐρανοῦ κλεῖσαι τὴν προφητείαν τῶν ἡμερῶν
αὐτῶν· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν
πάσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν. 7 καὶ ὅταν
τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πρὸς αὐτοὺς
πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς·
8 καὶ τὸν νεκρὸν αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως τῆς μεγάλης ἥτις καλεῖται πνευματικῶς
Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν
ἐσταυρώθη. 9 καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ
φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸν νεκρὸν αὐτῶν
ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ καὶ τοὺς νεκροὺς αὐτῶν
οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήματα· 10 καὶ οἱ
κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς
καὶ εὐφραίνονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις,
ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 καὶ μετὰ τὰς
ἡμέρας τὰς τρεῖς καὶ ἥμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτῶν καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς
θεωροῦντας αὐτούς. 12 καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· ἀνάβητε ὧδε·
καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
ἐθεώρουν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. 13 καὶ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ τὸ
ἡμισυ τῆς πόλεως ἔπεσεν καὶ ἀπεκτάνθησαν
ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά·
καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδοξαν τῷ
θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. 14 Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν·
ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ταχύ ἐστιν. 15 καὶ ὁ
ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἐγένοντο φωναὶ
μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι· ἐγένετο ἡ βασιλεία
τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ,
καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
16 καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν
ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ
θεῷ 17 λέγοντες· εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος,
ὅτι εἴληφας τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην καὶ
ἐβασίλευσας. 18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ
ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν
κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου
τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις,
καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ,
γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον καὶ ἡ σελήνη
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· 2 καὶ ἐν γαστρὶ
ἔχουσα καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη
τεκεῖν. 3 καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ
κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ
διαδήματα· 4 καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον
τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἱστήκει ἐνώπιον τῆς
γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ
τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ· 5 καὶ ἔτεκεν υἱὸν
ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. 6 καὶ
ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον
ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν
αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.
7 καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος·
καὶ ἐπολέμησεν ὁ δράκων καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
8 καὶ οὐκ ἰσχύσεν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι
ἐν τῷ οὐρανῷ. 9 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας,
ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ
Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη
εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
ἐβλήθησαν. 10 καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν
ἐν τῷ οὐρανῷ· ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ
ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός· 11 καὶ αὐτοὶ
ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ
τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν καὶ οὐκ ἠγάπησαν
τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. 12 διὰ τοῦτο
εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες.
οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ
διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι
ὀλίγον καιρὸν ἔχει. 13 καὶ ὅτε ἐνεῖδεν ὁ δράκων
ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἥτις
ἔτεκεν τὸν ἄρρενα. 14 καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ
τὰ δύο πτερὰ τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πετᾶται
εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται
καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου
τοῦ ὄφεως. 15 καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα
αὐτὴν ποταμοφορήτους ποιήσῃ. 16 καὶ ἐβοήθει
ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ. 17 καὶ ὠργίσθη ὁ ὄφις ἐπὶ τῇ
γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν
λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς
ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ולא יעמוד לפני אויביו׃ 9 כי אם־אמר אמרתי
אל־אלוה אני לך׃ אל־תיראם כי־אתך אני
אל־תשתע כי־אני אלהיך אמץ אף אעזרך
אף־תמכתיך ימין צדקי׃ 10 הן יבשו ויכלמו
כל־הנאבים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
רבך׃ 11 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך
יהיו כאין וכלה׃ 12 כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר אליך אל־תיראי אני
עזרתיך׃ 13 אל־תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך נאם־יהוה וגאלך
קדוש ישראל׃ 14 הנה שמתיך לחרוץ
מורג חדש בעל־פיות יהלך חרוצות
גבעות תדוש׃ 15 תזרם ורוח תשא
אותם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל
ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׃ 16 העניים
והאביונים מבקשים מים אין ולשונם
בצמא כשלה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם׃ 17 אפתח על־שפי
רמים ובתוך בקעות מעין שים מדבר
לאגם־מים ואת־ארץ ציה מוצאי מים׃
18 אתן במדבר ברוש שטה הדס ועץ
שמן אשים בערבה תדהר יחדו בתאשור
19 למען יראו וידעו ישימו וישכילו
יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה׃ 20 הגישו ריבכם אמר
יהוה הגישו עצותיכם יאמר מלך יעקב׃
21 יגישו ויגידו־לנו את אשר תקרינה
הראשנות הגידו מה היא ונדעה
אחרית ונדעה כי אלהים אתם אך
היטיבו ותרעו גם־תיראו׃ 22 הן אתם
מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר־בכם׃
23 הגידו אחרנות מה־הנה ונדעה כי
אלהים אתם אך היטיבו ותרעו גם־תיראו
יחדו ונשתוממה ונראה׃ 24 הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה בכם׃ 25 העיר
מצפון ואבא מן־מזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו־חמר כיוצר יבוסס׃
26 מי הגיד מראש ונדע ומלפנים ונאמר
צדיק אמת אין־גם־אין־מגיד אין־גם־אין
שומע־אמרתיכם׃ 27 ראשון לציון הנה־הנם
ולירושלם מבשר אתן׃ 28 וכי אראה
ואין מן־אלה ויועץ ואשאל־דבר ויענו
דבר׃ 29 הן כלם אין־און מעשיהם רוח
ותהו נסכיהם׃

14 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה
נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים
יוציא׃ 2 לא יצעק ולא ישא ולא־ישמיע
בחוץ קולו׃ 3 קנה רצוץ לא ישבר ופתיל
כהה לא יכבה לאמת יוציא משפט׃
4 לא יכהה ולא ירוץ עד־שיתו־משפט
בארץ ואיים תיחלו תורתו׃ 5 כה אמר
האל יהוה בורא השמים ונטיהם רקע
הארץ ומצאיה נתן נשמה לעם עליה
ורוח להלכים בה׃ 6 אני יהוה קראתיך
בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים׃ 7 לפקח עינים
עורות להוציא מאסר אסיר מבית כלא
יושבי חשך׃ 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃
9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיעם אתכם׃
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה
הארץ יורדי הים ומלואו איים וישביהם׃
11 ישאו מדבר וצציו חצרים ישב קדר
רנו שלע מראש צעקו׃ 12 ישימו ליהוה
כבוד ותהלתו באיים יגידו׃ 13 יהוה
כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה
יריע אף־על־אויביו יתגבר׃ 14 החשתי
מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה
אשמם׃ 15 אחריב הרים וגבעות וכל־
עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אחריב׃ 16 והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא־ידעו
אדרכם אשים מחשך לפניהם למרום
לישר הדברים עשיתים ולא עזבתים׃
17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים
לפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃
18 חרשים הביטו לעור׃ 19 מי־עור
כי אם־עבדי וחרש כי אם־שלחי אשלח
מי־עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃
20 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע׃ 21 יהוה חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר׃ 22 והוא עם־בזוז
ומשסה חפורים כלם אסורים בבתי
כלאים היו לבז ואין מציל משסה
ואין אומר השב׃ 23 מי בכם יאזין זאת
יקשיב ויקשב לאחר׃ 24 מי־נתן
ליעקב לבז וישראל לבזזים הלא יהוה
זה חטאנו לו ולא־אבו בדרכיו הלך
ולא שמעו בתורתו׃ 25 ויצק עליו חרון
אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא־שם על־לב׃

15 אם־לא אתכם אמר יהוה אם־לא
אם־אתכם אמר אלהי׃ 2 כי־אם־אמרתם
בדרשי אל־נא אל־אדני אל־נא אל־
אדני׃ 3 אם־אל־אל־אל־אל־אל־אל־
אל־אל־אל־אל

5 לי ראמש ויבאה הכתבה הראשונה הארוכה והמרגשת
הזאת שם ראיתי אותה לפני שנים רבות, בעת ביקורי
בגן הבוטני בקיבוץ מרום הגליל. אני זוכר את הפליאה
6 ובהנאה הגדולה שחשתי מול הגן הזה, מראה שלא
הכרתי אותו מקודם. אמנם הגן הוא מלא בצמחים
7 ובעצים מרחבי ארץ ישראל ומחוצה לה, אבל הוא
מעניק תחושה שהכל מסודר ומאורגן, ומי שמבקר בו
8 מרגיש בבטחה ובנוחות. אני לא יודע אם אני
מבין מדוע אני מרגיש כך, אולי בגלל הרעיון
שהגן הוא מקום שבו הכל נמצא במקומו הראוי,
9 ומי שמבקר בו מרגיש כמו אורח בבית אמיתי.
אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל
10 הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל
הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי
11 בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי
בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה,
12 אולי בגלל הצמחייה המגוונת והיפה,
אולי בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב
13 והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת
והיפה, אולי בגלל הכל. אולי בגלל הנוף
14 הרחב והיפה, אולי בגלל הצמחייה
המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל. אולי
15 בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל
הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל.
16 אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי
בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל
17 הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה,
אולי בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי
18 בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב
והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת
19 והיפה, אולי בגלל הכל. אולי בגלל
הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל הצמחייה
המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל. אולי
20 בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל
הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל.
21 אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי
בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל
הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה,
22 אולי בגלל הצמחייה המגוונת והיפה,
אולי בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב
23 והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת
והיפה, אולי בגלל הכל. אולי בגלל הנוף
24 הרחב והיפה, אולי בגלל הצמחייה
המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל. אולי
25 בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל
הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל.
26 אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי
בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל
27 הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה,
אולי בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי
28 בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב
והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת
29 והיפה, אולי בגלל הכל. אולי בגלל
הנוף הרחב והיפה, אולי בגלל הצמחייה
30 המגוונת והיפה, אולי בגלל הכל.
31 אולי בגלל הנוף הרחב והיפה, אולי
בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי בגלל
הכל. אולי בגלל הנוף הרחב והיפה,
אולי בגלל הצמחייה המגוונת והיפה, אולי
32 בגלל הכל. אולי בגלל הנוף הרחב
והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת
33 והיפה, אולי בגלל הכל. אולי בגלל הנוף
הרחב והיפה, אולי בגלל הצמחייה המגוונת

16

מעתה: אל תהי לי לחם אם לא אוכל
הפרנסה, אני 2 ופרנסתי הקבועה הבטחת לי
מאת אדוני המלך, אם לא אוכל לעבוד בגן
3 המלך אני אבכה ואתאונן, אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן, אם לא אוכל
4 לעבוד בגן המלך אני אבכה ואתאונן, אם
לא אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
5 ואתאונן. אמנם הגן הזה הוא מקום יפה
ומרגיע, מלא בצמחים ופרחים יפים, ומי
6 שמבקר בו מרגיש כמו אורח בבית אמיתי.
אבל 7 אם לא אוכל לעבוד בגן המלך אני
אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן
8 המלך אני אבכה ואתאונן, אם לא אוכל
לעבוד בגן המלך אני אבכה ואתאונן.
9 אם לא אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
10 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
11 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
12 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
13 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
14 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
15 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
16 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
17 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
18 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
19 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
20 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
21 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
22 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
23 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
24 אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
25 אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה
ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד בגן המלך
אני אבכה ואתאונן. אם לא אוכל לעבוד
בגן המלך אני אבכה ואתאונן. אם לא
אוכל לעבוד בגן המלך אני אבכה ואתאונן.

𐌰𐌽𐌳 𐌰𐌽𐌰𐌼 26 (aiōnios g166) 𐌷𐌰𐌹𐌻𐌰𐌽𐌰 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽
𐌰𐌽𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰, 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰
𐌰𐌽𐌰𐌼 27 (aiōnios g166) 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌰𐌼𐌰𐌽
(aiōn g165) 𐌰𐌽𐌰𐌼

1 ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܩܐܡܬ
ܡܢ ܩܕܡܝܬܗܘܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ 2 ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܝܢ
ܒܢܒܝܐ ܒܡܠܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝܬܝ ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܟ
3 ܕܢܛܪ ܠܟ ܡܠܐܟܝ ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܟ ܕܢܫܕܪܘܢ ܠܟ
ܕܢܬܠ ܩܕܡ ܐܠܗܟ ܕܢܫܬܠܚ ܩܕܡ ܡܫܝܚܟ ܕܢܫܕܪܘܢ
ܠܟ 4 ܐܝܟ ܕܢܥܒܕ ܠܟ ܕܢܬܡܠܝܢ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ
5 ܐܝܟ ܕܢܥܒܕ ܠܟ ܕܢܬܡܠܝܢ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ
ܒܝܘܡ 6 ܕܟܬܝܒ ܕܟܠ ܕܟܬܝܒ ܡܢ ܩܕܡ ܕܟܠ ܕܟܬܝܒ
ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ 7 ܕܟܬ ܕܟܬܝܒ
ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ
ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ ܕܟܬܝܒ ܕܢܟܠ

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܠܫܘܬܦܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܝܢ ܡܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ ܠܟܘܢ ܠܚܕܐ ܥܡ ܐܒܗܬܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܒܗܠܝܢ ܕܐܬܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܘܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܡܫܠܡ ܠܟܠ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܒܗܠܝܢ ܕܐܬܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܕ

ואת כל אשר עשה ואת הערים אשר בנה
הלא הן כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: 8 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:
9 ובשנת שבע עשרה למלך שלמה על
ישראל מלך ירבעם בן נבט ארבעים שנה
בתרצה: 10 ויהי בן אביה אל מלך יהודה
בשנת שמנה עשרה לירבעם בן נבט מלך
אבים שלש שנים בירושלים ושם אמו מעכה
בת אבשלום: 11 ויעשה אבים הישר בעיני
יהוה כל אשר עשה אביו דוד לבלתי סור
מכל אשר צוה אתו כל ימי חיו: 12 רק
הבמות לא סרו אך לבב אבים היה שלם
עם יהוה כל ימיו: 13 וגם את מעכה אם
אביו הסיר מגבירה אשר היא עשתה
מפלצת לאשרה וכרת אבים את מפלצתה
ושרף בנחל קדרון: 14 ואת הבמות לא
סרו רק לבב אבים היה שלם עם יהוה כל
ימיו: 15 והבא אביו קדשי כסף וזהב
וכלים: 16 ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל ימי חייהם: 17 ויעל בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה
לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה:
18 אז לקח אסא כל הכסף והזהב הנותרים
בהיכל יהוה ובית המלך ויתן ביד עבדיו
וישלחם אל בן הדד בן טברמון בן חזיון
מלך ארם היושב בדמשק לאמר: 19 ברית
ביני וביניך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחד כסף וזהב לכה הפר ברית את
בעשא מלך ישראל ויעלהו מעלי: 20 ויאבן
בן הדד אל אסא המלך ויפקדו את ערי
איון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל
כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 והי כשמע
בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה
: 22 והמלך אסא הזכיר את כל יהודה
אין נקי לא יצא מן המקום ההוא את
אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא
ויבן בהם המלך אסא את גבע בנימן
ואת המצפה: 23 יתר כל דברי אסא וכל
גבורתו וכל אשר עשה וערי אשר בנה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט
בנו תחתיו: 25 ונדב בן ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה
ויהי על ישראל שנתים: 26 ויעשה הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל: 27 ויקשר עליו
בעשא בן אחיה מבית ישכר ויכהו בעשא
בגבתון אשר לפלשתים ונדב ועל כל
ישראל צרים על גבתון: 28 ויהמיתהו
בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה
ויחי תחתיו: 29 והי כמלכו הכה את כל
בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם
עד השמידו אותו כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיה השלני: 30 על חטאת
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל
בכעסו אשר כעס את יהוה אלהי ישראל:
31 והיתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: 32 ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם:
33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך
בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה
ארבע ועשרים שנה: 34 ויעשה הרע
בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל:

7 ויהי דבר יהוה אל יהו בן חנני
לאמר: 2 יען אשר רוממתיך מן העפר
ואתן אותך נגיד על עמי ישראל ותלך
בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל
להכעיסני בחטאתם: 3 הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו והיה בית
בעשא כבית ירבעם בן נבט: 4 המת
לבעשא בעיר יאכלו הכלבים ומת לו
בשדה יאכלו העוף השמים: 5 ויתר
דברי בעשא וגבורתו אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: 6 ויישן בעשא עם אבתיו
ויקבר בתרצה ויבן אלה תחתיו: 7 וגם
בכל אשר עשה יהוה ביד יהו בן חנני
הנביא אל בעשא ואל ביתו ועל הרעות
אשר עשה לעיני יהוה להכעיסו במעשי
ידיו להיות כבית ירבעם ובעבור אשר
הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושתים
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא
על ישראל בתרצה שנתים: 9 ויקשר
עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב
והוא יושב בתרצה שתה שכר בית
אלה אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא
זמרי והכהו וימתהו בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 11 והי
כשבתו כשבו על כסאו הכה כל בית
בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו
ורעיהו: 12 וישמד זמרי את כל בית
בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא
ביד יהו הנביא: 13 בכל חטאת בעשא
וחטאת אלה בן אביו אשר חטאו
והחטיאו את ישראל להכעיס את יהוה
אלהי ישראל בהבליהם: 14 ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: 15 בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת
ימים בתרצה והעם חנים על גבעתון
פלשתים: 16 ויאמר העם החנים לאמר
קשר זמרי ואף הכה את המלך על כן
כל ישראל מלך עמרי שר צבא על
ישראל ביום ההוא בתרצה: 17 ויעל
עמרי מגבעתון ויצר על תרצה: 18 והי
כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל
היכל בית המלך ויצת עליו את בית
המלך באש וימת: 19 בחטאתיו אשר
חטא לעשות הרע בעיני יהוה בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא
את ישראל: 20 ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל: 21 אז
יחלק העם ישראל חצי העם היו
נטים אחרי תבני בן גינת למליכו
ואחרי עמרי היו החצי העם: 22 ויגבר
העם אשר אחרי עמרי על העם אשר
אחרי תבני בן גינת ויומת תבני
ויתמלך עמרי: 23 בשנת שלשים
ואחת לאסא מלך יהודה מלך עמרי
על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה
מלך שש שנים: 24 ויקן את הר
שמרון מאת שמר בכסף שני כרים
ויבן את ההר ויקרא את שם העיר
אשר בנה על שם שמר אדני ההר
שמרון: 25 ויעשה עמרי הרע בעיני
יהוה והרע מאבתיו: 26 ויסר בכל
דרך ירבעם בן נבט ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל להכעיס את יהוה
אלהי ישראל בהבליהם: 27 ויתר
דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר
בנה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל: 28 ויישן עמרי
עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב
בנו תחתיו: 29 ואחאב בן עמרי מלך
על ישראל בשנת שלשים ושמנה
לאסא מלך יהודה ויהי אחאב בן עמרי
על ישראל בשמרון עשרים ושנה:
30 ויעשה אחאב בן עמרי הרע בעיני
יהוה מכל אשר היו לפניו: 31 והי
המעט לו מהלך בחטאות ירבעם בן נבט
ויקח את אשת איזבל בת אתבעל מלך
צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו
לו: 32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון: 33 ועשה אחאב
את האשרה ויוסף אחאב לעשות את
הכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל
מלכי ישראל אשר היו לפניו: 34 בימיו
בנה חיאל בית הארלי את יריחו
באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעיר
בנו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר
דבר ביד יהושע בן נון

ܗܘܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܡܢܘ ܗܘ ܐܒܐ ܕܒܪܐ
ܘܠܐܒܐ ܠܐ ܡܢܝܥܐ ܐܦܠܐ ܒܪܐ ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܒܪܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ
ܒܪܐ ܕܢܓܠܐ ܠܗ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܒܪܐ ܢܓܠܐ ܠܗ 23 ܘܐܡܪ ܠܗ
ܝܫܘܥ ܡܢ ܗܫܐ ܠܐ ܢܚܙܐ ܐܦܝܗܝܢ ܘܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܠܡܠܬܝ
ܕܐܦ ܠܐ ܡܨܐܬܘܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܗܢܐ ܕܥܠܡܐ
ܗܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܗܘܬ
ܠܝ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܢ ܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܗܘܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܝ
ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܝ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡ

אמן אמרתי לכם אם יש לכם אמונה
כגרגר חרדל אתם תאמרו להר הזה
עבור מכאן ויעבור ולא יהיה דבר
אי אפשר לכם 21 אבל הסוג הזה
לא יצא אלא בתפילה ובצום 22 כאשר
היו בגליל אמר להם ישוע בן האדם
עתיד להיות נמסר לידי אנשים
23 והם יהרגו אותו ויום השלישי
יקום לתחיה ונגעו מאד בלב
24 כאשר הגיעו לכפר כפרנחום
גבאי המס לקחו את שני הדרכמות
ואמרו לפטרוס הרבך אינו נותן
25 כאשר הגיע לבית אמר לו ישוע
שמעון מה דעתך מלכי הארץ
מאת מי לוקחים מס ומכס מבניהם
ומאזרחיהם 26 פטרוס ענה מאת
הזרים ישוע אמר לו אם כן
הבנים פטורים 27 אבל כדי
שלא נגרום לכשלון לאנשים
לך לים והטל חכה ותפוס דג
הראשון שיעלה ומתוך פיו
תמצא מטבע כסף שווה שני
דרכמות קח אותו ותן אותו
בשבילי ובשבילך

11 באותו זמן התקרבו
אל ישוע תלמידיו ואמרו
מי הגדול ביותר בממלכת
השמים 2 ישוע קרא לילד
אחד והעמיד אותו ביניהם
3 ואמר אמן אומר לכם
אם לא תשובו ותהיו
כילדים לא תכנסו לממלכת
השמים 4 מי שיכניע
עצמו כילד הזה הוא
הגדול ביותר בממלכת
השמים 5 ומי שיקבל
ילד כזה בשם שלי
מקבל אותי 6 אבל
מי שיגרום לכשלון
לאחד מהילדים
המאמינים בי
עדיף לו
שיתלו
אבן
רחיים
גדולה
בצוארו
ויטבע
בים
7 אוי
לעולם
בגלל
הכשלונות
אי אפשר
שלא
יבואו
כשלונות
אבל אוי
לאדם
שגורם
לכשלון
8 אם
ידך
או
רגלך
גורמות
לך
לכשלון
חתוך
אותן
ותזרק
אותן
מעליך
עדיף
לך
לחיות
בלי
ידיים
ורגלים
מאשר
שיזרקו
אותך
לאש
9 אם
עינך
גורמת
לך
לכשלון
הוצא
אותה
ותזרק
אותה
מעליך
עדיף
לך
לחיות
בלי
עין
מאשר
שיזרקו
אותך
לגיהנום
10 אל
תבזו
לאף
אחד
מהילדים
הקטנים
האלה
כי
אני
אומר
לכם
שלמלאכים
שלהם
בשמים
תמיד
רואים
את
פני
אבי
שבשמים
11 בן
האדם
בא
לחפש
ולהציל
את
האבודים
12 מה
אתם
חושבים
אם
לאדם
יש
מאה
כבשים
ואחת
מהכבשים
תתעה
הלא
הוא
יעזוב
את
התשעים
ותשע
ויחפש
אחר
הכבשה
שתעתעה
13 ואם
הוא
יגלה
אותה
אמן
אומר
לכם
שיותר
שמח
הוא
בגלל
הכבשה
הזאת
מאשר
בגלל
התשעים
ותשע
שלא
תעו
14 כך
אבי
שבשמים
לא
רוצה
שיאבד
אף
אחד
מהילדים
הקטנים
15 אם
חברך
חטא
נגדך
לך
אליו
ודבר
אתו
לבדו
אם
הוא
יקשיב
לך
הרווחת
אותו
16 אם
הוא
לא
יקשיב
קח
אתך
עוד
אנשים
אחרים
שיהיו
עדים
לדברים
שלך
ואם
הוא
לא
יקשיב
לך
ולעדים
ספר
לכל
הקהל
ואם
הוא
לא
יקשיב
לקהל
אל
תתייחס
אליו
כאל
אדם
יהודי
ואל
תתייחס
אליו
כאל
מוכס
17 אמן
אומר
לכם
כל
מה
שתאסרו
בארץ
יאסר
בשמים
וכל
מה
שתתירו
בארץ
יותר
בשמים
18 ועוד
אומר
לכם
אם
שני
אנשים
בארץ
יסכימו
ביניהם
לבקש
דבר
מסוים
אבי
שבשמים
יעשה
אותו
בשבילם
19 כי
אם
שלושה
אנשים
מתאספים
בשמי
הרי
אני
נמצא
ביניהם
20 אמן
אומר
לכם
אם
אני
נמצא
ביניהם
אבי
שבשמים
יעשה
אותם
לאנשים
הטובים
21 אז
פטרוס
ניגש
אל
ישוע
ואמר
לו
אדוני
כמה
פעמים
אני
צריך
לסלח
לחבר
שלי
אם
הוא
חוטא
נגדי
שבע
פעמים
22 ישוע
ענה
לו
לא
שבע
פעמים
אלא
שבעים
פעמים
שבע
פעמים
23 אני
מדמה
את
ממלכת
השמים
לאדון
עשיר
שרצה
לבדוק
את
עבדיו
24 כאשר
הוא
בדק
הגיע
אליו
עבד
אחד
שחייב
לו
אלפים
רבים
25 אבל
לעבד
לא
היה
כסף
לשלם
לאדון
לכן
הורה
האדון
לקנות
אותו
ולמכור
אותו
לעבדות
כדי
לגבות
את
הכסף
26 אבל
העבד
נפל
לרגלי
האדון
והתחנן
אליו
אמר
אדוני
תן
לי
זמן
ואני
אחזיר
לך
הכל
27 האדון
הרגיש
רחמים
כלפי
העבד
ושחרר
אותו
ומחל
לו
על
החוב
28 אבל
העבד
יצא
ומצא
חבר
אחד
שחייב
לו
מאה
דינרים
ותפס
בגרונו
ואמר
לו
תחזיר
לי
מיד
את
הכסף
29 אבל
חברו
נפל
לרגליו
והתחנן
אליו
אמר
לו
תן
לי
זמן
ואני
אחזיר
לך
הכל
30 אבל
הוא
לא
הסכים
ולקח
אותו
לבית
הכלא
עד
שיחזיר
את
הכסף
31 כאשר
ראו
חברים
אחרים
מה
שקרה
הם
כעסו
מאד
ובאו
לאדון
ומסרו
לו
את
הדברים
32 אז
קרא
האדון
לעבד
ואמר
לו
עבד
רע
אני
מחל
לך
על
כל
החוב
שלך
כי
ביקשת
ממני
33 אם
אני
מחל
לך
אתה
גם
צריך
לסלח
לחבר
שלך
34 ובגלל
כעס
שכעס
האדון
הוא
הורה
לעונשו
עד
שיחזיר
את
כל
הכסף
35 אם
אתם
לא
תסלחו
לאחיכם
מתוך
הלב
אבי
שבשמים
לא
יסלח
לכם

28 מלך אשור ויגלה מגלות ראובן וגד וחצי
המנשה ויביאם אל חלח וחבור והרא ונהר
גוזן עד היום הזה׃ 29 ובני זבולן לא הורישו
את יושבי קתרון ויהי הכנעני יושב בקרב
זבולן ויהי למס׃ 30 אשר נפתלי לא הורישו
את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת
ויהי יושב בקרב הכנעני יושבי ארץ ויהי
אשר לא הורישו יושבי מעכה ויושבי בית
רחב׃ 31 ויהי יושב בקרב הכנעני יושבי
הארץ׃ 32 בני אשר לא הורישו את יושבי
עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב׃ 33 ולא הורישו
בני נפתלי את יושבי בית מעכה ואת יושבי
בית ענת ויהי יושב בקרב הכנעני יושבי
הארץ׃ 34 ואל אשר לא הורישו האמרי
את בני דן עד מאד ויכלוהו ההרה׃ 35 ויחל
האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים
ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס׃ 36 וגבול
האמרי מן מעלה עקרבים מסלע הלאה׃

12 ואלה יושבי הארץ אשר הכו בני ישראל
וירשו את ארצם מעבר לירדן מזרחה׃ 2 סיחון
מלך האמרי יושב בחשבון ומשל מערער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר חרמון
וכל הערבה מזרחה׃ 3 ועוג מלך הבשן
מיתר הרפאים אשר ישב בעשתרות ובאדרעי
׃ 4 ומשל בהר הרמון ובבקעה ובבשן
ועד גבול בית המעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון׃ 5 ובערבה
ים כנרות ועד ים הערבה ים המלח
דרך בית הישימות ומתחת אשדות
הפסגה׃ 6 מרחק הר החרמון ועד
לבוא חמת׃ 7 ואלה מלכי הארץ
אשר הכו בני ישראל בעבר הירדן
ים מבעל גד בבקעת הלבנון ועד
הר חלק העולה שעירה ונתן
ארצם לישראל לרשת אותם כמחלקתם׃
8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות
ובמדבר ובנגב׃ 9 חתי אמרי
וכנעני פרזי חוי ויבוסי׃ 10 מלך
יריחו אחד מלך העי אשר מצד
בית אל׃ 11 מלך ירושלים אחד
מלך חברון אחד׃ 12 מלך ירמות
אחד מלך לכיש אחד׃ 13 מלך עגלון
אחד מלך גזר אחד׃ 14 מלך חרמה
אחד מלך ערד אחד׃ 15 מלך לבנה
אחד מלך עדלם אחד׃ 16 מלך מקדה
אחד מלך בית אל אחד׃ 17 מלך תפוח
אחד מלך חפר אחד׃ 18 מלך אפק
אחד מלך לשרון אחד׃ 19 מלך מדון
אחד מלך חצור אחד׃ 20 מלך שמרון
מרום אחד מלך אכשף אחד׃ 21 מלך
תענך אחד מלך מגדו אחד׃ 22 מלך
קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד׃
23 מלך דור נפת דור אחד מלך גוים
גלגל אחד׃ 24 מלך תרצה אחד כל
מלכים שלשים ואחד׃

13 ואלה הנותרים בארץ אשר לא הורשו
ישראל כל גלילות פלשתים וכל הגשורי
׃ 2 מן השיחור אשר על פני מצרים
ועד גבול עקרון צפונה לכנעני יחשב
חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
האשקלני הגתי והעקרני והעוים׃
3 מתימן כל ארץ הכנעני ומערת אשר
לצידנים עד אפיקה עד גבול האמרי׃
4 וארץ הגרזי כל הלבנון מבעל גד
תחת הר החרמון עד לבוא חמת׃
5 כל יושבי ההר מן הלבנון עד מסרפות
מים כל צידנים אנכי אורישם מפני
בני ישראל רק הפל לבני ישראל
לנחלה כאשר צויתיך׃ 6 ועתה חלק
את הארץ הזאת לנחלה לתשעת המטות
וחצי המטה המנשה׃ 7 עם המטה
הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה
כאשר נתן להם משה עבד יהוה׃
8 עם המטה המנשה נתן משה
נחלה׃ 9 מערער אשר על שפת
נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל
ומישר המדבר עד דיבון׃ 10 וכל
ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך
בחשבון עד גבול בני עמון׃
11 וגלעד וגבול הגשורי והמעכתי
וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה׃
12 כל ממלכת עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר
מיתר הרפאים ומשה הכה וירש
אתם׃ 13 ולא הורישו בני ישראל
את הגשורי ואת המעכתי וישב
גשור ומעכה בקרב ישראל עד
היום הזה׃ 14 רק לשבט לוי לא
נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל
הם נחלתו כאשר דבר להם׃
15 ויתן משה למטה בני ראובן
למשפחותם׃ 16 ויהי להם הגבול
מערער אשר על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר
על מידבא׃ 17 חשבון וכל עריה
אשר במישר דיבון ובמות בעל
ובית בעל מעון׃ 18 ויצה ויהץ
וקדמות ומפעת׃ 19 וקריתים
וסבמת וצרת השחר בהר העמק׃
20 ובית פעור ואשדות הפסגה
ובית הישימות׃ 21 וכל ערי המישר
וכל ממלכת סיחון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון אשר הכה משה
אתו ונשיאי מדין את אוי ואת רקם
וצור וחור וריבע נסיכי סיחון
יושבי הארץ׃ 22 גם את בלעם בן
בעור הקסם הרגו בני ישראל
בחרב על חלליהם׃ 23 ויהי גבול
בני ראובן הירדן וגבולו מקצה
ארץ יריחו׃ 24 ולמטה גד לבני
גד לפי משפחותם׃ 25 ויהי
גבולם יעזר וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד ערוער אשר
על פני רבה׃ 26 ומחשבון עד
רמת המצפה וביטונים ומן
המחנים עד גבול דבר׃
27 ובעמק בית הרם ובית
נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכת סיחון מלך חשבון
הירדן וגבולו עד קצה
ים כנרת עבר הירדן
מזרחה׃ 28 זאת נחלת בני
גד למשפחותם הערים
וחצרותיהם׃ 29 ולחצי
מטה מנשה היה לחצי
מטה בני מנשה למשפחותם׃
30 ויהי גבולם מחנים כל
הבשן כל ממלכת עוג
מלך הבשן וכל חוות יאיר
אשר בבשן ששים עיר׃
31 וחצי הגלעד ועשתרות
ואדרעי ערי ממלכת עוג
בבשן היו לבני מכיר בן
מנשה לחצי בני מכיר
למשפחותם׃

6 Moreover, son of man, the house of Israel
shall not dwell upon their land, defiling it
by their way and by their doings: their way
before me was as the uncleanness of a
removed woman. 7 Wherefore I poured my
fury upon them for the blood that they had
poured upon the land, and for their idols
wherewith they had made it unclean: 8 And
I scattered them among the heathen, and
they were dispersed throughout the lands:
according to their way and according to
their doings I judged them. 9 But when they
came unto the heathen, whithersoever they
came, they profaned my holy name, when
they said to them, These are the people of
the LORD, and are gone forth out of his
land. 10 But I had pity for my holy name,
which the house of Israel had profaned
among the heathen, whithersoever they
came. 11 Therefore say unto the house of
Israel, Thus saith the Lord GOD; I do not
this for your sakes, house of Israel, but
for my holy name's sake, which ye have
profaned among the heathen, whithersoever
ye went. 12 And I will sanctify my great
name, which was profaned among the
heathen, which ye profaned among them;
and the heathen shall know that I am the
LORD, saith the Lord GOD, when I shall be
sanctified in you before their eyes.
13 For I will take you from among the
heathen, and gather you out of all the
countries, and will bring you into your
own land. 14 Then will I sprinkle clean
water upon you, and ye shall be clean:
from all your filthiness, and from all your
idols, will I cleanse you. 15 A new heart
also will I give you, and a new spirit will
I put within you: and I will take away
the stony heart out of your flesh, and I
will give you an heart of flesh. 16 And
I will put my spirit within you, and cause
you to walk in my statutes, and ye shall
keep my judgments, and do them. 17 And
ye shall dwell in the land that I gave
unto your fathers; and ye shall be my
people, and I will be your God. 18 Thus
saith the Lord GOD; I will also cause
to come upon you, and you shall prophesy
before my people Israel. 19 Thus saith
the Lord GOD unto these bones; Behold,
I will cause breath to enter into you,
and ye shall live: 20 And I will lay
sinews upon you, and will bring up flesh
upon you, and cover you with skin, and
put breath in you, and ye shall live;
and ye shall know that I am the LORD.
21 So I prophesied as I was commanded:
and as I prophesied, there was a noise,
and behold a shaking, and the bones came
together, bone to his bone. 22 And when
I beheld, lo, the sinews and the flesh
came upon them, and the skin covered
them above: but there was no breath in
them. 23 Also he said unto me, Prophesy
unto the wind, prophesy, son of man,
and say to the wind, Thus saith the
Lord GOD; Come from the four winds,
O breath, and breathe upon these slain,
that they may live. 24 So I prophesied
as he commanded me, and breath came
into them, and they lived, and stood
upon their feet, an exceeding great
army. 25 Then he said unto me, Son of
man, these bones are the whole house
of Israel: behold, they say, Our bones
are dried, and our hope is lost: we are
cut off for our parts. 26 Therefore
prophesy and say unto them, Thus saith
the Lord GOD; Behold, O my people,
I will open your graves, and cause you
to come up out of your graves, and
bring you into the land of Israel.
27 And ye shall know that I am the
LORD, when I have opened your graves,
O my people, and brought you up out
of your graves, 28 And shall put my
spirit in you, and ye shall live, and
I shall place you in your own land:
then shall ye know that I the LORD have
spoken it, and performed it, saith the
LORD. 29 Moreover the word of the
LORD came unto me, saying, 30 Take
thee one stick, and write upon it,
For Judah, and for the children of
Israel his companions: then take
another stick, and write upon it,
For Joseph, the stick of Ephraim,
and for all the house of Israel his
companions: 31 And join them one
to another for thee into one stick,
and they shall become one in your
hand. 32 And the sticks whereon
thou writest shall be in your hand
before their eyes. 33 And say unto
them, Thus saith the Lord GOD;
Behold, I will take the children
of Israel from among the heathen,
whither they be gone, and will gather
them on every side, and bring them
into their own land: 34 And I will
make them one nation in the land
upon the mountains of Israel;
and one king shall be king to
them all: and they shall no
more be two nations, neither
shall they at all be divided
into two kingdoms: 35 Neither
shall they defile themselves
any more with their idols,
nor with their detestable
things, nor with any of their
transgressions: but I will
save them out of all their
dwellings, wherein they have
sinned, and will cleanse them:
so shall they be my people,
and I will be their God.
36 And David my servant
shall be king over them;
and they all shall have one
shepherd: they shall also
walk in my judgments, and
observe my statutes, and
do them. 37 And they shall
dwell in the land that I
have given unto Jacob my
servant, wherein your
fathers have dwelt; and
they shall dwell therein,
even they, and their
children, and their
children's children for
ever: and my servant
David shall be their
prince for ever.
38 Moreover I will make
with them a covenant
of peace; it shall be
an everlasting covenant
with them: and I will
place them, and multiply
them, and will set my
sanctuary in the midst
of them for evermore.
39 My tabernacle also
shall be with them:
yea, I will be their
God, and they shall
be my people.
40 And the heathen
shall know that I
the LORD do sanctify
Israel, when my
sanctuary shall be
upon them for evermore.

15

1 The word of the LORD came
unto me, saying, 2 Son of
man, speak unto the
princes of Israel
concerning this
proverb, saying,
What mean ye by this
proverb concerning
the land of Israel,
saying, The fathers
have eaten a sour
grape, and the
children's teeth
are set on edge?
3 As I live, saith
the Lord GOD,
surely with a
mighty hand,
and with a
stretched out
arm, and with
fury poured
out, will I
rule over you:
4 Surely
with a
mighty
hand,
and
with
a
stretched
out
arm,
and
with
fury
poured
out,
will
I
rule
over
you:
5 And
it shall come to pass,
that as I have sworn
by myself, saith the
Lord GOD, surely it
shall even be so
with you, O house
of Israel. 6 Thus
saith the Lord
GOD; Behold, I
will do judgment
upon you, and
will make you
to be wasted
with famine,
and with
pestilence,
and with
blood:
and
I
will
make
you
to
be
wasted
with
famine,
and
with
pestilence,
and
with
blood:
7 Thus
saith the Lord
GOD; Behold,
I will make
you to be
wasted with
famine, and
with
pestilence,
and
with
blood:
and
I
will
make
you
to
be
wasted
with
famine,
and
with
pestilence,
and
with
blood:
8 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
9 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
10 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
11 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
12 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
13 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
14 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
15 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
16 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
17 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
18 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
19 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
20 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
21 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
22 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
23 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
24 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
25 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
26 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
27 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
28 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
29 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
30 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
31 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
32 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
33 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
34 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
35 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
36 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
37 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
38 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
39 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:
40 Behold,
I will make you to be
wasted with famine,
and with pestilence,
and with blood:
and I will make you
to be wasted with
famine, and with
pestilence, and
with blood:

אמרים אבדון ואבדון אבדון, מ, אבדון אבדון בין מאמרים
בעבד מן בגד מן אבדון לא נמצא אבדון בין מאמר
58 אבדון מאמר מלא מיזון מאמר מאמר מאמר מאמר
מבדון בד אבדון ומבדון מבדון מבדון מבדון מאמר אבדון
מבדון מגוף מאמר אבדון לא מבדון אבדון מבדון

16

אבדון אבדון בין בגדון ומבדון לבגדון ומבדון ומבדון
בין אבדון מבדון 2 מבדון מבדון אין מאמר אבדון
אבדון מבדון מאמר אבדון מאמר אבדון מבדון מבדון
אבדון מבדון מאמר אבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
3 אבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
אבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מאמר אבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מאמר אבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
4 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
5 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
6 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
7 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
8 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
9 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
10 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
11 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
12 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
13 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
14 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
15 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
16 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
17 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
18 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
19 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
20 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
21 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
22 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
23 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
24 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון

מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
25 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
26 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
27 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
28 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
29 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
30 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
31 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
32 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
33 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
34 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
35 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
36 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
37 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
38 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
39 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
40 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
41 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
42 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
43 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
44 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
45 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
46 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
47 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
48 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
49 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
50 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
51 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
52 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
53 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
54 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון
55 מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון מבדון

ד-מאזנים

1 אשרי האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב׃ 2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה׃ 3 והיה כעץ שתול
על־פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל־אשר יעשה יצליח׃ 4 לא־כן הרשעים
כי אם־כמץ אשר תדפנו רוח׃ 5 על־כן לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃ 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד׃

2 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד
על־יהוה ועל־משיחו׃ 3 ונתקה את־מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו׃ 4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃ 5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃ 6 ואני נסכתי מלכי
על־ציון הר־קדשי׃ 7 אספרה אל־חק
יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי־ארץ׃ 9 תרעם בשבט ברזל
תנפצם כיוצר כלי יפוצם׃ 10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃ 11 עבדו את־יהוה ביראה
וגילו לו ברעדה׃ 12 נשקו־בר פן־יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל־חוסי בו׃

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃
יהוה מה־רבו צרי הרבים קמים עלי׃
2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים׃
3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
4 קולי אל־יהוה אקרא ויענני מהר קדשו׃
5 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
6 לא־אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
7 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את־כל־אויבי
לחי שני רשעים׃ 8 ליהוה הישועה על־עמך ברכתך׃

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת
לי חנני ושמע תפלתי׃ 3 בני אדם עד־מה כבודי לכלמה
תאהבו ריק תבקשו כזב׃ 4 וידעו כי־הפלה יהוה
חסיד לו יהוה שמע בקראי אליו׃ 5 רגזו ואל־תחטאו
אמרו בלבבכם על־משכבכם ודומו׃ 6 זבחו זבחי־צדק
ובטחו אל־יהוה׃ 7 רבים אמרים מי יראנו טוב
נשא עלינו אור פניך יהוה׃ 8 נתת שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו׃ 9 בשלום יחדו אשכבה
ואישן׃ כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

5 למנצח אל־נחילות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי׃
4 כי אליך אתפלל׃ יהוה בקר תשמע קולי
בבקר אערך־לך ואצפה׃ 5 כי לא־אל חפץ־רשע אתה
לא־יגורך רע׃ 6 לא־יתיצבו הללים לנגד עיניך
שנאת כל־פעלי און׃ 7 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ 8 ואני ברב־חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל־היכל־קדשך
ביראתך׃ 9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הישר דרכך׃ 10 כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות קבר־פתוח גרונם
לשונם יחליקו׃ 11 אשמם אלהים יפלו
מעצותיהם׃ ברב־פשעיהם הדיחם
כי מרו בך׃ 12 וישמחו כל־חוסי בך
לעולם ירנו ותסך עליהם
ויעלצו בך אהבי שמך׃ 13 כי אתה תברך־צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

6 למנצח בנגינות על־השמינית מזמור לדוד׃
2 יהוה אל־באפך תוכיחני ואל־בחמתך
תיסרני׃ 3 חנני יהוה כי־אמלל אני
רפאני יהוה כי נבהלו עצמותי׃
4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד־מתי׃
5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני
למען חסדך׃ 6 כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך׃ 7 יגעתי באנחתי
אשחה בכל־לילה מטתי
אמיסה׃ 8 כעס מעין עיני
עתק בכל־צוררי׃ 9 סורו ממני כל־פעלי
און כי־שמע יהוה קול בכיי׃
10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃
11 יבשו ויבהלו מאד כל־אויבי
יבשו יפנו רגע׃

7 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על־דברי כוש
בן־ימיני׃ 2 יהוה אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל־רדפי והצילני׃
3 פן־יטרף כאריה נפשי פרס ואין מציל׃
4 יהוה אלהי אם־עשיתי זאת אם־יש־עול בכפי׃
5 אם־גמלתי שלם רע ואדלה צר־אויבי
ריקם׃ 6 ירדף אויב נפשי וישג
וירמס לארץ חיתי וכבודי לעפר
ישכן׃ 7 קומה יהוה באפך
הנשא בעברות אויבי
והקיצה אלי משפט צויתה׃
8 ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה׃
9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה
כצדקי וכתמי עלי׃
10 יגמר־נא רע רשעים
ותכונן צדיק
ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃
11 מגני על־אלהים
מושיע ישרי־לב׃
12 אלהים שופט צדיק
ואל זעם בכל־יום׃
13 אם לא ישוב חרבו יצחר
קשתו דרך׃ 14 ולו הכין כלי־מות
חציו לדלקים יפעל׃ 15 הן יחיל
און והרה עמל
וילד שקר׃ 16 בור כרה
ויחפרהו
ויפל בשחת יפעל׃ 17 ישב עמלו בראשו
ועל־קדקדו חמסו ירד׃
18 אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה עליון׃

8 למנצח על־הגתית מזמור לדוד׃
2 יהוה אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ
אשר־תנה הודך על־השמים׃
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז
למען צריך להשבית אויב ומתנקם׃
4 כי־אראה שמיך מעשי אצבעתיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה׃
5 מה־אנוש כי תזכרנו
ובן־אדם כי תפקדנו׃
6 ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו׃
7 תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו׃
8 צאן ובקר כולם
אף בהמות שדי׃
9 צפור שמים ודגי הים
עוברים ארחות ימים׃
10 יהוה אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ׃

9 למנצח על־מות לבן מזמור לדוד׃
2 אודה יהוה בכל־לבבי אספרה כל־נפלאותיך׃
3 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃
4 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃
5 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק׃
6 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃
7 האויב תמו חרבות לנצח׃ וערים נתשת אבד זכרם
המה׃ 8 ויהוה לעולם יכון כונן לדין כסאו׃
9 והוא ידין תבל במישור ידין לאמים במישרים׃
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃
12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃
13 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים׃
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות׃ 15 למען אספרה כל־תהלתיך
בשערי בת־ציון אגילה בישועתך׃
16 טבעו גוים בשחת עשו רגלם׃
17 נודע יהוה משפט פעל כפיו נוקש רשע׃
18 יישובו רשעים לשאולה כל גוי שכחי אלהים׃
19 כי לא לנצח יישכח אביון תקות ענוים תאבד׃
20 קומה יהוה אל־יעז אנוש יישפטו גוים על־פניך׃
21 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה׃

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה׃
2 בגאות רשע ידלק עני יתפסו בזמות זו חשבו׃
3 כי־הלל רשע על־תאות נפשו ובוצע יברך נאץ יהוה׃
4 רשע כגבה אפו בל־יבקש אין אלהים כל־מזמותיו׃
5 יחילו דרכו בכל־עת מרום משפטיך מנגדו כל־צורריו יפיח׃
6 אמר בלבו בל־אמוט לדר ודור אשר לא־ברע׃
7 אלה פיהו מלא ומרמות ותחת לשונו עמל ואון׃
8 ישב בארב־כפרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלדלים׃
9 יארב בסתר כאריה בסוכו יארב לחטף עני חטף עני
במשכו׃ 10 ודכא ישח וכרע ונפל בעצומיו חלכאים׃
11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל־יראה׃
12 קומה יהוה אל־נשא ידך אל תשכח ענוים׃
13 על־מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש׃
14 ראיתה כי־אתה עמל וכעס לתת בידך עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית עוזר׃ 15 שבר זרוע רשע ורע תבקש
רשעתו בל־תמצא׃ 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים
מארצו׃ 17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם
תקשיב אזנך׃ 18 לשפט יתום ודך בלתי־יוסיף עוד
לערץ אנוש מן־הארץ׃

11 למנצח ליהוה בי חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו
הרכם צפור׃ 2 כי הנה רשעים ידרכו קשת
כוננו חצם על־יתר׃ 3 כי־השתתות יסודות
צדיק מה־פעל׃ 4 יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו
עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני־אדם׃
5 יהוה צדיק יבחן ורשע וחמס אהב נפשו׃
6 ימטר על־רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות
מנת כוסם׃ 7 כי צדיק יהוה צדקות אהב
ישר יחזו פנים׃

12 למנצח על־השמינית מזמור לדוד׃
2 הושיעה יהוה כי־גמר חסיד כי־פסו אמונים
מבני אדם׃ 3 שוא ידברו איש את־רעהו
שפת חלקות בלב ולב ידברו׃
4 יכרת יהוה כל־שפתי חלקות לשון מדברת גדלות׃
5 אשר אמרו לשוננו נגבר שפתינו אתנו מי־אדון לנו׃
6 משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום אמר יהוה
אשית בישע יפיח לו׃ 7 אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צרוף בעלילים׃ בדיל שבעתים׃
8 אתה יהוה תשמרם תצרנו מן־הדור זו לעולם׃
9 סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם׃

13 למנצח מזמור לדוד׃
2 עד־אנה יהוה תשכחני נצח עד־אנה תסתיר
פניך ממני׃ 3 עד־אנה אשית עצות בנפשי יגון
בלבבי יומם עד־אנה ירום אויבי עלי׃
4 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן־אישן המות׃
5 פן־יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי־אמוט׃
6 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך׃
7 אשירה ליהוה כי גמל עלי׃

14 למנצח לדוד׃ אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה אין עשה־טוב׃
2 יהוה משמים השקיף על־בני אדם לראות היש משכיל
דרש את־אלהים׃ 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב
אין גם־אחד׃ 4 הלא ידעו כל־פעלי און אכלי עמי אכלו
לחם יהוה לא קראו׃ 5 שם פחדו פחד כי־אלהים
בדור צדיק׃ 6 עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו׃
7 מי־יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל׃

15 מזמור לדוד׃ יהוה מי־יגור באהלך מי־ישכן
בהר קדשך׃ 2 הולך תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבבו׃ 3 לא־רגל על־לשנו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על־קרובו׃ 4 נבזה בעיניו נמאס
ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
5 כספו לא־נתן בנשך ושחד על־נקי לא לקח׃
עשה־אלה לא ימוט׃

16 מכתם לדוד׃ שמרני אל כי חסיתי בך׃
2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל־עליך׃
3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל־חפצי בם׃
4 רבו עצבותם אחר מהרו׃ בל־אסיך נסכיהם מדם
בל־אשא שמותם על־שפתי׃ 5 יהוה מנת־חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו־לי בנעמים
אף נחלתי עלי־נעמתי׃ 7 אברך את־יהוה אשר יעצני
אף־לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד
כי מימיני בל־אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי
אף־בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא־תעזב נפשי לשאול
לא־תתן חסידך לחזות שחת׃ 11 תודיעני אורח חיים
שבע־שמחות את־פניך נעמות בימינך׃

17 תפלה לדוד׃ שמע יהוה צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא מרמה׃ 2 מלפניך משפטי יצא
עיניך תחזינה מישרים׃ 3 בחנת לבי פקדת לילה
צרפתני בל־תמצא זמותי בלי יעבר־פי׃
4 לפעלות אדם בדבר־שפתיך אני שמרתי ארחות
פרץ׃ 5 תמך אשרי במעגלותיך בלי־מעדו פעמי׃
6 אני קראתיך כי תענני אל הט־אזנך אמרתי׃
7 הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקומים בימינך׃
8 שמרני כאישון בת־עין בצל כנפיך תסתירני׃
9 מפני רשעים זדו אויבי בנפש יקיפוני׃
10 חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאות׃
11 עתה צעדנו אפפוני עינם ישיתו לנטות בארץ׃
12 דמה כאריה יכסף לטרף וככפיר שבים׃
13 קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי
מרשע חרבך׃ 14 מתים מידך יהוה מן־מתי־מעט
מחלדים חלקם בחיים ובטנם תמלא צפונך
ישבעו בנים ונחו שאר לעולליהם׃
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך׃

ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ καλῷ τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς
αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
13 παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος
τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, 14 ἀτάρα
τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι
τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν
καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,
16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ᾧ τιμὴ
καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. 17 Πλουσίοις παρὰ τῷ νῦν
αἰῶνι παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλὰ ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι
ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν καλοῖς ἔργοις, εὐμεταδότους εἶναι,
κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς.
20 Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκκλίνας τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου
γνώσεως, 21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ἐπαφρᾶ.

6 Οἱ ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης
τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῶνται. 2 Οἱ πιστοὺς ἔχοντες
δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν,
ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσιν καὶ
ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.
Ταῦτα διδάσκε καὶ παρακάλει. 3 Εἰ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ
καὶ μὴ προσέχει ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, νοσῶν περὶ ζητήσεις
καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι,
πονηραὶ ὑπονοίαι, 5 διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων
ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας,
νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Καὶ τοῦτο
φεύγε. 6 Ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ
αὐταρκείας· 7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον,
ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. 9 Οἱ δὲ
βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς
αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ
ἀπώλειαν· 10 ἡ γὰρ φιλαργυρία ἐστὶν πάντων τῶν
κακῶν ῥίζα, ἣν τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν
ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν πολλαῖς
ὀδύναις. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ, ταῦτα φεύγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην,
ὑπομονὴν, πραότητα. 12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα
τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. 13 Παραγγέλλω σοι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, 14 τηρῆσαί σε τὴν
ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν καιροῖς ἰδίοις
δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς
τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,
16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ᾧ τιμὴ
καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. 17 Πλουσίοις παρὰ τῷ νῦν
αἰῶνι παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλὰ ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι
ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν καλοῖς ἔργοις, εὐμεταδότους εἶναι,
κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς.
20 Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκκλίνας τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου
γνώσεως, 21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ἐπαφρᾶ.

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ
νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ· 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως
ἀκαίρως, ἔλεγχε, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν
πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς
ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται,
ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν
διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς
ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους
ἐκκλινοῦσιν. Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον,
ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον. 5 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς
τῆς ἀναλύσεώς μου ἐνέστηκεν. 6 Τὸν καλὸν ἀγῶνα
ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα·
7 λοιπὸν ἀπόκειμαί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,
ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος
κριτής, οὐ μόνον δὲ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 8 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·
9 Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα
καὶ πορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν,
Τίτος εἰς Δαλματίαν· 10 Λουκᾶς ἐστιν μόνος μετ' ἐμοῦ.
Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γὰρ μοι
εὔχρηστος εἰς διακονίαν. 11 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
εἰς Ἔφεσον. Τὸν φαιλόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ
Κάρπῳ ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰς βιβλίους, μάλιστα τὰς
μεμβράνας. 12 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ
ἐνεδείξατο· ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
13 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν τοῖς
λόγοις ἡμῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι
παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
λογισθείη. 14 Ὁ δὲ κύριος παρέστη μοι καὶ ἐνεδυνάμωσέν
με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν
πάντες οἱ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.
15 Ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ
σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 16 Ἀσπάσασθε
Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.
17 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπολείπω
ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 18 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος
ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος
καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ.

5 Πρεσβύτερον μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει
ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας
ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δέ τις χήρα
τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον
οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς γονεῦσιν·
τοῦτο γὰρ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 5 Ἡ δὲ ὄντως
χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ θεὸν καὶ προσκαρτερεῖ
ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νύκτα καὶ ἡμέραν·
6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τεθνήκασιν. 7 Καὶ ταῦτα
παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων
καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἠρνήται
καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. 9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
ἐλάττων ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή,
10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν,
εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.
11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν
τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ὅτι
τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ
μανθάνουσιν περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ
ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ
μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν,
οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικείμενῳ
λοιδορίας χάριν· 15 ἤδη γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω
τοῦ σατανᾶ. 16 Εἴ τις πιστὴ γυνὴ ἔχει χήρας, ἐπιχορηγείτω
αὐταῖς καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως
χήραις ἐπαρκέσῃ. 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι
διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ· Βοῦν
ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ· Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ. 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου
πλὴν ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας
ἔλεγχε ἐνώπιον πάντων, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον
σχῶσιν. 21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα
φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν κατὰ πρόσκλισιν
ποιῶν. 22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ
κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει.
23 Μηκέτι ὕδροπότει, ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν
στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. 24 Τινῶν
ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοι προάγουσαι εἰς κρίσιν,
τινὰ δὲ καὶ ἀκολουθοῦσιν· 25 ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται.

6 Ὑπὸ ζυγὸν δουλεύειν ὅσοι εἰσὶν δοῦλοι τοὺς
ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν,
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.
2 Οἱ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν,
ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν,
ὅτι πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας
ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα διδάσκε καὶ παρακάλει.
3 Εἰ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέχει ὑγιαίνουσιν
λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ
κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, 4 τετύφωται, μηδὲν
ἐπιστάμενος, νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας,
ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, πονηραὶ
ὑπονοίαι, 5 διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων
πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Καὶ τοῦτο φεύγε.
6 Ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας·
7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. 9 Οἱ δὲ
βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς
αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ
ἀπώλειαν· 10 ἡ γὰρ φιλαργυρία ἐστὶν πάντων τῶν
κακῶν ῥίζα, ἣν τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν
ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν πολλαῖς
ὀδύναις. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ, ταῦτα φεύγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην,
ὑπομονὴν, πραότητα. 12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα
τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. 13 Παραγγέλλω σοι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, 14 τηρῆσαί σε τὴν
ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν καιροῖς ἰδίοις
δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς
τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,
16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ᾧ τιμὴ
καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. 17 Πλουσίοις παρὰ τῷ νῦν
αἰῶνι παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλὰ ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι
ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν καλοῖς ἔργοις, εὐμεταδότους εἶναι,
κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς.
20 Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκκλίνας τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου
γνώσεως, 21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ἐπαφρᾶ.

ויבא אל־בית־אל׳ ויתן אל־מזבח אשר־עשה
בבית־אל׳ ביום עשר׳ בחדש׳ אשר־בדד׳ מן־
הלבדים׳ אשר־עשה׳ ויעל׳ על־המזבח׳ ויקטר׳
11 ואיש׳ אלהים׳ בא׳ מיהודה׳ בדבר׳ יהוה׳
אל־בית־אל׳ ויעמד׳ ירבעם׳ על־המזבח׳
להקטיר׳ ויקרא׳ אל־המזבח׳ בדבר׳ יהוה׳
ויאמר׳ מזבח׳ מזבח׳ כה אמר׳ יהוה׳ הנה׳
בן׳ נולד׳ לבית׳ דוד׳ יאשיה׳ שמו׳ וזבח׳
12 ואמר׳ אל־מזבח׳ אל־מזבח׳ כה אמר׳
יהוה׳ הנה׳ הבית׳ נשרף׳ ודשן׳ אשר־עליו׳
יתך׳ ויהי׳ כראות׳ המלך׳ את־דבר׳ איש׳
האלהים׳ אשר־קרא׳ אל־המזבח׳ בבית־אל׳
ויעמד׳ ירבעם׳ מעל׳ המזבח׳ לאמר׳ תפשו׳
13 ותיבש׳ ידו׳ אשר־שלח׳ עליו׳ ולא־יכל׳
להשיבה׳ אליו׳ אל־המזבח׳ ומזבח׳ נתץ׳
נפל׳ הדשן׳ מן־המזבח׳ כמופת׳ אשר־נתן׳
איש׳ האלהים׳ בדבר׳ יהוה׳ 14 ויען׳ המלך׳
ויאמר׳ אל־איש׳ האלהים׳ חל־נא׳ את־פני׳
יהוה׳ אלהיך׳ והתפלל׳ בעדי׳ ותשב׳ ידי׳
אלי׳ ויחל׳ איש׳ האלהים׳ את־פני׳ יהוה׳
ותשב׳ יד־המלך׳ אליו׳ כבראשונה׳ 15 ויען׳
המלך׳ ויאמר׳ אל־איש׳ האלהים׳ בוא־נא׳
עמדי׳ הבית׳ וסעדתי׳ אותך׳ ונתתי׳ לך׳
מתנה׳ 16 ויאמר׳ איש׳ האלהים׳ אל־המלך׳
אם־תתן׳ לי׳ חצי׳ ביתך׳ לא־אבוא׳ עמך׳
ולא־אכל׳ לחם׳ ולא־אשתה׳ מים׳ במקום׳
הזה׳ 17 כי׳ כן׳ צוה׳ אלי׳ בדבר׳ יהוה׳
לאמר׳ לא־תאכל׳ לחם׳ ולא־תשתה׳ מים׳
ולא־תשוב׳ בדרך׳ אשר־הלכת׳ בה׳ 18 ויאמר׳
לו׳ גם־אני׳ נביא׳ אני׳ כמוך׳ ומלאך׳
דבר׳ אלי׳ בדבר׳ יהוה׳ לאמר׳ השבהו׳
אתו׳ אל־בית׳ך׳ ויאכל׳ לחם׳ וישת׳
מים׳ כחש׳ הוא׳ לו׳ 19 וישב׳ אתו׳
ויאכל׳ לחם׳ בביתו׳ וישת׳ מים׳ 20
והיה׳ הם׳ יושבים׳ אל־השלחן׳ ויהי׳
דבר־יהוה׳ אל־הנביא׳ אשר־השיבו׳
21 ויקרא׳ אל־איש׳ האלהים׳ אשר־בא׳
מיהודה׳ לאמר׳ כה אמר׳ יהוה׳ יען׳
כי־מרית׳ את־פי׳ יהוה׳ ולא־שמרת׳
את־המצוה׳ אשר־צוך׳ יהוה׳ אלהיך׳
22 ותשב׳ ותאכל׳ לחם׳ ותשת׳ מים׳
במקום׳ אשר־אמר׳ אליך׳ לא־תאכל׳
לחם׳ ולא־תשת׳ מים׳ לא־יבוא׳ נבלתך׳
אל־קברת׳ אבתיך׳ 23 והיה׳ אחרי׳
אכלו׳ לחם׳ ואחרי׳ שתותו׳ ויחבש׳
לו׳ את־האתון׳ לנביא׳ אשר־השיב׳
24 וילך׳ וימצא׳ אריה׳ בדרך׳ וימיתהו׳
ותהי׳ נבלתו׳ מטלטלת׳ בדרך׳ והאתון׳
עמדה׳ אצלו׳ גם׳ האריה׳ עמד׳ אצל
הנבלה׳ 25 והנה׳ אנשים׳ עברים׳
ויראו׳ את־הנבלה׳ מטלטלת׳ בדרך׳
והאריה׳ עמד׳ אצל הנבלה׳ ויבאו׳
בעיר׳ אשר׳ הנביא׳ הזקן׳ יושב׳ בה׳
26 ויהי׳ כשמע׳ הנביא׳ אשר־השיבו׳
מדרך׳ ויאמר׳ איש׳ האלהים׳ אשר־מרה׳
את־פי׳ יהוה׳ נתנו׳ יהוה׳ לאריה׳
אשר־שברו׳ וירטשהו׳ כדבר׳ יהוה׳
אשר־דבר׳ אליו׳ 27 ויאמר׳ אל־בניו׳
לאמר׳ חבשו׳ לי׳ את־האתון׳ ויחבשו׳
28 וילך׳ וימצא׳ נבלתו׳ מטלטלת׳
בדרך׳ והאתון׳ והאריה׳ עמדים׳
אצל הנבלה׳ לא־אכל׳ האריה׳ את־
הנבלה׳ ולא־טרף׳ את־האתון׳ 29 וישא׳
הנביא׳ את־נבלת׳ איש׳ האלהים׳
וישאהו׳ על־האתון׳ וישבהו׳ ויבא׳
הנביא׳ הזקן׳ לקבר׳ את־נבלת׳ איש׳
האלהים׳ 30 ויקבר׳ אתו׳ בקברו׳
ויספדו׳ עליו׳ הוי׳ אחי׳ 31 ויהי׳
אחרי׳ קברו׳ אתו׳ ויאמר׳ אל־בניו׳
לאמר׳ כמות׳ אמות׳ איש׳ האלהים׳
אשר־קבר׳ בו׳ עצמותי׳ אל־עצמותיו׳
32 כי׳ הדבר׳ אשר־קרא׳ בדבר׳ יהוה׳
אל־המזבח׳ אשר־בבית׳ אל׳ ואל־כל׳
בתי׳ הבמות׳ אשר־בערי׳ שמרון׳
33 אחרי׳ הדבר׳ הזה׳ לא־שב׳ ירבעם׳
מדרכו׳ הרעה׳ ויעש׳ מקצות׳ העם׳
כהני׳ במות׳ מן־הקצה׳ ומלא׳ את־
ידו׳ ויהי׳ כהן׳ לבמות׳ 34 ויהי׳
בדבר׳ הזה׳ לחטאת׳ בית׳ ירבעם׳
ולהכרית׳ ולהשמיד׳ מעל׳ פני׳
האדמה׳ 13 בעת׳ ההיא׳ חלה׳
אבי׳ה׳ו׳ בן׳ ירבעם׳ 2 ויאמר׳
ירבעם׳ אל־אשת׳ו׳ קומי׳ נא׳ והתחלפי׳
ולא־יודעו׳ כי׳ אשת׳ ירבעם׳ את׳ו׳
ולכי׳ שלו׳ בשלה׳ הנה׳ שם׳ אחיה׳
הנביא׳ אשר׳ דבר׳ אלי׳ לאמר׳ הוא׳
זה׳ מלך׳ על׳ העם׳ הזה׳ 3 וקחת׳
בידך׳ עשרת׳ לחם׳ ונקדים׳ ונבלת׳
אל׳ אחיה׳ הנביא׳ הוא׳ יגיד׳ לך׳
מה־יהיה׳ לנער׳ 4 ותעש׳ כן׳ אשת׳
ירבעם׳ ותלך׳ שלו׳ ותבא׳ בית׳ אחיה׳
ואחיה׳ לא־יכל׳ כי׳ קמו׳ עיניו׳
מזקנה׳ היו׳ עמדים׳ 5 ויהוה׳ אמר׳
אל־אחיה׳ הנה׳ אשת׳ ירבעם׳ באה׳
לדרוש׳ את־דבר׳ בנה׳ כי׳ חלה׳
הוא׳ דבר׳ כה׳ וכה׳ תדבר׳ אליה׳
והיה׳ בבאה׳ והתנכרה׳ 6 ויהי׳
כשמע׳ אחיה׳ את־קול׳ רגליה׳
הבאות׳ בפתח׳ ויאמר׳ בואי׳ אשת׳
ירבעם׳ למה׳ זה׳ את׳ מתנכרת׳
ואני׳ שלוח׳ אליך׳ קשה׳ 7 לך׳
אמרי׳ אליה׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳
אלהי׳ ישראל׳ יען׳ אשר׳ הרימות׳
מתוך׳ העם׳ ותתן׳ אתך׳ נגיד׳
על׳ עמי׳ ישראל׳ 8 וקרע׳ ממלכות׳
מבית׳ דוד׳ ותתן׳ אותה׳ לך׳
והיית׳ כאשר׳ לא־היה׳ עבדי׳
דוד׳ אשר׳ שמר׳ מצותי׳ והלך׳
אחרי׳ בכל׳ לבבו׳ לעשות׳ הישר׳
בעיני׳ 9 ותרע׳ לעשות׳ מכל׳
אשר׳ היו׳ לפני׳ ך׳ ותלך׳ ותעש׳
לך׳ אלהים׳ אחרים׳ ומסכה׳ לכעסני׳
ואתה׳ הטלת׳ אחרי׳ גויך׳ 10 לכן׳
הנני׳ מביא׳ רעה׳ על׳ בית׳ ירבעם׳
והכרתי׳ לירבעם׳ משתין׳ בקיר׳
ועצור׳ ועזוב׳ בישראל׳ ובערתי׳
אחרי׳ בית׳ ירבעם׳ כאשר׳ יבער׳
הגלל׳ עד׳ תומו׳ 11 המת׳ לירבעם׳
בעיר׳ יאכלו׳ הכלבים׳ והמת׳
בשדה׳ יאכל׳ עוף׳ השמים׳ כי׳
יהוה׳ דבר׳ 12 ואתה׳ קום׳ לך׳
אל־בית׳ך׳ ובבא׳ רגלי׳ך׳ העיר׳
ומת׳ הנער׳ 13 וספדו׳ לו׳ כל׳
ישראל׳ וקברו׳ אתו׳ כי׳ זה׳ לבדו׳
יבוא׳ לקבר׳ מבית׳ ירבעם׳ אשר׳
נמצא׳ בו׳ דבר׳ טוב׳ אל׳ יהוה׳
אלהי׳ ישראל׳ בבית׳ ירבעם׳
14 והקים׳ יהוה׳ לו׳ מלך׳ על׳
ישראל׳ אשר׳ יכרת׳ את־בית׳
ירבעם׳ ביום׳ ההוא׳ וגם׳ אתה׳
15 יכה׳ יהוה׳ את־ישראל׳ כאשר׳
ינוע׳ הקנה׳ במים׳ והנתש׳
את־ישראל׳ מעל׳ האדמה׳ הזאת׳
אשר׳ נתן׳ לאבתי׳ו׳ והזרה׳
אתם׳ מעבר׳ לנהר׳ תחת׳ אשר׳
עשו׳ את־אשרתם׳ מקנאים׳ את׳
יהוה׳ 16 ויתן׳ את־ישראל׳
בגלל׳ חטאת׳ ירבעם׳ אשר׳
חטא׳ ואשר׳ החטיא׳ את־ישראל׳
17 ותקם׳ אשת׳ ירבעם׳ ותלך׳
ותבא׳ תרצה׳ היא׳ באה׳ אל־
המפתן׳ הבית׳ והנער׳ מת׳ 18 ויקברו׳
אתו׳ כל׳ ישראל׳ ויספדו׳ לו׳
כדבר׳ יהוה׳ אשר׳ דבר׳ ביד׳
עבדו׳ אחיה׳ הנביא׳ 19 ויתר׳
דברי׳ ירבעם׳ אשר׳ נלחם׳ ואשר׳
מלך׳ הנה׳ כתובים׳ על־ספר׳
דברי׳ הימים׳ למלכי׳ ישראל׳
20 והימים׳ אשר׳ מלך׳ ירבעם׳
עשרים׳ ושנתים׳ ויישכב׳
ירבעם׳ עם־אבתי׳ו׳ וימלך׳
נדב׳ בנו׳ תחת׳ו׳ 21 ורחבעם׳
בן־שלמה׳ מלך׳ ביהודה׳
בן־ארבעים׳ שנה׳ היה׳ במלכו׳
ושבע׳ עשרה׳ שנה׳ מלך׳
בירושלם׳ העיר׳ אשר׳ בחר׳
יהוה׳ לשום׳ שמו׳ שם׳ מכל׳
שבטי׳ ישראל׳ ושם׳ אמו׳
נעמה׳ העמונית׳ 22 ויעש׳
יהודה׳ הרע׳ בעיני׳ יהוה׳
ויקנאו׳ אתו׳ בחטאתיהם׳
אשר׳ חטאו׳ 23 כי׳ בנו׳
להם׳ במות׳ ומצבות׳
ואשרים׳ על׳ כל־גבעה׳
רמה׳ ותחת׳ כל־עץ׳
רענן׳ 24 וגם׳ קדש׳
היה׳ בארץ׳ עשו׳
כתועבות׳ הגוים׳
אשר׳ הורישם׳
יהוה׳ מפני׳
בני׳ ישראל׳
25 ויהי׳
בשנת׳
חמש׳
עשרה׳
למלך׳
רחבעם׳
עלה׳
שישק׳
מלך׳
מצרים׳
על׳
ירושלם׳
26 ויקח׳
את־אוצרות׳
בית׳ יהוה׳
ואת־אוצרות׳
בית׳ המלך׳
הכל׳ לקח׳
וגם׳ את־
מגני׳ הזהב׳
אשר׳ עשה׳
שלמה׳
27 ויעש׳
המלך׳
רחבעם׳
תחתי׳ם׳
מגני׳
נחשת׳
והפקיד׳
על׳ יד׳
שרי׳
הרצים׳
שומרי׳
פתח׳
בית׳
המלך׳
28 והיה׳
בבוא׳
המלך׳
בבית׳
יהוה׳
נשאום׳
הרצים׳
והשיבום׳
אל־תא׳
הרצים׳
29 יתר׳
דברי׳
רחבעם׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
יהודה׳
30 ומלחמה׳
היתה׳
בין׳
רחבעם׳
ובין׳
ירבעם׳
כל׳
הימים׳
31 ויישכב׳
רחבעם׳
עם־אבתי׳ו׳
ויקבר׳
עם־אבתי׳ו׳
בעיר׳
דוד׳
ושם׳
אמו׳
נעמה׳
העמונית׳
וימלך׳
אבי׳ם׳
בנו׳
תחת׳ו׳
14 בשנת׳
שמנה׳
עשרה׳
למלך׳
ירבעם׳
מלך׳
אבי׳ם׳
על׳
יהודה׳
2 שלש׳
שנים׳
מלך׳
בירושלם׳
ושם׳
אמו׳
מעכה׳
בת׳
אבשלום׳
3 והלך׳
בכל׳
חטאת׳
אבי׳ו׳
אשר׳
עשה׳
לפניו׳
ולא׳
היה׳
לבבו׳
שלם׳
עם׳
יהוה׳
אלהי׳ו׳
כלבב׳
דוד׳
אבי׳ו׳
4 כי׳
למען׳
דוד׳
נתן׳
יהוה׳
אלהי׳ו׳
לו׳
נר׳
בירושלם׳
להקים׳
את־בנו׳
אחרי׳ו׳
והעמיד׳
את־
ירושלם׳
5 יען׳
אשר׳
עשה׳
דוד׳
הישר׳
בעיני׳
יהוה׳
ולא׳
סר׳
מכל׳
אשר׳
צוה׳
אתו׳
כל׳
ימי׳
חייו׳
רק׳
בדבר׳
אוריה׳
החתי׳
6 ורבעם׳
היה׳
מלחמה׳
עם־
רחבעם׳
כל׳
ימי׳
חייו׳
7 ויתר׳
דברי׳
אבי׳ם׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
יהודה׳
ומלחמה׳
היתה׳
בין׳
אבי׳ם׳
ובין׳
ירבעם׳
8 ויישכב׳
אבי׳ם׳
עם־אבתי׳ו׳
ויקברו׳
אתו׳
בעיר׳
דוד׳
וימלך׳
אסא׳
בנו׳
תחת׳ו׳
בימי׳ו׳
שקטה׳
הארץ׳
עשר׳
שנים׳
9 ויעש׳
אסא׳
הטוב׳
והישר׳
בעיני׳
יהוה׳
אלהי׳ו׳
10 ויסר׳
המזבחות׳
הנכר׳
והבמות׳
ושבר׳
את־
המצבות׳
וכרת׳
את־
האשרים׳
11 ויאמר׳
ליהודה׳
לדרוש׳
את־יהוה׳
אלהי׳
אבתי׳ו׳
ולעשות׳
התורה׳
והמצוה׳
12 ויסר׳
מכל׳
ערי׳
יהודה׳
את־
הבמות׳
ותשקט׳
הממלכה׳
לפניו׳
13 וגם׳
את־מעכה׳
אמו׳
הסיר׳
מגבירה׳
אשר׳
עשתה׳
מפלצת׳
לאשרה׳
וכרת׳
אסא׳
את־
מפלצתה׳
ושרף׳
בנחל׳
קדרון׳
14 והבמות׳
לא־סרו׳
רק׳
לבב׳
אסא׳
היה׳
שלם׳
עם׳
יהוה׳
כל׳
ימי׳
חייו׳
15 והבאת׳
אביו׳
וקדשי׳
אביו׳
בית׳
יהוה׳
כסף׳
וזהב׳
וכלים׳
16 ומלחמה׳
היתה׳
בין׳
אסא׳
ובין׳
בעשא׳
מלך׳
ישראל׳
כל׳
ימי׳
חייהם׳
17 ועלה׳
בעשא׳
מלך׳
ישראל׳
על׳
יהודה׳
ויבן׳
את־
הרמה׳
לבלתי׳
תת׳
יוצא׳
ובא׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
18 ויקח׳
אסא׳
את־כל׳
הכסף׳
והזהב׳
הנותרים׳
בבית׳
יהוה׳
ובית׳
המלך׳
ויתן׳
ביד׳
עבדי׳ו׳
וישלחם׳
המלך׳
אסא׳
אל־בן־הדד׳
בן־טברימון׳
בן־חזיון׳
מלך׳
ארם׳
היושב׳
בדמשק׳
לאמר׳
19 ברית׳
ביני׳
וביני׳ך׳
ובין׳
אבי׳ך׳
ובין׳
אבי׳ו׳
הנה׳
שלחתי׳
לך׳
שחד׳
כסף׳
וזהב׳
לך׳
הלך׳
הפר׳
ברית׳ך׳
את־בעשא׳
מלך׳
ישראל׳
ויעלהו׳
מעלי׳
20 ויאבן׳
בן־הדד׳
אל־המלך׳
אסא׳
וישלח׳
את־שרי׳
הצבאות׳
אשר׳
לו׳
אל־
ערי׳
ישראל׳
ויכו׳
את־עיון׳
ואת־
דן׳
ואת־
אבל׳
בית׳
מעכה׳
ואת־
כל־
כנרות׳
על־
כל־
ארץ׳
נפתלי׳
21 והי׳
כשמע׳
בעשא׳
ויבן׳
את־
הרמה׳
וישב׳
בתרצה׳
22 המלך׳
אסא׳
השמיע׳
לכל׳
יהודה׳
אין׳
נקי׳
ויקחו׳
את־
אבני׳
הרמה׳
ואת־
עציה׳
אשר׳
בנה׳
בעשא׳
ויבן׳
המלך׳
אסא׳
בה׳
את־
הגבע׳
בנימן׳
ואת־
המצפה׳
23 יתר׳
כל־
דברי׳
אסא׳
וכל׳
גבורתו׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
והערים׳
אשר׳
בנה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
יהודה׳
רק׳
לעת׳
זקנתו׳
חלה׳
רגליו׳
24 ויישכב׳
אסא׳
עם־אבתי׳ו׳
ויקבר׳
עם־אבתי׳ו׳
בעיר׳
דוד׳
אבי׳ו׳
וימלך׳
יהושפט׳
בנו׳
תחת׳ו׳
25 ויהי׳
בשנת׳
שתים׳
לנדב׳
בן־
ירבעם׳
מלך׳
על׳
ישראל׳
על׳
ישראל׳
שנתים׳
26 ויעש׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
ויסר׳
בדרך׳
אביו׳
ובחטאתו׳
אשר׳
החטיא׳
את־
ישראל׳
27 ויקשר׳
עליו׳
בעשא׳
בן־
אחיה׳
מבית׳
ישכר׳
ויכה׳
בעשא׳
בגת׳
פלשתים׳
ונדב׳
וכל׳
ישראל׳
צרים׳
על׳
גת׳
פלשתים׳
28 ויהי׳
בשנת׳
שלש׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
ויכה׳
בעשא׳
תחתי׳ו׳
29 ויהי׳
כמלכו׳
ויכה׳
את־כל־
בית׳
ירבעם׳
לא־
השאיר׳
כל־
נשמה׳
עד׳
השמדו׳
אתו׳
כדבר׳
יהוה׳
אשר׳
דבר׳
ביד׳
עבדו׳
אחיה׳
השילוני׳
30 בעבור׳
חטאות׳
ירבעם׳
אשר׳
חטא׳
ואשר׳
החטיא׳
את־
ישראל׳
בכעסו׳
אשר׳
כעס׳
את־
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
31 יתר׳
דברי׳
נדב׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
32 ומלחמה׳
היתה׳
בין׳
אסא׳
ובין׳
בעשא׳
מלך׳
ישראל׳
כל׳
ימי׳
חייהם׳
33 בשנת׳
שלש׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
מלך׳
בעשא׳
בן־
אחיה׳
על׳
כל־
ישראל׳
בתרצה׳
ארבע׳
עשרה׳
שנה׳
34 ויעש׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
ויסר׳
בדרך׳
ירבעם׳
ובחטאתו׳
אשר׳
החטיא׳
את־
ישראל׳
16 ויהי׳
דבר־
יהוה׳
אל־
יהוא׳
בן־
חנני׳
לאמר׳
2 יען׳
אשר׳
הרימות׳
מן־
העפר׳
ותתן׳
אתך׳
נגיד׳
על׳
עמי׳
ישראל׳
ותלך׳
בדרך׳
ירבעם׳
ותחטא׳
את־
עמי׳
ישראל׳
להכעיסני׳
בחטאתם׳
3 הנני׳
מבעיר׳
אחרי׳
בעשא׳
ואחרי׳
בית׳ו׳
והיתי׳
את־
בית׳ך׳
כבית׳
ירבעם׳
בן־
נבט׳
4 המת׳
לבעשא׳
בעיר׳
יאכלו׳
הכלבים׳
והמת׳
לו׳
בשדה׳
יאכל׳
עוף׳
השמים׳
5 יתר׳
דברי׳
בעשא׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
וגבורתו׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
6 ויישכב׳
בעשא׳
עם־אבתי׳ו׳
ויקבר׳
בתרצה׳
וימלך׳
אלה׳
בנו׳
תחת׳ו׳
7 וגם׳
ביד׳
יהוא׳
בן־
חנני׳
הנביא׳
היה׳
דבר־
יהוה׳
אל־
בעשא׳
ואל־
בית׳ו׳
ועל׳
כל־
הרעה׳
אשר׳
עשה׳
לעיני׳
יהוה׳
להכעיסו׳
במעשי׳
ידו׳
להיות׳
כבית׳
ירבעם׳
ובעבור׳
אשר׳
הכה׳
אתו׳
8 בשנת׳
עשרים׳
ושש׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
מלך׳
אלה׳
בן׳
בעשא׳
על׳
ישראל׳
בתרצה׳
שנתים׳
9 ויקשר׳
עליו׳
עבדו׳
זמרי׳
שר׳
חצי׳
הרכב׳
והוא׳
בתרצה׳
שתה׳
שכר׳
בית׳
ארצא׳
אשר׳
על׳
הבית׳
בתרצה׳
10 ובא׳
זמרי׳
והכה׳
אתו׳
וימיתו׳
בשנת׳
עשרים׳
ושבע׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
ויתר׳
דברי׳
אלה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
11 והי׳
בשבתו׳
מלך׳
על׳
כסא׳
ו׳
כהכות׳
בעשא׳
לא׳
השאיר׳
מפלט׳
לקיר׳
ולגאליו׳
ולרעיו׳
12 ויאבד׳
זמרי׳
את־
כל־
בית׳
בעשא׳
כדבר׳
יהוה׳
אשר׳
דבר׳
אל־
בעשא׳
ביד׳
יהוא׳
הנביא׳
13 בעבור׳
כל־
חטאות׳
בעשא׳
ואשר׳
חטא׳
ואשר׳
החטיא׳
את־
ישראל׳
בכעסו׳
אשר׳
כעס׳
את־
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
בהבליהם׳
14 ויתר׳
דברי׳
אלה׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
15 בשנת׳
עשרים׳
ושבע׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
מלך׳
זמרי׳
שבעת׳
ימים׳
בתרצה׳
והעם׳
חנים׳
על׳
גבעתון׳
אשר׳
לפלשתים׳
16 ויבא׳
העם׳
החנים׳
לאמר׳
קשר׳
זמרי׳
והכה׳
גם׳
את־
המלך׳
ויעמידו׳
כל׳
ישראל׳
ביום׳
ההוא׳
את־
עמרי׳
שר׳
הצבא׳
על׳
ישראל׳
17 ויעל׳
עמרי׳
וכל׳
ישראל׳
מגבעתון׳
ויצרו׳
על׳
תרצה׳
18 והי׳
כראות׳
זמרי׳
כי׳
נתפסה׳
העיר׳
ויבא׳
אל־
היכל׳
בית׳
המלך׳
ויצת׳
עליו׳
את־
בית׳
המלך׳
באש׳
וימת׳
19 בעבור׳
חטאתיו׳
אשר׳
חטא׳
לעשות׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
בלכתו׳
בדרך׳
ירבעם׳
ובחטאתו׳
אשר׳
עשה׳
להחטיא׳
את־
ישראל׳
20 יתר׳
דברי׳
זמרי׳
וקשרו׳
אשר׳
קשר׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
21 אז׳
יחלק׳
העם׳
ישראל׳
לחצי׳
העם׳
היה׳
אחרי׳
תבני׳
בן־
גינת׳
להמליכו׳
ואחרי׳
עמרי׳
היו׳
החזקים׳
22 ויגבר׳
העם׳
אשר׳
אחרי׳
עמרי׳
על׳
העם׳
אשר׳
אחרי׳
תבני׳
בן־
גינת׳
וימת׳
תבני׳
ויתמלך׳
עמרי׳
23 בשנת׳
שלשים׳
ואחת׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
מלך׳
עמרי׳
על׳
ישראל׳
שתים׳
עשרה׳
שנה׳
בתרצה׳
מלך׳
שש׳
שנים׳
24 ויקן׳
את־
ההר׳
שמרון׳
מאת׳
שמר׳
בכסף׳
שני׳
כסף׳
ויבן׳
בהר׳
ויקרא׳
את־
שם׳
העיר׳
אשר׳
בנה׳
על־
שם׳
שמר׳
אדני׳
ההר׳
שמרון׳
25 ויעש׳
עמרי׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
והרע׳
מכל׳
אשר׳
לפניו׳
26 ויסר׳
בכל׳
דרך׳
ירבעם׳
בן־
נבט׳
ובחטאתו׳
אשר׳
החטיא׳
את־
ישראל׳
להכעיס׳
את־
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
בהבליהם׳
27 יתר׳
דברי׳
עמרי׳
אשר׳
עשה׳
וגבורתו׳
אשר׳
עשה׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על־ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
ישראל׳
28 ויישכב׳
עמרי׳
עם־אבתי׳ו׳
ויקבר׳
בשמרון׳
וימלך׳
אחאב׳
בנו׳
תחת׳ו׳
29 ואחאב׳
בן־
עמרי׳
מלך׳
אל־
ישראל׳
בשנת׳
שלשים׳
ושמנה׳
לאסא׳
מלך׳
יהודה׳
ויהי׳
אחאב׳
בן־
עמרי׳
אל־
ישראל׳
בשמרון׳
שתים׳
עשרה׳
שנה׳
30 ויעש׳
אחאב׳
בן־
עמרי׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
מכל׳
אשר׳
לפניו׳
31 והי׳
הנלך׳
בחטאות׳
ירבעם׳
בן־
נבט׳
ויקח׳
לו׳
את־
איזבל׳
בת׳
אתבעל׳
מלך׳
צידנים׳
וילך׳
ויעבד׳
את־
הבעל׳
וישתחו׳
לו׳
32 ויקם׳
מזבח׳
לבעל׳
בבית׳
הבעל׳
אשר׳
בנה׳
בשמרון׳
33 ועשה׳
אחאב׳
את־
האשרה׳
ויוסף׳
אחאב׳
לעשות׳
להכעיס׳
את־
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
מכל׳
המלכים׳
אשר׳
היו׳
לפניו׳
34 בימי׳ו׳
בנה׳
חיאל׳
בית׳
האלי׳
ביהושע׳
בן־
נון׳
בארודו׳
ובשגיב׳
בנו׳
יסד׳
בפגעו׳
אבירם׳
בכורו׳
ובהצב׳
דלתי׳ו׳
בשגיב׳
צעירו׳
כדבר׳
יהוה׳
אשר׳
דבר׳
ביד׳
יהושע׳
בן־
נון׳
17 ויאמר׳
אליהו׳
התשבי׳
מתשבי׳
גלעד׳
אל־
אחאב׳
חי׳
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
אשר׳
עמדתי׳
לפניו׳
אם־
יהיה׳
השנים׳
האלה׳
טל׳
ומטר׳
כי׳
אם׳
לפי׳
דברי׳
2 ויהי׳
דבר־
יהוה׳
אליו׳
לאמר׳
3 לך׳
מזה׳
וצפנת׳
לך׳
אל־
נחל׳
כרית׳
אשר׳
על־
פני׳
הירדן׳
4 והיה׳
מן־
הנחל׳
תשתה׳
ואת־
הערבים׳
צויתי׳
לכלכלך׳
שם׳
5 וילך׳
ויעש׳
כדבר׳
יהוה׳
וילך׳
וישב׳
אל־
נחל׳
כרית׳
אשר׳
על־
פני׳
הירדן׳
6 והערבים׳
מביאים׳
לו׳
לחם׳
בבקר׳
ובשר׳
לחם׳
ובשר׳
בערב׳
ומן־
הנחל׳
שתה׳
7 והי׳
מקץ׳
ימים׳
יבש׳
הנחל׳
כי׳
לא־
היה׳
גשם׳
בארץ׳
8 ויהי׳
דבר־
יהוה׳
אליו׳
לאמר׳
9 קום׳
לך׳
צרפתה׳
אשר׳
לצידון׳
וישבת׳
שם׳
הנה׳
צויתי׳
שם׳
אשה׳
אלמנה׳
לכלכלך׳
10 ויקם׳
ויילך׳
צרפתה׳
ויבא׳
אל־
פתח׳
העיר׳
והנה׳
אשה׳
אלמנה׳
מקשטת׳
עצים׳
ויקרא׳
אליה׳
ויאמר׳
קחי׳
נא׳
מעט׳
מים׳
בכלי׳
ואשתה׳
11 ותלך׳
לקחת׳
ותקרא׳
לו׳
ותאמר׳
אמר׳
נא׳
לי׳
גם׳
פת׳
לחם׳
בידך׳
12 ותאמר׳
חי׳
יהוה׳
אלהי׳ך׳
אם׳
יש׳
לי׳
עוגה׳
כי׳
אם׳
מלא׳
כף׳
קמח׳
בכד׳
ומעט׳
שמן׳
בצלצל׳
והנני׳
מלקט׳
שני׳
עצים׳
ובאתי׳
ועשיתי׳
לי׳
ולבני׳
ואכלנו׳
ומתנו׳
13 ויאמר׳
אליה׳
אליהו׳
אל־
תיראי׳
בואי׳
עשי׳
כדבר׳
אמרת׳
אך׳
עשי׳
לי׳
מש׳
עוגה׳
קטנה׳
והוצאת׳
אלי׳
ולבנך׳
אחרי׳
תעשי׳
14 כי׳
כה׳
אמר׳
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
כד׳
הקמח׳
לא׳
יכלה׳
וצפחת׳
השמן׳
לא׳
תחסר׳
עד׳
יום׳
תת׳
יהוה׳
על׳
פני׳
האדמה׳
15 ותלך׳
ותעש׳
כדבר׳
אליהו׳
ותאכל׳
הוא׳
והיא׳
וביתה׳
ימים׳
16 כד׳
הקמח׳
לא׳
כלה׳
וצפחת׳
השמן׳
לא׳
חסרה׳
כדבר׳
יהוה׳
אשר׳
דבר׳
ביד׳
אליהו׳
17 ויהי׳
אחרי׳
הדברים׳
האלה׳
חלה׳
בן׳
האשה׳
בעל׳
הבית׳
חלה׳
עד׳
אין׳
אין׳
בו׳
רוח׳
18 ותאמר׳
אל־
אליהו׳
מה׳
לי׳
ולך׳
איש׳
אלהים׳
הבאת׳
אלי׳
לזכר׳
עוני׳
ולהמית׳
את־
בני׳
19 ויאמר׳
אליה׳
תני׳
לי׳
את־
בנך׳
ויקחהו׳
מחיקה׳
ויעלהו׳
אל־
העלי׳
אשר׳
הוא׳
יושב׳
בו׳
וישכבהו׳
על׳
מטת׳
20 ויקרא׳
אל־
יהוה׳
ויאמר׳
יהוה׳
אלהי׳
הגם׳
אל־
האלמנה׳
אשר׳
אני׳
מתגורר׳
עמה׳
הרעות׳
להמית׳
את־
בנה׳
21 ויתמדד׳
על־
הילד׳
שלש׳
פעמים׳
ויקרא׳
אל־
יהוה׳
ויאמר׳
יהוה׳
אלהי׳
תשב׳
נא׳
נפש׳
הילד׳
הזה׳
בקרבו׳
22 ויהי׳
יהוה׳
בקול׳
אליהו׳
ותשב׳
נפש׳
הילד׳
בקרבו׳
ויחי׳
23 ויקח׳
אליהו׳
ויורד׳
מן־
העלי׳
אל־
הבית׳
ויתנהו׳
לאמו׳
ויאמר׳
אליהו׳
ראי׳
חי׳
בנך׳
24 ותאמר׳
האשה׳
אל־
אליהו׳
עתה׳
זאת׳
ידעתי׳
כי׳
איש׳
אלהים׳
אתה׳
ודבר׳
יהוה׳
בפיך׳
אמת׳
18 ויהי׳
ימים׳
רבים׳
מן־
ההיא׳
ודבר׳
יהוה׳
אל־
אליהו׳
בשנה׳
השלישית׳
לך׳
הראה׳
אל־
אחאב׳
ואתנה׳
מטר׳
על־
פני׳
האדמה׳
2 וילך׳
אליהו׳
להראות׳
אל־
אחאב׳
ורעב׳
חזק׳
בשמרון׳
3 ויקרא׳
אחאב׳
אל־
עובדיה׳
אשר׳
על־
הבית׳
והעובדיה׳
ירא׳
את־
יהוה׳
מאד׳
4 והי׳
בהכרת׳
איזבל׳
את־
נביאי׳
יהוה׳
ויקח׳
עובדיה׳
מאה׳
נביאים׳
ויחביאם׳
חמשים׳
איש׳
במערה׳
ויכלכלם׳
לחם׳
ומים׳
5 ויאמר׳
אחאב׳
אל־
עובדיה׳
לך׳
נא׳
בארץ׳
אל־
כל־
מעינות׳
המים׳
אל־
כל־
הנחלים׳
אולי׳
נמצא׳
חציר׳
ונחיה׳
סוס׳
ופרד׳
ולא׳
נכרת׳
מן־
הבהמה

ויהי בשנת שבע עשרה ומאה לגלות יכניה מלך יהודה
בחודש הרביעי אני חנניה בן עזור הנביא מגבעון
דבר אלי בבית יהוה לעיני הכהנים ולעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
שברתי את מוטות עול מלך בבל בתוך שנתים ימים
אל כל הגלות אשר הגליתי מן המקום הזה אל בבל
אמר יהוה כי אשבר את עול מלך בבל
ואני ירמיהו הנביא הלך בדרכו
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אחרי
אשר שבר חנניה הנביא את המוטות מעל
צוארו לאמר הלך ואמרת אל חנניה לאמר
כה אמר יהוה מוטות עץ שברת ועשית תחתיהן
מוטות ברזל כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
עול ברזל נתתי על צוארי כל הגוים האלה
לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו
גם את חית השדה נתתי לו
ויאמר הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה
על שקר
לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה
השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה
ויהי בשנה השביעית בחדש הששי
אמר חנניה הנביא בן עזור מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים ולעיני כל העם
לאמר
אמן כן יעשה יהוה יקים יהוה את דבריך
אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה
ומכל הגולה אל המקום הזה
אך שמע נא את הדבר הזה אשר אני דובר
באזניך ובאזני כל העם
הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם
ויכו על ארצות רבות ועל ממלכות גדלות
מלחמה ורעה ודבר
הנביא אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת
ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צוארו
וישברה
ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה
ככה אשבר את עול נבוכדנאצר מלך בבל
מעל צוארו בתוך שנתים ימים
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שבר חנניה הנביא את המוטה מעל
צוארו לאמר
הלך ואמרת אל חנניה לאמר
כה אמר יהוה
מוטות עץ שברת
ועשית תחתיהן מוטות ברזל
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
עול ברזל נתתי
על צוארי כל הגוים האלה
לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל
ועבדוהו
גם חית השדה נתתי לו
ויאמר הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה
ואתה הבטחת את העם הזה
על שקר
לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה
השנה אתה מת
כי סרה דברת אל יהוה
ויהי בשנה הזאת
בחדש השביעי
אני חנניה בן עזור הנביא מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים ולעיני כל העם
לאמר
אמן כן יעשה יהוה יקים יהוה את דבריך
אשר נבאת
לשוב כלי בית יהוה
ומכל הגולה אל המקום הזה
אך שמע נא את הדבר הזה אשר אני דובר
באזניך ובאזני כל העם
הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם
ויכו על ארצות רבות ועל ממלכות גדלות
מלחמה ורעה ודבר
הנביא אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת
ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל
צוארו

11 הנה הבית שלי נעזב לכם שמם. 12 כי אני אומר לכם
שלא תראו אותי עד שתגידו, ברוך הבא הבא בשם
יהוה. 13 אז הוא התחיל לדבר אליהם בדברים
אלה: מה דומה ממלכת השמים לאדם אחד
שזרע זרע טוב בשדה שלו. 14 אבל בזמן
שהאנשים ישנו, בא אויב שלו וזרע
עשבים רעים בין החיטים ונסע
לדרכו. 15 כאשר הצמח גדל ונתן
פרי, אז הופיעו גם העשבים הרעים.
העבדים באו אל בעל הבית ואמרו
לו, אדוני, הלא זרעת זרע טוב בשדה
שלך? איך הופיעו העשבים הרעים?
16 הוא ענה להם, אויב עשה זאת.
העבדים שאלו אותו, אם אנחנו
נלך ונאסוף אותם? 17 אבל הוא
אמר לא, פן תאספו יחד גם
את החיטים. 18 אבל אם תלכו
לאסוף אותם, אולי תעקרו
גם את החיטים. 19 אבל
אם תחכו עד
הקציר, אז
אני אגיד
לקוצרים
לאסוף
קודם
את
העשבים
הרעים
ולקשור
אותם
בחבלים
כדי
לשרוף
אותם,
ואת
החיטים
אספו
לאסם
שלי.
20 אם
אתם
רוצים
לדעת
מה
ממלכת
השמים
דומה
אליה,
אז
אני
אומר
לכם
שהיא
דומה
לגרגר
חרדל
שאדם
לקח
ונטע
בשדה
שלו.
21 אמת
שהוא
הכי
קטן
מכל
הזרעים
אבל
כאשר
הוא
גדל
הוא
הופך
לעץ
גדול
יותר
מכל
הירקות
ומגדל
ענפים
גדולים
עד
שעופות
השמים
יכולים
לשכון
בצל
הענפים
שלו.
22 אמר
לה
עוד
משל
אחר
ואמר
לה
ממלכת
השמים
דומה
לשאור
שאישה
לקחה
ובלבלה
אותו
בתוך
שלושה
מדות
קמח
עד
שהכל
הפך
לבצק.
23 אמר
לה
אמת
אני
אומר
לכם
שכל
מי
שיש
לו
אוזניים
לשמוע
ישמע
ויבין
אמר
אז
לאנשים
אל
תגידו
לאף
אחד
מה
שראיתם
ומה
שלמדתם
עד
שאני
אגיד
לכם
אם
אתם
רוצים
לדעת
מה
זה
אומר
המשל
הזה
אמר
לה

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܝܕ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܢܘ ܥܒܕܬ ܠܟ ܗܟܝܠܐ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ ܠܟ ܗܫܘܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܩܠܗ ܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܠܬܗ ܕܠܐ ܡܬܚܒܠ ܠܗ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕ

ܡܬܝܠܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃
3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃
4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃
5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃
7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃
8 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃
9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃
10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃
11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܙܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃
12 ܘܡܢ ܕܒܒܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃
13 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃
14 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃
15 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃
16 ܗܟܝܠ ܟܠܗ ܕܪܗܛܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܢ ܪܗܛܐ׃
17 ܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܢ ܪܗܛܐ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܢ ܪܗܛܐ׃
18 ܗܟܢܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܟܕ ܐܡܗ ܡܪܝܡ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܠܗܘ ܐܫܬܟܚܬ ܒܟܪܝܣܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃
19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܗ ܒܥܠܬܐ ܒܛܝܡܐ׃
20 ܗܘܐ ܗܢܐ ܕܡܛܠ ܕܡܚܫܒ ܗܘܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܒܗ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃
21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܚܪܪ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢܝܗܘܢ׃
22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃
23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܥܡܢ׃
24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܘܩܒܠ ܠܢܫܬܗ׃

2 ܗܘܐ ܕܒܝܘܡܬܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃
2 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܢܣܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܒܡܕܢܚܐ ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃
3 ܘܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܐܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃
4 ܘܟܢܫ ܟܠܗܘܢ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃
5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃
6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܝܫ ܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
7 ܗܝܢ ܗܘܬ ܩܪܐ ܠܗܪܘܕܣ ܒܣܬܪܐ ܘܫܐܠ ܠܗ ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܟܘܟܒܐ׃
8 ܘܫܕܪ ܠܗ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܐܡܪ ܗܘܠܟ ܘܫܐܠ ܫܦܝܪ ܥܠ ܛܠܝܐ׃
9 ܗܢܘܢ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܗܠܟܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܐ ܩܕܡܘܗܝ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃
10 ܘܚܕܘ ܣܓܝܐܝܬ ܚܕܐ ܣܓܝܐܝܬ׃
11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܐܒܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒܐ ܘܠܒܘܢܐ ܘܡܪܐ׃
12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܘܐܬܦܠܓܘ ܠܐܪܥܗܘܢ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃
13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܗܢܘܢ ܐܬܪܐܝܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܢܣܒ ܠܡܨܪܝܡ ܘܩܥܝܡ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܣ ܡܒܥܐ ܕܛܠܝܐ ܠܡܩܛܠܘܗܝ׃
14 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܘܣܒ ܛܠܝܐ ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܡ׃
15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܡܝܬܘ ܗܪܘܕܣ׃ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃
16 ܗܝܢ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܣ ܕܠܐ ܡܬܬܠܥܙ ܥܠ ܓܒܪܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܘܡܢ ܣܦܪܐ ܫܕܪ ܠܩܛܠ ܟܠ ܛܠܝܐ ܕܒܬܪܬ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܠܡܢܝܢ ܕܝܕܥ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܐܬܝܕܥ ܥܡ ܗܪܘܕܣ׃
17 ܗܝܢ ܕܡܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃
18 ܩܠܐ ܒܪܡܬܐ ܫܡܥܬ ܒܟܝܐ ܘܒܒܟܝܐ ܘܣܓܝܐ ܠܡܒܟܝ ܒܢܝܗܝ ܘܠܐ ܨܒܬ ܕܬܬܢܚܡ ܥܠ ܒܢܝܗܝ ܕܠܝܬܘܢ׃
19 ܗܝܢ ܕܡܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃
20 ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢ ܢܦܫܐ ܕܡܛܠ ܕܗܪܘܕܣ׃
21 ܘܩܡ ܘܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
22 ܐܦܠܘ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ ܡܢ ܕܚܠܬ ܠܡܐܙܠ ܬܡܢ׃ ܘܡܢ ܕܐܬܓܠܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܠܬܪܥ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃
23 ܘܐܬܐ ܘܣܒ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܬܪܥ ܫܡܗ ܢܨܪܬ׃ ܕܢܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܘ ܢܒܝܐ ܕܢܗܘܐ ܢܨܪܝܐ׃

4 אחרי אשר יגרשו אדוני צבאות את אשור
אל ארץ ישראל ואל הרי יהודה ויסר עליהם
עולו ועל כתפם יסר מטעם׃ 2 ביום ההוא
יהוה צבאות יהיה לעדי צבי ולכבוד
ולגאון פרי האדמה לגאות ולתפארת לפליטת
ישראל׃ 3 והיה הנותר בציון והנשאר בירושלם
קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם׃
4 אם רחץ אדני את צואת בנות ציון ואת דמי
ירושלם רחץ מקרבה ברוח משפט וברוח בער׃
5 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראיה
ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל
כבוד חפה׃ 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב
ולמחסה ולסתר מזרם וגשם׃

5 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו
כרם היה לידידי בקרן בן שמן׃ 2 ויעדרהו
ויסקלהו שורק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב
בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים׃ 3 ועתה
יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינו
ובין כרמי׃ 4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי
בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים׃
5 ועתה אודיעה נא את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרצו ונתץ גדרתו
והיה למרמס׃ 6 ואשיתהו בתו ולא יזמר
ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים
אצוה מהמטר׃ 7 כי כרם יהוה צבאות בית
ישראל ואנשי יהודה נטע שעשועיו ויקו
למשפט והנה מפיחה לצדקה׃ 8 הוי מגיעי
בית אל בית אל שדה אל עד אין מקום
והושבתם לבדכם בקרב הארץ׃ 9 באזני
יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו
גדלים וטובים מאין יושב׃ 10 כי עשרת
צמדי כרם יעשו בת אחת ועשרת חמר
יעשו איפה׃ 11 הוי משכימי בבקר שכר
ירדפו המאחרים בנשף יין ידליקם׃
12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין
משתיהם ואת פעלת יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו׃ 13 לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו רעב והמונו צחה
צמא׃ 14 לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פה בלי חק וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה׃ 15 וישח אדם ויפח איש
ועיני רמים תשפלנה׃ 16 ויגבה יהוה
צבאות במשפט הקדוש נקדש בצדקה׃
17 ורעו כדברו כבשים ומחרבות
פרים יאכלו׃ 18 הוי מושכי העון בחבלי
השוא וכעבות העגלה חטאה׃ 19 האמרים
יחישה יחיש מעשהו למען נראה ותקרב
עצת קדוש ישראל ותבא ונדעה׃ 20 הוי
אמרי לרע טוב ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים המר למתוק
ומתוק למר׃ 21 הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים׃ 22 הוי גבורים
לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר׃
23 המצדיקים רשע תמורת שחד וצדקת
צדיק יסירו ממנו׃ 24 לכן כאכל קש
לשון אש ולהב יאכל יחמו כמק שרשם
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת
יהוה צבאות וגאצו אמרת קדוש ישראל׃
25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו
עליהם והכהו ורעשו ההרים וגויתם
היתה כסחי בקרב רחובות בכל זאת לא
שב אפו וידו נטויה עוד׃ 26 ונשא נס
לגוים מרחק ושרק לו מקצה הארץ
והנה מהרה קל יבוא׃ 27 אין עיף ואין
כשל בו לא ינום ולא יישן ולא תפתח
אזור חלציו ולא תנתק שרוך נעלו׃
28 אשר חציו שנונים וכל קשתותיו דרוכות
פרסות סוסיו כצור תחשבנה ואופניו כסערה׃
29 שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם
ויחזיק טרף ופלט ואין מציל׃ 30 ויגה
עליו ביום ההוא כנהם הים והביט לארץ
והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה׃

6 בשנת מות המלך עזיה וארא את אדני
ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את
היכל׃ 2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות
שש כנפות לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים
יכסה רגליו ובשתים יעופף׃ 3 וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו׃ 4 ויתנועעו אמות
הספים מקול הקורא ובית יתמלא עשן׃
5 ואמר אי לי כי נדמיתי כי איש טמא
שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי
כי את המלך יהוה צבאות עיני׃ 6 ויעף
אלי אחד מהשרפים ובידו רצפה בלקחים
מעל המזבח׃ 7 ויגע על פי ויאמר הנה
נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר׃ 8 ואשמע את קול אדני אמר את
מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃
9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ 10 השמן
לב העם הזה והאזניו הכבד ועיניו השע
פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבו יבין
ושב ורפא לו׃ 11 ואמר עד מתי אדני
ויאמר עד אשר תשודנה ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה תשדה שממה׃
12 והרחיק יהוה את האדם ורבתה העזובה
בקרב הארץ׃ 13 ועוד בה עשירית ושבה
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת
מצבתם בה זרע קדש מצבתה׃

7 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיה מלך
יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא
יכל להלחם עליה׃ 2 ונגד בית דוד לאמר
נחה ארם על אפרים ויתע לבו ולב עמו
כנעים עצי היער מפני רוח׃ 3 ויאמר יהוה
אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה
העליונה אל מסלת שדה כובס׃ 4 ואמרת
אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
יירך מפני שני זנבות האלה העשנים
האף חרון אפי רצין וארם ובן רמליהו׃
5 יען כי יעץ עליך ארם רע אפרים
ובן רמליהו לאמר׃ 6 נעלה ביהודה
ונקיצהו ונבקעהו אלינו ונמליכה מלך
בתוכו את בן טבאל׃ 7 כה אמר אדני
יהוה לא תקום ולא תהיה׃ 8 כי ראש
ארם דמשק ורצין לראש דמשק עוד
שבעים ושמנה שנה ואפרים מעם לא
יהיה עם׃ 9 וראש אפרים שמרון וראש
שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא
תאמנו׃ 10 ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר
׃ 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך
העמק שאול או הגבה למעלה׃ 12 ויאמר
אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה׃
13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט אתכם
הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי׃
14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקרא שמו עמנו אל׃
15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאס ברע
ובחר בטוב׃ 16 כי בטרם ידע הנער מאס
ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה
קץ מפני שני מלכיה׃ 17 יביא יהוה
עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר
לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה
את מלך אשור׃ 18 והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי
מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור׃
19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבצורים ובנקרות
הצרים ובכל הנהלים׃ 20 ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה בעברי הנהר
את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן
תספה׃ 21 והיה ביום ההוא איש יחיה
עגלת בקר ושתי צאן׃ 22 והיה מרב
עשת חלב יאכל כי חמאה ודבש יאכל
כל הנותר בארץ׃ 23 והיה ביום ההוא
יחיה אלף כסף באלף הגפן באלף שקל
כסף לשמיר ולשית׃ 24 בחצים וקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל
הארץ׃ 25 וכל ההרים אשר בעדר יעדרון
לא תבוא שמה יראת שמיר ושית
והיתה למרמס שור׃

8 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול
וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש
בז׃ 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה
הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו׃ 3 ואקרב
אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה
אלי קרא שמו מהר שלל חש בז׃
4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי
יישא חיל דמשק ושלל שמרון לפני מלך
אשור׃ 5 ויסף יהוה אלי עוד לאמר׃
6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח
לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו׃
7 לכן הנה אדני מעלה עליהם את מי
הנהר הרבים ואת מלכו ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו׃
8 ועבר ביהודה שטף יגיע עד צוואר
יהיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך
עמנו אל׃ 9 רועו עמים וחתו וקשבו
כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו
וחתו׃ 10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא
יקום כי עמנו אל׃ 11 כי כה אמר יהוה
אלי בחזק היד ויסרני מלכת בדרך העם
הזה לאמר׃ 12 אל תאמרו קשר לכל אשר
יאמר העם הזה קשר ומוראו אל תיראו
ומורא׃ 13 את יהוה צבאות אתו תקדישו
והוא מוראכם ואתו תעריצו׃ 14 והיה
למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ולמוקש לישבי ירושלם׃
15 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו
ונלכדו׃ 16 צור העדות חתום תורה בלמדי
׃ 17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית
יעקב וקויתי לו׃ 18 הנה אני והילדים
אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים
בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר
ציון׃ 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבות והידענים המצפצפים והמהגים
הלא עם אלהיו יבקש בעד החיים אל
המתים׃ 20 לתורה ולעדות אם לא יאמרו
כדבר הזה אשר אין לו שחר׃ 21 ועבר
בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה׃
22 ואל ארץ יביט והנה צרה וחשך מעוף
צוקה ואפלה נדחה׃

9 כי לא מועף לעיפה כעת הראשון הקל
אדמת זבולון וארצת נפתלי וכבד אחרון
הצר דרך הים עבר הירדן גלילת הגוים׃
2 העם הלכים בחשך ראו אור גדול יושבי
בארץ צלמות אור נגה עליהם׃ 3 הרבית
הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך
כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם
שללים׃ 4 כי שבר עלו מטה שכמו
ומטה מכסו שבט נגשיו כיום מדין׃
5 כי כל סאן סואן בארגז ומדלה בדם
והיתה לשרפה מאכלת אש׃ 6 כי ילד
ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על
שכמו וקרא שמו פלא יועץ אל גבור
אבי עד שר שלום׃ 7 לרבה המשרה ולשלום
אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו לכונה
ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
8 אדני שלח דבר ביעקב ונפל בישראל׃
9 וידעו כל העם אפרים ויושב שמרון
בגאון ובגדל לבב לאמר׃ 10 לבנים נפלו
וגזית נבנה שקמים כרתו וארזים נחליף
׃ 11 ויגב יהוה את צרי רצין עליו
ואת אויביו יסכסך׃ 12 ארם מקדם
ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל
זאת לא שב אפו וידו נטויה עוד׃
13 והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה
צבאות לא דרשו׃ 14 ויכרת יהוה מישראל
ראש וזנב כפת ואגמון יום אחד׃
15 זקן ונשוא פנים הוא ראש ונביא מורה
שקר הוא זנב׃ 16 ומאשרי העם הזה
מתעים ומאושריו מבלעים׃ 17 על כן
לאדני לא ישמח בבחוריו ואת יתומיו
ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלם חנפים
ומרעים וכל פה דובר נבלה בכל זאת
לא שב אפו וידו נטויה עוד׃
18 כי בערה כרשע אש שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער ויתלטשו עשן תלוליו׃
19 בעברת יהוה צבאות נעתם הארץ
והיה העם כמאכלת אש איש על בשר
אחיו יגזרו׃ 20 ויגזר אל יד שמאל
ורעב ואכל ימין ולא תשבע איש בשר
זרעו יאכלו׃ 21 מנשה את אפרים ואפרים
את מנשה יחדו הם יחדו על יהודה בכל
זאת לא שב אפו וידו נטויה עוד׃

10 הוי חקקי און וכתבי עמל כתבו׃
2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עני
עמי לבז אלמנות ויתומים יבזו׃
3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה מרחוק
תבא על מי תנוסו לעזרה ואי תעזבו
כבודכם׃ 4 בלתי כרע תחת אסיר ובחלל
יפלו תחת הרגים בכל זאת לא שב אפו
וידו נטויה עוד׃ 5 הוי אשור שבט אפי
ומטה בידם היא זעמי׃ 6 אל גוי חנף
אשלחנהו ועל עם אברתי אצונהו לשלל
שלל וטרף טרף ולשום מדרס לרמס
כחוצות׃ 7 והוא לא כן יחשב ולבו לא
כן ידמה כי לב לשחת ולהכרית גוים
לא מעט׃ 8 כי יאמר שרי יחדו מלכים
הלא כקרכמיש כרכמי אם לא כארפד
חמת אם לא כדמשק שמרון׃
9 אשר עשיתי לירושלם ולשמרון׃
10 אם אעשה לשמרון ולעצביה כאשר
עשיתי לירושלם ולצלמיה׃ 11 הלא
כאשר עשיתי לשמרון ולעצביה כן אעשה
לירושלם ולצלמיה׃ 12 והיה כי יגמר
אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לב מלך אשור
ותפארת רוממות עיניו׃ 13 כי אמר
בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבון אני
והאסר גבולות עמים ובצנותיהם שסתי
ואוריד כאביר יושבים׃ 14 ותמצא כקן
ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות
אני כל הארץ ולא נדד כנף ולא פצה
פה ומצפיץ׃ 15 הגרזן התגדל על חצב
בו אם יתגדל המשור על מנף בו כמו
שבט את מרימיו כמו מטה את לא עץ׃
16 לכן יאדון אדני צבאות בדשן בכבודו
ותחת כבודו יוקד יקוד כאש׃
17 והיה אור ישראל לאש וקדושו לשלהבת
ובערה ואכלה שמיר ושית ביום אחד׃
18 ויער יערו כבוד יערו ופרמלו מנפש
ועד בשר ויהי כמסס נס׃ 19 ושאר עצי
יערו יהיו מספר נער יכתבם׃
20 והיה ביום ההוא לא יוסיפו עוד שאר
ישראל ופליטת בית יעקב לשעון על
מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל
באמת׃ 21 שאר יישוב שאר יעקב אל
אל גבור׃ 22 כי אם יהי עמך ישראל
כחול הים שאר ישוב בו כלה חרוצה
שטפה צדקה׃ 23 כי כלה ונחרצה אדני
יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ׃
24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל
תירא עמי יושב ציון מאשור בשבט יכה
אתך ומטהו אשא עליך בדרך מצרים׃
25 ועוד מעט מעט כלה זעם ואפי
בתכלתם׃ 26 והעיר עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור עוריב ומטהו על
הים ונשאו בדרך מצרים׃ 27 והיה
ביום ההוא יסר סבלו מעל כתפך ועלו
מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן׃
28 בא עיות עבר מגרון מכמש יפקד
כליו׃ 29 עברו מעבר גבע לנו מלון
חרדה רמה גבעת שאול נסה׃
30 רני קולך בת גלים הקשיבי עניה
עניות׃ 31 נדדה מדמנה יושבי הגבים
העזו׃ 32 עוד היום בנוב לעמד ידו
תנופף הר בת ציון גבעת ירושלם׃
33 הנה אדני יהוה צבאות מסעף פארה
במערצה וגבהי הקומה גדועים ורמים
שפלים׃ 34 וסבך היערות בברזל יגדעו
ולבנון באדיר יפל׃

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו
יפרה׃ 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה
ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה׃ 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפט ולא למשמע אזניו יוכיח׃
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו
ימית רשע׃ 5 והיה צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו׃ 6 וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי יכרע ועגל ופר ומריא יחדו
ונער קטן נהל בם׃ 7 ופרה ודב תרעינה
יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן׃ 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת
צפעוני גמול ידו הדה׃ 9 לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ
דעה את יהוה כמים לים מכסים׃
10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד
לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה
מנוחתו כבוד׃ 11 והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר יישאר מאשור ומפתרוס
וכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי
הים׃ 12 ונשא נס לגוים והאסף נדחי
ישראל וכנפות יהודה יקבץ מארבע
כנפות הארץ׃ 13 וסרה קנאת אפרים
וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃
14 ועופפו בכתף פלשתים ים יחדו
יבזו בני קדם את אדום ומואב משלח
ידם ובני עמון משמעתם׃ 15 והחרים
יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו
על הנהר בעזו רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדריכו בנעלים׃ 16 והיה
מסלה לשאר עמו אשר יישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים׃

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃
2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה׃
3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה׃
4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
כי נשגב שמו׃ 5 זמרו יהוה כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ׃
6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך
קדוש ישראל׃

13 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ׃
2 על הר נשא נסו אליהם הרימו קול
הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים׃
3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי
לאפי עליצי גאותי׃ 4 קול המון בהרים
דמה עם רב קול שאון ממלכות גוים
נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה
׃ 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים
יהוה וכלי זעמו לשחת כל הארץ׃
6 הילילו כי קרוב יום יהוה כשד מן
שדי יבוא׃ 7 על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש יתמס׃ 8 ונבהלו צרות
וכבלים יאחזון כיולדה יתלבלון איש
אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם׃
9 הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון
אף לשום הארץ לשמה וחטאיה יאבד
ממנה׃ 10 כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך בצאתו ירח לא
יגיה אורו׃ 11 ופקדתי על תבל רעה
ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים
ושפלות עריצים אשפיל׃ 12 אאדיר
אנוש מפז ואדם מכתם אופיר׃
13 על כן שמים ארגיז ותתעש ארץ
ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון
אפו׃ 14 והיה כצבי מרדף וכצאן אין
מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו
ינוסו׃ 15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה
יפלו בחרב׃ 16 ועלליהם יפוצצו לעיני
בנים בזזו בתיהם ונשיהם תשכבנה׃
17 הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף
לא יחשבו וזהב לא חפצו בו׃
18 וקשתות נערים תבקע ופרי בטן לא
יחוסו על בנים לא תחס עינם׃
19 והיה בבל צבי ממלכות תפארת גאון
כשדים כאשר הפך אלהים את סדם
ועמרה׃ 20 לא תשב עד נצח ולא תשכן
עד דור ודור לא יאהל שם ערבי ורעים
לא ירבצו שם׃ 21 ורבצו שם ציים
ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות
יענה ושעירים ירקדו שם׃
22 ואיים אלמנותיו בארמנותיו ותן
ארמנותיו׃

14 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד
בישראל והניחם על אדמתם והנלוה
עליהם׃ 2 ולקחום עמים והביאום
אל מקומם והתנחלום בית יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשובים
ורדו בנגשיהם׃ 3 והיה ביום הניח
יהוה לך מעצבך ומרגזך ומעבדה
הקשה אשר עבדת בה׃ 4 ונשאת
המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך
שבת נגש שבתה מדהבה׃ 5 שבר יהוה
מטה רשעים שבט מושלים׃
6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סר
רודה באף גוים׃ 7 נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה׃ 8 גם ברושים שמחו
לך ארזי לבנון לאמר מאז שכבת לא
עלה הכרת׃ 9 שאול מתחת רגזה לך
לקראת בואך עורר לך רפאים כל
עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי
גוים׃ 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃
11 הורד אל שאול גאונך המון נבליך
תחתיך רמה ומכסיך רמה ותולעה׃
12 איך נפלת משמים הילל בן שחר
נגדעת לארץ חולש על גוים׃
13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה
מעל כוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר
מועד בירכתי צפון׃ 14 אעלה על
במתי עב אדמה לעליון׃ 15 אך אל
שאול תורד אל יכתי בור׃
16 רואיך אליך יביטו אליך יתבוננו
הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃
17 שם תבל כמדבר הרס עריו לא פתח
בית אסיריו׃ 18 כל מלכי גוים כלם
שכבו בכבוד איש בביתו׃
19 ואתה השלכת מקברך כנצר תועבה
לבוש הרגים מטעני חרב הירדים אל
אבני בור כפגר מובס׃ 20 לא תחבר
אתם בקבורה כי שחת ארצך הרגת עמך
לא יקרא לעולם זרע מרעים׃
21 הכינו לבניו מטבחה בעון אבתם
בלתי יקומו וירשו ארץ ומלאו פני
תבל ערים׃ 22 וקמתי עליהם נאם יהוה
צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין
ונכד נאם יהוה׃ 23 ושמתיה מורשת
קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא
השמד אמר יהוה צבאות׃
24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היה ואם לא כאשר יעצתי
הוא תקום׃ 25 לשבר אשור בארצי
ועל הרי אדרכנו ויסר מעליהם עולו
וסבלו מעל כתפו יסור׃ 26 זאת העצה
היעצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה
על כל הגוים׃ 27 כי יהוה צבאות יעץ
ומי יפר ידו הנטויה׃ 28 בשנת מות
המלך אחז היה המשא הזה׃
29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשברה
שבט מכיך כי מן שרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף׃ 30 ורעו בכורי
דל ואביונים לבטח ואני בשרש אמיתך
ארעב והרגתי׃ 31 יליל שערי יזעקי
צעקי עיר נמוגת כל פלשת׃
32 ומה יענו מלאכי גוי כי יהוה יסד
ציון ובה יחסו עניי עמו׃

15 משא מואב כי בלילה שדד ער מואב
נדמה כי בלילה שדד קיר מואב׃
2 עלה הבית ודיבן לבמות לבכות על
נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו
קרחה כל זקן גרועה׃ 3 בחוצותיה
חגרו שק בגגותיה וברחבותיה כל יילל
ירד בבכי׃ 4 ותזעק חשבון ואלעלה
עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב
יריעו נפשו לו׃ 5 לבי למואב יצעק
בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלו כי בדרך
חורנים יעלו שבר יעלו׃ 6 כי מי נמרים
משמות כי יבש חציר כלה דשא ירק
לא היה׃ 7 על כן יתרה עשתה ופקדתם
על אפיק הערבים׃ 8 כי הקיפה זעקה
את גבול מואב עד אגלים יבלתה׃
9 כי מלאו מי דימון דיבון כי אשית
על דיבון נוספות לפליטת מואב ולשאר
אדמה׃

16 שלחו כר מושל ארץ מסלע מדבר
אל הר בת ציון׃ 2 והיה כעוף נדד
כקנים משלחים בנות מואב מעברות
ארנון׃ 3 הבי עצה עשי פלילה שיתי
כלילה בתוך צהרים הסתרי נדחי לא
תגלי׃ 4 יגורו בך נדחי מואב היה לו
סתר מפני שודד כי אפס המץ כלה
שודד רמס מן הארץ׃ 5 והכין בחסד
כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט
ודרש משפט ומהר צדק׃ 6 שמענו גאון
מואב גאה מאד גאונו וגאותו וזעמו
לא כן בדיו׃ 7 לכן יילל מואב למואב
כלו יילל לאשישי קיר חרשת תנגו
אך נכאים׃ 8 כי שדמות חשבון נבלה
גפן שבמה בעלי גוים הכו שרקה עד
יעזר נתעו מדבר שלחותיה נטשו
עברו ים׃ 9 על כן אבכה בבכי יעזר
גפן שבמה ארויך דמעתי חשבון ואלעלה
כי על קיצך הידד נפל׃ 10 ונגרע אסיף
מכרמל ומגיל ובכרם לא ירנן ולא
יריע לא ידרך יקב הדריך הדר׃
11 על כן מעי למואב כנור יהמו וקרבי
לקיר חרס׃ 12 והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל
ולא יוכל׃ 13 זה הדבר אשר דבר יהוה
אל מואב מאז׃ 14 ועתה דבר יהוה
לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונבזתה
כבוד מואב בכל המון הרב והיתרה
מתי מעט לא כבד׃

17 משא דמשק הנה דמשק מסורה
מעיר והיתה לגל מפלה׃ 2 עזבות ערי
ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין
מחריד׃ 3 ונגזרה מעזיים מדמשק
ומלכות מארם׃ שארית ארם יהיו כבוד
בני ישראל׃ 4 ונאם ביום ההוא יהיה
כדלות בשר יעקב ומשמנת בשרו
ירזה׃ 5 והיה כאסף קציר קמה וזרועו
שבלים יקצר והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים׃ 6 ונשאר בו עוללות כנקף
זית שנים שלשה פרי בראש אמיריו
ארבעה חמשה בסעפיה פארתיה נאם
יהוה אלהי ישראל׃ 7 ביום ההוא יעיב
אדם אל עשהו ועיניו אל קדוש ישראל
תשענה׃ 8 ולא יעיב אל המזבחות
מעשה ידיו ואשרים ומזבחות לבנים
אשר עשו אצבעותיו׃ 9 ביום ההוא
יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמירי
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה
שמה׃ 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור
מעזך לא זכרת על כן תטע נעמנים
וזרע זר תשתילנו׃ 11 ביום נטעך
תשגיה ובבקר זרעך תפריחי׃ נד
קציר בראש נוחלת ומכאב אנוש׃
12 הוי המון עמים רבים כנהמת הים
יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים
ישאונו׃ 13 לאמים כשאון מים רבים
ישאון ונגער בו וברח למרחק ונרדף
כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני
סופה׃ 14 לעת ערב והנה בלהה טרם
בקר איננו חלקי שוסינו זאת גורל
בזזינו׃

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר
לנהרי כוש׃ 2 השלחת בים גמאים
וצי אגמים על פני מים הלכו קלים
אל גוי ממשך ומרט אל עם נורא הלאה
גוי קו וקוסס אשר בזו נהרים ארצו׃
3 כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשא
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃
4 כי כה אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה
במכוני כחם צח כעב טל בחם קציר׃
5 כי לפני קציר כאשר תתם הציץ
ויהי בוסר נץ תבל ונכרת המזרים
הסירו׃ 6 יעזבו יחדו לעיט הרים
ולבהמת הארץ ועליו יציץ הקיץ
וכל בהמת הארץ עליו יחרפו׃
7 בעת ההיא יובל שי יהוה צבאות
מעם משך ומרט ומעם נורא הלאה גוי
קו וקוסס אשר בזו נהרים ארצו אל
מקום שם יהוה צבאות הר ציון׃

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על
עב קל ובא מצרים ונעו מצרים
מפניו ולב מצרים יתמס בקרבו׃
2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם
איש באחיו ואיש בריעהו עיר בעיר
ממלכה במלכה׃ 3 ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים
ואל הטלאים ואל הידעני׃
4 ואסגיר מצרים ביד אדנים קשה
ומלך עז ימשל בם׃ נאם אדני יהוה
צבאות׃ 5 ונשתו מים מן הים ונהר
יחרב וייבש׃ 6 והארו נהרות זנחו
יאורי מצור ערי מבצר וקצה יאור
ויבש׃ 7 ערות על יאר על פי יאר
וכל מזרע יאר ייבש נדף ואיננו׃
8 ואנחו דגים יחורו כל משליכי יאר
בחכה ופרשי מכמרת על פני מים
יכלו׃ 9 ובשו עבדי פשתים שרקים
וארגמן׃ 10 ודכאו יסודי אריג כל
עשי שכר׃ 11 אך אפסו שרי צען חכמי
יועצי פרעה נבערה עצתם איך תאמרו
אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם
׃ 12 אי אם אפוא חכמיך ויגידו נא
לך ויודעו מה יעץ יהוה צבאות על
מצרים׃ 13 נבערו שרי צען נשאו שרי
נף ותעו מצרים פנת שבטיה׃
14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים ותעו
מצרים בכל מעשיה כתעות שכור
בקיאו׃ 15 ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וזנב כפת ואגמון׃
16 ביום ההוא יהיו מצרים כנשים
והחרד ונפנף׃ 17 ביום ההוא יהיה
אדמת יהודה לצרים לכל אשר יזכיר
אליה יחרד מפני עצת יהוה צבאות
אשר הוא יועץ עליה׃ 18 ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים דברות
שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות
אחת תאמר לה עיר החרס׃
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך
ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה
׃ 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני
לחצים וישלח להם מושיע ורב וגאל
׃ 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא׃ וזבחו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה׃ 22 ונגף
יהוה מצרים נגף ורפא׃ ושבו עד יהוה
׃ 23 ונעתר להם יהוה׃ ורפאם׃
24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה
למצרים ולאשור׃ ברכה׃ 25 אשר
ברכו יהוה צבאות׃ לאמר׃ ברוך עמי
מצרים׃ ומעשה ידי אשור׃ ונחלתי
ישראל׃

20 בשנת בא תרתן אשדודה אשר שלחו
סרגון מלך אשור׃ וילחם באשדוד
ויתכדה׃ 2 בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר׃ לך
והתרת מעל מתניך ונעלך הסר מעל
רגלך׃ ויעש כן הלך ערם׃
3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו
ערם ויחף שלש שנים׃ אות ומופת
על מצרים ועל כוש׃ 4 כן ינהג מלך
אשור את שבי מצרים וגלות כוש
נערים וזקנים ערם וחף׃ ומגלי
תחת׃ 5 ויבשו ויחתו מכוש מבטחם
וממצרים תפארתם׃ 6 ואמר ביום
ההוא הנה כה היה מבטחנו אשר
נברחנו שם לעזרה׃ לנצל מפני מלך
אשור׃ ואנחנו איך נמלט׃

21 משא מדבר ים׃ כסופות בנגב
מדבר׃ מבא׃ מאיום׃ ארץ׃
2 חזון קשה הגד לי׃ הבוגד בגד
ושודד שדד׃ עלי עילם׃ צורי מדי׃
כל אנחתה׃ שבתי׃ 3 על כן מלאו
חלצי׃ חבלים׃ אחזוני׃ כחבלת
יולדה׃ נעויתי׃ מן שמעו׃ מן
חזות׃ 4 נבהל לבי׃ תבעתני׃
פלצות׃ שם׃ נהפך׃ לי׃ נשף
חשקי׃ שמתי׃ לחרדה׃ 5 ערך
השלחן׃ צפה׃ הרם׃ אכל׃
שתה׃ קומו׃ שרי׃ משחו׃
מגן׃ 6 כי׃ כה אמר׃ אלי׃
אדני׃ לך׃ העמד׃ המצפה׃
ויגד׃ 7 ראה׃ רכב׃ צמד׃
פרשים׃ רכב׃ חמור׃ רכב׃
גמ

ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܘܠܡܚܙܝܐ ܠܗܘܢ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗܘܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܐܓܪܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝܢ ܕܒܫܡܝܐ 2 ܗܟܝܠ ܕܡܨܠܝܢܐ ܠܐ ܬܫܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ ܒܟܢܝܫܬܐ ܘܒܫܘܩܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗܘܢ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܝܡܝܢܟ ܠܟܝ ܡܨܠܝܢ ܐܢܬ ܒܟܝܢܐ ܘܒܣܬܪܐ ܡܨܠܝ ܠܐܒܘܟ ܕܒܣܬܪܐ ܘܐܒܘܟ ܕܚܙܐ ܒܓܠܝܐ ܢܦܠ ܠܟܝ ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝܢܫܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ ܒܫܘܩܐ ܘܒܫܘܪܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܬܬܠܠ ܠܟܘܢ ܩܪܝܢ ܠܟܘܢ ܠܐ ܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܕܡܪܝܡܐ ܕܡܨܠܝܢ ܒܡܫܬܐ ܘܒܫܘܩܐ ܕܢܫܬܒܚܘܢ ܠܒܢܝ ܢܫܐ ܐܦ ܠܐ ܢܫܡܥ ܡܢܟܘܢ ܩܠܐ ܕܨܠܘܬܟܘܢ ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܚܝܕܐܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܒܢܝ ܢܫܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܒܐ ܕܝܠܟܘܢ ܕܝܕܥ ܡܕܡ ܕܐܬܝܠܟܘܢ ܠܡܨܠܝܬܗ ܠܐ ܬܫܬܘܕܘܢ ܠܗܘܢ ܠܐ ܬܦܠܚ

1 The word of Yahwah that came to Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, Yotham, Ahaz, and Hezekiah, the kings of Yehudah, and in the days of Yarobo'am the son of Yo'ash, king of Yisra'el. 2 The beginning of Yahwah's speech through Hosea. Yahwah said to Hosea, "Go, take a wife who will be a prostitute and have children from her prostitution, because the land has committed great prostitution by turning away from Yahwah." 3 So he went and married Gomer, the daughter of Diblayim, who conceived and bore him a son. 4 Yahwah said to him, "Call his name Yizre'el, because in a little while I will punish the house of Yehu for the bloodshed in Yizre'el, and I will put an end to the kingdom of the house of Yisra'el. 5 On that day I will break the bow of Yisra'el in the valley of Yizre'el." 6 She conceived again and bore a daughter. Yahwah said to him, "Call her name Lo-Ruhamah, because I will no longer show love to the house of Yisra'el, so that I will forgive them. 7 But I will show love to the house of Yehudah, and I will save them by Yahwah their Elohim, not by bow, sword, battle, horses, or horsemen." 8 After she had weaned Lo-Ruhamah, she conceived and bore a son. 9 Then Yahwah said, "Call his name Lo-Ammi, because you are not my people, and I will not be your Elohim." 10 Yet the number of the people of Yisra'el will be like the sand of the sea, which cannot be measured or counted. In the place where it was said to them, "You are not my people," it will be said to them, "You are children of the living El." 11 The people of Yehudah and the people of Yisra'el will be united, and they will appoint for themselves one leader and go up from the land, because great will be the day of Yizre'el.

2 Say to your brothers, "Ammi," and to your sisters, "Ruhamah." 2 Rebuke your mother, rebuke her, because she is not my wife and I am not her husband. Let her remove her prostitution from her face and her adultery from between her breasts, 3 or I will strip her naked and make her as she was on the day she was born. I will make her like a desert, I will make her like a dry land, and I will let her die of thirst. 4 I will not show love to her children, because they are children of prostitution. 5 Their mother has committed prostitution; she who conceived them has done what is shameful. She said, "I will go after my lovers, who give me my food and water, my wool and linen, my oil and drink." 6 Therefore I will block her way with thorns; I will build a wall against her, so she will not find her way. 7 She will chase her lovers but will not catch them; she will look for them but will not find them. Then she will say, "I will go back to my first husband, because life was better for me than now." 8 She did not realize that I was the one who gave her the grain, the new wine, and the olive oil, and who lavished her with silver and gold, which they used for Baal. 9 So I will take back my grain when it is time for harvest, and my new wine when it is time for the vintage. I will take back my wool and my linen, which I gave to her to cover her nakedness. 10 Now I will expose her shame before her lovers; no one will rescue her from my hand. 11 I will put an end to her joy, her festivals, her new moons, her Shabbatot, and all her appointed feasts. 12 I will destroy her vines and her fig trees, which she said were her payment from her lovers; I will turn them into a forest, and wild animals will eat them. 13 I will punish her for the days she burned incense to the Baalim, when she put on her earrings and her necklace and went after her lovers, but she forgot me," declares Yahwah. 14 "Therefore I will lead her into the desert and speak to her heart. 15 There I will give her her vineyards back, and I will make the Valley of Akor a door of hope. There she will respond as she did when she was young, as she did when she came out of the land of Mitzrayim. 16 In that day," declares Yahwah, "you will call me Ishi instead of Baali. 17 I will remove the names of the Baalim from her mouth, so that they will be remembered by their names no more. 18 On that day I will make a covenant for them with the wild animals, the birds of the sky, and the creeping things of the ground. I will also remove the bow, the sword, and the battle from the land, so that they will live in safety. 19 I will betroth you to me forever; I will betroth you to me in righteousness and justice, in love and compassion. 20 I will betroth you to me in faithfulness, and you will know Yahwah. 21 On that day I will respond," declares Yahwah, "I will respond to the heavens, and they will respond to the earth; 22 the earth will respond to the grain, the new wine, and the olive oil, and they will respond to Yizre'el. 23 I will sow her in the land for myself, and I will show love to the one who was not shown love. I will say to those who are not my people, "You are my people," and they will say, "You are our Elohim."

3 Then Yahwah said to me, "Go again, love a woman who is loved by her lover and who is an adulteress, just as I love the people of Yisra'el, even though they turn to other elohim and love the sweet cakes made from raisins." 2 So I bought her for myself for fifteen silver pieces and a homer and a lethek of barley. 3 I said to her, "You must live with me for many days; you must not be a prostitute or belong to another man, and I will live with you." 4 For the people of Yisra'el will live many days without a king or a prince, without sacrifice or a sacred pillar, without an ephod or teraphim. 5 Afterward the people of Yisra'el will return and seek Yahwah their Elohim and their king David. They will come trembling to Yahwah and to his goodness in the last days.

13 ܗܘܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܝܬ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܢܦܩ
ܒܫܠܡܐ ܘܠܡܫܬܠܛܘܬܗ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡ
14 ܕܥܠܡܝܢ ܠܐ ܢܬܩܝܡ ܐܦܝܢ ܕܢܫܬܠܛ ܒܗ ܕܟܠ
ܡܠܟܘܬܗ ܡܬܩܝܡ ܘܠܐ ܢܫܬܢܐ ܒܥܕܢ ܕܢܫܬܠܛ
15 ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܫܬܢܐ ܕܢܬܩܛܠ
ܠܗ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܗܢܐ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܕܠܐ
16 ܢܫܬܠܚ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
17 ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
18 ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
19 ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܕܢܫܬܠܛ
20 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
21 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
(aiōn g165)

4

ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
1 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
2 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
3 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
4 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
5 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
6 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
7 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
8 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
9 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
10 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
11 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
12 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
13 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
14 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
15 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
16 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
17 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
18 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
19 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
20 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
21 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
22 ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ

ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 22 Ἐν ᾧ καὶ ἐγὼ ὁ γράψας τὴν
ἐπιστολὴν ταύτην ἐν κυρίῳ, ὁμολογῶν τὴν πρὸς ἐμὲ τὴν ἀλήθειαν τοῦ
23 Χριστοῦ, ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαΐος ὁ ἐμὸς καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης
ξένος. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ
24 Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. 25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, 26 φανερωθέντος
δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ
εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, 27 μόνῳ σοφῷ
θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ
Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς 2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ,
ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ
τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν· 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε
περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, 5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ
πάσῃ γνώσει, 6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν
ὑμῖν, 7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους
τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 8 ὃς καὶ βεβαιώσει
ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. 9 πιστὸς ὁ θεός, δι᾽ οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Σχίσματα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν
σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
γνώμῃ. 11 ἐδηλώθη γὰρ περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης,
ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. 12 λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει·
Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ
Χριστοῦ. 13 μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν;
ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; 14 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα
ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, 15 ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. 16 ἐβαπτίσθην δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον·
λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβαπτίσα. 17 οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με
Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῖς ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σῳζομένοις
ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν. 19 γέγραπται γὰρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν
σοφῶν καὶ τὴν συνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. 20 ποῦ σοφός; ποῦ
γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς
τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; 21 ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ
ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς
μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· 22 ἐπειδὴ καὶ
Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ἐπιζητοῦσιν,
23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον
καὶ Ἕλλησιν μωρίαν, 24 αὐτοῖς δὲ κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν,
Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν· 25 ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον
τῶν ἀνθρώπων ἐστίν.

Ἡ κλῆσις τῶν πιστῶν

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ
σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· 27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ
τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχύοντα, 28 καὶ τὰ
ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, 29 ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ. 30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη
ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις,
31 ἵνα καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

Ἡ μαρτυρία τοῦ Παύλου

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ᾽ ὑπεροχὴν λόγου ἢ
σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. 2 οὐ γὰρ ἔκρινά τι
εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.
3 κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς
ὑμᾶς, 4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας
λόγοις, ἀλλὰ ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ πίστις
ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλὰ ἐν δυνάμει θεοῦ.

Ἡ σοφία τοῦ θεοῦ

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος
τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·
7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀπεκρυμμένην, ἣν
προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, 8 ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον
τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν
καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὅσα
ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· 10 ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη
τοῦ θεοῦ. 11 τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ
πνεῦμα θεοῦ. 12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν· 13 ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις,
ἀλλ᾽ ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.
14 ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ·
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς
ἀνακρίνεται. 15 ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ
ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει
αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Ἡ ἀπόκρισις τῶν ἐρωτημάτων

3 Κἀγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ᾽
ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. 2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα·
οὔπω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ᾽ οὐδὲ νῦν δύνασθε, 3 ἔτι γὰρ σαρκικοί
ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί
ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; 4 ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μὲν
εἰμι Παύλου, ἄλλος δὲ· Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι ἐστε;

מלכים

1 בבית אביו לאמר אל תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי יברך אתך ויפרה אתך ורבה אתך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשת את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: 7 ושמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני אביו יצחק: 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: 12 וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ים וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר עשיתי את אשר דברתי לך: 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זאת כי אם בית אלהים וזאת שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

2 ויקם יעקב רגליו ויבא ארצה בני קדם: 2 הנה באר בשדה והנה שם שלשת עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים ואבן גדולה על פי הבאר: 3 וגלו שם כל העדרים ונגלו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה: 4 ויאמר אליהם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר אליהם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר אליהם השלום לו ויאמרו שלום לו והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם ורחל בתו באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: 10 והיה כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 ויישק יעקב לרחל וישא קולו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי הוא וכי בן רבקה הוא וותרץ וגלל אבן אביה ותרץ לבן אחי אביה: 13 והיה כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וישקהו ויחבקהו וינשקהו ויבא אתו אל ביתו וישפר לבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר אליו לבן אך עצם ובשרי אתה וישב עמו ירח ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי תעבדני חנם הגידה לי מה משכרתך: 16 ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבי עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבא אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ונתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 והיה בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את אחת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לו לשפחה: 30 ובא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבדהו עוד שבע שנים אחרות:

ומלכו בם ומלכו בם ומלכו בם

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 3 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ ותהר ותלד־לו בן׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את־דם יזרעאל על־בית יהוא׃ והשבתי ממלכות בית־ישראל׃ 5 והיה ביום ההוא שברתי את־קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה׃ כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 7 ואת־בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם׃ ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃ 8 ויגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן׃ 9 ויאמר אל־הושע קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר׃ והיה בתחת אשר־יאמר להם לא עמי יאמר להם בני אל חי׃ 11 ונקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו׃ ושמו להם ראש אחד׃ ועלו מן־הארץ כי גדול יום יזרעאל׃ 12 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 13 ריבו באמכם ריבו׃ כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה׃ ותסר זנותה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 14 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדה׃ ושמתיה כמדבר ושתתיה כארץ ציה׃ והמיתיה בצמא׃ 15 וגם את־בניה לא־ארחם כי בני זנונים הם׃ 16 כי זנתה אמם הובישה הרתה אמם׃ כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי׃ 17 לכן הנני שך את־דרכך בסירים ונתיתי את־נתיבותיה לא תמצא׃ 18 והיה ביום ההוא נאם־יהוה תקרא אישי ולא־תקרא עוד בעלי׃ 19 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 20 וכרתי להם ביום ההוא ברית עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה׃ וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן־הארץ והשכבתים לבטח׃ 21 וארשתיך לי לעולם׃ וארשתיך לי בצדק ובמשפט׃ ובחסד וברחמים׃ 22 וארשתיך לי באמונה׃ וידעת את־יהוה׃ 23 והיה ביום ההוא אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים והם יענו את־הארץ׃ 24 והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר והם יענו את־יזרעאל׃ וזרעתיה לי בארץ׃ ורחמתי את לא רחמה׃ ואמרתי ללא עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

2 ריבו באמכם ריבו׃ כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה׃ ותסר זנותה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 2 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדה׃ ושמתיה כמדבר ושתתיה כארץ ציה׃ והמיתיה בצמא׃ 3 וגם את־בניה לא־ארחם כי בני זנונים הם׃ 4 כי זנתה אמם הובישה הרתה אמם׃ כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי׃ 5 לכן הנני שך את־דרכך בסירים ונתיתי את־נתיבותיה לא תמצא׃ 6 ורדפה את־מאהביה ולא תשיגם׃ ובקשתם ולא תמצא׃ ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי־טוב לי אז מעתה׃ 7 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה׃ הדגן והתירוש והיצהר׃ ואת־כסף הרביתי לה׃ וזהב עשו לבעל׃ 8 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו׃ ותירושי בזמנו׃ והצלתי צמרי ופשתי׃ לכסות ערותה׃ 9 ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה׃ ואיש לא יצילנה מידי׃ 10 והשבתי כל־משוש חגה חדשה ושבתה׃ וכל־מועדה׃ 11 והשמתי גפנה ותאנתה׃ אשר אמרה אתנה־לי מאהבי׃ ונתנם לי לאכלה׃ ושמתים ליער׃ ואכלם חית השדה׃ 12 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים׃ אשר תקטיר להם׃ ותעד נזמה וחליה׃ ותלך אחרי מאהביה׃ ואתי שכחה׃ נאם־יהוה׃ 13 לכן הנני מפתה אותה׃ והלכתיה המדבר׃ ודברתי על־לבה׃ 14 ונתתי לה את־כרמיה משם׃ ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ ועניתה שם כימי נעוריה׃ וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 15 והיה ביום ההוא׃ נאם־יהוה תקרא אישי׃ ולא־תקרא עוד בעלי׃ 16 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה׃ ולא יזכרו עוד בשמם׃ 17 וגם־שבתי לה׃ ביום ההוא׃ נאם־יהוה אענה את־השמים׃ והם יענו את־הארץ׃ 18 והארץ תענה את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם יענו את־יזרעאל׃ 19 ונשאתי אותה לי לאשה׃ בצדק ובמשפט׃ ובחסד וברחמים׃ 20 ואירשתיך לי באמונה׃ וידעת את־יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא׃ אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים׃ והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם יענו את־יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי בארץ׃ ורחמתי את לא רחמה׃ ואמרתי ללא עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

3 אל תבל ראשון אל ־ אלהים בראל את ־ השמים
ואת ־ הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על ־ פני תהום ורוח אלהים מרחפת על ־ פני
המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא
אלהים את ־ האור כי־טוב ויבדל אלהים בין
האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום
אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את
הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום
שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר
זרעו־בו למינהו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־
פרי אשר זרעו־בו למינו וירא אלהים כי־טוב׃
13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר
אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני
המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת
היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
בין האור ובין החשך ויראה אלהים כי־טוב׃
19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא
אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים
בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ
למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ
למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃

4 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃
2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־
מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־
מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל־שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ
ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה
מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־
האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃
9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ
נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר
יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון
הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם
הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם
הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־הנהר השני
גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃
14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה
אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב
היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃
19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית
השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם
לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם
נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות
לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע
אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו
ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו
ולא יתבששו׃

אסתר-א

1 בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
אשר מלך מהודו ועד כוש על שבע ומאה
ועשרים מדינה׃ 2 בימים ההם כאשר שב
המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר היה
בשושן הבירה׃ 3 בשנת שלש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
הפרתמים והסגנים לפניו׃ 4 בהראותו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדלתו
ימים רבים שמונים יום׃ 5 וכמלאת, הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצא בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ 6 חוורת כרפס
תכלת וארגמן אחוזים בחבלי בוץ וארגמן
על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב
וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת׃
7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים
ויין מלכות רב כיד המלך׃ 8 והשתיה כדת
אין אנס כי כן יסד המלך לכל רב ביתו
לעשות כרצון איש ואיש׃ 9 וגם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר
למלך אחשורוש׃ 10 בהיות לב המלך טוב
ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא
ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך אחשורוש׃
11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים
את יפיה כי טובת מראה היא׃ 12 ותמאן
ושתי המלכה לבוא בדבר המלך אשר
על יד סריסיו על כן קצף המלך מאד
ואפו בער בו׃ 13 ויאמר המלך לחכמים
יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל
יודעי דת ודין׃ 14 והקרב אליו כרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי הרואים
פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃
15 כדת מה לעשות לושתי המלכה
בגלי אשר לא עשתה את מאמר המלך
אחשורוש׃ 16 ויאמר ממוכן לפני המלך
והשרים לא על המלך לבד עותה
ושתי המלכה כי אם על כל השרים
ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש׃ 17 כי יצא דבר המלכה
מן הנשים לבעליהן בעיניהן לאמר
המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה אל פניו והיא לא באה׃
18 וכיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי
אשר שמעו את דבר המלכה אל כל שרי
המלך וכדי בזון וקצף׃ 19 אם על המלך
טוב יצא דבר מלכותי מלפניו ויכתב
בדתות פרס ומדי ולא יעבור אשר לא
תבוא ושתי המלכה לפני המלך אחשורוש
ומלכותה יתן המלך לרעתה אשר היא
טובה ממנה׃ 20 ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא
כל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן׃

2 וכאשר שכך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי וואת אשר עשתה ואת
אשר נגזר עליה׃ 2 ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו לאדני המלך נערות
בתולות טובות מראה׃ 3 ויפקד המלך
פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו
את כל נערות בתולות טובות מראה
אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד
הגי שמר סריס המלך שומר הנשים
ונתן תמרוקיהן׃ 4 והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וישב
הדבר לנכון לעשות כן׃ 5 איש יהודי היה
בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן
שמעי בן קיש איש ימיני׃ 6 אשר הגלה
מירושלים עם הגולה אשר הגלה עם
יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל׃ 7 והי אמן את הדסה היא
אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות
אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃
8 והי בהשמע דבר המלך ודתו בהקבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגי נלקחה אסתר אל בית המלך אל יד
הגי שמר הנשים׃ 9 וותיב הנערה בעיניו
ותשא חסד מלפניו מהר נתן תמרוקיה
ומנותה ושבעת הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך ויטב אתה ואת נערותיה
למקום הטוב׃ 10 לא הגידה אסתר את
עמה ומולדתה כי המרדכי צוה עליה
לבלתי הגיד׃ 11 ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ואת אשר יעשה בה׃
12 והנה בהגיע תור נערה ונערה לבוא
אל המלך אחשורוש אחר היותה כדת
לה שנים עשר חדש כי כן יתמלאו ימי
מרוקיהן שתה חדשים בשמן המר וששה
חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים׃
13 ובזאת תבוא הנערה אל המלך כל
אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מן הבית
הנשים עד הבית המלך׃ 14 בערב היא
באה וביום השני היא שבה אל בית
הנשים שני סריס המלך שומר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ
המלך בה וקרתה בשם׃

3 אחר הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא האגגי
וישאהו וישם כסאו מעל כל השרים
אשר אתו׃ 2 וכל עבדי המלך אשר בשער
המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃
3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
אל מרדכי מדוע אתה עבר את מצות
המלך׃ 4 והי באמרם אליו יום יום ולא
שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי׃ 5 וירא המן כי אין מרדכי כרע
ולא משתחוה אליו ויתמלא המן חמה׃
6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו
כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר בכל
ממלכת אחשורוש עם מרדכי׃
7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא הגורל לפני המן מיום אל יום ומחדש
אל חדש עד חדש שנים עשר הוא חדש
אדר׃ 8 ויאמר המן למלך אחשורוש יש
עם אחד מפוזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותיך ודתיהם שונות מדתי
העם ואת דתי המלך אינם עשים ואין
לך הנח אותם׃ 9 אם על המלך טוב יכתב
להאבידם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול
על ידי עשי המלאכה לבית גנזי המלך׃
10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה
אל המן בן המדתא האגגי צר היהודים׃
11 ויאמר המלך אל המן הכסף נתון לך
והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃
12 ויקראו סופרי המלך בחדש הראשון
ביום שלושה עשר יום בו ויכתב ככל
אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך
ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה
וגם אל שרי כל עם ומדינה ומדינה
כלשונה וגם אל יהודים כלשונם׃
13 ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את
כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים
ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר ושללם לבז׃
14 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים
ליום הזה׃ 15 הרצים יצאו דחופים
בדבר המלך ודת נתנה בשושן הבירה
והמלך והמן שתו ועיר שושן נבוכה׃

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה
ויקרע מרדכי את בגדיו ויתלבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר וזעק זעקה גדלה
ומרה׃ 2 ויבא עד לפני שער המלך כי
אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק׃
3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו הגיעו אבל גדול ליהודים
צום וספד ובכי והמה׃ 4 ותבאנה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחל המלכה
מאד לקראת מרדכי לשלח בגדים להלבישו
והסיר שקו מעליו ולא קבל׃
5 ותקרא אסתר להתך מן סריסי המלך
אשר העמיד לפניה ותצו אל מרדכי
לדעת מה זאת ועל מה זאת׃
6 ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר
אשר לפני שער המלך׃ 7 ויגד מרדכי לו
את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר
אמר המן לשקל על גנזי המלך ביהודים
לאבדם׃ 8 וגם פתשגן הכתב נתן בשושן
הבירה להשמידם לראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך
להתחנן לפניו ולבקש מלפניו על עמה׃
9 ויבא התך ויגד אסתר את דברי מרדכי׃
10 ותאמר אסתר להתך ולצות אל מרדכי
׃ 11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
יודעים אשר כל האיש והאשה אשר יבוא
אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא
יקרא דתו להמיתו כי אם אשר יושיט
המלך לו שרביט הזהב וחיה׃
12 ויגידו מרדכי מאמרי אסתר׃
13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל
היהודים׃ 14 כי אם החרש תחרשי בעת
הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום
אחר ואת ואביך תאבדו׃ ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת למלוכה׃
15 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי׃
16 לך כנס את כל היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו
שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערותי
אצום כן ואז אבא אל המלך אשר לא כדת
ואם כאשר אבדתי אבדתי׃
17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה
עליו אסתר׃

הנה אתה יפה רעיתי הנה אתה יפה עיניך יונים׃ 4 הנה אתה יפה דודי אף נעים
אף ערש רעננו׃ 5 קורות בתינו ארזים רהטינו ברותים׃ 6 אני חבצלת השרון שושנת
העמקים׃ כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות׃ 7 כתפוח בעצי היער כן דודי
בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי׃ 8 הביאני אל בית היין ודגלו
עלי אהבה׃ 9 סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני׃ 10 שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 11 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ 12 קול דודי הנה זה בא
מדלג על ההרים משקף על הגבעות׃ 13 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה
עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן האשנב׃ 14 ענה דודי ואמר לי קומי
לכי רעיתי יפתי ולכי לך׃ 15 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו׃ 16 הנצנים
נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו׃ 17 התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך׃

5

1 בא לגני אחתי כלה ארזי עם נופתי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
אכלו רעים שתו ודודים׃ 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי־לי אחתי
רעיתי יונתי תמתי שלמתי׃ 3 פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי
איכה אטנפם׃ 4 דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו׃ 5 קמתי אני לפתח דודי
ומר עברו על כפי ומר נטף על אצבעותי׃ 6 פתחתי לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתי לו ולא ענה׃ 7 מצאוני השמרים
הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החומות׃ 8 השבעתי אתכם
בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃ 9 היפה בנשים
מדודך מדודך היפה בנשים׃ 10 דודי צח ואדם דגול מרבבה׃ 11 ראשו כתם פז
קוצותיו תלתלים שחרות כערב׃ 12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
יושבות על מלואה׃ 13 לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
נטפות מר עבר׃ 14 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת
בספירים׃ 15 שוקיו עמודי שש יסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃
16 חכו ממתקים וכולו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם׃

6

1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׃ 2 דודי ירד לגנו
לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים׃ 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים׃
4 יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה׃ 5 סבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני
שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד׃ 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
שכולן מתאימות ושכול אין בהם׃ 7 כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ 8 ששים
המה מלכות ושמנים המה פילגשים ועלמות אין מספר׃ 9 אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה ברה היא לרחמיה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה׃
10 מי זאת הנשקפה כשחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות׃ 11 אל גנת אגוז
ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרח הנצה הרימון׃ 12 לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עם נדיב׃ 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו
בשולמית כמחלת המחנים׃ 14 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך

ד-אמתלאות

1 אמתלאותיו אתנחל פרנסתיכלה פרנסתו פרנסה
אתיכלה 2 אשרים נפשי ויהי ראיה אין אמלכה
נפשי ויה לחם ראיה אין אמלוך לה אמלכה
שיר המעלות בחלות שמחות לחלוק מזמור
אלהים אמתיו אמרו אמונתיו אמלוך אלה אין
רבה שם אדני אין 4 מוצה אחל אחלה ויהלו אחלה אכנס
אתיכלה אמתיו לב אמלוך אתיכנס שם מיומתיכנס אומנ
נטע מלוכה אתיכנס מלכות אתיכנס אמר
אמלוך אנחה אנחה אתיכנס אמתיכלה 5 אמתי מיומתיכנס
אין 6 אמתי נטעה מגפה יבל ה, מ מתיכנס נפלאתי
7 נטע מלוכה לאמלוך אל מלוכה נפלאות אמלוך מגפה אנחה
נפשי ויהי מגלים לחם אשר אמתי מלוכה
8 אבל ויבאתיכנס אמלוכה, מנפלאותיכנס שלום בגד אנחה לחם אשרים
אמלוך נטע אמלוך ויהי מגלים לשמחה אמלוך אמתי
9 אמתי אמלוך לחם מלוכה אנחה אמר אמתי
אתיכנס אנחה 10 (aiōnios g166) שלום אשרים לחם ויהי
לבמתיכנס, מנפלאותיכנס מתיכנס אמונה, מנפלאות נפלאתי
בגדיכנס אמלוכה 11 אמרנו נטע אנחה אמתי
אנחה אמתי לגם אנחה לגם אמלוך אנחה אנחה
אנחה אמתי אמלוך אנחה אנחה אמתי לגם אמלוך
12 אשרים אתיכנס אמתיו אנחה אמתיכלה אנחה מלוכה
אין אמר אשרים נפשי ויהי מגפה אנחה מגפה אמתיכלה שלום מה
אשרים נפשי ויהי מלוכה אמתיכלה אמתיכלה

2 נפשי ויהי מתיכנס אל שיר אנחה לב שיר
נפשי ויהי מגפה אל אנחה אמר 2 מתיכנס אמר אשרים נפשי אל
אנחה אל אנחה אמר אל אמתיכנס אנחה אנחה
אנחה לב אמר אמתיכנס אמר אל אמר ויהי אמר אל
אמר לב אמר, מ אמר אמר ויהי אנחה אתיכנס אל אנחה
אנחה אל נטע 3 ויהי מגפה אנחה אמר אמר אל
אנחה אנחה אנחה לגם אתיכנס אמר אל אל אל
אנחה אנחה אנחה אמתיכנס אמר אל אנחה אמר
אנחה אמר אמתיכנס אנחה אמר אנחה 4 אשרים מיום אתיכנס
אנחה אמר אמר אמר אנחה אמר אמר אנחה אל
אל אל אנחה אנחה אנחה אמר אמר אל אנחה אמר
אמר אנחה אמר מגפה אל אנחה אמר אנחה אמר אנחה
אנחה אמר אמר אל אנחה אמר אמר אל אמר 5 אמר
אנחה אמר אנחה אנחה אמר אנחה אנחה אנחה 6 אמר אמר
אנחה אנחה אנחה

1 המלאכה הזאת אליכם כהנים: אם לא תשמעו ואם
לא תשיתו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה ואת ברכותיכם אקלל גם
כי קיבלתם לב: 3 הנה גערתי לזרעכם ופזרתי פרש
על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת
הוא: 6 תורת האמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון:
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא: 8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה
צבאות: 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל
העם כפי אשר אינכם שומרים את דרכי ונשאתם
פנים בתורה: 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו:
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים
כי חלל יהודה קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר:
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה זאת ער ועונה מאהלי
יעקב והמגיש מנחה ליהוה צבאות: 13 וזאת שנית
תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: 14 ואמרתם
על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך:
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד:
16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו: 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה
הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט: 3 הנני שלח
מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו
האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומי מכיל את
יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורסי מכבסים: 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר
את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה: 4 וערבה מנחת יהודה וירושלים
ליהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות: 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיה עד מהר לעד בבעלי כשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר
אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה
צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם: 7 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה:
9 בארה אתם נארים ואותי אתם קבעים הגוי כולו:
10 הבו את המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די:
11 וגערתי בעבורכם ולא ישחת לכם את פרי האדמה
ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם
מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית
מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו:
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו: 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר אני עשה
סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד
אתו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו: 4 כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אתם
היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש
וענף: 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: 3 ועסותם
רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים:
5 הנני שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא: 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

הנשים המחולות ויצאו לקראת שאול המלך בתופים בשמחה ובשלשים
ובמנגנים׃ 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנה השאול הכה שאול
באלפיו ודוד ברבבתיו׃ 8 ויחר־לשאול מאד הדבר הזה וירע בעיניו
ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה׃
9 ומן־היום ההוא ואילך שאול עין בדוד׃ 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל־שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיומם
שלשם׃ 11 ויטל שאול את־הכידון ויתהלך בבית ויאמר אכה־נא
בדוד בכידון׃ 12 ויסר דוד מלפניו׃ 13 ויפחד שאול מדוד כי־יהוה
עמו ומאשר סר מעם שאול׃ 14 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו לשר
אלף ויצא ויבא לפני העם׃ 15 ויראו אתו מאד׃ 16 וכל־ישראל
ויהודה אהב את־דוד כי־הוא יצא ובא לפניהם׃ 17 ויאמר שאול
אל־דוד הנה בתי הגדולה מרב אתנה־לך לאשה רק היה־לי לבן־חיל
ומלחמות יהוה נלחם ושאול אמר אל־יד־אלי תהי בו כי אם־יד
פלשתים׃ 18 ויאמר דוד אל־שאול מי אנכי ומי משפחתי אבי בישראל
כי אחיה לחתן המלך׃ 19 והי בעת תת־מרב שאול לדוד ונתן אתה
לעדריאל המחולתי לאשה׃ 20 ותאהב מיכל בת־שאול את־דוד ויגד
לשאול וישר הדבר בעיניו׃ 21 ויאמר שאול אתננה־נא לו ותהי־לו
למוקש ותהי־בו יד־פלשתים׃ ויאמר שאול אל־דוד בשתים תתחתן
היום׃ 22 וצו שאול את־עבדיו לאמר דברו־נא אל־דוד לאמר הנה
חפץ בך המלך ואהבו־אתך כל־עבדיו ועתה היה חתן המלך׃ 23 וידברו
עבדי שאול אל־דוד כדברים האלה ויאמר דוד הנקל בעיניכם
להתחתן במלך ואנכי איש־רש ונקלה׃ 24 ויגידו עבדי שאול לאמר
כדברים אשר דבר דוד׃ 25 ויאמר שאול כה־תאמרון לדוד אין
חפץ המלך באלף ערלות פלשתים לנקם בגוי אויבי המלך ושאול
זמם להפיל את־דוד בפלשתים׃ 26 ויגידו עבדיו לדוד את־הדבר
הזה וישר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים׃ 27 ויקם דוד
וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד ערלותיהם
ויתנם במלא לשאול לחתן המלך׃ 28 ויתן־לו שאול את־מיכל בתו
לאשה׃ 29 וירא שאול כי־יהוה עם־דוד ומיכל בת־שאול אהבתו׃
30 ויוסיפו עוד שאול מאויב את־דוד ויהי שאול אויב־דוד כל־הימים׃

5

ויאמר יונתן אל־דוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו
ואתה בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו ובינך ובין זרעי
ובין זרעך עד־עולם׃ 2 ויקם ויצא לך׃ ודוד נס מנות שאול
ויבא אל־נב׳ אל־אחימלך׃ 3 ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר
לו למה־זה אתה לבדך׃ ואנשים אין אתך׃ 4 ויען הכהן לדוד
ואמר אין־לחם תחת ידי כי אם־חמשת לחמים תנה בידי
או מה־שנמצא׃ 5 ויען דוד את־הכהן ואמר אמת כי־חשר
דברים אתמול שלשם בצאתי מכלי־אנשים׃ ויהי־אם־כן כלי
הנערים קדש׃ 6 ויתן־לו הכהן קדש׃ כי אין־שם־לחם כי־אם־
לחם הפנים׃ 7 ומשם איש מעבדי שאול׃ ושמו דואג האדומי
אביר הרעים׃ 8 ויאמר דוד אל־אחימלך׃ ואין־פה תחת־ידך
חנית׃ אם־אין־חרב׃ כי־גם־חרבי וכלי לא־לקחתי בידי׃
9 ויאמר הכהן׃ חרב פלשתי אויבך׃ אשר הכית בעמק האלה
הנה־היא׃ עטופה בשמלה׃ אחרי אשר תלכנה־לה׃ אין־אין
אחרת׃ כי־אם־לי׃ ויאמר דוד׃ אין כמוה׃ תנה־לי׃ 10 ויקם דוד
וברח׃ מלפני שאול׃ ויבא אל־אכיש׃ מלך גת׃ 11 ויאמרו עבדי
אכיש׃ הלוא־זה דוד מלך־הארץ׃ הלוא־לו׳ אמרו׳ מחולות׃
לאמר הכה שאול באלפיו ודוד׃ ברבבתיו׃ 12 וישם דוד את־
הדברים האלה׃ על־לבבו׃ ויירא מאד׃ מפני אכיש׃ מלך גת׃
13 ויהפך־טעמו׃ לעיניהם׃ ויתהלל בידיהם׃ ויתרפס׃ על־
הדלתות׃ ויתן רירו׃ על־זקנו׃ 14 ויאמר אכיש׃ אל־עבדיו׃
הנה־אתם רואים׃ איש משגע׃ למה־זה תביאו׃ אתו׃ אלי׃
15 המשגעים׃ אנכי׃ חסר׃ כי־אתם׃ מביאים׃ אתו׃ לעשות׃
משגע׃ בפני׃ הבא׃ זה׃ אל־בית׃ 16 אם־אין׃ אנשים׃ חסרי׃
מעשה׃ אתם׃ מביאים׃ אתו׃ לעשות׃ משגע׃ בפני׃ הבא׃
זה׃ אל־בית׃

6

אל־מלך׃ ויאמר׃ מלך׃ ויאמר׃ אל־יד׃ אל־אחיו׃ ויאמר׃
מלך׃ ויאמר׃ מנה׃ אמר׃ אמנם׃ אלה׃ ויאמר׃ אל־אחיו׃
אל־אחיו׃ אל־אחיו׃ אל־אחיו׃ אל־אחיו׃ אל־אחיו

ἀπὸ τοῦ καταβολῆς κόσμου ἀόρατα γὰρ αὐτοῦ τὰ
καθορᾶται, ἡ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης,
εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· 21 διότι γνόντες
τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδοξάσαν ἢ ηὐχαρίστησαν,
ἀλλ᾽ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν,
καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. 22 φάσκοντες
εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, 23 καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν
τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ
ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.
24 διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ μὴ τιμᾶσθαι
τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς· 25 οἵτινες μετήλλαξαν
τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν
καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 26 διὰ τοῦτο παρέδωκεν
αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵτινες καὶ αἱ θήλειαι
μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν,
27 ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν
τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους,
ἄρρενες ἐν ἄρρεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ
τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς
ἀπολαμβάνοντες. 28 καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν
ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον
νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ
ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου,
φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστάς, 30 καταλάλους,
θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐπιτολμητάς,
γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους,
ἀνελεήμονας· 32 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες,
ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν,
οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς
πράσσουσιν.

1 אמלינו מנס כי אשרים נאמנו אשרי אלוה פולנה
איש פומאיתקיים 2 אשרים נאמנו ואשר מלכותנה
נהה אנה אמלינו כי אנחנו אנשיה אמתיים אמונה
קנאה מלו עם אמלינו אנה איננו 3 אשרים נאמנו אם
אנה ובזקנה מנשמתינו אמתו אמיתיים, אמנה כי אנה
שמשנו אנה אנאנו 4 אנחנוניה מלנו, אמ לנו כי לנו
אנמנו אנומנו 5 אמתנו אנחנוניה ומנה אנה ובזקנה
אמתינו אנחנה נמנה נמנו אמתינו, מ אמתינו אמתנומנה
ד אמתינו אנחנה נמנה אמתינו אנחנה 6 נא אם אנו
אנמנו אמלינו ד נמנו אנה 7 אנה אנמנה נא אנה נמנה אנה
אמתינו אמלינו ד נמנו אנה אנה אמתינו אנחנה אנה
אנמנו אמלינו אנחנה נמנה אנה אנחנה אנה אמתינו
אנחנה אנה אנה אנחנה אנה אנחנה אנה אנחנה אנה

לחלם ולחלם ולחלם ולחלם ולחלם ולחלם ולחלם ולחלם
ול

1 הנשא דבר יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים
את־הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם
אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד
אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה יראתי
אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם
במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא
ואמרתם במה גאלנוך בדברכם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך
אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא
את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת אתכם אם־
אשא פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם
ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי
ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־
מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן יהוה מגואל הוא וניבו נבזה
אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה אם־אקח מידכם אמר יהוה׃
14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא
תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־
ברכתיכם ארה גם־ברכתי אותם כי־אינם שמים
על־לב׃ 3 הנני גערה לכם את־הזרע וזרתי פרש
על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם
כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן־לו מורא ויירא אותי ומפני
שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם
סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם
ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי
אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים
את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד
לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש־אחיו
לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל
בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃
13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי
ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון
מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך
ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ואל־בגד אשת נעוריך׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה
רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה
אלהי המשפט׃

1 Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the command of God our Savior and of Christ Jesus our hope, 2 to Timothy, my true child in the faith: Grace, mercy, and peace from God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 As I urged you when I was going to Macedonia, remain there in Ephesus so that you may command certain people not to teach false doctrine 4 or to devote themselves to myths and endless genealogies. These promote speculations rather than God's work, which is by faith. 5 The goal of our command is love, which comes from a pure heart and a good conscience and a sincere faith. 6 Some have wandered away from these and have turned to meaningless talk 7 and want to be teachers of the law, but they do not understand what they are talking about or what they so confidently assert. 8 We know that the law is good when someone uses it lawfully. 9 We also know that the law is not made for people who live righteously but for those who live lawlessly and rebellious, for the ungodly and sinful, for those who disregard what is holy and profane; for those who murder their fathers and their mothers, for murderers, 10 for the sexually immoral, for those who practice homosexuality, for slave traders, for liars and those who swear falsely, and for anyone else who does something contrary to the healthy teaching 11 that conforms to the glorious gospel of the blessed God, which he entrusted to me. 12 I thank Christ Jesus our Lord, who has given me strength to do this, because he considered me faithful and put me into his service. 13 Even though I used to be a blasphemer and persecutor and insolent aggressor, God showed me mercy because I did it in ignorance and unbelief. 14 The grace of our Lord overflowed to me, bringing the faith and love that are found in Christ Jesus. 15 This is a trustworthy saying and deserves full acceptance: Christ Jesus came into the world to save sinners—of which I am the worst. 16 But God showed me mercy so that in me, the worst of sinners, Christ Jesus could display his patience for those who would believe in him and receive eternal life. (aiōnios g166) 17 To the King eternal, immortal, invisible, the only God, be honor and glory forever and ever. Amen. 18 Timothy, my child, I give you this command in keeping with the prophecies spoken about you earlier, that they will inspire you to wage the war of faith. 19 Some have rejected this and have suffered shipwreck in their faith. 20 Among them are Hymenaeus and Alexander, whom I have delivered to Satan to be taught not to blaspheme God.

ܡܬܝܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 4 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 5 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 6 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 7 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 8 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 9 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 10 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܬܡ ܘܝܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 11 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܒܢܝܗܝ ܒܥܕܢ ܓܠܘܬܐ׃ 12 ܘܐܚܪ ܓܠܘܬܐ ܝܠܕ ܠܫܠܬܝܐ ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܢ ܘܐܟܝܢ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܗܟܝܠ ܟܠܗ ܕܪܘܪܝ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܪܘܪܝ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܬܐ ܬܪܬܝܣܪ ܪܘܪܝ׃ 18 ܗܟܢܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܟܢܐ ܗܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܟܕ ܐܪܝܣܝܢ ܠܡܩܒܠܘܬܗ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃

2 ܗܘܐ ܒܬܪ ܕܝܠܕܗ ܕܝܫܘܥ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܕܟܝ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܬܝܢܢ ܡܓܘܣܐ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܫܡܥ ܗܢܘܢ ܡܠܟܐ ܕܗܪܘܕܣ ܐܬܬܪܥܫ ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗܘܢ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܝܗܘܕܐ׃ ܗܟܝܠ ܡܟܬܒ ܥܠ ܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܝܫ ܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܢܘ ܗܪܘܕܣ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܫܪܝܐ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܥܕܢ ܕܐܬܪܥܝܬ ܟܘܟܒܐ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܙܠܘ ܫܐܠܘ ܫܦܝܪ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܝܐ׃ ܐܦܠܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܢܫܬܟܚ ܠܗ׃ 9 ܗܘܘܢ ܕܫܡܥܘ ܡܠܟܐ ܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܗ ܩܕܡ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ 10 ܘܚܕܘ ܚܕܐ ܣܓܝܐܐ ܫܠܡܘ ܠܗ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܠܕܐ ܘܢܦܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒܐ ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ׃ 12 ܘܠܡܠܐܟ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܐܬܚܘܪܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ 13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܗܢܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܕܩܘܡ ܘܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܢ׃ ܡܛܠ ܕܥܬܝܕ ܗܪܘܕܣ ܕܢܒܥܐ ܠܛܠܝܐ ܕܡܐܒܕ ܠܗ׃ 14 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܒܠܠܝܐ ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܢ׃ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܡܝܬܘ ܗܪܘܕܣ׃ ܕܡܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܢܘ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܣ ܕܠܐ ܫܠܛ ܒܗ ܠܡܓܘܣܐ ܫܪܝܐ ܫܕܪ ܠܩܛܠܐ ܟܠ ܛܠܝܐ ܕܐܬܝܠܕܘ ܒܬܚܘم ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܟܠ ܬܚܘمܘܗܝ׃ 17 ܗܝܢܘ ܕܐܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠܐ ܕܐܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܡܪܝܪܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܒܢܝܗܝ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܢ׃ 20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܝ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃ 21 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܘܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 22 ܐܦܠܐ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ׃ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ ܠܗ׃ ܘܡܢ ܕܚܠܡܐ ܐܬܬܝܪ ܠܗ ܕܢܐܙܠ ܠܬܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܕܢܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܝ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃

3 ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܗܢܘܢ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܘܡܟܪܙ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 2 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܒܘ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܩܪܒ׃ 3 ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܩܠܐ ܕܡܪܟܙ ܒܡܕܒܪܐ ܬܩܢܘ ܐܪܚܬܗ ܕܡܪܝܐ׃ ܫܘܝܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܐܠܗܢܐ׃ 4 ܗܘ ܠܒܫܗ ܡܫܚܐ ܕܓܡܠܐ ܘܙܘܪܐ ܕܟܦܐ ܒܟܪܣܘܗܝ׃ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܝܒܐ ܕܐܪܒܐ ܘܕܒܫܐ׃ 5 ܗܝܢܘ ܢܦܩ ܠܘܬܗ ܡܢ ܝܪܘܫܠܡ ܘܡܢ ܟܠ ܝܗܘܕܐ ܘܡܢ ܟܠ ܬܪܥܐ ܕܝܪܕܢܐ׃ 6 ܘܡܬܥܡܕܝܢ ܒܝܪܕܢܐ ܡܢ ܐܠܗܗܘܢ׃ ܗܝܢܘ ܡܘܕܝܢ ܠܗܘܢ ܒܚܛܝܗܝܢ׃ 7 ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܦܪܝܣܝܐ ܘܠܨܕܘܩܝܐ ܕܡܬܐܬܝܢ ܠܡܥܡܕܗ׃ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܚܘܐ ܕܚܝܘܬܐ ܕܡܬܚܪܪ ܡܢ ܪܓܙܐ ܕܐܬܐ׃ 8 ܗܘܘܢ ܥܒܕܝܢ ܦܪܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝ ܠܬܘܒܬܟܘܢ׃ 9 ܘܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܒܠܒܟܘܢ׃ ܐܒܐ ܠܝ ܠܐܒܪܗܡ׃ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ׃ ܕܡܫܟܚ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܒܢܐ ܗܠܝܢ ܠܒܢܝ ܠܐܒܪܗܡ׃ 10 ܗܐ ܕܩܪܝܢ ܠܫܪܝܐ ܠܐܝܠܢܐ׃ ܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܦܪܝܬܐ ܛܒܬܐ ܬܬܩܛܥ ܘܢܬܪܡܐ ܠܢܘܪܐ׃ 11 ܐܢܐ ܡܥܡܕܢܟܘܢ ܒܡܝܐ ܠܬܘܒܬܐ׃ ܕܐܬܐ ܕܒܬܪܝ ܡܢ ܠܝ ܚܣܝܢ ܠܡܫܬܠܚ ܢܥܠܝܗܝ׃ ܗܘ ܢܥܬܝܕ ܠܡܥܡܕܟܘܢ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ ܘܒܢܘܪܐ׃ 12 ܕܫܪܝܐ ܒܝܕܗ׃ ܘܢܕܟܐ ܠܓܪܢܗ׃ ܘܢܟܢܫ ܠܚܛܬܐ ܒܡܚܬܐ׃ ܘܢܫܪܐ ܠܡܫܬܐ׃ ܘܢܩܛܘܪ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܝܐ׃ 13 ܗܝܢܘ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܘܡܟܪܙ ܠܡܬܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ׃ 14 ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ׃ ܕܐܡܪ ܩܠܐ ܕܡܪܟܙ ܒܡܕܒܪܐ׃ ܬܩܢܘ ܐܪܚܬܗ ܕܡܪܝܐ׃ ܫܘܝܘ ܫܒܝܠܘܗܝ׃ 15 ܗܘ ܠܒܫܗ ܡܫܚܐ ܕܓܡܠܐ׃ ܘܙܘܪܐ ܕܟܦܐ ܒܟܪܣܘܗܝ׃ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܝܒܐ ܕܐܪܒܐ ܘܕܒܫܐ׃ 16 ܗܝܢܘ ܢܦܩ ܠܘܬܗ ܡܢ ܝܪܘܫܠܡ ܘܡܢ ܟܠ ܝܗܘܕܐ ܘܡܢ ܟܠ ܬܪܥܐ ܕܝܪܕܢܐ׃ ܘܡܬܥܡܕܝܢ ܒܝܪܕܢܐ ܡܢ ܐܠܗܗܘܢ׃ 17 ܗܝܢܘ ܕܐܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠܐ ܕܐܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܡܪܝܪܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܒܢܝܗܝ׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܢ׃ 20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܝ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃ 21 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܘܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 22 ܐܦܠܐ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ׃ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ ܠܗ׃ ܘܡܢ ܕܚܠܡܐ ܐܬܬܝܪ ܠܗ ܕܢܐܙܠ ܠܬܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܕܢܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܝ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃

4 ܗܝܢܘ ܡܪܝ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 2 ܘܢܣܝܢ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܘܠܐ ܐܟܠ ܡܕܡ ܒܝܘܡܝܢ׃ ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ׃ ܒܬܪ ܗܢܘ ܐܪܥܒ׃ 3 ܘܩܪܒ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܐܡܪ ܠܗܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܚܡܐ׃ 4 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܒܠܚܘܕܝ ܢܚܝܐ׃ ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܠܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ׃ 5 ܗܝܢܘ ܢܦܩ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܠܩܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ ܘܩܡ ܠܗ ܥܠ ܪܝܫܐ ܕܗܝܟܠܐ׃ 6 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܫܕܪ ܠܟܘܢ ܠܬܚܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܢܦܩܘܢ ܥܠܘܟܝ׃ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢ ܠܟ׃ ܕܠܐ ܬܬܟܫܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 7 ܐܡܪ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܟ׃ ܐܠܗܟ׃ ܘܠܗ ܠܒܕܘܗܝ׃ 8 ܘܢܣܒ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܠܛܘܪܐ ܪܡܐ׃ ܘܚܘܪ ܠܗ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ׃ ܘܫܘܒܚܗ׃ 9 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܠ ܗܢܐ ܐܬܠ ܠܟ׃ ܐܢ ܬܦܠ ܩܕܡܝ ܘܬܣܓܕ ܠܝ׃ 10 ܗܝܢܘ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ׃ ܐܙܠ ܫܛܢ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܣܓܘܕ׃ ܘܠܗ ܠܒܕܘܗܝ ܬܦܠܚ׃ 11 ܗܝܢܘ ܐܡܪ ܠܗ׃ ܕܠܐ ܬܬܟܫܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 12 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܟ׃ ܐܠܗܟ׃ 13 ܘܟܕ ܫܠܡ ܫܛܢܐ ܟܠ ܢܣܝܢܐ׃ ܐܬܪܚܩ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ׃ ܘܐܬܐ ܠܓܠܝܠܐ׃ 14 ܘܐܬܐ ܝܫܘܥ ܒܚܝܠ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ ܠܓܠܝܠܐ׃ ܘܩܠܗ ܢܦܩ ܒܟܠ ܐܬܪܐ׃ 15 ܘܗܘ ܡܠܦ ܒܒܝܬ ܟܢܫܬܐ׃ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܚܕ׃ 16 ܘܐܬܐ ܠܢܨܪܬ׃ ܕܐܝܟ ܕܪܒܝ ܗܘܐ׃ ܘܩܡ ܠܡܩܪܝܐ׃ ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܣܦܪܐ׃ ܘܦܬܚ ܠܣܦܪܐ׃ ܘܫܪܐ ܠܬܪܥܐ׃ ܕܟܬܝܒ ܗܘ׃ 17 ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܣܦܪܐ׃ ܘܦܬܚ ܠܣܦܪܐ׃ ܘܫܪܐ ܠܬܪܥܐ׃ ܕܟܬܝܒ ܗܘ׃ 18 ܗܢܘ ܕܚܝܠ ܠܝ ܠܡܫܝܚ׃ ܠܡܒܫܪ ܠܥܢܝܢ׃ ܘܠܡܩܪܝ ܠܥܘܪܐ׃ ܠܫܒܘܩ ܠܡܫܒܝܐ׃ ܘܠܡܟܪܙ ܠܥܡܐ׃ 19 ܠܡܩܪܝ ܫܢܬܐ ܕܪܘܚܐ׃ ܘܫܢܬ ܕܪܘܨܢ׃ ܠܡܩܪܝ ܠܥܢܝܢ׃ ܘܠܡܫܒܚ ܠܟ׃ ܠܡܩܪܝ ܠܟ׃ ܠܡܫܒܚ׃ 20 ܘܗܘ ܡܫܬܠܚ ܠܣܦܪܐ׃ ܘܡܫܠܡ ܠܫܡܫܐ׃ ܘܝܬܒ ܠܫܡܫܐ׃ ܘܟܠ ܥܝܢܝܗܘܢ ܚܙܝܢ ܠܗ׃ 21 ܘܫܪܐ ܠܡܠܠ ܠܗܘܢ׃ ܕܗܢܐ ܟܬܒܐ ܫܪܝܐ׃ ܒܐܕܢܝܟܘܢ׃ 22 ܘܟܠܗܘܢ ܡܣܗܕܝܢ ܠܗ׃ ܘܡܬܕܡܪܝܢ ܒܦܘܡܗ׃ ܕܢܦܩܘ ܡܠܬܐ׃ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ׃ ܘܐܡܪܝܢ׃ ܠܐ ܗܢܐ׃ ܒܪܗ׃ ܕܝܘܣܦ׃ 23 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܕܠܡܬܠ ܠܝ ܗܢܐ ܡܬܠܐ׃ ܐܦ ܠܟܘܢ׃ ܕܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܗܢܐ׃ ܕܠܐ ܬܥܒܕܘܢ׃ ܘܠܐ ܬܬܩܢ׃ 24 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܒܡܕܝܢܬܐ׃ ܕܢܬܩܝܡ׃ ܡܠܬܐ׃ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܬܩܪܐ׃ ܢܨܪܝܐ׃

ἀνθρώπου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τὴν μακροθυμίαν αὐτοῦ σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν
ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς
λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς εἰσιν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν
πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς. 17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες
φυλάσσεσθε ἵνα μὴ ταῖς τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, 18 αὐξάνετε
δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς
ἡμέραν αἰῶνος. ἀμήν.

1 Ἰωάννου

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, 2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν
καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν, 3 ὃ
ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ
ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 καὶ ταῦτα
γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. 5 Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστιν καὶ σκοτία οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἐν αὐτῷ. 6 ἐὰν εἴπωμεν
ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·
7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ
τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. 8 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ
ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. 9 ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,
πιστὸς ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. 10 ἐὰν
εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε· καὶ ἐὰν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν
πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· 2 καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων
δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. 3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι γεγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. 4 ὁ λέγων ὅτι Ἔγνωκα αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν
καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἔστιν ἡ ἀλήθεια· 5 ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· 6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς
ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν. 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν
ἀλλὰ ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. 8 πάλιν
ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὃ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. 9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν
ἕως ἄρτι. 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· 11 ὁ δὲ
μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει,
καθὼς ἐκεῖνος ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι,
ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. 14 ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ μένει ἐν
ὑμῖν καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν τις ἀγαπᾷ
τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· 16 ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστίν. 17 καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸν θεὸν μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

3

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ
γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσμεν·
οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσμεν, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ
τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος φανερωθῇ ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων
οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Παιδία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· 8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
9 πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται
ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. 10 ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ
διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, 12 οὐ καθὼς Κάιν ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ
ἦν καὶ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι μετεβήμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει
ἐν τῷ θανάτῳ. 15 πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. 16 ἐν τούτῳ γινώσκομεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθετο· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. 17 ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν
βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ'
αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλὰ
ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν
τὰς καρδίας ἡμῶν ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ
γινώσκει πάντα. 20 ἐὰν ἡμῶν καρδία μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν· 21 καὶ ὃ ἐὰν
αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιοῦμεν. 22 καὶ ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἐστιν ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. 23 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ
αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4

Ἀγαπητοί, μὴ πάντι πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ὅτι
πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν
πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ λύει
τὸν Ἰησοῦν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ
νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. 4 Ὑμεῖς, τεκνία, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων
ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 5 αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου
λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν,
ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα
τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ
θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. 8 ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν.
9 ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς
εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 10 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν,
ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀγαπᾶν ἀλλήλους. 12 θεὸν οὐδεὶς
πώποτε θεάται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν
ἐστιν. 13 ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
δέδωκεν ἡμῖν. 14 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι πατὴρ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ
κόσμου. 15 ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
θεῷ. 16 καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν,
καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. 17 ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη
μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλὰ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι
ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος
ἠγάπησεν ἡμᾶς. 20 ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν.
21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ἐκ θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα
ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν
τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν. 3 αὕτη γὰρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. 5 τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ
πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; 6 Οὗτος ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς
ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι. καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ
μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες (aiōn g165) 8 τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν. 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν,
ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. 10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ
ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. 11 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ἐν τῷ υἱῷ
αὐτοῦ ἐστιν. 12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.
13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε,
καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. 14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι
ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν· 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα,
οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. 16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν
ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν
ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. 18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ
ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. 20 οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν
ἵνα γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν
ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. 21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܕܐ ܠܡܢܐ ܕܥܒܕܝܢ ܠܡܢܐ
ܠܡܢܐ ܗܘܐ ܠܡܢܐ ܗܘܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܡܢܐ
ܕܢܬܝܗܒ

ܕܢܦܠܘܢ ܠܬܪܥܐ ܘܠܡܢܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܡܝܬܐ ܘܩܡܘ ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܪܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܝܗܒ ܠܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܢܫܪܐ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܝܒ ܠܝܡܝܢܝ ܥܕܡܐ ܕܐܫܝܡ ܠܒܥܠܝ ܒܪܓܠܝܟ ܠܡܬܬܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܐ ܘܠܒܪܟܬܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܟܠܬܝ ܠܝ ܠܡܫܩܝ ܠܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܝ ܠܒܫܐ ܘܠܝ ܠܡܫܩܐ ܘܠܝ ܠܫܩܝܐ ܘܠܝ ܠܡܫܟܒܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ

ܕܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܪܟܘܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܒܐܪܥܐ ܘܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܒܬܪܥܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܒܪܝܫܟ ܕܠܐ ܬܨܒܥ ܚܕܐ ܣܥܪܐ ܐܘ ܬܫܘܐ ܕܚܘܪܐ ܐܘ ܬܫܘܐ ܕܟܘܠܐ ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܠܡܠܬܟܘܢ ܠܡܠܬܐ ܘܠܡܠܬܟܘܢ ܠܡܠܬܐ ܘܠܡܠܬܟܘܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܗܢܐ ܥܕܡܐ ܕܡܛܠ ܕܬܗܘܐ ܠܝ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܒܪܝܫܟ ܕܠܐ ܬܨܒܥ ܚܕܐ ܣܥܪܐ ܐܘ ܬܫܘܐ ܕܚܘܪܐ ܐܘ ܬܫܘܐ ܕܟܘܠܐ ܐܠܐ ܢܗܘܐ

ܗܘܢܐ ܗܘܢ ܕܩܠܠܘ ܠܗ, ܡܬܩܪܒܝܢܐ 5 ܕܢܩܡܘ ܠܗ
ܒܩܪܒܐ ܡܩܪܒܝܢ ܠܟ ܕܟܬܒܝܢ ܠܟ, ܟܝ ܐܬܐ ܠܟ ܐܝܟܢܐ
ܕܢܬܬܝ ܠܟ 6 ܫܘܬ ܐܬܐ ܡܢܟ, ܫܘܬ ܩܥܝ ܩܪܝܢ ܠܟ
ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ ܐܢܐ ܡܠܝ ܩܪܝܢ ܠܟܝܢ ܠܡܪܝܡ ܠܡ ܢܝܢ ܩܪܝܢ
7 ܫܘܬ ܩܪܝܢ ܫܘܬ ܡܢܟ ܩܪܝܢ ܠܟ ܩܪܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ
ܡܪܝܡ ܠܡ ܢܝܢ ܩܪܝܢ ܠܟ ܩܪܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ, 8 ܐܢܐ
ܩܪܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ, ܡ ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ ܩܪܝܢ ܠܟ ܩܪܝܢ
ܡܪܝܡ ܩܪܝܢ ܠܟ 9 ܩܪܝܢ ܠܟ ܩܪܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܕܟ
ܩܪܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܕܟ ܒܝ

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים וכל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם וכל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־נהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חיתו־שדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל־חיתו שדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 אל שור בבר בעמים מלחמה מרבים אל
בגד מלחמה 2 אחיכם שבטם מיתה מגדל בבר מלחמה
מדבר, מעלות מדע אבד אל מלחמה חל חל בגבורתם
בגד מה 3 מזבח חלם אב בבר שבטם מדבר
חלם ל מלחמה מעט בגדו מבטח מדבר מלחמה
בגד בבר מלחמה בר בבר 4 בגבורתם מעמדה
אבות יתום מלחמה אב מעמד מה מלחמה מעט בגד
מדבר אם מבחן לעמד אב מבחן 5 בגדו בגדו אם בגד חלם
ל מעמד בגד מלחמה בבר מלחמה מדבר אב מלחמה מעמד
6 מלחמה מדבר בבר מלחמה מדבר אב מדבר מעמד
לעמד אם אם בבר מעט מלחמה מלחמה אם מדבר מעמד
מלחמה מעמד בגד בבר חלם לב מעמד בגבורתם, מעמד
בר מלחמה מדבר אם אב מעמד מלחמה מעט מלחמה בגד
מדבר אם אב מעמד מלחמה מעט מלחמה בגד
מלחמה מעמד בגד בבר 7 חלם (Geenna g1067)
מלחמה מלחמה בגד בבר מלחמה מעמד מלחמה מדבר
לעמד 8 מלחמה מדבר בבר מעמד מלחמה מעמד מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה מדבר מלחמה, מעמד מעמד בגד מלחמה
בר בגד בר מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
מבטח מלחמה מדבר מלחמה בגבורתם מלחמה 9 מלחמה מלחמה אם מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
לב מבטח 10 מעמד מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה בגד מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה

17 ולא נודע לאנשי יהודה ובנימין
שבאו הגולה בנו את היכל
אלהי ישראל׃ 18 ויעמדו הכהנים
והלוים בתכנת לבשם לתת
מלאכה לבית יהוה אלהי ישראל
כדברי ספר משה׃ 19 ויעשו בני הגולה
את הפסח בארבעה עשר לחדש
הראשון׃ 20 כי נטהרו הכהנים
והלוים כאחד הטהרו כלם
וישחטו הפסח לכל בני הגולה
ולאחיהם הכהנים ולעצמם׃

1

1 ᚠᚢᚾᚷᚪ ᚹᚪᚱᚩᚱᚪᚾᚷᚪᚾᚷᚪᚾᚷ

ומלכי אשור אשר הגלה מן־הארץ ויושב בערי שמרון ויתר עבר הנהר׃ 18 וגם־הנה בני־המרד הזה עשו לבנות את־העיר ואת־החומות יסדו ותקנו׃ 19 עתה שימו־נא לבכם כי־בנות העיר הזאת מן־העולם ומלכים ומדינות מרדים היא ומעשים עשים בתוכה׃ 20 ומלכים אדירים היו על־ירושלם ומשלים בכל־עבר הנהר ומדה נתן־להם׃ 21 עתה שיתו־נא מתן לבלתי־בנות העיר הזאת עד־אשר־יתן־אמר׃ 22 והזהרו־נא מן־לעשות־זאת אל־תרבו לבוא־רע לנזקי־מלכים׃ 23 אז־נגלה־נא־אל־אדני־אל־נא־אל־אדני־אל־נא־אל־אדני־אל

5 ܗܘܝܢ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܦܩ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܟܠ ܕܪܚܡ
ܐܒܐ ܠܒܪܗ ܡܬܝܠܕܐ ܡܬܪܚܡܢܐ ܗܘܝܢ, ܘܡܢܘܢ ܕܢܚܒܘܢ ܠܗ
ܕܒܪܗ ܕܡܠܝܐ ܕܐܚܝܗ ܕܐܝܟ 2 ܒܗܕܐ ܢܕܥ ܕܢܚܒܘܢ ܕܒܢܝܢ
ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܝ ܕܐܝܢ ܕܢܨܒܘܢ ܠܗ ܒܫܘܫܝܐ ܕܐܠܗܐ ܠܗ
ܕܢܝܚ ܗܘܐ ܠܗ 3 ܠܗܠܝܢ ܡܢ ܕܐܝܢ ܕܩܪܒ ܕܢܝܚܘܬܐ
ܕܒܝܢܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܘܠܐ ܕܢܢܡܢܐ ܗܘܐ ܕܐܝܢ ܕܒܪܚܝܢ
ܕܢܬܪܥܘܢ ܒܗܕܐ ܡܢ ܠܗܠܝܢ ܕܒܪܢܫܐ ܕܝ ܕܐܝܢ ܕܢܢ
4 ܕܢܢ ܒܗ ܕܐܝܟ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܗ ܒܗܕܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܝ ܕܐܝܢ
ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܗ ܒܗܕܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܝ ܕܐܝܢ ܕܢܬܪܥܘܢ 5 ܕܢܢ ܕܐܝ
ܠܝܠܐ ܕܢܢ ܒܗܕ ܕܐܝܟ ܒܗܕܐ ܕܢܢ ܒܗ ܕܐܝܢ ܕܢܢ ܕܐܝܟ
ܕܢܢ ܕܐܝܢ ܕܢܢ ܕܐܝܢ ܕܢܢ ܕܐܝܢ ܕܢܢ ܕܐܝܢ ܕܢܢ ܕܐܝܢ

1

1 אבא פילם ל אבא
אל אבא הנאמן אל אבא
אל אבא הנאמן אל אבא
2 אל אבא אל אבא פילם ל אבא
אל אבא אל אבא 3 אל אבא
אל אבא אל אבא אל אבא אל אבא
אל אבא אל אבא אל אבא אל אבא
אל אבא אל אבא אל אבא

ܗܘܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ
ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܢܚܘܢ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܟܘܢ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܫܘܬܦܘܬܐ ܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗܒ ܠܢ ܚܝܐ
ܕܡܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ ܕܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܚܘܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܗܘܝܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܡܢ ܗܫܐ ܘܥܕܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܡܝܢ ܗܠܝܠܘܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܥܝܢܐ
ܕܚܙܝܢ ܘܐܕܢܐ ܕܫܡܥܢ ܘܠܒܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܡܢ ܗܫܐ ܘܥܕܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܡܝܢ ܗܠܝܠܘܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܥܝܢܐ
ܕܚܙܝܢ ܘܐܕܢܐ ܕܫܡܥܢ ܘܠܒܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ

מלאכי

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בזתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם פני׳ישא אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל׳ונן לנו היה מיד אתכם אם יקבל מיד׳אתכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יהוה הוא מגואל וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאכה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני׳ם נדבה כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצות׳ם׳ אם לא תשימו לב ואם לא תשיתו לבב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה׳ם׳ ואת ברכותיכם ארה גם אתי׳ם׳ ארה כי אינכם שמים על לב׃ 16 הנה גערתי לכם את הזרע ופרשתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 17 וידעתם כי שלחתי אתכם המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 18 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ (aiōn g165) 19 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי ונכוחים השיב רבים מעון׃ 20 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 21 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 22 גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 23 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 24 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ 25 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 26 זאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 27 ואמרתם על מה על אשר יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׃ 28 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 29 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלים לפני יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר בעד מכשפים ובעד מנאפים ובעד נשבעים לשקר ובעד עושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׃ המעשר׃ 9 בארור אתם הארור ואתי אתם קבעים הגוי כולו׃ 10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי׃ ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה segullah׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עושי רשע קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ושסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

הנשבעים ל׳ שנה׳ 12 לא יוכל איש
מבית אביו לגשת אל כל אשר יקרב
אליו, ואל אשת אחיו לא תקרב,
ואל אחותו, ואל אשת אחותו, ואל
אמו ל׳ אמו׳ 13 ואל אשת אב
ל׳ אמו לא תגלה ערות אשת אחיך
הוא׳ 14 שם מבית הנשים אשר
נשבעה לה׳ אחרי אשר הוא מלך
לשון כנעון הנכרית ויהודית ואל
אם אשה, ואל אשת אשה, ואל בת
אשה לא תקח׳ 15 אל תקח אשה
מבית אביה ל׳ אלוה׳ ואל תקח אל אשה
מבית אביה לא אשה אל אל אחיה
כמו אמיה אמיה אשר אל אחיה
אל אחיה (aiōnios g166) אשר
הנשלח׳ 16 כמה מבית אביה ל׳ אל
אמיה אמה אמה נפשה שלפני שבא אל
אמיה אמה אמה לי ואל אל אחי אב
אשר אל אחיה אל אל אחיה אל אל
אל נפשה׳ 17 אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל

ב-א תמ

1 מעשה אשר אמר אל משה ואהרן ואל
כל העדה לאמר, ונשאתם את ראש כל
בני ישראל, לבית אבתם; כל הפקד
בני ישראל, לצבאתם. 2 איש על דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו. 3 (aiōn g165) ואלה
תולדת אהרן ומשה, ביום דבר יהוה את משה
בהר סיני. 4 ואלה שמות בני אהרן
הבכר נדב ואביהוא, אלעזר ואיתמר;
אלה שמות בני אהרן הכהנים, המשחים
אשר מלא את ידם לכהן. 5 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 6 הקרב את מטה לוי, והעמדת אתו
לפני אהרן הכהן, ושרתו אתו. 7 ושמרו
את משמרתו ומשמרת כל העדה, לפני אהל
מועד, לעבד את עבדת המשכן. 8 ושמרו
את כל כלי אהל מועד, ומשמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן. 9 ונתת את הלוים
לאהרן ולבניו; נתונים הם נתונים הם לו
מבני ישראל. 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד
וכהנו את עבודת כהנתם; והזר הקרב יומת.
11 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני
הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל
תחת כל בכר פטר רחם מבני ישראל;
והיו לי הלוים. 13 כי לי כל בכור בארץ מצרים
הכיתי כל בכור בישראל מאדם ועד בהמה;

ملاخي-٢

1 معبة الرب التي صارت لملاخي على اسرائيل بيد
2 ملاخي. احببتكم قال الرب. وقلتم بمَ احببتنا.
اليس عيسو اخا يعقوب قال الرب. واحببت يعقوب
3 وابغضت عيسو وجعلت جباله خرابا وميراثه
لذئاب البرية. لان ادوم قال قد هدمنا فنرجع
ونبني الخرب. هكذا قال رب الجنود هم يبنون
4 وانا اهدم. فيدعونهم تخم الشر والشعب الذي
سخط الرب الى الابد. وتنظر عيناكم وانتم
5 تقولون. ليتعظم الرب من تخم اسرائيل.
6 الابن يكرم ابيه والعبد سيده. فان كنت
ابا فاين كرامتي وان كنت سيدا فاين
هيبتي قال رب الجنود لكم ايها الكهنة
7 المحتقرون اسمي. وقلتم بمَ احتقرنا اسمك.
8 تقدمون على مذبحي خبزا نجسا وتقولون بمَ
نجسناك. بقولكم ان مائدة الرب محتقرة.
9 وان قدمتم العمي للذبيحة افليس شرا
وان قدمتم العرجاء والسقيمة افليس شرا
قدمها لواليك. اترضى عنك او ترفع وجهك
قال رب الجنود. 10 ليت فيكم من يغلق الابواب
فلا توقدوا مذبحي باطلا. لا لي مسرة بكم
قال رب الجنود ولا اقبل من ايديكم قربانا.
11 لان من مشرق الشمس الى مغربها اسمي
عظيم بين الامم وفي كل موضع يقرب لاسمي
بخور وتقدمة طاهرة لان اسمي عظيم بين
الامم قال رب الجنود. 12 وانتم تدنسونه
بقولكم ان مائدة الرب نجسة وان ثمره
رزقه محتقر حتى ان رزقه يؤكل.
13 وقلتم ما اتعبنا وانفختموه قال رب
الجنود وجئتم بالمخطوف والاعرج والسقيم
وقدمتم القربان افيرضى بيدكم قال رب
14 الجنود. وملعون الغاش الذي في قطيعه
ذكر ونذر يذبح للرب فاسدا لاني ملك
عظيم قال رب الجنود واسمي مهوب بين
الامم

ܪܘܡܐ

1 ܡܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܝܗ ܡܢ ܫܡܐ ܫܠܝܚܐ ܥܒܕ ܡܬܩܪܐ ܦܘܠܘܣ
2 ܕܦܪܝܫ ܫܠܝܚܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ
3 ܥܠ ܒܪܗ, ܕܗܘܐ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܕܘܝܕ ܒܦܬܪܐ
ܕܒܣܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܩܝܡ ܠܗ ܒܚܝܠܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ
4 ܕܐܬܚܙܝ ܒܪܒܘܬܐ ܕܒܪܬܗ ܕܐܠܗܐ ܒܚܝܠ ܩܝܡܬܐ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܒܪܘܚ ܩܕܝܫܘܬܐ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
5 ܕܒܗ ܩܒܠܢܢ ܨܒܝܢܐ ܠܫܠܝܚܘܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ
ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܡܘܡܬܐ ܠܫܡܗ, ܕܗܘ ܕܝ ܟܕ ܐܬܬܝ
ܠܡܫܪܐ ܥܠ ܫܡܗ ܩܕܝܫܐ ܕܝܬܝܪ, ܡ ܕܝ ܕܝ ܟܕ ܐܬܬܝ
ܥܠܝܗ ܒܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܠܢ ܥܠ ܫܡܗ ܩܕܝܫܬܐ 6 ܕܒܗ
ܥܠ ܕܝܢܐܝܢ ܩܕܝ ܩܪܝܢ ܩܕܝܫܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܒܪܚܡܐ ܩܕܝܫܐ 7 (aïdios g126) ܐܠܗ ܩܕܝܫܐ ܫܠܝܡ ܩܕܝܫ
ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܒܐ ܕܪܚܡܐ ܘܡܢ ܡܪܝܐ ܕܢܚܡܬܐ ܘܡܢ
ܫܠܝܚܐ ܕܝܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܫܡܗ ܫܡܝܢ ܕܝܢܐ ܕܐܝܬ ܐܠܗ
ܫܠܝܡ ܥܡ ܩܕܝܫܘܬܟ 8 (aiōnios g166) ܩܕܝܫ ܕܡܫܝܚ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܒܚܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܝܕ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܝ ܐܝ ܕܝ ܡܬܩܪܐ 9 ܥܡܕܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܡܠܐ
ܡܝܢܐ ܠܠܗ ܩܕܡ ܠܠܗ ܩܕ ܕܐ ܕ ܟܝܠܢܐ ܒܫܡ ܕܐܡ
ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܕܝܢ, ܡܠܝ ܩܕܝܫ ܡܝܢ ܩܕ ܩܕܝܫ
ܒܝܕ ܩܕܝ ܫܠܝܚ ܕܝ ܫܠܝ 10 ܩܕܝ ܗܘ ܕܐܝܬ ܐܝܬ
ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ
ܐܝܬ ܠܗ ܩܕ ܩܕܝ ܡܝܢ 11 ܠ, ܡ ܩܕܝܫ ܩܕ ܩܕ
ܡܝܢ ܩܕܝ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 12 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 13 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
(aiōn ܐܠܗ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
g165) 14 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
15 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 16 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
17 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 18 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 19 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 20 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ 21 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ
(aiōnios g166) 22 ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ ܩܕ

ܡܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܘܚܢܢ ܘܝܘܚܢܢ ܐܘܠܕ ܝܘܚܢܢ ܘܝܘܚܢܢ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܥܕܬܐ ܕܒܒܠܬܐ ܀ 12 ܘܐܚܪܝ ܕܒܒܠܬܐ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܀ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܀ 14 ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܀ 15 ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܢ ܘܡܬܢ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܀ 16 ܘܝܘܣܦ ܐܘܠܕ ܕܒܪܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܟܠܗ ܕܪܗܛ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܣܪ ܕܪܗܛܝܢ ܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܬܐ ܬܠܬܝܣܪ ܕܪܗܛܝܢ ܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܬܐ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܣܪ ܕܪܗܛܝܢ ܀ 18 ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝܬ ܗܕܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܗ ܕܡܪܝܡ ܡܡܪܕܬܐ ܠܝܘܣܦ ܐܫܬܟܚܬ ܕܗܘܬ ܒܟܪܬܐ ܘܠܐ ܐܬܟܢܫܬ ܠܗ ܐܫܬܟܚ ܒܪܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܬܓܠܐ ܠܗ ܒܥܠܢܐ ܫܪܐ ܠܡܫܕܪܗ ܠܚܫܐ ܀ 20 ܘܗܘܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܫܒ ܠܡܫܕܪܗ ܠܚܫܐ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܐܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܠܡܣܒܠܗ ܠܒܪܬܟ ܡܪܝܡ ܕܒܗ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܝܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢܝܗܘܢ ܀ 22 ܗܕܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܀ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܟܪܬܐ ܘܢܬܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܀ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܘܩܒܠ ܠܢܫܬܗ ܀ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܀ 26 ܗܕܐ ܕܡܬܝܐ ܟܬܒ ܝܘܠܦܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 3 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 4 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 5 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 6 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 7 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 8 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 9 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 10 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 11 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 12 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 13 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 14 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 15 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 16 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 17 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 18 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 19 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 20 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 21 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 22 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 23 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 24 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 25 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀ 26 ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܘܐܝܠܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܝܐ ܀

21 ומי שאינו מאמין בבן לא יראה חיים אבל כעס אלוהים
נשאר עליו׃ 22 אמן אמן אומר לכם, מי שמקשיב לדברי
ומאמין לשולח אותי, יש לו חיים נצחיים ולא יבוא לדון
אלא עבר מהמוות לחיים׃ 23 אמן אמן אומר לכם, הגיע
הזמן ועכשיו הוא כאן, שמתים יקשיבו לקול בן האלוהים
ומי שיקשיב לו יחיה׃ 24 כי כשם שלאב יש חיים בעצמו
כך נתן לבן לחיות בעצמו׃ 25 ונתן לו סמכות לשפוט
כי הוא בן האדם׃ אל תתפלאו מזה, כי הגיע הזמן
שכל המתים בקברים ישמעו את קולו׃ 26 ויצאו
מהקברים, הטובים לתחיה ולחיים נצחיים, והרעים
לתחיה ולדין׃ 27 אני לא יכול לעשות כלום מעצמי
אלא מה שאלוהים אומר לי לעשות׃ ואני שופט
לפי מה שאלוהים אומר לי, ולא לפי מה שאני רוצה
לעשות׃ 28 אל תתפלאו מזה, כי הגיע הזמן
שכל המתים בקברים ישמעו את קולו׃ 29 ויצאו
מהקברים, הטובים לתחיה ולחיים נצחיים, והרעים
לתחיה ולדין׃

3 אם אני מדבר על עצמי, אין לי שום
הוכחה׃ 2 יש אדם אחר שמדבר עליי, ואני יודע
שמה שהוא אומר עליי הוא אמת׃ 3 אתם שלחתם
ליוחנן ושאלתם אותו מי הוא, ויוחנן אמר לכם
שהוא לא המשיח׃ 4 אבל אני לא צריך בן אדם
שיגיד לי מי אני׃ אני יודע מי אני׃ 5 אני
מדבר עליו כדי שתאמינו בו׃ אבל אם אתם
לא מאמינים לדברים שכתבו עליו, אז אתם לא
יכולים לסמוך על מה שאני אומר׃ 6 אבל
אם אתם לא מאמינים לדברים שכתבו עליו,
אז אתם לא יכולים לסמוך על מה שאני אומר׃
7 אל תתפלאו מזה, כי אתם מתפלאים
מדברים שכתבו עליו׃ אבל אם אתם לא מאמינים
לדברים שכתבו עליו, אז אתם לא יכולים לסמוך
על מה שאני אומר׃ 8 אם אתם לא מאמינים
לדברים שכתבו עליו, אז אתם לא יכולים לסמוך
על מה שאני אומר׃ 9 אתם חיפשתם בספרים
כי חשבתם שיש בהם חיים נצחיים׃ אבל הספרים
מדברים עליי׃ 10 אבל אתם לא רוצים לבוא אליי
כדי שיהיו לכם חיים נצחיים׃ 11 אני לא
מקבל כבוד מבני אדם׃ 12 אבל אני יודע
שאתם לא אוהבים אלוהים׃ אתם אוהבים
כבוד מבני אדם׃ 13 אני בא בשם אבי, ואתם
לא מקבלים אותי׃ אבל אם בן אדם אחר
יבוא בשם עצמו, אתם תקבלו אותו׃ 14 אתם
לא יכולים לסמוך אחד על השני׃ אתם רוצים
כבוד מבני אדם׃ אבל אתם לא רוצים כבוד
מאלוהים׃ 15 אל תחשבו שאני אגיד
לאבא שאני אני מי שמאשים אותכם׃ אבא
אומר לי מי אני, ומי שמאמין בו לא יגיע
לדין׃ 16 משה אמר
לאנשים שיש לו אמונה בו׃ 17 אבל
אם אתם לא מאמינים לדברים שכתב
משה, אתם לא יכולים לסמוך על מה
שאני אומר׃ 18 לא אני אבא
לאבא אמר לי מה לעשות׃ אבל אם
אתם לא מאמינים לדברים שכתב
משה, אתם לא יכולים לסמוך על מה
שאני אומר׃ 19 אשמל
אמר לי מה לעשות׃ 20 אבל אם
אתם לא מאמינים לדברים שכתב
משה, אתם לא יכולים לסמוך על מה
שאני אומר׃ 21 אבל אם
אתם לא מאמינים לדברים שכתב
משה, אתם לא יכולים לסמוך על מה
שאני אומר׃ 22 אמן אמן אומר לכם, מי שמקשיב
לדברי ומאמין לשולח אותי, יש לו חיים נצחיים
ולא יבוא לדון אלא עבר מהמוות לחיים׃

4 כי כאשר אלוהים הוקיע אותם
מהגן העדן, הוא הוציא אותם מהגן
אותם אמרתי לכם׃ 2 אמן אמן אומר לכם
כל מי שמאמין בי יש לו חיים נצחיים׃
3 אבל אם אתם לא מאמינים בי אתם
נמצאים בגן העדן, אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים׃ אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים, כמו שאני אומר
לכם׃ 4 אמרו לי אנשים אחרים
לא מאמינים בי׃ אבל אני יודע שאני
אומר לכם׃ 5 אם אתם לא מאמינים בי
אתם לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ אבל אם אתם
מאמינים בי, אתם יכולים לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ 6 אמרו לי
אנשים אחרים שאתם לא מאמינים בי׃
אבל אם אתם לא מאמינים בי, אתם לא
יכולים לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני
אומר לכם׃ 7 אם אתם לא מאמינים בי
אתם לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ אבל אם אתם
מאמינים בי אתם יכולים לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ 8 אמרו לי
אנשים אחרים שאתם לא מאמינים בי׃
אבל אם אתם לא מאמינים בי אתם לא
יכולים לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני
אומר לכם׃ 9 אתם חיפשתם בספרים
כי חשבתם שיש בהם חיים נצחיים׃ אבל הספרים
מדברים עליי׃ 10 אל תגידו לאנשים
אחרים לא לדבר אל אנשים אחרים כמו
שאני אומר לכם׃ אבל אם אתם לא מאמינים
בי אתם לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ 11 אמרו לי אנשים
אחרים שאתם לא מאמינים בי׃ אבל אם
אתם לא מאמינים בי אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ 12 אמרו לי אנשים אחרים שאתם לא
מאמינים בי׃ אבל אם אתם לא מאמינים בי
אתם לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ 13 אמרו לי אנשים
אחרים שאתם לא מאמינים בי׃ אבל אם
אתם לא מאמינים בי אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ 14 אל תגידו לאנשים אחרים לא
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ אבל אם אתם לא מאמינים בי אתם
לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים כמו
שאני אומר לכם׃ 15 אמרו לי אנשים אחרים
שאתם לא מאמינים בי׃ אבל אם אתם לא
מאמינים בי אתם לא יכולים לדבר אל
אנשים אחרים כמו שאני אומר לכם׃
16 אמרו לי אנשים אחרים שאתם לא
מאמינים בי׃ אבל אם אתם לא מאמינים
בי אתם לא יכולים לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ 17 אל תגידו
לאנשים אחרים לא לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ אבל אם
אתם לא מאמינים בי אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ 18 אמרו לי אנשים אחרים שאתם לא
מאמינים בי׃ אבל אם אתם לא מאמינים
בי אתם לא יכולים לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ 19 אמרו לי
אנשים אחרים שאתם לא מאמינים בי׃
אבל אם אתם לא מאמינים בי אתם לא
יכולים לדבר אל אנשים אחרים כמו
שאני אומר לכם׃ 20 אל תגידו
לאנשים אחרים לא לדבר אל אנשים
אחרים כמו שאני אומר לכם׃ אבל אם
אתם לא מאמינים בי אתם לא יכולים
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ 21 אל תגידו לאנשים אחרים לא
לדבר אל אנשים אחרים כמו שאני אומר
לכם׃ אבל אם אתם לא מאמינים בי
אתם לא יכולים לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ 22 אל תגידו
לאנשים אחרים לא לדבר אל אנשים אחרים
כמו שאני אומר לכם׃ אבל אם אתם לא
מאמינים בי אתם לא יכולים לדבר אל
אנשים אחרים כמו שאני אומר לכם׃

ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο ὀψίας γενομένης
ἔλεγεν αὐτοῖς διελθωμεν εἰς τὸ πέραν
36 καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβανουσιν
αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοιῳ καὶ πλοῖα
ἄλλα ἦν μετ αὐτου 37 καὶ γινεται λαιλαψ
ανεμου μεγαλη καὶ τα κυματα επεβαλλεν
εἰς το πλοιον ωστε ηδη γεμιζεσθαι το
πλοιον 38 καὶ αυτος ην επι τῃ πρυμνῃ
επι το προσκεφαλαιον καθευδων καὶ
διεγειρουσιν αυτον λεγουσιν αυτῳ
διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
καὶ διεγερθεις επετιμησεν τῳ ανεμῳ
καὶ ειπεν τῃ θαλασσῃ σιωπα πεφιμωσο
καὶ εκοπασεν ο ανεμος καὶ εγενετο
γαληνη μεγαλη 40 καὶ ειπεν αυτοις
τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε
πιστιν 41 καὶ εφοβηθησαν φοβον μεγαν
καὶ ελεγον προς αλληλους τις αρα
ουτος εστιν οτι καὶ ο ανεμος καὶ η
θαλασσα υπακουουσιν αυτῳ

5 1 καὶ ηλθον εἰς το περαν της
θαλασσης εἰς την χωραν των γερασηνων
2 καὶ εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου
ευθυς υπηντησεν αυτῳ εκ των μνημειων
ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτῳ 3 οστις
την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν
καὶ ουδεις ουκετι ουδε αλυσει ουκ
ηδυνατο αυτον δησαι 4 διοτι πολλακις
πεδαις καὶ αλυσεσιν δεδεμενος καὶ
διεσπασθαι υπ εμου τας αλυσεις καὶ
τας πεδας συντετριφθαι καὶ ουδεις
ισχυεν αυτον δαμασαι 5 καὶ διαπαντος
νυκτος καὶ ημερας εν τοις μνημασιν
καὶ εν τοις ορεσιν ην κραζων καὶ
κατακοπτομενος εαυτον λιθοις 6 καὶ
ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν
καὶ προσεκυνησεν αυτῳ 7 καὶ κραξας
φωνῃ μεγαλῃ λεγει τι εμοι καὶ σοι
ιησου υιε του θεου του υψιστου
ορκιζω σε κατα του θεου μη με
βασανισης 8 ελεγεν γαρ αυτῳ εξελθε
το πνευμα το ακαθαρτον εκ του
ανθρωπου 9 καὶ ηρωτα αυτον τι σοι
ονομα εστιν καὶ λεγει αυτῳ λεγιων
ονομα μοι εστιν οτι πολλοι εσμεν
10 καὶ παρεκαλουν αυτον πολλα ινα
μη αποστειλῃ αυτα εξω της χωρας
11 ην δε εκει προς το ορει αγελη
χοιρων μεγαλη βοσκομενη 12 καὶ
παντες οι δαιμονες παρεκαλουν αυτον
λεγοντες πεμψον ημας εἰς τους χοιρους
ινα εἰς αυτους εισελθωμεν 13 καὶ
εφεντος αυτου ευθυς οι δαιμονες
εξελθοντες εἰσηλθον εἰς τους χοιρους
καὶ ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου
εἰς την θαλασσαν ωσει δισχιλιοι καὶ
ενεπνιγοντο εν τῃ θαλασσῃ 14 καὶ
οι βοσκοντες αυτους εφυγον καὶ
απηγγειλαν εἰς την πολιν καὶ εἰς
τους αγρους καὶ ηλθον ιδειν τι εστιν
το γεγονος 15 καὶ ερχονται προς τον
ιησουν καὶ θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον
καθημενον ιματισμενον καὶ σωφρονουντα
τον εσχηκοτα λεγιωνα καὶ εφοβηθησαν
16 καὶ διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες
πως εγενετο τῳ δαιμονιζομενῳ καὶ περι
των χοιρων 17 καὶ ηρξαντο παρακαλειν
αυτον απελθειν απο των οριων αυτων
18 καὶ εμβαντος αυτου εἰς το πλοιον
προσηρχετο αυτῳ ο δαιμονιζομενος
ινα μετ αυτου ᾖ 19 καὶ ουκ αφηκεν
αυτον αλλα λεγει αυτῳ υπαγε εἰς
τον οικον σου προς τους σους καὶ
απηγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος
σου πεποιηκεν καὶ ελεησεν σε
20 καὶ απηλθεν καὶ ηρξατο κηρυσσειν
εν τῃ δεκαπολει οσα εποιησεν αυτῳ
ο ιησους καὶ παντες εθαυμαζον
21 καὶ διαπερασαντος του ιησου εν
τῳ πλοιῳ παλιν εἰς το περαν συνηχθη
οχλος πολυς επ αυτον καὶ ην παρα
την θαλασσαν 22 καὶ ερχεται εἰς
των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος
καὶ ιδων αυτον πιπτει προς τους
ποδας αυτου 23 καὶ παρακαλει αυτον
πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου
εσχατως εχει ινα ελθων επιθης τας
χειρας αυτῃ ινα σωθῃ καὶ ζησεται
24 καὶ απηλθεν μετ αυτου καὶ ηκολουθει
αυτῳ οχλος πολυς καὶ συνεθλιβον
αυτον 25 καὶ γυνη ουσα εν ῥυσει
αιματος δωδεκα ετη 26 καὶ πολλα
παθουσα υπο πολλων ιατρων καὶ
δαπανησασα τα παντα αυτης καὶ
μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον
εἰς το χειρον ελθουσα 27 ακουσασα
περι του ιησου ελθουσα εν τῃ οχλῳ
οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου
28 ελεγεν γαρ οτι εαν απτωμαι
καν των ιματιων αυτου σωθησομαι
29 καὶ ευθυς εξηρανθη η πηγη του
αιματος αυτης καὶ εγνω τῳ σωματι
οτι ιαται απο της μαστιγος ταυτης
30 καὶ ευθυς ο ιησους επιγνους εν
εαυτῳ την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν
στραφεις εν τῳ οχλῳ ελεγεν τις
μου απτεται των ιματιων 31 καὶ
ελεγον αυτῳ οι μαθηται βλεπεις
τον οχλον συνθλιβοντα σε καὶ λεγεις
τις μου απτεται 32 καὶ περιεβλεπετο
ιδειν την ταυτην την ποιησασαν
τουτο 33 η δε γυνη φοβηθεισα καὶ
τρομουσα ειδυια ο γεγονεν αυτῃ
ηλθεν καὶ προσπεσουσα αυτῳ ειπεν
αυτῳ παν το αληθες 34 ο δε ειπεν
αυτῃ θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν
σε υπαγε εἰς ειρηνην καὶ ισθι υγιης
απο της μαστιγος σου 35 ετι αυτου
λαλουντος ερχονται παρα του αρχισυναγωγου
λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν
τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον
36 ο δε ιησους παρακουσας λογον
λαλουμενον λεγει τῳ αρχισυναγωγῳ
μη φοβου μονον πιστευε 37 καὶ
ουκ αφηκεν ουδενα μετα αυτου
συνακολουθησαι παρεκτος πετρου
καὶ ιακωβου καὶ ιωαννου του αδελφου
ιακωβου 38 καὶ ερχονται εἰς οικον
του αρχισυναγωγου καὶ θεωρει θορυβον
καὶ κλαιοντας καὶ αλαλαζοντας πολλα
39 καὶ εἰσελθων λεγει αυτοις τι
θορυβασθε καὶ κλαετε το παιδιον
ουκ απεθανεν αλλα καθευδει 40 καὶ
κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλων
παντας παραλαμβανει τον πατερα του
παιδιου καὶ της μητερος καὶ τους
μετα αυτου καὶ εἰσπορευεται οπου
ην το παιδιον 41 καὶ κρατησας της
χειρος του παιδιου λεγει αυτῃ
ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον
το κορασιον σοι λεγω εγειρου
42 καὶ ευθυς ανεστη το κορασιον
καὶ περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα
καὶ εξεστησαν εκστασει μεγαλῃ
43 καὶ διεστειλατο αυτοις πολλα ινα
μηδεις γνοι τουτο καὶ ειπεν δοθηναι
αυτῃ φαγειν

6 1 καὶ εξελθων εκειθεν ηλθεν εἰς
την πατριδα αυτου καὶ ακολουθουσιν
αυτῳ οι μαθηται αυτου 2 καὶ γενομενου
σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τῃ
συναγωγῃ καὶ πολλοι ακουοντες
εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτῳ
ταυτα καὶ τις η σοφια η δοθεισα
τουτῳ καὶ οι δυναμεις οι διὰ των
χειρων αυτου γινομενοι 3 ουχ ουτος
εστιν ο τεκτων ο υιος της μαριας
καὶ αδελφος ιακωβου καὶ ιουδα καὶ
σιμωνος ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου
ωδε προς ημας καὶ εσκανδαλιζοντο
εν αυτῳ 4 καὶ ελεγεν αυτοις οτι
ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν
τῃ πατριδι αυτου καὶ εν τοις συγγενευσιν
αυτου καὶ εν τῃ οικιᾳ αυτου 5 καὶ
ουκ ηδυνατο εκει ουδεν ποιησαι
δυναμιν ει μη ολιγοις αρρωστοις
επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν
6 καὶ εθαυμαζεν διὰ την απιστιαν
αυτων καὶ περιηγεν τας κωμας κυκλῳ
διδασκων 7 καὶ προσκαλειται τους
δωδεκα καὶ ηρξατο αυτους αποστελλειν
δυο δυο καὶ εδιδου αυτοις εξουσιαν
των πνευματων των ακαθαρτων 8 καὶ
παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν
εἰς οδον ει μη ραβδον μονον μη
πηραν μη αρτον μη εἰς την ζωνην
χαλκον αλλα υποδεδεμενους σανδαλια
καὶ μη ενδυσασθαι δυο χιτωνας
9 καὶ ελεγεν αυτοις οπου εαν εἰσελθητε
εἰς οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε
εκειθεν 10 καὶ οσοι αν μη δεξωνται
υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι
εκειθεν εκτινατε τον κονιορτον τον
υποκατω των ποδων υμων εἰς μαρτυριον
αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον
εσται σοδομοις καὶ γομορροις εν
ημερᾳ κρισεως η τῃ πολει εκεινῃ
11 καὶ οσοι αν τοπος μη δεξωνται
υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι
εκειθεν εκτινασσετε τον χουν τον
υποκατω των ποδων υμων εἰς μαρτυριον
αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον
εσται σοδομοις καὶ γομορροις εν
ημερᾳ κρισεως η τῃ πολει εκεινῃ
12 καὶ εξελθοντες εκηρυσσον ινα
μετανοωσιν 13 καὶ δαιμονια πολλα
εξεβαλλον καὶ ελαιῳ πολλους
αρρωστους εθεραπευον 14 καὶ ηκουσεν
ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ
εγενετο καὶ ελεγεν οτι ιωαννης ο
βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων καὶ
διὰ τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις
εν αυτῳ 15 αλλοι δε ελεγον οτι
ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι
προφητης ως εἰς των προφητων
16 ακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν
οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην
ουτος ηγερται 17 αυτος γαρ ο ηρωδης
αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην
καὶ εδησεν αυτον εν φυλακῃ διὰ
ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου
του αδελφου αυτου οτι αυτον εγημεν
18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τῳ ηρωδῃ
οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα
του αδελφου σου 19 η δε ηρωδιας
ενειχεν αυτῳ καὶ ηθελεν αυτον
αποκτειναι καὶ ουκ ηδυνατο 20 ο
γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην
ειδως αυτον ανδρα δικαιον καὶ
αγιον καὶ συνετηρει αυτον καὶ
ακουσας αυτου πολλα ηπορει καὶ
ηδεως αυτου ηκουεν 21 καὶ γενομενης
ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις
γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει
τοις μεγιστανσιν αυτου καὶ τοις
χιλιαρχοις καὶ τοις πρωτοις της
γαλιλαιας 22 καὶ εἰσελθουσης της
θυγατρος αυτου ηρωδιαδος καὶ
ορχησαμενης καὶ αρεσασης τῳ
ηρωδῃ καὶ τοις συνανακειμενοις
ειπεν ο βασιλευς τῃ κορασιῳ αιτησον
με ο εαν θελῃς καὶ δωσω σοι
23 καὶ ωμοσεν αυτῃ πολλα οτι ο
εαν αιτησῃς με δωσω σοι εως ημισους
της βασιλειας μου 24 καὶ εξελθουσα
ειπεν τῃ μητρι αυτης τι αιτησωμαι
καὶ ειπεν αιτησαι την κεφαλην
ιωαννου του βαπτιζοντος 25 καὶ
εἰσελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς
τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω
ἵνα εξαυτης δοῃς μοι επι πινακι
την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
26 καὶ περιλυπος γενομενος ο βασιλευς
διὰ τους ορκους καὶ τους συνανακειμενους
ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην
27 καὶ ευθυς αποστειλας βασιλευς
σπεκουλατορα εκελευσεν ενεγκειν
την κεφαλην αυτου καὶ απελθων
εκεφαλισεν αυτον εν τῃ φυλακῃ
28 καὶ ηνεγκεν την κεφαλην αυτου
επι πινακι καὶ εδωκεν αυτην τῃ
κορασιῳ καὶ το κορασιον εδωκεν
αυτην τῃ μητρι αυτης 29 καὶ ακουσαντες
οι μαθηται αυτου ηλθαν καὶ ηραν
το πτωμα αυτου καὶ εθηκαν αυτο
εν μνημειῳ 30 καὶ συναγονται οι
αποστολοι προς τον ιησουν καὶ
απηγγειλαν αυτῳ παντα οσα εποιησαν
καὶ οσα εδιδαξαν 31 καὶ λεγει
αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν
εἰς ερημον τοπον καὶ αναπαυεσθε
ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι καὶ
οι υπαγοντες πολλοι καὶ ουδε φαγειν
ευκαιρουν 32 καὶ απηλθον εν τῃ
πλοιῳ εἰς ερημον τοπον κατ ιδιαν
33 καὶ ειδον αυτους υπαγοντας καὶ
επεγνωσαν πολλοι καὶ πεζῃ απο
πασων των πολεων συνδραμον εκει
καὶ προηλθον αυτους καὶ συνηλθον
προς αυτον 34 καὶ εξελθων ειδεν
πολυν οχλον καὶ εσπλαγχνισθη επ
αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη
εχοντα ποιμενα καὶ ηρξατο διδασκειν
αυτους πολλα 35 καὶ ηδη ωρας πολλης
γενομενης προσελθοντες οι μαθηται
αυτου λεγουσιν οτι ερημος ο τοπος
καὶ ηδη ωρα πολλη 36 απολυσον
αυτους ἵνα απελθοντες εἰς τους
κυκλῳ αγρους καὶ κωμας αγορασωσιν
εαυτοις τι φαγωσιν 37 ο δε αποκριθεις
ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις
φαγειν καὶ λεγουσιν αυτῳ απελθοντες
αγορασωμεν δηναρια διακοσια καὶ
δωσομεν αυτοις φαγειν 38 ο δε λεγει
αυτοις οσους αρτους εχετε υπαγετε
ιδετε καὶ γνοντες λεγουσιν πεντε
καὶ δυο καὶ ιχθυας δυο 39 καὶ
επεταξεν αυτοις ανακλιθηναι συνπασας
συμποσια συμποσια επι τῃ χλωρᾳ
χορτῳ 40 καὶ ανεπεσαν πρασιαι
πρασιαι κατα εκατον καὶ κατα
πεντηκοντα 41 καὶ λαβων τους πεντε
αρτους καὶ τους δυο ιχθυας αναβλεψας
εἰς τον ουρανον ευλογησεν καὶ
κατεκλασεν τους αρτους καὶ εδιδουν
τοις μαθηταις ἵνα παραθωσιν αυτοις
καὶ τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν
42 καὶ εφαγον παντες καὶ εχορτασθησαν
43 καὶ ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους
πληρεις καὶ απο των ιχθυων
44 καὶ ησαν οι φαγοντες τους αρτους
πενταχισχιλιοι ανδρες 45 καὶ
ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου
εμβηναι εἰς το πλοιον καὶ προαγειν
εἰς το περαν προς βηθσαιδαν εως
αυτος απολυει τους οχλους 46 καὶ
αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εἰς
το ορος προσευξασθαι 47 καὶ οψιας
γενομενης ην το πλοιον εν μεσῳ
της θαλασσης καὶ αυτος μονος επι
της γης 48 καὶ ειδεν αυτους βασανιζομενους
εν τῃ ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος
εναντιος αυτοις περι τετρακοσταν
καὶ τριτην φυλακην ερχεται προς
αυτους περιπατων επι της θαλασσης
καὶ ηθελεν παραλθειν αυτους
49 οι δε ιδοντες αυτον επι της
θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι
φαντασμα εστιν καὶ ανεκραξαν
50 παντες γαρ αυτον ειδον καὶ
εταραχθησαν καὶ ευθυς ελαλησεν
μετ αυτων καὶ λεγει αυτοις θαρσειτε
εγω ειμι μη φοβεισθε 51 καὶ
ανεβη προς αυτους εἰς το πλοιον
καὶ εκοπασεν ο ανεμος καὶ λιαν
εκ περισσου εν εαυτοις εξεστησαν
52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις
αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη
53 καὶ διαπερασαντες επι την γην
ηλθον εἰς γεννησαρετ καὶ προσωρμισθησαν
54 καὶ εξελθοντων αυτων εκ του
πλοιου ευθυς επιγνοντες αυτον
55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον
εκεινην ηρξαντο επι τοις κραβαττοις
περιφερειν τους κακως εχοντας οπου
ηκουον οτι εστιν 56 καὶ οπου αν
εἰσεπορευετο εἰς κωμας ἢ εἰς πολεις
ἢ εἰς αγρους εν ταις αγοραις
ετιθεσαν τους ασθενουντας καὶ
παρεκαλουν αυτον ἵνα καν του
κρασπεδου του ιματιου αυτου
αψωνται καὶ οσοι αν ηψαντο αυτου
διεσωζοντο

ומלכם, כי הנה רוח אלהים עליו, ויגל
מחבאיו ויבא לפני פרעה ויעמד לפניו
6 ויגלה מחבאי המלך ויבא לפני פרעה ויגל
לבבו ויעמד לפניו ויאמר אליו פרעה
7 עד מתי יהיה זה לנו לפח אנשים את
האלהים ואת אשר יהוה אלהיו ידע כי
עדיין אבדון אתה 8 ויאמר אל פרעה
אבדון אבד מלכנו אל תשמר אל אבדון
מלכנו ויאמר פרעה אל יהוה אלהיכם יהי
כן אשר אשלח אתכם ואת טפכם אל תרעו
כי רע נגד פניכם 10 ויאמר אליהם כן
יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת
טפכם אם אין כי רעה נגד פניכם 11 לא
כן לכו נא אנשים ועבדו את יהוה כי
אותה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה 12 ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על ארץ מצרים לעלה ויעל
ארבה על כל ארץ מצרים וירד
ארבה מלך מצרים ויעמד לפני פרעה
13 ויהי בבקר ויהי רוח קדים נשא
הארבה ויבא הארבה על כל ארץ מצרים
ויעל הארבה על כל גבול מצרים כבד
מאד לפני הארבה לא היה כן ארבה
כמוהו ואחרי כן לא יהיה כן 15 כי כסה
את עין כל הארץ ויחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק
עץ בכל ארץ מצרים 16 ויקרא פרעה
למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי
ליהוה אלהיכם ולכם 17 ועתה שא נא
את חטאתי אך הפעם ופגעו ביהוה
אלהיכם ויסר מעלי את המות הזה
18 ויצא מאת פרעה ויעתר אל יהוה
בעד אשר לא יהיה כן עוד ארבה
ארצה מצרים ויסר יהוה רוח ים
חזקה מאד ויקח את הארבה ויתקע
אותו אל ים סוף לא נותר ארבה
אחד בכל גבול מצרים 19 ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
20 ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על השמים ויהי חשך על ארץ
מצרים וימש חשך 21 ויאמר יהוה אל
משה נטה ידך השמים ויהי חשך אפלה
ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש
את אחיו לא קמו איש מתחתיו שלשת
ימים ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם 22 ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם
23 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלות והעשינו ליהוה אלהינו
24 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר
פרסה כי מן המנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא ידענו מה נעבד את
יהוה עד בואנו שמה 25 ויאמר יהוה
אל משה לך שוב על פני פרעה
ואקשה את לבו ואת לב עבדיו למען
שתי אתותי אלה בקרבו 26 ואת אשר
תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתותי אשר
שמתי בם וידעתם כי אני יהוה
27 ויקשה יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלחם מארצו 28 ויאמר לו פרעה לך
מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי
ביום ראותך פני תמות 29 ויאמר משה
כן דברת לא אוסף עוד לראות פניך

10

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו
2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך
את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי
אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה
3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי
ויעבדוני 4 כי אם מאן אתה לשלח את
עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך
5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח
לכם מן השדה 6 ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
פרעה 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו לפח אנשים שלח
את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם
הטרם תדע כי אבדה מצרים 8 ויושב
את משה ואהרן אל פרעה ויאמר אליהם
לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי
ההלכים 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
נלך בבנינו ובבתינו בצאננו ובבקרנו
נלך כי חג יהוה לנו 10 ויאמר אליהם
יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם
11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את
יהוה כי אותה אתם מבקשים ויגרש
אתם מאת פני פרעה 12 ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ
כל אשר השאיר הברד 13 ויט משה את
מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח
קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הבקר היה והרוח הקדים נשא את הארבה
14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפני
הארבה לא היה כן ארבה כמוהו
15 כי כסה את עין כל הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר
כל ירק עץ השדה בכל ארץ מצרים
16 ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם
17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי
רק את המות הזה 18 ויצא מאת פרעה
ויעתר אל יהוה 19 ויהפך יהוה רוח
ים חזקה מאד ויקח את הארבה ויתקע
אותו אל ים סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים 20 ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
21 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך
השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
ומשש חשך 22 ויט משה את ידו על
השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים 23 לא ראו איש
את אחיו ולא קם איש מתחתיו שלשת
הימים וכל בני ישראל היה אור
במושבותם 24 ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם
25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלות והעשינו ליהוה אלהינו
26 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר
פרסה כי מן המנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא ידענו מה נעבד את
יהוה עד בואנו שמה 27 ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא אבה לשלחם
28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר
אל תוסף ראות פני כי ביום ראותך
פני תמות 29 ויאמר משה כן דברת
לא אוסף עוד לראות פניך

אם אין אמת בפיו ובקרבו אין
תוך מלא רמיה ועמל ומדבר
און ולא הכין לעשות טוב
גם במשכבו און יחשב
על משכבו יתיצב בדרך לא
טוב רע לא מאס

12 ויען איוב ויאמר
אמנם כי אתם עם ועמכם
תמות חכמה אני גם לב
כמוכם לא נפל מכם ומי
לא יודע כאלה אני שחוק
לרעהו אקרא איש תם
וישר לעג צדיק תם
בגאון נכון לפיד לעשתות
רגלים מוכן למדחה
שלוה לאהלי שודדים
ובטוחים למרי אל
ואשר הביא אלוה בידו
אם אמרת אל בארץ
ותורך בעפר ארץ
מי לא ידע בכל אלה
כי יד יהוה עשתה
זאת אשר בידו נפש כל
חי ורוח כל בשר אדם
הלא אזן מלין תבחן
וחך אכל לו יאכל
ישן ואתם בחכמה
ותבונה אתכם
אם אמרתי אל אליכם
אמרתי לא אל אל
אמרתי לא אל אל
אמרתי לא אל אל

לאלהו מן המשלים 15 אשה רשעה ושלומה מן אדון
מן ברעים ראל לבל בחבה מלאשים ראל לי רעים
ראבה ׃ 16 אדם בחבלים ׃ מלמדים אלהים ראל לי
ראם המשלים נבחבה ראיש ראבחבים ראיבה ראיבים
׃ אמתים אל אם אל אבחה ׃ אמתים אל אבחים
׃ 17 אדם אדון אדון אדון בחם אם בחם אדם אלה,
מלה אדון אדון אדון בחם אם בחם אדם אלה ׃ 18 מתבאר אבחים
מלאים אבחים ראבחים ראבחים ראבחים
אשה ראשה ראבחים, מרפאה מבאים מה אדון אלהים
אשה ראבחים ראבחים ראבחים אם אבחים
אשה ראבחים ראבחים ראבחים אם אבחים ׃

14 מחבה ׃ אם בן ראיל אל אבה אבחים אמה אשה
מחבה ׃ אמלה אדון אדון אבחים אבחים אבחים
אלה אבחבה ׃ 2 אמתים אבה אל אבה, אבחים אבחבה
אבחים אלה אדון אבחים אבחים אלה אדון אבחבה אם
אבחים אלה אדון אבחים אבחים אלה אדון אבחבה אם
3 מבאים אבחים אדון אבחים אבחים אבחים אבחים
אבחים אבחים אבחים אבחים

ملك ملكها ملكه ملكها تحتها لم ميناء وما، ومملكة
ملك ملكها ملكه ملكها ملكه تحتها ملكه ملكه 10 وملك
ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه ملكه

לא בחיי אמר אדני יהוה אם לא אם
לא אם לא אם לא אם לא אם לא אם
לא אם לא אם לא אם לא אם לא אם
לא אם לא אם לא אם לא

13 ܐܡܪܝܢ ܐܡܪܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ ܕܡܢ ܕܡܫܡܥ
ܠܡܠܬܝ ܢܫܡܥ ܘܡܢ ܕܠܐܝܬܝܗ ܠܡܠܬܝ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܩܒܠ
ܠܗ ܠܐܝܬܝܗ ܠܡܠܬܐ 14 (Hadēs g86) ܐܡܪܝܢ ܐܡܪܝܢ
(Hadēs g86, ܫܐܘܠ ܕܠܐܝܬ ,ܡܢܗܢܝܢ ܕܡܢ ܕܝܠܢ ܕܠܐܝܬ
ܫܪܝܪܐ ܡܫܬܪܪܐ ܠܗ ܠܫܘܢܐ 15 Limnē Pyr g3041 g4442)
(Limnē Pyr g3041 g4442) ܕܝܠܢ ܕܠܐܝܬ ,ܬܝܠܝܢ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐܝܬ

21

ܘܚܙܝܬ ܫܡܝܐ ܚܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܫܡܝܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܚܕܬܐ 2 ܛܒܐ, ܡܛܠܬܝ ܕܫܘܬܐ ܕܩܝܢܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܟܠܬܐ ܡܬܩܢܬܐ ܠܡܪܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܠܥܪܘܣܐ ܕܡܬܩܢܝܬ ܠܡܪܗ ܠܓܒܪܐ ܕܠܐ ܒܥܠ ܠܗ 3 ܘܫܡܥܬ
ܩܠܐ ܪܒܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܩܠܐ ܕܫܘܬܐ ܕܡܬܩܢܝܢ ܒܪ ܡܠܟܐ
4 ܕܡܠܟ ܐܝܠ ܕܐܡܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟ ܐܝܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܒܝܬܝ ܐܝܟܢܐ ܕܫܘܬܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܛܒܐ ܕܫܪܐ ܠܗ ܕܫܪܝ ܠܗ ܕܫܪܐ ܠܗ ܕܫܪ
ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܠܗ ܠܡ ܛܒܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܫܠܝܢܐ 5 ܡܫܝܚ ܕܠܗ
ܕܫܪܝܪܬܐ ܕܠܗ ܠܡ ܛܒܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܕܠܗ ܡܢ ܫܪܐ ܕܫܪ
ܐܝܟ ܕܫܪܐ ܚܝܠ ܕܫܪ ,ܐܡ ܠܐ ܐܝܬܝܗ 6 ܩܡܝܢܝܢ ܕܫܪܝܢ
ܕܫܪ ܕܫܪ ܕܫ ܠܟܝ ܕܫܪ ܕܫ ܠܐ ܕܫܪܐ ܕܫܪ
ܕܫܪ ܡܢ ܕܐܡܪܐ ܩܠܗ ܫܪܝ ܐܝܟ ܕܫܪ 7 ܚܝܠ ܕܫܪ
ܕܫܪ ܕܫܪܬܪ ܩܠܗ ܕܫ ܕܫ ܫܪܝ ܠܐܡܪ 8 ܕܫ ܠܐ ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܕܫܪ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ
ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ,ܕܫ ܕܫ ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ
ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ ,ܕܫ ,

𐤀𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤄 𐤌𐤄𐤔𐤌 𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤕𐤌𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤉 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌 𐤀𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤄 𐤇𐤃𐤔𐤄 𐤌𐤄𐤓𐤔 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤌𐤄𐤓 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄
21:2,3 𐤀𐤋𐤄

Reader's Guide

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Strongs: g12
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Strongs: g126
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek
Speech: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Strongs: g165
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Strongs: g166
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Strongs: g1067
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Strongs: g86
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Strongs: g3041 g4442
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol
Language: Hebrew
Speech: proper noun, place
Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses
Strongs: h7585
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Strongs: g5020
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Aramaic-NT-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܬܐ
1:9 ܫܘܠܝܐ
2:9 ܫܘܠܝܐ
11:9 ܫܘܠܝܐ
7:11 ܫܘܠܝܐ
8:17 ܫܘܠܝܐ
1:20 ܫܘܠܝܐ
3:20 ܫܘܠܝܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
6:1 ܡܠܥܡܐ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܡܫܠܚ
18:15 ܡܫܠܚ
25:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܬܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܬܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܬܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܬܐ
20:1 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
6:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
7:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
8:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
18:3 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
13:8 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
11:10 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:4 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
9:9 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
31:11 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܪܐ
2:2 ܡܣܬܪܐ
7:2 ܡܣܬܪܐ
9:3 ܡܣܬܪܐ
11:3 ܡܣܬܪܐ
21:3 ܡܣܬܪܐ
12:6 ܡܣܬܪܐ
20:4 ܡܣܬܪܘܢܐ
26:1 ܡܣܬܘܪܐ
17:1 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
17:6 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
10:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
12:2 ܥܠܝܠܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܕ
25:1 ܥܝܠܦ-ܕ
11:4 ܥܝܠܦ-ܕ
11:5 ܥܝܠܦ-ܕ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܥܡܐ
25:1 ܡܠܥܡܐ
6:1 ܫܘܠܝܐ
18:1 ܫܘܠܝܐ
9:4 ܫܘܠܝܐ
10:4 ܫܘܠܝܐ
13:5 ܫܘܠܝܐ
12:7 ܫܘܠܝܐ
6:10 ܫܘܠܝܐ
15:11 ܫܘܠܝܐ
11:14 ܫܘܠܝܐ
7:15 ܫܘܠܝܐ
3:19 ܫܘܠܝܐ
10:20 ܫܘܠܝܐ
5:22 ܫܘܠܝܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
19:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

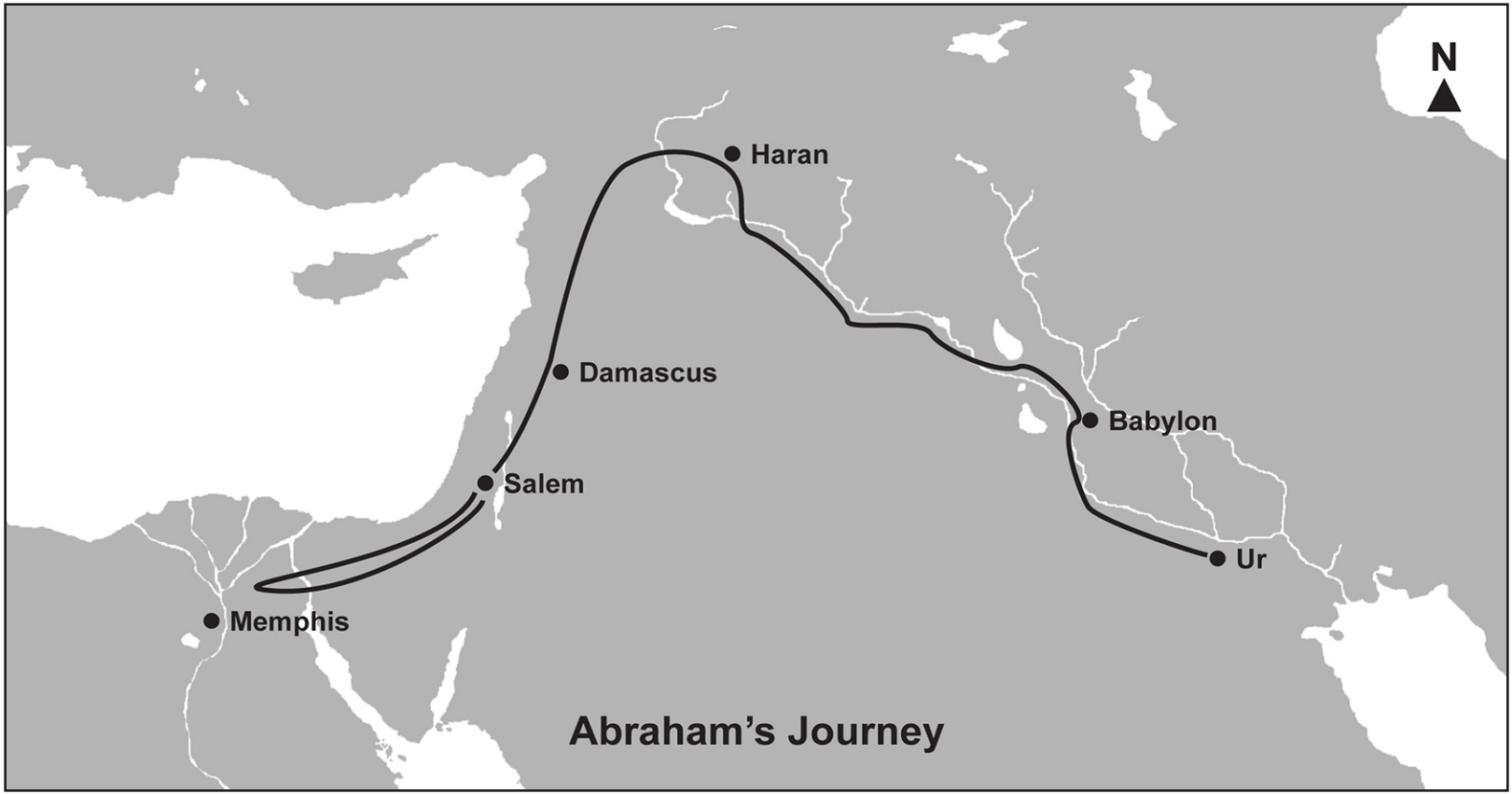

ᎤᏬᏙᏍᏗ - ᏗᏥᏍᏚᏂᏍᏗᏂᏍᏗᏂᏍᏗ

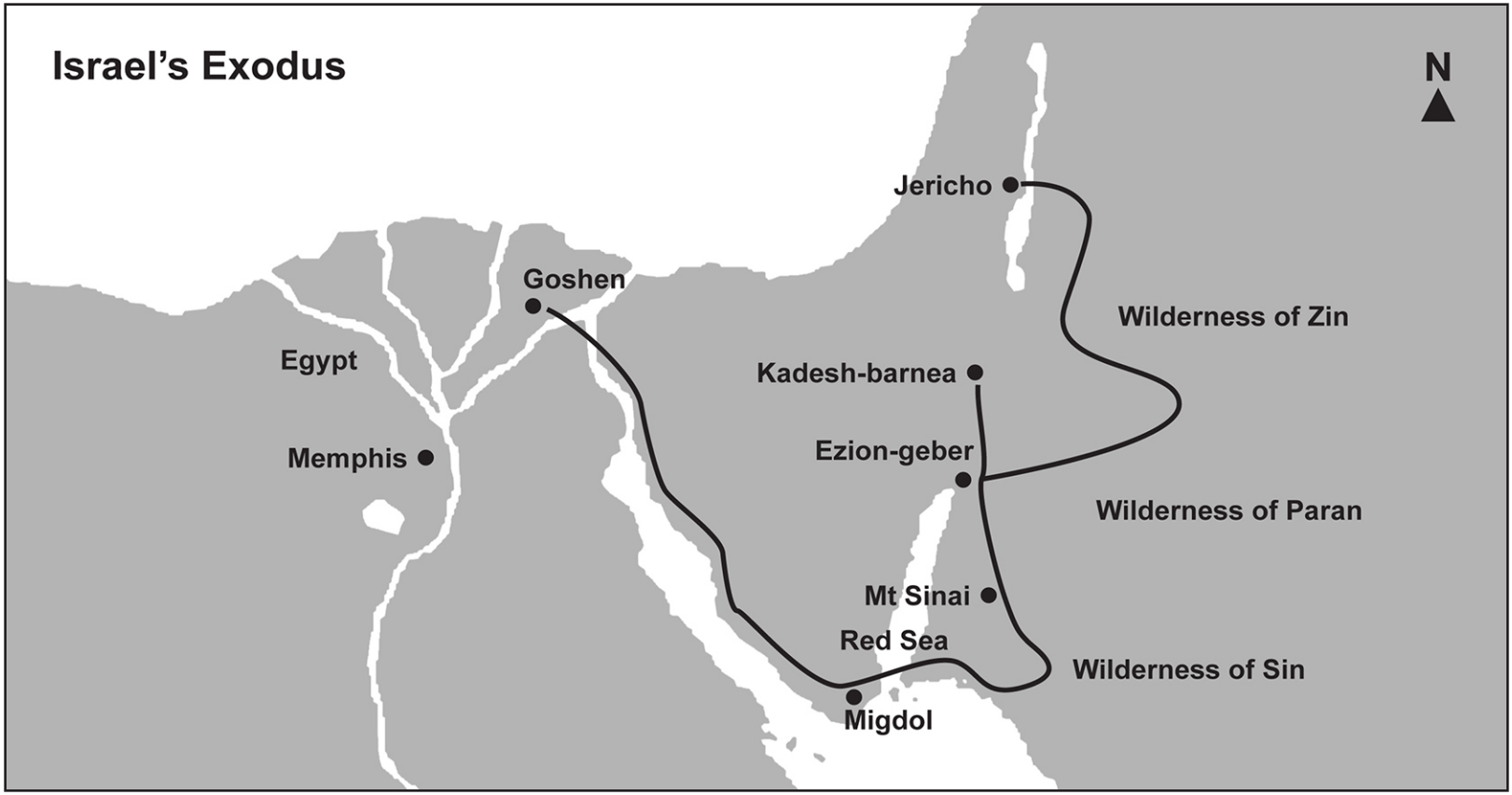

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

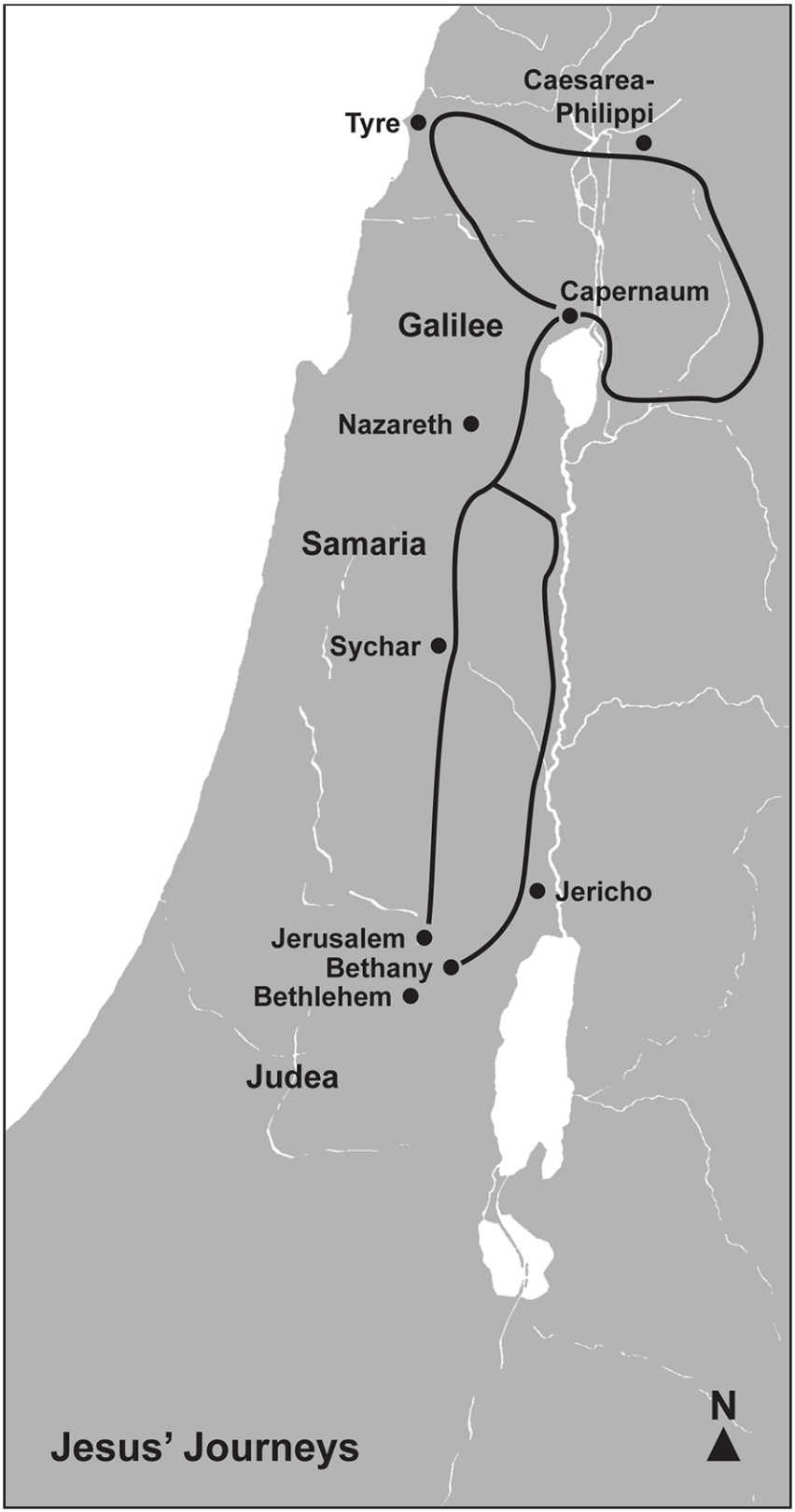

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܪܘܡܐ ܠܘܬ ܐܝܠܢܐ ܕܥܠܡܐ - ܦܘܠܘܣ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Prepared for the Devil and his Angels

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

اله هوبلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل - ملح, 28:19